

மஹா கும்பாபிவேடக
சிறப்பு மலர்

04.04.2004

நால்

தலைப்பு : சுழிபுரம் பறாளாய்
ஸ்ரீ சிவகுப்பிரமணியசுவாமி திருக்கோவில்
மஹா கும்பாபிஷேக மலர் - 04.04.2004

தொகுப்பாசிரியர் : சுழிபுரம் பிரம்மஸ்ரீ பால.கோபாலகிருஷ்ணசுர்மா
- ஜோர்மனி -

பக்கங்கள் : (i - iii) (1 - 92)

அச்சீட்டோர் : வாக்மி அச்சகம், 258/3, டாம் வீதி, கொழும்பு-12
தொ.பே. 011-2421987

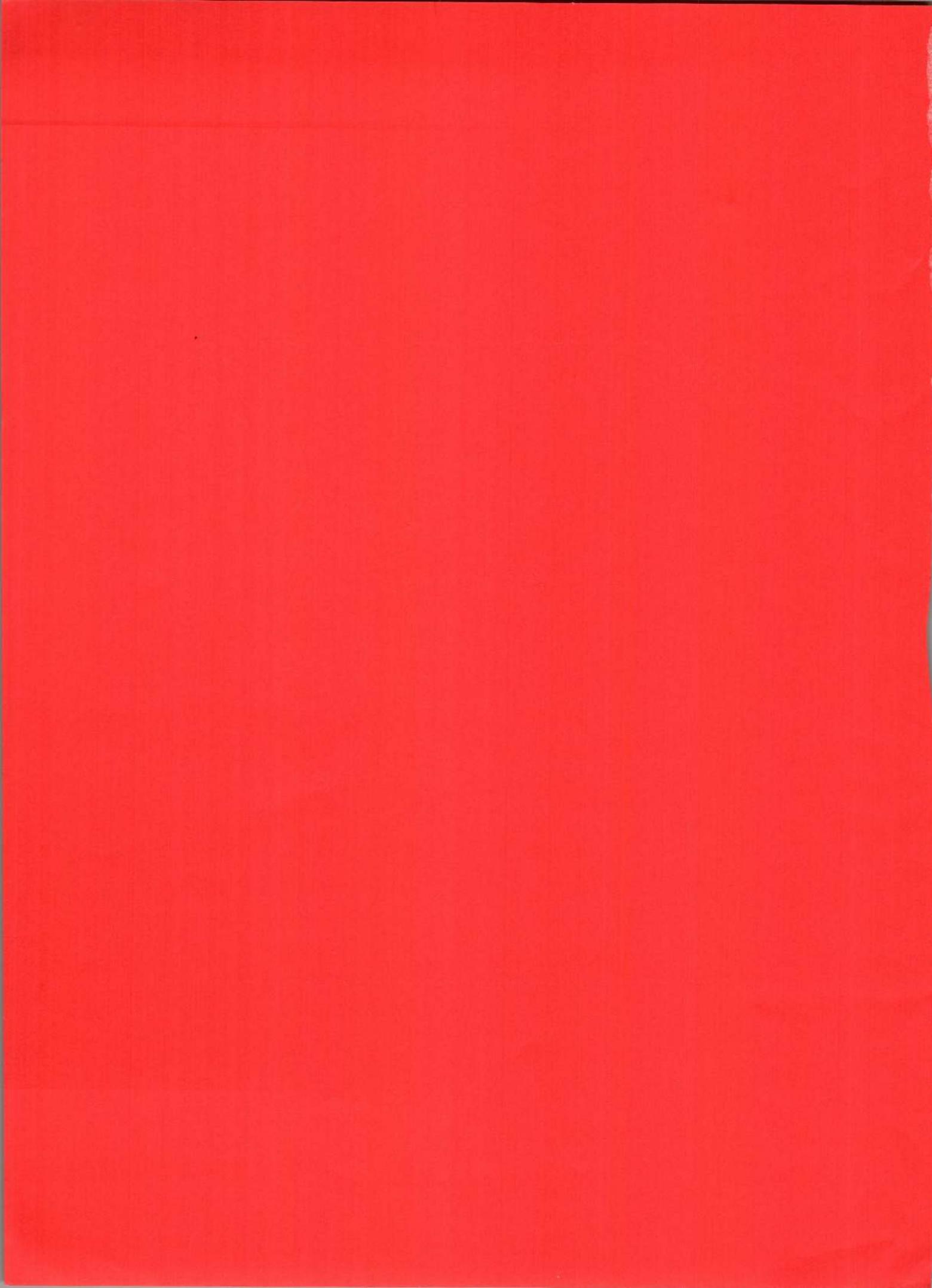
அட்டைப்படம் : பிரம்மஸ்ரீ.வே.சிவகுப்பிரமணியக் குருக்கள்
பரம்பரை ஆலய அர்ச்சகார, பிரபல ஒவியர்

சுழிபுரம் - பறாளாய்

ஸ்ரீ சிவகுப்பிரமணிய சுவாமி
திருக்கோவில்

மகாகும்பாபிஷேக
சிறப்புமலர்

பத்ரியரை

எமது பரம்பரை குலதெய்வமான பறாளைபுரியிறை வள்ளிதேவசேனா சமேத ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சவாமி பெருமானது மஹா கும்பாபிஷேகம் கண்டு இன்புற்ற பல்லாயிரம் அடியார்களில் யானும் ஒருவன். நாட்டின் சமாதான நிலைமையில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இவ்வாலய திருப்பணி வேலைகள் நிறைவேறும் சமயத்தில் சிறிய சலசலப்பு ஏற்படும் அறிகுறிகள் ஆங்காங்கே தோன்றியிருந்தாலும் கலியுகவரதன் கந்தன் அருளினால் யாதொருதீங்குமின்றி குறித்த தேதியில் குறித்த சுபழக்கர்த்த வேளையில் இக் கும்பாபிஷேக புனித கைங்கரியம் சிறப்பாக நிறைவேபற்றது. இந்த கும்பாபிஷேக நிகழ்வினை முன்னிட்டு ஓர் அழகிய மலர் வெளியிட வேண்டுமென பல அன்பர்கள் விரும்பியமையினால் பலருக்கும் பயன்தரத்தக்க வகையில் இம்மலர் வெளியிடப்படுகின்றது. இம்மலர் வெளியிட ஏற்பாடுகளை மேற்கொண்ட வேளையில் அதற்கான கட்டுரைகளை எழுதி அனுப்பிவைத்த பெருமதிப்புக்குரிய “பிரதிஷ்டா சிரோண்மணி”, “வியாகரண சிரோண்மணி” பிரம்மஸ்ரீ பூரண.தியாகராஜக்குருக்கள் B.A அவர்களுக்கு யான் என்றென்றும் நன்றிக்கடன் பட்டிருக்கின்றேன். எமக்கு பல ஆலோசனைகளை அவர் வழங்கியிருந்தார். அத்துடன் இம்மலரின் அட்டையினை அலங்கரிக்கும் வர்ண ஓவியத்தினை எனது வேண்டுகோளுக்கிணங்க மிகக் குறுகிய காலத்தில் மிகச் சிறப்பாக வரைந்து கொடுத்த எம் மதிப்பிற்குரிய பிரம்மஸ்ரீ வே.சிவசுப்பிரமணியக் குருக்கள் அவர்களுக்கு நன்றியறிதலை கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். அவர் தந்த அறிவுரைகள், ஆலோசனைகள் இம் மலர் சிறப்பாக வெளிவர உதவியுள்ளது. இம்மலருக்கான ஆசிச் செய்தியினை தந்த கும்பாபிஷேகக் குரு “பிரதிஷ்டா சிரோண்மணி” நவாலியூர் சாமி விஸ்வநாதக் குருக்கள் மற்றும் மஹோற்சவ குரு, அரியாலை சு.முரளிதரக்குருக்கள் மற்றும் துழிழுக்காஞ்சி ஸ்ரீ சங்கரமடத்தினது ஆதீன முதல்வர் அனைவருக்கும் எம் நன்றிகள் உரித்தாகுக. இம்மலரில் வெளிவரும் ஆக்கங்கள், கட்டுரைகள் அனைத்தும் எவ்வித மாற்றங்களுமின்றி எமக்குக் கிடைத்தபடியே வெளிவருகின்றன. “அயலகத்திலிருந்து” என்ற தலைப்பில் வெளிவரும் கட்டுரைகளை பல நூல்களிலிருந்து தொகுத்து வழங்கியுள்ளோம். அவற்றின் “மூலம்” கட்டுரையின் இறுதியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சில கட்டுரைகளை திருவாவடுதை ஆதீனம் கொடுத்து உதவியுள்ளது. அவர்களுக்கு எம் நன்றிகள் உரித்தாகுக. இம்மலரின் அச்சுப்பதிவை சரிபிழை பார்த்து கொடுத்து உதவிய ந.வண்முகநாதசர்மாவுக்கும் அழகாக அச்சிட்டுக் கொடுத்த வாக்மி அச்சக உரிமையாளர்கள், பணியாளர்களுக்கும் மலரில் வெளியிட பழைய படங்களைக் கொடுத்து உதவிய பரம்பரை அர்ச்சகர் மதிப்புக்குரிய பிரம்மஸ்ரீ ந.இராமச்சந்திர சர்மா அவர்களுக்கும் எம் நன்றிகள். சகல விதத்திலும் ஒத்துளைத்த சகோதரர் பா.ஜேகந்நாதசர்மா, அன்பு மைத்துனர் சண்முகநாதசர்மா இருவருக்கும் எனது மனப்பூர்வமான நன்றிகள். இம்மலர் எனது சிறு முயற்சியின் விளைவே, பல குற்றம் குறைகள் இருக்கக்கூடும். வாசிப்பவர்கள் குற்றம் பொறுத்து எம்மை வாழ்த்த வேண்டுகின்றேன்.

- நன்றி -

பா.கோபாலகிருஷ்ணசுர்மா

“தேவஸ்தானம்”

Kriyakalapa Mukthamani, Sivagamasiromani, Prathisdaratnam, Kriya Pooshanam, Vethagama Kiriya Soodamani, Prathisda Kalanithi, Jothidakala Poosham, Prathisda Siromani, Vaithika Vidyaasagaram, Savva Sthithantha, Prathisda Chakkavarthi

SIVA SRI S. KUNCHITHAPATHA KURUKKAL

CHIEF PRIEST

SRI PONNAMBALAWANESWARAR THEVASTHANAM

38, Sri Ramanathan Street, Colombo 01300, Sri Lanka.

சிரியாகவாபூத்தாமனி, சிவாகும் சிரோமனி, பிரதிஷ்டாத்தினம், சிரியா முத்தைம், வெதாகும் சிரியா குடாமனி, பிரதிஷ்டாகவாத்தி, ஜூதிகலாபூத்தைம், பிரதிஷ்டாசிரோமனி, வைத்துவித்தியா சகரம், சைவசித்தாந்தப் பிரதிஷ்டா சக்காவத்தி

சிவமுரீ சி. குஞ்சிதூதக் குருக்கள்

பிரதம் சிவாச்சார்யர்

ஸ்ரீ பொன்னம்பலவாணேஸ்வரர் தேவஸ்தானம்

38, ஸ்ரீ இராமநாதன் வதி

கொழும்பு 01300

இலங்கை.

தொலைபேசி : +94(011) 2436328

E-mail : dasan@mailcity.com

skkuru@sltnet.lk

முருகன்

முருகன் கலியுகவரதன். எஃகும் நிறைந்தவன். அன்பினால் தன்னைவழிபடும் அடியார்கள் மனதில் குடிகாள்பவன். குறிஞ்சிநிலக்கடவளாக நூல்கள் வர்ணிக்கின்றன. தேவர்கள் துன்பம் தீர்க்க சீவபிரானிடமிருந்து தோற்றப்பட்டுக் கார்த்திகைப் பெண்களால் வார்க்கப்பட்டவன். சீவனிடமிருந்து ஏகாதசருத்தீர்க்களை அல்லதிரங்களாகவும், உமாதேவியாரிடமிருந்து வேலையும் பெற்றுத் தேவர்களைக் காப்பதற்கு சூரபத்மாவை சங்கரிக்க அவன் கிரு சூறாக, அவனின் யூணவுத்தை அடக்கி, ஒரு சூறை சேவற்கொடியாகவும், மற்றைய சூறை வாகனமாகவும் கொண்டவன். பிரமனின் செருக்கையடக்கிச் சீறைவைத்தான். தானும் பரப்பிரமம் என்பதைக்காட்ட சீவனுக்கு பாலகுருஶாமியாக உபதேசம் செய்தவன்.

முருகன் வதியும் கிடங்கள் பலவானாலும் அவற்றுள் சுழிபுரம் பறாளாய்பதியும் ஒன்று. சென்ற 04.04.2004கில் கிம் முருகனுக்கு கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. கொழும்பு பொன்னம்பலவாணேஸ்வரர் கோயிலில் முன்பு ஸ்தானிகராய் கிருந்த பிரம்மழு வேதாரணீயேஸ்வரக் குருக்கள் அவர்களின் யுத்திர்கள் வழி நடத்த பிரம்மழு நவாலி வில்வநாதக் குருக்கள் தலைமையில் மகாகும்பாபிஷேகம் சீறப்பாக நடைபெற்றது. நித்திய, நெநவேத்தியங்களில் மிகவும் ஈடுபாடு கொண்டவர் பிரம்மழு பாலகுருஶாமி சர்மா, கோபாலகிருஷ்ண சர்மா என்பவர்கள். பொதுவாக சுழிபுரம் பிராமணோத்தமர்கள், வெளிநாடுகளில் தொழில் புரிவர்களும் சூட கிக் கும்பாபிஷேக கைச்காரியத்திலீடுபட்டமை சீறப்பான அம்சாகும். கிக்கும்பாபிஷேக வைவபுத்தைத் தொடர்ந்து சீறப்பு மலர் வெளியிட வேண்டுமென்று முருகன் அருளால் உன்னியவர் பிரம்மழு பாலகுருஶாமிசர்மா, கோபலகிருஷ்ணசர்மா ஆகியோராவர். கிவர்கள் பறாளாய் முருகனின் பேரன்பு மிக்கவர்கள்.

“பறாளாய் முருகன் அபயகாத்தால் அஞ்சல்மின் அஞ்சல்மின் என்றும் வாதகாத்தால் காத்துக் கொள்வேன் காத்துக்கொள்வேன்” என்று கூறுகிறார்.

எமக்கு கிளிமீல் கவலையில்லை, எந்த கிடீலும் பறாளாய் முருகன் காப்பாற்றுவான் என்ற நம்பிக்கையுடன் வழிபடுவோம்.

முருக தொண்டின் சீரடியார் நன்குவாழ்வார்கள், நாழும் தொழுது முருகன் அருளுடன் வாழ்வோம். பாலகுருஶாமி சர்மா முதலை சகல பிராமணோத்தமர்களும் வாழ முருகன் அருள்வார்.

வாழ்க ஏனைய முருகன் அடியார்கள்.

தீயவை புந்தாரேனும் குமரவேற் திருமுன்னுற்றால்
தூயவராகி மேலைத்தொல்கதியடைவார் என்னக்
ஆயவும் வேண்டும் கொல்லோ அடுசமர் கிந்நாட் செய்த
மாயையின் மகனுமன்றோ வரம்பிலா அருள் பெற்றியந்தான்.

சுத்தி வேல் சரணம்!

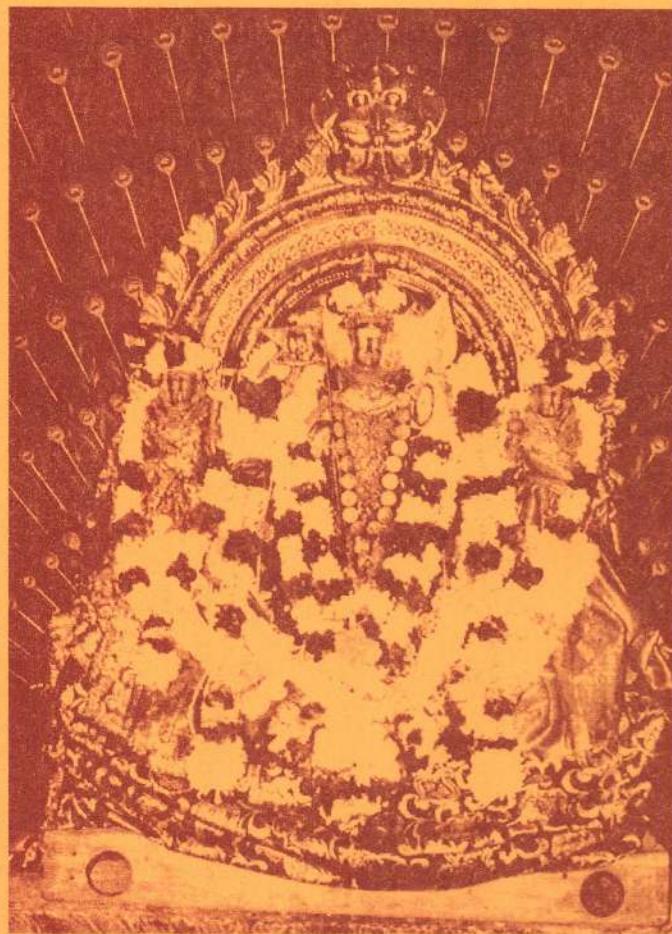
அடுக்கு சூரபத்மர்

சழிபுரம் - பறாளாய்

ஸ்ரீ சீவகுப்பிரமணிய சுவாமி
திருக்கோவில்

மகாகும்பாபிஷேக
சிறப்புமலர்

மூச்ச செய்தீர்கள்

அ கீல அண்டங்களையும் இரட்சித்து சகல ஜீவராகிசனாக்கும் அருள் புரிந்து அட்கொள்ளும் சிவன், தான் வழங்கிய வரங்களினால் பலமுற்ற அரக்கர்கள் தமிலும் பலவீனமான தேவர்களை அடக்கி, பயமுறுத்தி, துவசம் செய்தவனைக் கண்டு அத்தேவர்க ஸினதும், முனிவர்களினதும் இடைவிபாத பிரார்த்தனைகளின் பயனாக அத்தே வர்களைக் காக்கும் போருட்டு முருகப் பெருமானை

தோற்றுவித்தார்.

இவ்வாறு பின்பு
தோன்றிய முருகப்
பெருமான் பரமசி
வனுக்குரிய ஸ்த
யே யா ஜா தம் ,
வாமதேவம், தத்புரு

ஷம், சசானம், அகோரம் என வெளிப்படத் தெரியும் ஜூந்து முகங்களோடு பரமஞானிகளின் உள்நோக்குக்கு மாத்திரமே புலப் படும் உள்முகமாக ஆறாவது திரு வத்தும் அதே முகம் என்ற ஆறு முகங்களோடு தோற்றும் பெற்றார். இவ்வாறு பரம சிவனின் ஆறுமுகங்களிலுமின்ன திருக்கோலம் தாக்கிய பெருமான் தோன்றும் போது சிவனின் நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து அருப்பெருஞ்சோதி போறியாக ஒவ்வொன்றும் தோன்ற அப்பொறிகள் அளவுக்கு வெய்த்துடன் அண்டமெல்லாம் பரவியது எனவும் அங்வெய்த்தை தாங்காது ஜீவராசிகள் கவலையுற்று, நடுக்கமுற “இறைவன் பெருங்கருணையினால் அப்பொறிகள் எவரையும் நாசம் செய்யாது எல்லோரும் பரமசிவனை வணங்கி வழிபடுங்கள்” என தேவர்களிடம் முனிவர்கள் கூற அவர்களும் வணங்கி வழிபட்டனர். இறைவனும் வாய்தேவன், அக்கினி தேவன் இருவரையும் அழைத்து “இந்த அக்கினிப் பொறிகளை கொண்டுபோய் கங்கையில் விடுங்கள் கங்கை அவற்றை சரவணப் பொய்கையில் கொண்டு சேர்க்கும்” என அருளினார். அவ்வாறு சரவணப் பொய்கையிலிருந்து தோன்றியவர் தான்முருகப்

பெருமான் கருணைவெள்ளாம் பொழியும் ஆறு திருமுகங்களும், பன்னிரு திருக்கரங்களும் கொண்டு உலக மெல்லாம் உய்யும் வண்ணம் தோன்றினார் முருகக்கடவுள். வேறு யாருக்கும் இல்லாத ஆறு அருட்கணங்களையுடைய சிவமுருத்தமே ஆறுதிரு முகங்களாக வந்தன என்று கூறும்படி எம்பெருமான் முருகன் ஆறுமுகங்களைக் கொண்டு தோன்றினார். ஆறு அருட்குணங்கள் களாவன சருவஞ்ஞதை, திருப்பதி, அநாதிபேதம், அநந்தசக்தி, அலுப்பசக்தி, சுவந்திரதவம் (தமிழில் முற்றிலுபு, வரம் பில் இன்பமுடைமை, பாசாங்கு

புறாகள அருள்மிகு
ஸ்ரீ சுவசுப்பிரமண்ய சுவாமி கோவீல்
பரம்பரை அர்ச்சகர்கள் ஒருவராகீய
பரம்மஹி. மு. பாவநுருசாம்சர்மா
அவர்களின் ஆச்சியுரை

கள் நீங்குதல், முடிவில் ஆற்றலுடைமை, பேரருள் உடைமை, தம்வயமுடைமை என்பதாம்) முருகனின் அவதாரத்துவத்தை நோக்கினால் உலகத்தின் நன்மைகளைக் கடவுள் பஞ்சபுதங்களின் பாற்படியாக வெளி, காற்று, கனல், புனல், மண் இவற்றின் வழியே தோற்றும் பெறுகிறார் என்பது முருகன் அவதாரத்துவம் இறைவன் நெற்றிக்கண்ணி விருந்து புறப்பட்ட பேரோளிச்சுடர் வானத்திலே நின்று காற்றின் கைகுருந்து தீயை சென்றடைந்து அங்கிருந்து கங்கையாகிய நீரில் தவழ்ந்து நிலத்தில் எழியது. முருகனுக்கும் துமிமுக்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு துமிழ் மொழியில் உயிர் எழுத்துக்கள் பன்னிரண்டு ஆறுமுகனின் தோள்கள் பன்னிரண்டு, முருகனின் திருமுகங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் மூன்று கண்களாக மொத்தம் பதினெட்டு நயனங்கள். துமிழில் மெய்யெழுத்து பதினெட்டு இறை அவதாரங்களில் சிவன் பாங்குதி, விநாயகர், முருகன் யாவரும் முக்கண் பெற்றவர்கள் இதனை “ஷ்வக்த்ரம் த்வாதச புஜம் அஷ்டாதச விலோசனம் ரூபம் அங்கீக்ருதம் சுபம் லோகாநாம்” என்ற வடமொழி ஸ்காந்தத்திலிருந்து அறியலாம். முருகனின் முகங்கள் ஆறு. துமிழில் இன்எழுத்துக்கள் ஆறு. வல்லினம், மெல்லினம்

இடையினம் என்றவை முன்றும் ஆறு எழுத்துக்களைக் கொண்டுள்ளது. குறிப்பிட த்தக்கது. மு - ரு - க என்ற எழுத்துக்களில் ஒவ்வொன்றும் மெய்யெழுத்தில் ஒவ்வொரு எழுத்துக்களை கொண்டிருப்பதை உணரலாம் கந்தன் கரத்தில் உள்ள வேல் வேறு எந்த தெய்வத்திற்கும் இல்லாத சிறப்புபையை ஆயுதம் வேல் என்ற தமிழருக்கு பெயரிருப்பது மரபு. வேறு எந்த ஆயுதங்களின் திருநாமங்களை மக்களுக்கு இடுவதில்லை. வேறு எந்த மொழியிலும் இல்லாத ஆயுத எழுது தமிழ் மொழியில் தான் உண்டு. ஆயுத எழுத்தான் : . இச்சை, கிரியை, ஞானம் என்ற முன்று சக்திகளும் முன்று புள்ளிகளாக சேர்ந்தது. இதுவே வேலின் உருவினை ஒத்ததாக கருதப்படுகின்றது. எனவே முருகன் தமிழ்க்கடவுளாகப் போற்றப்படுவதில் வியப்பில்லை. இவ்வாறு தமிழர்களினால் வழங்கப்பட்ட முருகனுக்கு இந்தியாவின் தமிழ்நாட்டில் “அறுபடைவீடு” எனப்படும் புகழ்பெற்ற ஆறு திருத்தலங்கள் உண்டு. இதில் சிறப்புபெற்ற திருச்செந்தூர் முருகன் கோவிலில் கந்தசஷ்டி விரத வழிபாடு சிறப்புப் பெற்றது. தேவராயசவாமிகளினால் இவ் ஆலயத்தின் மேல் பாடப்பட்ட “கந்தசஷ்டிகவசம்” பல அடியா களினாலும் பாடி பரவி சிறப்பிக்கப்படுகின்றது. இதேபோல கந்தசஷ்டியானது இலங்கையிலும் பல முருகன் ஆலயங்களில் பிரதான திருவிழாவாக நடைபெறுகின்றது. இதில் குறிப்பிக்கவேண்டும் ஆலயமாக எது பறாளாய் முருகன் ஆலயமும் ஒன்றாகும். பலநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் கடப்பவரநிழலில் சிறிய மடாலயத்தில் வேல் வைத்து வணக்கப்பட்டு படிப்படியாக வளர்ச்சியடைந்து 1796ல் சேதுகாவல முதலியாரும், முத்தம்பலவான முதலியாரும் தற்போதைய ஆலயத்தை முருகைக்கற்களால் அமைத்து மயூராருப்பாக வள்ளி தேவசேனா சமேதரான தற்போதைய விக்கிரகத்தை அமைத்து சிவபூரீ வேதக்குட்டிக்குருக்கள் தலைமையில் கும்பாபிஷேகம் நடாத்தி அவ்வாண்டிலிருந்து வைகாசி மாதம் தோறும் மகோற்சவமும் நடைபெறலாயிற்று. இவ்வாறு தோற்றும் பெற்ற

இத்திருக்கோவில் ஆலய அர்ச்சகர்களினதும் முருகன் அடியார்களினதும் விடாழியற்சியினால் படிப்படியாக வளர்ச்சியடைந்து தற்போது ஆலயத்துமகர்த்து கபையினரது முயற்சியினால் பல அடியார்களிடமும் வகுவிக்கப்பட்ட பெருந்திதியினைக் கொண்டு மகாகும்பாபிஷேகம் கடந்த சபானு வருட பங்குனி மாத உத்தர நட்சத்திரத்தன்று 04.04.2004 ஞாயிற்றுக்கிழமை நவாலியுர் “பிரதிஷ்டா சிரோண்மணி” சாமி விஸ்வநாதக்குருக்கள் தலைமையில் சிறப்பாக நிறைவேற்றது. இக்கும்பாபிஷேக விழாவினை முன்னிட்டு பிரம்மஹ்.பா.கோபாலகிருஷ்ண சுமாவினால் தொகுக்கப்பட்ட “கும்பாபிஷேக மலர்” வெளியிடுவதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். இம்மலர் பல அரிய கட்டுரைகளைத் தாங்கி வருகிறது. இம்மலர் வெளியிட உறுதுணையாக இருந்த அனைவருக்கும் ஸ்ரீ ஷண்முகப் பெருமான் அருள்புரிந்து காக்க எல்லாம் வல்ல பறாளைப்பிழறை ஸ்ரீ சுப்பிரமணியப் பெருமான் பாதாரவிந்தும் தொழுது பிரார்த்திக்கின்றேன்.

୪୮

மனத்தொடு வாய்மை மொழியின் தவத்தொடு கானக்செய் வாரின் கலை.

ஒருவன் தன் இள்ளத்தோடு பொருந்த இன்மையைச் சிகால்வாணானால், அவன் தவமும் தானும் ஒருங்கே செய்பவரைவிடச் சிறந்தவனாவான்.

**ஆலயத்தின் மூத்த அரசுக்காரர்கள் ஒருவரான
பிரம்மணி.வே.சுவகுப்பிரமணியக்குருக்கள் தருங்
அச்சிசய்ந்**

முர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் போன்ற பெருமைகளை உடையது நம் பறாளைத் தலம். கிங்கு முர்த்தியாக வீற்றிருக்கும் மழுரானுட கூப்பிரமணியர் பல நூற்றாண்டுக்காலம் பழைய வாய்ந்த அற்புத முர்த்தியாகும். கிங்கு அரசுக்காராகக் கடமையாற்றிய அந்தனவுத்தமர்களினால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பெற்ற கிம்முர்த்தி அழகிலும் அம்சத்திலும் சீறப்பு வாய்ந்தது. வேண்டுவோர் வேண்டும் வரங்களை வழங்கி அவர்தம் முற்பிறவிப் பாவங்களை நீக்கி கிம்மையிலும் மறுமையிலும் பேரானந்தப் பெருவாழ்வு வாழ அருள்புரிவார். அதே போல கித்தலமானது சில முருகபக்தர்களினால் சீறிய மண்டபத்தில் கடம்ப மர நிழலிலே வேல் வைத்து வணங்கி வழிபட்டு வந்ததாகவும் அதுவே பின்னர் சேதுகாவலமுதலியார் பரம்பரையினரால் ஆலயமாக நார்மானீக்கப்பட்டு மின் படிப்படியாகத் தற்கால ஆலயம் இருவானதாகவும் அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது. ஆலயத்தின் தல விருட்சமாக வெள்ளரச மரமும் வேம்பும் கிணைந்து சீவசக்தி சொருபமாக காட்சிதருவதும் கிதன் வயது கிரண்டாயிரம் ஆண் கூக்கு முற்பட்டதாக இருக்கும் என தொல் பொருள் ஆராச் சியாளர் கள் தெரிவித்திருப்பதிலிருந்து நாம் ஆலயத்தின் மகிமையினை அறிந்து கொள்ளலாம். ஆலயத்தின் தீர்த்தமாக ஆலயத்தின் மேற்குப் புறத்தே சில மைல் தூரத்தில் அமைந்துள்ள கிராமர் பாதம் பதிந்தமையினால் “திருவடிநிலை” எனப் பெயர் பெற்ற சமுத்திரக்கரை அமைந்துள்ளது. ஆலய மகோற்சவ காலத்திலும், சீவராத்திரி, ஆடிமோவாசை போன்ற விசேஷ தினங்களிலும் முருகப் பெருமான் கிங்கு எழுந்தருளி தீர்த்த சங்கிராந்தி விழா சீறப்பாக நடைபெறும். கிதனை விட ஆலயத்தின் வடக்கு வீதியில் ஒரு அழகிய தாமரைக்குளம் பிரமாண்டமான அளவில் அமைந்துள்ளது. கிப்படி பல சீறப்புக்களையும் தன்னகத்தே கொண்ட கிவ் அலயத்தின் மகா கும்பாபிஷேக பெருஞ்சாந்தி விழா கடந்த 04.04.2004 நூயிற்றுக்கழை மக்களுடைய உத்தர தினத்தன்று எனது மதிப்பிற்குரிய மைத்துனர் நவாலியீர் சாமி விஸ்வநாதக் குருக்கள் தலைமையில் மிகவும் சீறப்பாக நடந்தேறியது. கிவ்விழாவினை முன்னிட்டு ஒரு கும்பாபிஷேக மலர் வெளிவருவதையிட்டு அகம் மிக மகிழ்க்கிறேன். கிம் மலருக்கான அட்டைப்படத்தினை வரைந்து தருமாறு கிம்மலரைக் கொடுத்து அன்புக்குரிய பா.கோபாலகிருஷ்ணசர்மா அவர்கள் வேண்டிக் கொண்டதன் பேரிலும் அதனை செய்ய வேண்டிய உரீயை கிருப்பதாலும் அப்படத்தினை வரைந்து கொடுத்துள்ளேன். கிம்மலரை வெளியிடுவதற்கு பெரும் முயற்சிகளை மேற்கொண்ட அனைவருக்கும் முருக பெருமானின் திருவருள் கிடைக்க வேண்டி பிரார்த்திக்கின்றேன். முருகன் அடியார்கள் அனைவரும் கிம்மலரை பெற்று பயனடைவிர்களாக.

குபம்!

பாறாளாய் ஸ்ரீ சிவசுப்பிரமணிய தேவஸ்தான புனராவர்த்தன மகாகும்பாபிஷேக மலருக்கு
ஆசீசிசெம்தி
பிரதிஷ்டா சீரோன்மணி
ப்ரம்மஸ்ரீ சாமி விஸ்வநாதுக்குருக்கள்
நவாலியூர்.

கலியுகத் தெய்வமாகிய பறாளாய் பதியில் அமர்ந்து பக்த கோடிகளுக்கு அனுக்கிரகம் புரிந்துவரும் ஸ்ரீ வள்ளி தேவசேனா சமேத சிவசுப்பிரமணியப் பெரு மானுக்கு (04.04.2004) பங்குனித் திங்கள் சுபானு வருஷம் 22ம் திகதி பங்குனி மாதம் நடைபெற்ற ஜீர்ணோத்தாரண அஷ்டபந்தன மகாகும்பாபிஷேகத் தினை அரும்பெரும் நிகழ்ச்சியாக பக்தப் பெருமக்கள் மனம் குளிர பக்திப் பரவசத்துடன் நிகழ்ந்த மகாகும் பாபிஷேகப் பெருஞ்சாந்தி விழா “அவன் அருளாளே அவன்தாள் வணங்கி” அருள்பெறும் அதி உன்னத மகா சாந்தி விழாவாகவும் மகாகும்பாபிஷேகப் பெரும் சாந்தி விழாவும் சிறப்புடன் நிகழ்ந்த அற்புத காட்சியாக அமைந்தது. எனவே இந்த அற்புத காட்சியையும் பஞ்சதள ராஜ கோபுரத்தின் அமைப்பு சிறப் கலாநிதி பாலகுமாரசர்மாவின் கைவண்ணம் ஜொலிக்கும் அற்புத இராஜகோபுர காட்சியையும் கும்பாபிஷேக யாகசாலையின் அமைப்பும் ஆலய புனருத்தாரண வேலை சிறந்து விளங்கும் அழகிய சிறபக்கலை வண்ணம் கொண்டு பக்தர்கள் ஈர்க்கும் சக்தி கொண்ட இராஜகோபுர அமைப்பும் ஆலய ஸ்துபிகள் இராஜகோபுர அமைப்பும் மக்களுக்கு தெய்வீக தத்துவத்தை உணர்த்தும் நிலையை மது வார்த்தையால் கூற முடியாது. எனவே சித்திர வேலைகளை அவன் அருளாலே அவன்தாள் வணங்கி என்ற உன்னதமான திருவருள் சக்தியை கண்டு மன எழுச்சியை ஊட்டுவதாக இருப்பதும் முருகப் பெருமானின் திருக்கருணையை வெளிப் பட்டு இருப்பதை எம்மால் போற்ற தகுதியான நிலையை வெளிப்படுத்துவதையும் மது கண்களினால் பார்க்க கிடைத்தது நாம் செய்த தவம் என்றே கூறக்கூடிய நிலையை முருகப் பெருமானின் காட்சி அமைகிறது. எனவே இந்த கும்பாபிஷேகத்தை முன்னிட்டு மலர் இருக்கும் சிறப்பு மலர் பிரம்மஸ்ரீ பா. கோபாலகிருஷ்ணசர்மா அவர்களின் விடாழியற் சியால் அமைக்கப்பெற்ற கும்பாபிஷேக மலர் அதி சிறப்பு வாய்ந்ததாக அமையவேண்டி மது பிரார்த்தனையும் ஆசியும் அன்புடன் முருகப் பெருமானின் திருப்பாதங்களில் ஆசியுடன் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

“வாழ்க சைவம் வளர்க இறைதொண்டு”

பிரம்மாஜ் சு.முரளீதரக் குருக்களின் ஆச்சியுணர்

ஒரு இருளின் சிறப்பையும் மக்களின் வாழ்க்கையையும் பிரதிபலிப்பவற்றில் அவ்வுரில் அமைந்துள்ள வழிபாட்டுத்தலங்கள் முக்கிய இடம் வகிக்கின்றன. யாழ்ப்பாணத்து மக்களின் சமய, கலை கலாச்சார பாரம்பரியங்களை எடுத்தியம்புவனவாக அமைந்துள்ளன. அவ்வகையில் சுமார் பல வருடங்களுக்கு மேலாக பறாளாய் முருகன் கோயில் (இந்தியாவில் இருந்து சங்கமித்தை இலங்கைக்கு வருவதற்கு முன்பாக) கட்டப்பட்டது. சக்தியும் சீவுமாகிய தன்மையே இவ்வுலகமிலாம் என்று சைவசித்தாந்தம் உண்மையைக் கூறி வைக்கிறது. கடவுள் உண்மைப் பொருள் என்றும் உண்மைக்காகவே இருக்கும் என்றும் அதற்கு அழிவு நேருவதில்லை உலகம் தோன்றி நின்று மறையும் தன்மையது என்றும் நீச்சயப் பொருளாகிய இறைவன் சக்தி பின் மனிதனாக காணப்படுகின்றான். அதனால் தான் மக்கள் பலபல கோயில்களைக் கட்டி வணங்குகிறார்கள். “தீருக்கோயில் தில்லாத தீருவிலாரும் அடவிகாடே” என்று தீருமுறை கூறுகின்றது. இதனால் போலும் “கோயில் தில்லா இருவில் குடி இருக்க வேண்டாம்” என்று பெரியோர்கள் கூறியுள்ளார்கள். நாம் நித்தமும் சென்று வழிபடும் திடம்புனிதமாகவும் அழகாகவும் இருந்தால் எம்மனம் இலகுவில் அமைதியுறும். அது அங்ஙனம் அமைய நாம் ஒவ்வொருவரும் முயற்சிக்க வேண்டும். குடமுழுக்குப் பெருவிழாவில் கியற்றுவோர் கியற்றுவிப்போர் காண்போர் எல்லோரும் பாக்கியவான்களே. திதுவே மானுட ஜென்மம் எடுத்த எமக்கு பொரிய வரப்பிரசாதம். ஒலைய வழிபாட்டிற்கு எவ்வாறு செல்ல வேண்டும். எப்படி ஒலையத்தில் நடந்து கொள்ள வேண்டும். என்பது விதி. ஒண்கள் மேலாடையுடனும் பெண்கள் தலைவரிகோலமாகவும் செல்லுதல் கூடாது. எமக்கு இறைவன் தந்த இந்த உடம்பு இறைவனுக்கு தொண்டு செய்வதற்காகவே. ஒரு மின்சார நிலையத்தில் உட் செல்வோர் எப்படி கவனமாகச் செல்ல வேண்டுமோ அதே போல் தீருவருள் தீகழுகின்ற ஒலையங்களில் வழிபடச் செல்வோரும் அந்தக் கட்டுப்பாட்டுடன் செல்ல வேண்டும். “காயமே கோயிலாகக் கடிமனம் அடிமையாக வாய்மையே தூய்மையாக மன மணிலிங்கமாக நேயமே நெய்யும் பாலாய் நீறைய நீர் அமைய ஆட்டி பூசனை சுசனார்க்குப் போற்றுவிக் காட்டிஜோமே” எனவே ஒலைய வழிபாடுகள் முறைப்படியாக வணங்க வேண்டும். மூர்த்தி, தலம், வீருட்டும், தீர்த்தம் பெருமை கொண்ட பறாளாய் முருகனை வணங்கி நாம் எல்லோரும் சமாதானம், சந்தோஷமாக வாழ்வோமாக.

அதியுர் நஸ்யபதி பஷ்யதாம் ப்ரதிதினம்
 யாதிக்ஷயம் யெளவனம் ப்ரத்யாயந்தி
 கதா புணர்திவசகா காலோ யகத் பக்ஷககா
 லஷ்மிஸ்தோய தரங்க பங்க சபலா
 வித்யுத் ஜலம் ஜீவிதம்
 தஸ்மாத் மாம் சரணாகதம் சரணதத்வம்
 ரத்ந ரஷ்ச ரஷ்சாதுணா.

ஐந்தினி

மஹா கும்பாபிஷேக வளக்கழும் ஆசியுறையும்

சைவசமயம் மொழி, கலை கலாச்சாரமல்ந்த யாழ் நகரீன் பாகத்திலே கழியும் பூராணாய் என்னும் தலத்திலே எழுந்தருளி அருள்மனை பொறியும் வள்ளிதேவசேனா சமேத ஸ்ரீ சீவகப்பிரமணியப் பெருமானுக்கும் தேவியிருடனினைந்துள்ள ஸ்ரீவண்முகப் பெருமானுக்கும் பரிவார முர்த்திகளுக்கும், பஞ்சதன ராஜகோபுரம் புதிதாக அமைத்து மஹாகும்பாபிஷேகம் 04.04.04 நூற்று நீக்கு வற்றமையால் எழுந்ததே கிக்கட்டுரை யாரும்.

எல்லாம் வல்ல இறைவன் நிலம், நீர், தீ காற்று, ஆகாயம், குரியன், சந்திரன், யஜுமானன் எனும் அட்டலூர்த்தீகளாக உலகினில் காட்சி தருகின்றார். பரமாகாசம் என்னும் அண்டவளியினிலே எங்கும் நீக்கமற நிறைந்துள்ள இறையருட்சக்தியான வேத மந்திர ஓலி மூலம் வாடு பகவான்டமும் அங்கிருந்து பலவிதமான மூலி கைகள், தானியங்கள், மந்திர உச்சாடனங்கள் மூலம் ஒம்பு செய்து வளர்க்கப்படும் அக்கீ னியிலும் பூஜிக்கப்படுகின்றது. அக்கீனியிலிருந்து நூல், தாங்பை, ஆகியவற்றால் அமைந்த நாடி சந்தானம் எனும் தொட்டு வழியாக கும்ப நீரினைச் சென்று பொலிவு பெறுகின்றது. ஒம் அக்கீனியில் பூச்சுக்கப்பட்ட தீருவருட்சக்தியினை கும்பத்தில் ஒடுக்கீச் சேர்த்து அக்கும்பத்தினை வீதிவெலமாக எழுந்தருளச் செய்து மூலஸ் தானத்திலே (கருவறை) ஸ்தாபிக்கப் பட்டுள்ள பிராதீவி (நீல) சம்பந்தமான விக்கீர்கங்களிலே (தீருவருவங்களில்) அபீஷேகம் செய்யும் போது அத்தீருமேனிகள் தெய்வீக சக்தி என்னும் உயிர்ச் சக்தி நிறைந்து விளங்குகின்றன. இதனையே மஹாகும்பாபிஷேகம் எனும் பெருஞ்சாந்தி விழா தெளிவுபடுத்துகின்றது.

சீற்பக் கலா நிபுணர் களான ஸ்தபதீகள் ஆகம முறைப்படி கல் (சீலை) வினாலும்

வியாகரண ஸ்ரோமனி
சீவாசார்ய கலாநிதி

சிவநீ.பூரண.தியரகராஜக்குருக்கன்

B.A. Hons(Cey)

தீருகோணமலை வில்லூனிறி கந்தகவாயி கேவள்தான் பிரதான சிவாச்சாரியர், மட்டக்கானப் சிவாநந்த வித்தியாலய முன்னாள் கமஸ்கிருத, இந்து நாகரிக விவிஷாயார்.

(தாமர) பஞ்சலோகங்களினாலும் பேசும் சீற்பங்களை வழக்கிறார்கள்.

ஆலயங்களிலே அழைவே உரிய யந்திரங்களை வைத்து அவற்றின் மேல் அத்தீருவரு வங்களை வைத்து பிரதீஷ்டை செய்கிறோம். யாகசாலையில் வேதாகம வல்லுனர் களான சீவாச்சாரியர்களினால் மந்திர ஓலி மூலம் தீருவருட்சக்தி ஏப்பட்ட கும்பநீரை அத்தீருவருவங்கள் மீது சொரிந்து அபீஷேகங்கு செய்யும் போது அவை தீருவருட்சக்தி பெற்று பேசும் சீலைகளாக உயிருட்ப பூசிக்கின்றன. “உருவேந்தீரு வேறும்” என்பதற்கைய நாடோறும் அங்கு நிகழ்த்தப்படும் பூசைகள் வேதமந்திர உச்சாடனம், தீருமுறைகள், பக்தாக்களின் பாவனைகள் முதலையவற்றால் அருட்பொலிவு பன்மடங்காகி தெய்வீக சக்தி மிக்கனவாக மிர்கின்றன. இவ்வாறு பல உயர்த்துவக் கருத்துக்கள் மிக்க மஹாகும்பாபிஷேகத்தை தரிச்சுதல் மிகப் பெரும் புண்ணியப் பேராகும்.

கழந்தையைப் பெற்று விட்டால் போதாது அக்குழம் தையை நல்ல முறையில் சீராக வளர்த்து ஓர் உண்ணத் தீரையைச் செய்து பலருக்கும் பயன்படக் கூடிய வகையில் உயர்

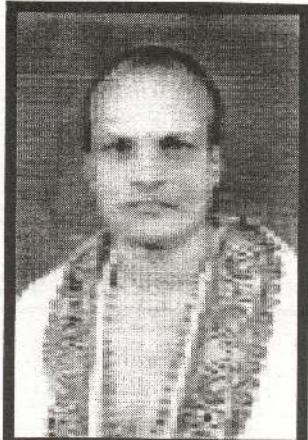
பணிபுரிந்து புகழ் பெறுங்கால் அவனால் பெற்றோருக்கும் பிறந்த பொன்னாட்டுக்கும் பெருமை தருமன்றோ அஃதேபோல் ஆலயம் திருத்தீ அமைத்து வீட்டதும் தீருப்பணி நிறைவுறா அங்கு நாடோறும் நித்திய நைமித்திய விசேஷ பூசை ஆராதனை, அபீஷேக விழாக்கள் மட்டின்றி நிகழவும், சமயப் பணிகள் தீருமுறை வகுப்புக்கள் ஆகியன நிகழ்ந்து நம்வருங்காலச் சந்ததியினருக்கு சமய அறிவுட்டும் நிலையமாகவும் ஆகி, யாவும் ஸ்ரோன முறையில் ஒழுங்கு கட்டுப்பாட்டுன் நிகழ்தல் அவசியம் அவ்வாறு நிகழ்ந்து ஒரு முன்மாதிரியான ஆலயமாகத் தீகழ அறங்காவலர்கள் அடியார்கள் அன்பர்கள் அனைவரும் முழுநிதுடன் பணி புரிதல் பெரும் புண்ணியப் பதிரும் செயலாகும்.

இச் சீறந்த நற்றிருப்பணியில் இருவுகலாக ஓய்வின்றி அயராது கூடுத்த ஆலய பரம் பராதாச் சிவாச்சாரியர்கள், அந்தணர்கள், சரிர உதவி, பொருளுதவி முதலான பலவழிகளிலும் பணிசெய்த செய்து கொண்டிருக்கும் செய்யவிருக்கும் அனைத்து அன்பர்களுக்கும் பறாளாய் ஸ்ரீ சீவகப்பிரமணிய சவாமியர் நலன்களையும் விரும்பிய பேறுக களையும் பரிபூரணமாக அருள்புரி வாராக என முருகனைப் பிரார்த் தீக்கு ஒரு எந்த முறையில் எமது உள்பார்ந்த ஆசீகளை வழங்கு கிண்ணரோம்.

“லோகாஸ் சமஸ்தாஸ்
ஸ்ரீகிநோ பவந்து”
உலக மாந்தரனைவரும்
இன்புற்று வாழக்.

சுபம்!

சிவாகம கிரியா சீரோண்மணி
சிவார்தி பி.பா.தியாகராஜக் குருக்கள் கணேஷரந்ச சர்மா
 538/6, Alluthmawatha Road,
 Colombo-15.

Muehle Bach Str - 23,
 4716, Wel Schenrohr,
 Switzerland.

பல வளங்களுடன் சீரூபத்துத் திருவும் தழைத்தோங்கும், இயற்கை அழகும், வான் நோக்கி வளர்ந்த பனை மரங்களும் பச்சைப் பசேல் என காட்சியளிக்கும் வயல் வெளிகளும் நிறைந்த சைவ நந்திந்தனையும் தமிழ் பண்பாடும் நிறைந்த மக்களையும் கொண்ட, மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என்பனவற்றை ஒருங்கே அமையப்பெற்றதாகிய சுழிபுரம் பறாளாய் எனும் பகுதியில் கோயில் கொண்டு வீற்றிருப்பவர் வள்ளி தேவசேனா சமேத ஸ்ரீ சுப்பிரமணியப் பெருமான். இப்பெருமான் மனமுருகி வேண்டுபவர்களின் வேண்டுதல்களையெல்லாம் அருந்தளிக்க வல்லவன். அடியார்களின் பொற்பதமாய் பொன்னிறமாய் அற்புதமாய் அழகுற விளங்குபவன் இப்பெருமானுக்கு ஆகமவிதிகளுக்கு அமைய புதிதாக திருத்தி அமைக்கப்பெற்ற ஆலயத்திலே பங்குனித் திங்கள் 22ம் திதி (04.04.04) பங்குனி உத்திரத்தன்று மஹாகும்பாபிஷேகமும், முருகனுக்கு பஞ்சதள இராஜகோபுரமும் அமைத்து ராஜகோபுர கும்பாபிஷேகமும் நடைபெறுவதையிட்டு மிகவும் மகிழ்ச்சி கொண்டுள்ளோம். இவ் கிரியைகள் அனைத்தும் இனிதாகவும் இடையூறுகள் இன்றி நல்ல படியாகவும் நடைபெறுவதற்கு இறைவனை வேண்டுகிறேன்.

மற்றும் இக்கும்பாபிஷேகத்தையும் அதற்கு முன், பின் நடைபெறும் கிரியைகளிலும் கலந்து சிறப்பித்த அனைத்து சிவாச்சாரிய பெருந்தகைகளாகுக்கும், அந்தனைப் பெருந்தகைகளாகுக்கும் ஆலய அங்க்கார்கள், மற்றும் ஆலயத்தை திருத்தி அமைப்பதற்கு இரவு பகலாக பாடுபட்டு உழைத்த ஆலய தர்மகார்த்தா சபையினர் மற்றும் சிறப்சாரியார்கள், உதவியாளர்கள், நிதி உதவிகள் புரிந்த வெளிநாட்டு, உள்நாட்டு அன்பர்கள் மற்றும் அனைத்து முருக பெருமானின் பக்தர்களாகுக்கும் எங்களுடைய நல்லாசிகளையும். வாழ்த்துகளையும் எமது பெற்றோர் சார்பிலே கூறிக்கொண்டு எல்லா மக்களுக்கும் முருகப் பெருமானின் பேருள் கிடைக்க வேண்டும் என பிரார்த்தித்துக் கொள்கின்றேன்.

முருகன், கந்தன், வேலன், விசாகன், வள்ளிமணாளன், குரசம்ஹாரன், கவாமி நாதன், குகன் என பல்வேறு பெயர்களினால் அழைக்கப்படும் எமது சுப்பிரமணியப் பெருமான் குரபத்மன் என்ற அகரனை அழிக்கத் தோன்றிய அவதாரமே தேவார்களின் குறைதீர்க்க சிவபெருமான் தனது ஸத்யோஜாதம், வாமதேவம், தத்புருஷம், ஈசானம், அகோரம் முதலிய ஜெந்து முகங்களோடு ஞானிகளுக்கு மட்டும் புலப்படும் அதே முகத்தையும் கொண்டு ஆறு வதனங்களுடன் திகழ்ந்தார். அப்போது ஒவ்வொரு திருமுகத்திலுள்ள நெற்றிக்கண்ணிலிருந்தும் ஜோதிப்பொறி தோன்றியது. இவை அனைத்தையும் சிவன் ஒரே தனந்பிழும்பாகியும் அக்கினி வாயுதேவனையும் அழைத்துக் கொடுத்து கங்கையில் சேர்க்க கட்டளையிட்டார். கங்கையும் அப்பொறிகளை இமயமலைச்சாரலில் சரவணப் பொய்கையில் தாமரை மல்களில் விடுவை ஆறுமுகக் குழந்தைகளாகத் தோன்றியது. இக் குழந்தைகளை பாசத்துடன் அன்னை பார்வதி வாரி அனைக்கவே அவை ஆறு முகங்களும் பன்னிரண்டு கைகளையும் கொண்ட முருகப் பெருமான் தோன்றினார் என புராணக்கதைகள் கூறுகின்றன.

பங்குனி உத்தரம், வைகாசி விசாகம் என்பன முருகனுக்கு உரிய விசேட நாட்களாகும். சிறப்பாக பல முருகன் ஆலயங்களில் பங்குனி உத்தர நாளன்று வள்ளி திருமணம் நடைபெறுகின்றது. இவ் உன்னத நன் நாளில் எமது பறாளாயில் வீற்றிருந்து அருள்பாலித்துக் கொண்டிருக்கும் சுப்பிரமணியப் பெருமானுக்கு குடமுழுக்கு நடைபெறுவதையிட்டு அடியவர்கள் அனைவரும் பக்திப் பரவசம் அடைகின்றனர். வேண்டுபவர் வேண்டும் வரங்களை எல்லாம் அள்ளித்தரும் அப்பெருமானின் அடி பணிந்து நாழும் வாழ்வில் உய்வோமாக.

நன் றி

“அறகம் கிரியா ஜோதி”
தியாக கணேஷரந்ச சர்மா

Phone:(04112)222115
Fax :224305

Email:- skmkanci@md3.vsnl.net.in

Sri Chandramouleeswaraya Namaha:
Sri Sankara Bhaghavadpadacharya Paramparagatha Moolamnaya Sarvagnapeeta

**His Holiness Sri Kanchi Kamakoti Petadhipathi
JAGADGURU SRI SANKARACHARYA SWAMIGAL
Srimatam Samsthanam**

No.1, Salai Street,

Kancheepuram - 631 502

Date: 10.02.2004

பா.கோபாலக்ருஷ்ணசர் மா
ஸ்ரீ சீவசப்பிரமணீய ஆலயம்
பறாளை, சுழிபுரம்
இலங்கை.

தங்களது 16.01.2004 காலதம் கீடைக்கப்பெற்று பூஜ்யஸ்ரீமஹாஸ்னிதானத்தில் ஸமர்ப்பணம் செய்யப்பட்டது.

இலங்கை வடபகுதி யாழ்ப்பாண நகரத்தில் அமைந்துள்ள சுழிபுரம் கீராமத்தில் எழுந்தருளி அருள்பாலிக்கும் ஸ்ரீ சீவசப்பிரமணீயஸ்வாமியின் ஆலயத்தின் ஜீணோத்தாரண திருப்பணீவேலைகளை முடித்து 04.04.2004ல் மஹாகும்பாபிஷேகம் செய்யிருப்பதையறிந்து ஸ்ரீ ஆசார்யஸ்வாமிகள் மிக்க மகிழ்ச்சீயடைந்துள்ளார்கள்.

குன்று தோறும் வீற்றுஅருள்பாலிப்பவரும் தகப்பனாருக்கே ப்ரணவ உபதேசத்தை செய்து தகப்பன்ஸ்வாமி என்று போற்றப்படுபவரும் தமிழ்க்கடவுள் என்று மக்களால் அன்புடன் அழைக்கப்படும் ஸ்ரீ முருகப்பெருமான் மஹா கும்பாபிஷேகம் சீறப்பாக நடந்து அதன் தொடர்பாக வெளியிட இருக்கும் மலரும் மக்களுக்கு நன்கு பயன்படும்படி அமையவும். ஸ்ரீ முருகப்பெருமான் அருளால் உலகமனத்தும் ஸகலமங்களங்களையும் அடைந்து பாமஷேமாகவாழ வேண்டும் என்று ஸ்ரீசங்கராசார்யஸ்வாமிகள் அருளாசீ வழங்கி அனுக்கிரஹித்தப் பீரஸாதம் இத்துடன் அனுப்பியுள்ளது.

SRI KANCHI KAMAKOTI PEETAM

“பன்னிரு தடந்தோள் வள்ளல் பாத பங்கயங்கள் போற்றி”

சுழிபுரம் பறாஸை

CHULIPURAM PARALAI

ஸ்ரீ சீவசுப்பிரமணிய சுவாமி கோவில்
Shri Sivasubramaniya Swamy Kovil

தர்மகர்த்தா சபை
BOARD OF TRUSTEE

பறாஸை - Paralai
சுழிபுரம் - Chulipuram.

16.05.2004

பறாஸை ஸ்ரீ சீவசுப்பிரமணிய சுவாமி ஆலயம் தர்மகர்த்தா சபையினது செய்தி

புராதனச் சீற்பங்கள் பலமிக்க எமது ஆலயத்தினது மகாகும்பாபிஷேகம் 04.04.2004ல் சீற்பாக நிறைவெய்தியது. இக்கும்பாபிஷேகம் சீற்பாக நடைபெற முருகன் அடியார்கள் அனைவரும் தர்மகத்தா சபை உறுப்பினர்கள், மூலய பரம்பரை அர்ச்சகர்கள், தொண்டர்கள், சபை அங்கத்தவர்கள் மற்றும் அனைத்து நெஞ்சங்களுக்கும் தங்கள் பங்களிப்பினை வழங்கி கிருந்தார்கள். ஆலயத்தினது திருப்பனி வேலைகள் பலவும் மிகச் சீற்பான நிலையில் பூர்த்தியடைந்து ஆலயத்தினது மூலவர் ஷண்மகர் விமானங்கள் முற்றாகப் புதுப்பிக்கப் பெற்றது. இராஜகோபுர மேற்கள வேலைகள் கட்டப்பட்டு பூஞ்சதள இராஜகோபுரமாக பல நூற்றுக்கணக்கான அழகிய சீற்பவேலைப்பாடுகளுடன் கம்பீரமாகக் காட்சியளிக்கின்றது. இத்திருப்பனிக்கான நிதியின் பெரும் பகுதியை சுளிபுரம் கிழக்கு வாசியான திருமதி.நல்லமுத்து பொன்னுச்சாமி அவர்கள் வழங்கியுள்ளார். சீற்ப வல்லுநர் பிரம்மழு. சி.பாலகுமாரசர்மா அவர்களின் தலைமையில் மேற்கொள்ளப்பட்டன. மற்றும் ஆலய முன் மண்டப வேலைகள் யாவும் திரு. சி.பாலகுமார் தலைமையில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது.

இராஜ கோபுரத்திற்கு கிடது புத்தில் உள்ள மணிக்கூட்டுக் கோபுரம் செல்வி கந்தையா கிரத்தினேஸ்வரி அவர்களின் திருப்பனியாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆலயத்தின் கருவறை விமானம் திரு. சேதுகாவலர் பரம்பரையினராலும் ஷண்முகர் விமானம் திரு. வேலாயுதர் பரம்பரைசார்பாக சபாரத்தினம் குடும்பத்தினராலும் புதுப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. தெற்குப்பற இராஜகோபுரம் திரு. இராமநாதர் வரதராஜா அவர்களின் திருப்பனியாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆலயத்திற்கான திருப்பனி நிதிகளை முருகன் அடியார்கள் வாரி வழங்கியுள்ளார்கள். வெளிநாட்டில் நிதி சேகரிப்பதற்கு திரு. க. சீவராஜா பல ஜோப்பிய நாடுகளுக்குச் சென்று பல இலட்சம் சேகரித்துக் கொடுத்துள்ளார். இவரை அங்கு தருவிக்க ஆலய அர்ச்சகர் மு. பாலகுமாரசாமிசர்மா பிள்ளைகளும் எம் ஆலய மகோற்சவ குருமாரின் பிள்ளைகளும் ஏனையோரும் நிதி சேகரிக்க உதவியுள்ளார்கள். சேகரிக்கப்பெற்ற பெருந்தொகையான நிதி திருப்பனி வேலைகள் பெருமளவு செய்யப்பன் படுத்தப்பற்று திருப்பனி வேலைகளில் தர்மகர்த்தா சபையின் முன்னாள் தலைவர் காலந் சென்ற அப்பாத்துவரை விதானையாரின் மகன்மாரும் பெரும்பனி யாற்றியுள்ளார்கள். மகாகும்பாபிஷேகம் பிரதமகுரு பிரம்மழு. சாமி விஸ்வநாதக்குருக்கள் தலைமையில் பல சீவாச்சாரியர்களினால் 04.04.2004ல் நிறைவெய்தியது. திருப்பனி வேலைகள் இன்னமும் ஏராளமாக உள்ளது. அடியார்கள் ஒத்துழைப்புக் தரவேண்டும் என வேண்டிக் கொள்கின்றோம்.

நன் றி

கழிபுரம் - பற்றாளாய்

ஸ்ரீ சிவகப்பிரமணிய சுவாமி
திருக்கோவில்

மகாகும்பாபிஷேக
சிறப்புமலர்

கட்டுமூர்கள்

ஆயை வளர்ச்சியின் வரலாறு.....

இயற்கை எழில் பல தன்னகத்தே கொண்ட இலங்கை மணித்தீவு இந்து மாசாகாரத்தின் நன்முத்து எனப் பெயர்ப்பற்றுவு இந்திய திருநாட்டின் தென் கோடியில் அமைந்த தீவு. மலைவளம், நீரவளம், நிலவளம், நிறைந்தது. சிவனூரி பாத மலை கதிரமலை போன்ற புண்ணிய மலைகளுள்ள நாடு. மகாவலி கங்கை, மாணிக்க கங்கை, களனி கங்கை, மயவனாறு போன்ற வற்றாத ஜிவநதிகள் பரவிப்பாயும் நாடு. திருக் கோண ஸ் வரம், திருக் கேதீஸ் வரம், நகுலே ஸ்வரம், முன்னேஸ்வரம், தான் தோன்றி ஸ் வரம் போன்ற காலத்தால் முத்த சிவாலயம் கணவியும், கதிரகாமம், நல்லவர் செல்வச் சந்திநி மாவிட்டபுரம் மண்ட்ர வெருகல் உகந்தை போன்ற இடங்களில் கல்வியுக வரதனாம் கந்தனது அலயம் கணவியும், வல் லிபுரம், பொன்னாலை, மல்வில், வந்தாறு மூலை, தெறுவினை போன்ற திருப்பதிகளில் காத் தற் கடவுளாம் கண்ணனது திருக் கோயில் கணவியும் கொண்ட நாடு.

இந்தக்கைய பெறுமையும் பெருவளமும் நிறைந்த இத் தீவின் சிரிசன தீகழ்வு யாழிப் பானம். தமிழையும் சைவத் தையும் இரு கண்ணனப் போற்றி வளர்த்த நாவலர் தோன்றிய நன்னகரம். கந்த புரண கலச்சாரம் அழியாது இன்றும் நிலைத்து நிலவும் புண்ணிய மிரதேசம் இப்பிர தேசத் தீல் வடபால் சகல வளங் கணவியும் கொண்ட தொன்மை மிகு கிராமம் கூறியும். சான் ரோர்கள் பலர் வாழ்ந்த வாழும் பதி. இங்குள்ள கல்விக் கூடங்களும் கல்லூரியும் பல நல்லறிஞர்களை உருவாக்கி நாட்டுக்கு அளித்த பெருமை மிக்கவை. புனிதம் நிறைந்த திருவடி நிலை என்ற சமுத்திர தீத்தத்தைக் கொண்ட கிராமம்.

இங்கு செந்நெற்கழனிகள் கூழ்ந்து இயற்கை வளத்துடன் கூடிய மருதநிலம் பறாளாய்.

நெடிதயாந்த தென்னை பனை, ஆஸ் அத்தி புன்னை மருது வேம்பு மா, நெல்லி கடம் பு மாதுளை மகிழ் செண் பகம் கோங்கு போன்ற மரங்களும் மல்லிகை மூலை கொண்றை பெரன்னொச்சி அரளி ரோஜா போன்ற மலர் கொடிகளும் செடிகளும் நிறைந்த பக்கமையான பதி. தொன்மை மிகு வெள்ளரசும் வேம்பும் இலைணந்து நிறக அருகே வெண்டமாறுயும் செந்தா மரையும் அல்லியும் அஹுமாவும் புத்தக் குலங்கும் நீ நிலை. நாற்பழமும் நன்கு கட்டப் பெற்று, கிழக்குப் பக்கத்தில் வெள்ளை வயிரக்கற் கலால் படிகள் நன்கு கட்டப் பட்டுள்ளது. அருகே தாப்பை முதக்களும் கடம்பும் அரனியும் அப்பந்து வளர்ந்துள்ளன.

திருமிகுந்த இவ்விடத் தலில் ஆலைகுலைக்கும் அறைகுலைக்கும் இரு பெரு அலயங்கள் உள்ளன. தொன்மை நிறைந்த அலை முகன் அலயத்தை பேர்த்துக் கேய் ஓல்லாந்தர் காலத்தில் அவர்கள் தகங்க முற்பட்டபோது விநாயகப் பெருமான் காக்கை உருவில் வந்து அவர்கள் கண்களைக் கொத்தித் தடுக்க தரக வரலாறு. தவறினை உணர்ந்து அவர்கள் அலயத் திற்கு அளித்த மாணியவிபர மடங்கிய செப்பு பட்டயம் இதனை உறுதி செய்வதாகக் கூறவார். இவ்வாலயத்திற்கு வடபால் சிவக்பிரமணிய கவாமி என்ற திருநாமம் கொண்ட முருகன் அலயம் அதிநாட்களில் வெள்ளரசுமாத்தடியில் வேல்ஸ்தாபித்து கந்தபுராணம் படித்து வழிபட்டு வந்தார்கள். இது மின் தென்னங்கீற்றுக் கொட்டலாகி இவ்வுர் பக்கப் பெருமக்களினரல் முருகைக்

கற்களால் அலயமாக மின் வளர்ச்சியடைந்து இவ்வாலயங்களுக்கு கிழக்கே கண்ணகை அம்மன் கோயிலும் தென் கிழக்கே வள்ளியம் மன் அலயமும் தெற் கே கம்ப னையில் அம்பான் அலயமும் மேற்கே ஜயனார் பைரவர் அலயங்களும் வடக்கே சிறிது தொலைவில் நுணைச முருகன் அலயமும் வடக்கிழக்கில் சிவன் அலயமும் அரணாக அமையப் பெற்ற பெருமை பெற்றது.

இங்கு கலை நயம் செறிந்த அழகு மிக்க சிறபங்களைக் கொண்ட அழியித் தேர் உள்ளது. கால நீரோட்ட த்தினால் இது கிழிகு பழுதாவே குதிய சத்திருதேர் உருவாக்கப் பெற்றது. இப்பழுமை மிகு சிறபக்குவுலத்தை நன்கு பேணி பாதுகாத்து வருகின்றனர்.

மயில் மிதமாந்து அருள் மழை பொழியும் இம் முருகப் பெருமானின் திருக்கோயிலில் பரம் பரை அர்ச்சகர்களாக இருகோத்திரத்தைச் சேர்ந்த வர்கள் உள்ளன. இந்தியாவிலிருந்து வந்தவர்கள் ஒமதக்னி கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கும்பகோணம் என்ற தொல் பதியிலிருந்து வந்தவர் இவரின் வழித்தேங்ரல்கள் சபாநத்தினக் குருக்களும் அவரின் சகோதரர் வேதரணி யேஸ்வரக் குருக்களும்.

பாடல் பெற்ற திருத்தலமரன உத்தரகோச மங்கை என்ற தலத்திலிருந்து பாதுவாஜ கோத்திரத்தை சேர்ந்தவர்கள் வந்தார் இவரது வழித்தேங்ரல் களே சப்பையாக்குருக்களும் இவரின் சகோதரர் முத்துச் சாமிஜியகும்.

இவ்விடு குடும்பத்தினருமே இவ்வாலய நீத் திய நையித் திய கருமங்களை குறைவற நிறைவேற்றி வந்தார்கள் உர் மக்கள் இவர்கள் மிது

பிரு மதியும் மரியாதையும் பேரஸ்டும் கொண்டு பேரி வந்தார்கள். இவர்களும் அவர்கள் பால் தனது அன்றும் வில்லாச்சும் கொண்டிருந்தார்கள்.

முகுதைக்க கற்களால் அமைந்த ஆலயத்தையும் தென்னங்கீற்றினால் மேய்ப்பிழற் வீதிகளையும் நவீனமயப்படுத்தி இவ்வாலய வளர்ச்சியை பெருநோக்காக கொண்டு செயல்பற விரைந்த இவர்கள் இதற்கு பெருமளவு நிதி தேவை என உணர்ந்தனர்.

கொழும்பு சேர் பொன் இராமநாதன் அவர்களை ஆலயத்தில் பிரதம குகுவாகவும், அவரின் வேண்டுதலின் பேரில் ஸ்தானிகராகவும் இருந்து பெருமதியும் பெற்றவர், வேதாரணி யேஷ்வரக் குகுக்கள் தமது ஆலய முன்னேற்றம் கருதி கொழும்பு பொரன் எம் பலவராணேசர் கோவிலிலிருந்து விலகி நிதி சேகிக்கும் பொருட்டு அக்காலத்தில் பொன் கெந்திக்கும் நாட்க விளங்கிய மலேசியாவுக்கும் சிங்கப்பூருக்கும் சென்றார். திருவியம் தேடிச் சென்ற எம் குறிப்புத்து ஊர் மக்கள் மல் அங்கு நூழில் வளம் விற்று கிடும் திருப்பாக இருந்தார்கள். அங்கு புரோகிடம் செய்து கொண்டே கோவில் வளர்ச்சிக்காக நிதி சேகரித்தார். அக்காலப்பகுதியில் ஆலய பூஜையினை முத்துச் சாமி ஜீயர் அவர்களே செய்து வந்தார். மலேசியா சிங்கப்பூரில் சேகிக்கப் பட்ட நிதியினை சேகாதரர் சபாநத்தினக் குகுக்கள் அவர்களும், கப்பையா குகுக்கள், முத்துச்சாமி ஜீயர் பேண்ட்ரோரும் திருப்பணி வேலைகளுக்கு யண்படுத் தினார்கள் ஆலய நிதின் குகுவறை விராமம் என்பன ஊர் பெரியர் சேதுகாவல முதலியாரின் முன் னோரினால் வைரக்கற்கலால் அழகாக அமைக்கப்பட்டது. ஏன்றால் சந்தியும் விராமமும் கைவல சமய அபிமானி வேலாயதும் முன்னோரினால் அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்டது. அர்ததமண்டபம் மகா மண்டபம், ஸ்நபன மண்டபம் என்பன வேதாரண்யேஸ்வர குகுக்களினால் சேகிக்கப்பட்ட நிதியினைக் கொண்டு வைரக்கற்களினால் அழகாக அமைக்கப்பட்டது. நாடுதிரும்பிய வேதாரண் யேஸ்வரக் குகுக்கள் (இவரை ஊர் மக்கள் சிங்கனையா குகுக்கள் எனவும் அழைப்பார்கள்) ஆலயத்தின் திருப்பணி வேலைகளைக் கண்டு திருப்பிதியற்றார். உள் கற்றுக் கொட்டகைக்கு தேவையான திரந்தி, ஆசிக்கால் பேண்ற வற்றாக்கு தேவையான மரங்களைப் பற ஊர் அன்றாளின் அறையின் பேரில் கப்பையாக் குகுக்கலுடன் அதைதழுப் பதுதி காடுகளில் பாலை மரங்களைப் பற்ற வந்தார். வைரம்நிறைந்த பணமரக்கைமரங்களும் சலாகைகளும் தெரிந்து வாங்க முத்துச்சாமி ஜீயர் அவர்கள் வரணி முதலான அர்க்கலுக்குச் சென்ற பற்ற வந்து ஆலய கற்றுக் கொட்டகை உருவாக்கப் பட்டது. ஏற்பில் கொடுக்கம் ஆறுமுகக் குவுனக்கு நல்ல உள்ள அளவும் கொண்ட வள்ளல் 1914ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 7ம் திகதி

ஆண்ட மீட் வைகாசி மீ 22ம் நாள் குரைப்புக் கிழவை தேர்த்திருவிழா அன்ற ஷன்றுகப்பெருமானுக்கு திரு. ஆ. சின்னனுயைப் பின்னை அவர்களால் உபயம் செய்யப்பட்ட மகுடக்கீட்டும் கூட்டும் வையவும் இடம் பெற்றது. இதற்கு சற்ற பின்னை வெள்ளியிலால் ஆன திருவாசி முகுகபக்தர் ஒருவரினால் செய்த தாப்பட்டது. முகுப் பெருமான் தேருக்கு பவனி வரும் பொருட்டு அறுகோணமுள்ள சிம்மாசனம் அரச்சகர் சின்னனுயர் குருக்கள் அவர்களின் முயற்சியினால் ஆறுமுக ஆசாரியினால் செய்து கொடுக் கப்பட்டது. ஆலய அரச்சகர்களில் ஒருவரை சபாநத்தினக் குருக்களின் மகன் நடராஜ ஜீயர் தெய்வத்திருவுகுவத்தை அலங்கரிக்கும் தெய்விக் கலையில் தன்னிகரற்ற விளங்கினர். பெருமளவை பல்வேறு நிலைகளில் எழில்தழும் அலங்கரித்து வழிபடும் பக்கதர்களை ஆண்ட அருவி சொரிய வழிபட வைத்தார் கோடைகாலத்து வெப்பம் எம் பெருமானை துதிக்குமே என மனம் நொந்து மூலவர் குகுவறையினை கற்றி முப்பக்கமும் நீர் தொட்டி அமைத்து செங்குழந்தி, நிலோறப்பலம் கொடுக்களை வளர்த்து குரிசை நிறைந்த இடமாகினர்.

“சோதிய கட்டே திறோனி விளக்கே”

“ஓளிர்வளி விளக்கே”

“தீப மங்கள ஜோதி நமோநம்”

என்ற அகுளாளர் பாடப் பரவிய திறைவறைக்கு எம் நாட்டிலே முதன்முதலாக இலட்சத்தியம் 1952ல் ஏற்றுவித்து இலட்சர்ச்சனை ஆறும்பித்து வைத்தார். இவ்விழா அன்ற முதல் பங்குனி மாத வளர்ப்பிறை பிரதமை முதல் ஷஷ்டியிறாக அரு சிவாச்சாரியர்களினால் ஆறு நாட்களுக்கு தினமும் முன்று வேலை நடைபெற்று வருகின்றது. இவரது முத்தமகன் சபாநத்தினக் குகுக்கள் உள்ளிதி கூர்களை பூகவித்து பின் அறைகளை செப்பஞ்செய்து கொடுத்தார். யாகசாலை, கனஞ்சிய அறை மடைப்பள்ளி போன்றன இவரது முயற்சியினால் அன்றாளர்கள் கொண்டு செய்விக்கப்பட்டது. முத்துச்சாமி ஜீயர் அவர்கள் பல புதிய உயயுங்களை உருவாக்கி பக்கி பெருமக்கள் மெய்ச்சில்தித்து வழிபட்டு மகிழ்காலந்தவறாது பூஜைகளை கிரமமுடன் செய்துவந்தார். இலட்சர்ச்சனை காலங்களில் பஞ்சப்புராணம் பாடியதன் பின்னர் தினமும் கந்தரஹுழி பாரும் வழக்கத்தினை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார். மங்குதி மாதத்தில் உதயத்திற்கு முன் அதிகாலைப் பூஜையினை ஆறும்பித்து விதவிதமான பிரசாத வகைகளை நெவேதித்து பக்கத்துவுக்கு விநியோகித்து மகிழ்வார். 7ம் திருவிழா உபயகரரான குகன் சங்கத்தினர் வே. சிவகுப்பர் மணியக் குகுக்கள் அவர்களின் ஆலோசனையில் சிறப் சாஸ்திரத்திற்கு அமைய கொடுத்தமபத்தினை உருவாக்கி கொடுத்தார். பக்தர்களின் காணிக்கையினைக் கொண்டு புதிய தங்கமுலை

புச்சியட்ட மயூரவாகனம் ஒன்றினை வே.சுப்பிரமணியகுருக்கள் செய்து முருகன் வீதிவளம் வரவழிசைமத்தார். ஆலைய பரம்பரை அரச்சகரில் ஒருவரான க.ஷண்முகரத்தின் சர்மா அவர்கள் 1975ம் அண்டு பங்குனி மாதம் ஆண்த வகுஷம் ரோகினீ நட்சத்திரத் தன் றமஹாகும்பாஸிடே கத்தினை குழிபும் குமாரகவாமிகுருக்கள் தலைமையில் சிறப்பாக நடத்திவத்தார். இவரின் புஜைக்காலத்தில் நேரந்தவறாது புஜைசெய்யும் நடைமுறையும் மேற்கொள்ளப்பட்டது. திரு.இராஜபத்சம் தலைமையில் மேற்கொள்ளப்பட்டதே புதிய அறகிய சித்திரத்தேர் அரச்சர் திருநெல்வேல் அ.ச.வாத்தினம் சகோதரர்களால் உருவாக்கப்பட்டு 1986ம் அண்டு வெள்ளோட்டம் விடப்பட்டது. இத் திருப்பணி சபையில் “மெய்கண்டான்” அதிபர் இருத்தினசபைத் துட்படபல தலைவர்கள் அங்கம் வகித்தனர். ஆலைய அரச்சகர் மு.பாலகுருசாமி சர்மா அவர்களினால் ஆலைய அரத்த மண்டபம், மஹா மண்டபம், ஸ்நான மண்டபம், வசந்த மண்டபம் மற்றும் கருவறைகளுக்கு 1984ம் அண்டுகளிலும் பின் தொண்ணாற்களிலும் வர்ணம் பூசும் திருப்பணி அடியார்களின் அதைவினால் மேற்கொள்ளப்பட்டது. கந்தசுஷ்டி காலங்களில் ஷண்முகாச்சனை செய்ய உபயகரர்கள் உருவாக்கி விருதம் அலுக்கிடக்கும் பக்குருகள் வணங்கி பரவசமடைய வழிசைமத்தார். மேலும் ஸ்தம்ப மண்டபத்தில் உள்ள மண்டபம் தற்போது மணிமண்டபமாக மாற்றி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கான மாதிரியினை திரு.தாமோதாரலிங் கம் (பெறியியலனர்) அவர்கள் வரைந்து கொடுத்தார். இம்மண்டபத்தில் உள்ள குத்தகால் தீராந்தி மரங்கள் அனைத்தும் கழட்டப்பட்டு தற்போது “கொங்கிறீட்” சீமந்திலான வில்லு வளைவு வேலைப்பாருகள் தர்மகர்த்தா சபையினரால் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கான ஆலோசனைகள் முன்னெந்தான் தர்மகர்த்தா சபையின் தலைவர் காலஞ்சென்ற அப்புத்துறை விதானையாரின் புதல்வர்கள் வழங்கியிருந்தனர். இம்மண்டபத்திலிலுள்ள சிறப் வேலைப்பாருகள் அனைத்தும் ஆலைய அரச்சகர் பிரம்மதி ‘சிவகப்பிரமணியக் குருக்களின் மகன் சி.பாலகுமாரச்சர்மா அவர்களினால் மேற்கொள்ளப்பட்டது. மேலும் இம்மண்டப கட்டுமான செலவுகளின் பெரும் பகுதியை பிரம்மதி, வேதாண்யேஸ்வரக் குருக்களின் பரம்பரையினரால் மேற்கொள்ளப்பட்டு அவர்தம் குருபகரத்தமாக “வேதாண்யேஸ்வர குருக்கள் மணிமண்டபமாக” பெயரிடப்பட்டது. 1986 க.ஷண்முகரத்தினசர்மா அவர்களை காரியதரசியாகவும் தசங்கரபின்னளை அவர்களின் தலைமையிலும் ஒரு தர்மகர்த்தா சபை உருவாக்கப்பட்டது. இதில் அங்கத்தவர்களாக ஆலைய மகோற்றவை உபயகரர்கள் இணைந்து கொண்டனர். இந்த தர்மகர்த்தா சபையினரால் 1989ம் அண்டு முதல் ஏற்கனவே அரைகுறை வேலையில் சிதலமுற்றிருந்த இராஜகோபுர

அத்திவர வேலைகள் முற்றாக அகற்றப்பட்டு பிரம்மதி க.ஷண்முகரத்தன சர்மா அவர்களின் தலைமையின் கீழ் புதிய அத்திவரம் போடப்பட்டு வைகரக்களினால் கோபுர வியங்கள்பட்டம் வரை பல லட்சம் ரூபாய் செலவில் கட்டப்பட்டது. நாட்டில் ஏற்பட்ட குழப்ப நிலை காரணமாக பெருமளவு மக்கள் வெளியேறியிருந்த நிலையிலும் ஆலை புஜைகளும் கிழைகளும் இடையூர் இன்றே ஒருங்காக நடைபெற்றன. அரச்சகர் ந.இராமச்சந்திரச்சர்மா அவர்களின் முயற்சியினால் ஆலை உற்சவங்களுக்கு புதிய பிடம் திருவாசை என்பன உருவாக்கப்பட்டது. சங்கரமிஷேக சபையினரால் சங்கு அடுக்கவென பீடங்களும் யாகசாலைக் கான இரும் புக் கம் பிகளும் வங்கப்பட்டன. தேரோஞும் வீதி ஆலை தெண்டர் சபையினரால் புதிதாக புனரமைக்கப்பட்டதுத்தது. பஜைன் சபையினரால் கந்தரவுயுதி மனவர்யோட்டி நடாத்தப்பட்டு பங்கு பற்றியோருக்கு பெறுமதி மிக்க பரிசில்கள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. பல நூற்றுக்கணக்கான மரணவர்கள் பங்கேற்றி யனதை கிடையார்கள். தமக்கத்தா சபையினராலும் ஆலை அரச்சகர்களின் விடா முயற்சியாலும் திருப்பணிக்குழு ஒன்று உருவாக்கப்பட்டு பெருமளவு நிதி திரட்டப்பட்டு புதிய ஐந்துதள அறகிய இராஜகோபுரம் ஏற்கனவே பூர்த்தியடைந்திருந்த யாளம்பட்ட நிலையிலிருந்து தொடர்ந்து புதிதாக கட்டுமானம், புச்சு வேலை, சிறபவேலை வர்ணவேலை மற்றும் கோபுர கலசங்கள் வரையிலான அனைத்து பணிகளும் பெரும் பொருட் செலவில் நீரமணிக்கப்பட்டது. மெற்படி இராஜகோபுர திருப்பணி செலவுகளை குழிபுரம் கிழக்கு திருமதி.நல் லழுத்து அம்மையார் அவர்களுடன் வேதாரண்யேஸ்வரக் குருக்களின் பேரும் இவ்வாலை அரச்சகர்களின் ஒருவரான பிரம்மதி சி.வ.பாலகுமாரச்சர்மா அவர்களின் தன்னலமற்ற முழுமையான அப்பயணிப்பினராலும் பூர்த்தியடைந்துள்ளதும் குறிப்பிடத்தக்கது. தெற்கு வாயில் கோபுரம் மூலவர் விமானம் சண்முகர் விமானம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. மெற்படி சிறபவேலைகளை தமிழகத்திலிருந்து சிறபவல் வூனர்களை அழைத்து வந்து தனது ஆலோசனைப்படி ஆலை அரச்சகரான வேதாண்யேஸ்வரக் குருக்கள் பேரும் வே.சிவகப்பிரமணியக் குருக்களின் மக்கணமாகிய பாலகுமாரச்சர்மா அவர்கள் ஆகம விதிகளுக்கு அமைய கலைநயம் மிகுந்ததாக அழைத்துக் கொடுத்தார். ஆலை கும்பாமிஷேகத்திற்கான திருப்பணி நிதிகளை திருப்பணி சபையினரின் சர்பில் திரு.வாகைவிவராஜா அவர்கள் பல ஜிரேப்பிய நாடுகளுக்கும் சென்ற நிதி திரட்டி தர்மகர்த்தா சபையினருக்கு அழப்பிவைத்தார். ஆலை அரச்சகர் முத்தகவாயும் ஜியர் அவர்களின் பேரன்மார்கள் திரு.வாகை சி.வாஜா அவர்களை ஜிரேப்பிய நாடுகளுக்கு அழைப்பதில் முன்னின்று ஒத்தாசை புரிந்தனர். அங்குள்ள முருகன்

பக்தர்களும் அந்தணப் பெருமக்களும் வாத்தகர்களும் நிதி சேகரிக்க பெருதவி புரிந்தார்கள் அலைய தொண்டர் சபையினர் மகா கும்பானிஷேக திருப்பணிகளில் சரிர உதவிகள் பல புரிந்தார்கள். அவர்களின் அயராத முயற்சியினால் அலைய தெற்குப் புறத்தில் அழகான வேலைப்பாடுகளில் அமைந்த ஒரு அண்ணதான் மண்டபம் கம்பீரமாக காட்சி தருகின்றது. தற்கால தர்மகர்த்தரா சபையானது மிகவும் சிறப்பான முறையில் செயல்பற்றி வருகின்றது. தலைவராக திரு.நாகராசா (இணைப்பாறிய கல்ஹாரி அதிபர்) அவர்களும் செயலாளராக திரு.வேலாயுதம் இரத்தினசபாதி (இணைப்பாறிய அரசு உத்தியோகத்தர்) அவர்களும் தனதிகாரியாக திரு.பூராசிங்கம் (இணைப்பாறிய தபால் அவ்வகை அதிபர்) அவர்களும் கடமையாற்றி வருகின்றனர். இக்கும்பாமிஷேக வைவாதத்திற்கு இவர்கள் அற்றிய சேவைகளை எல்லோரும் பராட்டிவருகின்றனர். குறிப்பாக செயலாளர் இரத் தினசபாபதி அவர்கள் அலைய சேவையினை தம் முச்சாக கருதி இருபுகலாக அலையவளர்ச்சிக்கு தன்னாலியற்றனவு கடமையாற்றி வருகின்றார். இவர்களுக்கு உறுதுணையாக தொண்டர் சபையினர் அலையத்திருப்பணி வேலைகளுக்காக தங்களால் இயன்றனவு உடல் உழைப்பினை செய்து வருகின்றார்கள் அலைய வீதியினைக் கூட்டுதல், கழுவுதல், துப்பாவு செய்தல் போன்ற பணியினை ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமையிலும் மேற்கொண்டு வருகின்றார்கள். திருவிழாக்காலங்களில் தங்களால் நிரமணிக்கப்பட்ட அண்ணதான் மண்டபத்தில் பக்தர்களுக்கு அண்ணதானம் செய்து வருகின்றார்கள். கும்பானிஷேக திருப்பணி வேலைகள் விவரவாகும் சிறப்பாகவும் நிறைவூபை சகல விதத்திலும் ஒத்துழைப்பு நல்கிய முன்னால் இந்தகலாசார அமைச்சர் “ஸ்வதந்ம” தியாகராஜா மகேஸ்வரன் M.P அவர்களுடைய பணியும் அலைய வளர்ச்சியில் குறிப்பிடத்தக்கது. இப்படி பல திருப்பணி வேலைகளும் பூர்த்தியடைந்து அலைய மஹா கும்பானிஷேகம் சுபாவு வகுடம் பங்குனித்தினிகள் 22ம் நாள் ரூபிற்றுக்கிழமை (04.04.2004) அன்று உத்திரநட்சத் திரம் கூடிய மீன்லக் கிண சுபழகர்த்த வேலையில் நவரல்யூர் சாமி.விஸ்வநாதக் குருக்கள் தலைமையில் பல சிவாச்சாரியர்கள் பங்கோரு சிறப்பான முறையில் காலை 6.55 மணிக்கு நிறைவூப்பத்தை. இந்த கும்பானிஷேக பெருஞ் சாந்தி வீழாவில் பல கலைநிகழ்ச்சிகளும் நாதன்வா இசை நிகழ்ச்சிகளும் இடம் பெற்றிருந்தன. இந்த கும்பானிஷேக வைவாதம் சிறப்பாக நடைபெற பெரும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டதாம்கள் தாம்கள் சபை அங்கத்தவர்களுக்கும் அலைய பரம் பரை அரசு சகர்களுக்கும் திருப்பணி வேலைகளுக்கு நிதி கொடுத்த வள்ளல்களுக்கும் மற்றும் முருக பக்த பெருமக்களுக்கும் எல்லாம் வல்ல வள்ளி மனாளன் நீர் சிவகப்பிரமணிய ஒண்முகப் பெருமன் பேருள் புரிந்து அருள் வேண்டி பிரமத்திப்போமா.

தொகுப்பு :
பிரம்மழு வே.சத்தியழுர்த்திசர்மா

உருத்திராட்சத்தின்

வகுக்கள்

உலகில் எத்தனையோ வகையான விருட்சங்கள் உண்டு. ஆனால் உருத்திராட்சத்தினை சிவனின் வடிவமாக பெரியோர்கள் கூறுவர். உருத்தினாலுடைய நேத்திரம் அது அதனைத் தமிழில் திருக்கணம்னி என்று கூறுவார்கள். மற்றவிருட்சங்களுக்கு இல்லாத சிறப்பு உருத்திராட்சத்திற்கு உண்டு. இதனை பிரத்தட்சமாகப் பார்க்கலாம். மற்ற மழங்களில் உள்ள விதைகளுக்குரிய துளை இல்லை. இயற்கையிலே துளையுடன் கிடைப்பது உருத்திராட்சகாய் ஒன்றுதான். இது நேபாள நாட்டில்தான் அதிகமாகக் கிடைக்கின்றது. உருத்திராட்சத்திற்கு முகங்கள் உண்டு, பஞ்ச முகம் உள்ள உருத்திராட்சமே அதிகம் ஆறுமுக உருத்திராட்சமும் உண்டு. முருக பக்தர்கள் அதனை ஆறுமுகத்திற்கு ஏற்றது எனக் கருதி அணிவார்கள். ஏகாதசமுக ருத்திராட்சம் பரமேஸ்வரனை நினைத்து வாங்கி சிவ பக்தர்கள் அணிவார்கள். ஓரோ முகம் கொண்ட ஏகமுகம் உருத்திராட்சம் உண்டு ஆனால் கிடைய்து அரிது. இரண்டு முகம், மூன்று முகம், நான்கு முகம் எனக் கிடைக்கும் ஆனால் ஏழு முதல் பதின்மூன்று வரையிலானவையே சாதாரணமாக கிடைக்கின்றது. முப்பத்திரண்டு முகம் உள்ளவைகள் மிகமிக அரிதாகவே கிடைக்கும். ஆனால் இவற்றின் விலை மிக அதிகமாகவே இருக்கும்.

ச.சிவகுமாரசார்மா
பாரிஸ் - பிரான்ஸ்

அறம்பொருள் கின்பம் உயிர்ச்சம் நான்கின் திறம் தெரிந்து தேறப் படும்

அரசனால் பணி அமர்த்தப்படுவன் அறமும், பொருளும், இன்பமும், உயிர்பற்றிய அச்சமும் ஆகிய நான்கு வகையாலும் மனப்பான்மை ஆராயப்பட்டுத்தேர்ந்தெடுக்கப்படுவான்.

கோபுர தர்சனம் கோடி புண்ணியம்

தமிழ்மீழ மண்ணை அலங்கரிக்கின்ற திருக்கோயில்களில் பறாளாய் முருகன் ஆலயம் என்னும் சிவசுப்பிரமணிய சுவாமி கோயில் - மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் ஆகிய மூன்று அங்கங்களை ஒலை கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம் என்றும், ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று என்றும் தமிழ் மூதாட்டி கூறியதிற்கமைய ஒவ்வொரு ஊர்தோறும் ஆலயங்கள் உருவாகி எம் மதத்தின் பெருமையை பேசி நிற்கின்றன. பக்த பெருமக்கள் செய்யும் வழிபாடானது அவர்கள் இதயத்திலிருந்து எய்த அம்பு போல மூலமுர்த்தியில் சேர்கிறது. மந்திர உச்சாடனங்களும், பஜனைகளும் அங்கே சென்று எல்லோருக்கும் மழைபோல பொழிகின்றதென தத்துவ நூல்கள் பேசுகின்றன.

சிறப்புக்கள் பலபொருந்திய எமதாலயத்தில் நிறைவேற்றி வைக்கப்பெற்றுள்ள பாரிய தெய்வத்திருப்பணிகள் அனைத்தும் அன்னையர் இருவர் அருகிருக்க மயில் மீதமர்ந்து அருள் மழைபொழிந்து வரும் சிவசுப்பிரமணியப் பெருமானது திருவருள் நோக்கினாலும், நம்முன்னோர்கள் ஒவ்வொருவரும் திரிகரணசுத்தியுடன் செய்த திருப்பணிகளின் பயனாலும், ஊர் மக்கள் அப்பெருமான் மீது கொண்ட தாளாத பக்தியுடன் கூடிய மன முச்சியினாலும் அமையப்பெற்றுள்ளது.

பல்லாண்டு காலங்களுக்கு முன்பிருந்தே தாமரைத்தடாகக் கரையினில் காலத்தால் முதிர்ந்த வெள்ளாசும் வேம்பும் இணைந்த இப்புனிதம் மலிந்த திருப்பதியிலே வேலுருவில் தோன்றி - காலத்தால், கருத்தால், பக்திச்சுவை கூட்டும் பாடல் அமைப்பினால், காப்பியச் சிறப்பினால் போற்றப்படும் - கந்தபுராண படனத்தை செவிமடுத்து, சிறு ஆலயமாகி முன்னோர்களின் எண்ணத்தை செயலுருவாக்கிவித்து, படிப்படியாக இன்றைய நிலைக்குவர வழிக்கமைத்துள்ளான். எனவே இன்றைய திருப்பணிகளைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணம் சிலதுண்டுகளுக்கு முன் எம்முள் எழுந்ததொன்றல்ல. எம் ஆலயவளர்ச்சியில் தம்மையே அர்ப்பணித்து ஆகுதியாக்கிய அருளாளர்களின் தியாகத்தின் பிரதிபலிப்பே ஆகும்.

ஆலயங்கள் கலை, கலாச்சாரம் இவைகளின் உறைவிடங்களாக விளங்கி வந்துள்ளன. சாஸ்திரங்களை அறிந்து நூல்களை இயற்றிய பலரும், கலா நிபுணர்களும் ஆலயங்களில்தான் அரங்கேற்றுவது வழக்கம். தெய்வத்திற்கு ஆபரணம் செய்வது, தேர் நிர்மாணிப்பது, கோபுரங்கள் அமைப்பது, சிறப்பங்கள் செய்வது எல்லாமே ஆலயத்தை மையமாகக் கொண்டே வளர்ந்தவைகள்.

இரு ஆலயத்தின் அமைப்பு மனிதன் மல்லாந்து படுத்திருக்கும் நிலையைப் பிரதிபலிக்கிறது. ஆலயத்தின் வெளிக்கோபுரம்-பாதங்கள்: ஆஸ்தான மண்டபம் - கணுக்கால்:

நிறுத்த மண்டபம் - தொடை: மகா மண்டபம்-மார்பு: அர்த்த மண்டபம்-முகம்: கர்ப்பக்கிரகம்-தலை: கர்ப்பக் கிரகத்திற்கு மேலுள்ள கோபுரம்-விமானம்: (விமானம் என்றால் அளவிடற் கரியது. அனுபூதி பெற்ற ஞானியின் அமர்ந்த திருக்கோலமே விமானம் என்பர்)

ஆலய நுழைவாயிலுள்ள பிரதான கோபுரமும் கர்ப்பக்கிரகமும் ஒரே நேர் கோட்டில் இருக்க வேண்டும். அதே வரிசையில் நந்தி, பலி பீடம் கொடிமரம் ஆகியன அமையும். கோபுரத்தை தரிசிப்பதே இறைவனை வணங்கும் பலனைத் தரும் என்பது நம்பிக்கை. ஆரம்ப காலத்தில் பக்தர்கள் கர்ப்பக்கிருக்கத்தின் மீதுள்ள விமானத்தை தரிசித்து இப்புண்ணியத்தை அடைந்தனர். வெளி கோபுரத்திற்கும் இம்மகிமை உண்டு.

ராஜ கோபுர வாயிலின் மேல் வாயில் போன்ற மாடங்கள் ஒற்றைப்படையில் அமைந்திருக்கும். இவைகள் பல தத்துவங்களை விளக்குபவன்.

3 வாயில் - ஜாக்கிரத், ஸ்வப்ன, ஸாஷாப்தி

5 வாயில் - ஜம்பொறிகள் (மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி)

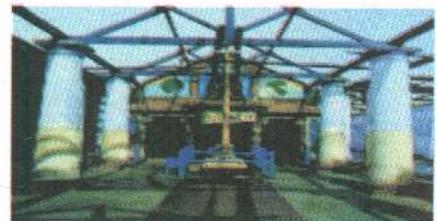
7 வாயில் - ஜம் பொறிகளுடன் மனம் புத்தி சேர்ந்தது

9 வாயில் - இந்த 7 உடன் சித்தம் அஹங்காரம் சேர்க்கப்படுகின்றன.

இத்தனை வாயில்கள் இருந்தும் உள்ளே பிரவேசிக்க தரை மட்டத்திலுள்ள வாயில்தான் உபயோகமாகிறது. அதேபோல் கடவுள் நாட்டம் கொள்ளும் போது மனம் என்னும் ஒரு கரணம்தான் நமக்குப் பயன்படுகிறது. ஏனைய கரணங்களை எல்லாம் இருக்கிறபடி வைத்துவிட்டு மனம் இறைவனை நாடி உள்முகமாகப் போக வேண்டும்.

கோபுரத்தில் சிற்பங்களை நம் இஷ்டப்படி வைத்துவிட முடியாது. இன்ன இன்ன இடத்தில் இன்ன தெய்வங்களைத்தான் வைக்க வேண்டும் என்ற நியதி உண்டு.

கோபுரத்தின் பக்கங்களில் தேவதைகள், ரிஷிகள், பக்தர்கள் பூத கணங்கள் முதலிய உருவங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டும். ராஜ கோபுரத்தையும் அதன் அமைப்பையும் கவனித்தால் சில அதிசயங்கள் தோன்றும், கணக்கற்ற சிறபங்கள் கோபுரத்தின் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. தேவர்கள், மனிதர்கள், பிராணிகள் எல்லா உருவக்களுமே இடம் பெற்றிருப்பதைக் காணலாம். பிரபஞ்ச அமைப்பில் இவை யாவைக்கும் இடமுண்டு என்பது கோட்பாடு. அண்டத்தினுள் இன்னதுதான் இருக்கிறது; இன்னது இல்லை என்று பாகுபடுத்த முடியாது. இதைத்தான் கோபுரச் சிற்பங்கள் விளக்குகின்றன.

வாழையடி வாழையாக வந்த வழித்தோன்றல்களில் பக்திநிறை அர்ப்பணிப்பே மூலவரின் கருவறை மேல் அமைந்த இருதள (த்விதள) விமானமும், ஆறுமுக வேலவரின் விமானமும், அவரின்வாயிலில் அழகுற அமையப்பெற்ற கோபுரத்துடன் கூடிய சண்முகவிலாசமும் ஆகும். இவற்றில் இடம்பெற்ற கலைநயமும் உயிரோட்டமும் ஒருங்கிணைந்த சிற்பங்களும் அழகு நிறைந்து மினிர்கின்றன. சுகாசனத்தில் அமர்ந்த நிலையிலுள்ள தென்முகக்கடவுளான தட்சிணாமூர்த்தியின் எழில் நிறைதோற்றம், நர்த்தனவிநாயகர், மேற்கே மஹாவிஷ்ணு, வடக்கே பிரம்மா,

பாலதெண்டாயுதபாணி கிழக்கே முருகன் இவர்களின் பொலிவும் அழகும் கதைபேசி மகிழ்விக்கும். அவ்வாறே ஆறுமுகரின் விமானத்திலும் வாயிலிலும் இடம்பெற்றவை அழகுடன் திகழ்கின்றன.

கொடி மரமண்டபம் எனப்படும் ஸ்தம்ப மண்டபம் எனது பெருமதிப்பிற்கு ரிய தாத்தாவும் ஊர்மக்களின் பேரபிமானம் பெற்று அவர்களால் கோவிலடி - சின்னையா குருக்கள் என்று அன்புடன் அழைக்கப் பெற்றவருமான வேதாரணியேஸ்வர குருக்கள் அவர்களின் எண்ணத்திலும் அவரின் புதல்வர் -

சிவசப்பிரமணிய குருக்கள் கைவண்ணத்திலும் அன்று உருவானவை - இன்று மேலும் அழகுற மினிர முருகன் திருவருள் புரிந்து செயலாக்கும் பெரும்பேற்றினை அடியேனுக்கும் அருளியுள்ளான். வாயில் முகப்பினில் வினை தீர்க்கும் விநாயகரும், நடுநாயகமாக தேவியருடன் மயில் மீதமர்ந்த கோலக்குமரனும், அருகே அன்னையுடன் அருகமர்ந்த அகிலாண்டநாயகனும் வீற்றிருந்து அருள்பாலிக்கிறார்கள். முன்பு மண்டபத்திலிருந்த பாரிய

தூண்கள் அகற்றப்பெற்று, கலை அழகுடன் கூடிய தூண்கள் மேலே ஊசிக்கால்களின்றி வேலைப்பாடுமைந்த வளைவுடன் முன்பிருந்ததைவிட உயரமாகவும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. மேற்படி மண்டபம் அவர்தம் ஞாபகார்த்தமாக “வேதாரணியேஸ்வர குருக்கள் மணிமண்டபம்” என்ற பெயருடன் அமைந்துள்ளது.

இப்படி மிகச்சிறப்பான ஆலயத்தையும் அங்கு வழிபடும் பேற்றினையும் நம் முன்னோர் நமக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுத்துள்ளதை போற்றிப்பாதுகாத்தல் நமது கடமை. “அவன் அருளாலே அவன்தாள் வணங்கி” என்றபடி இப்பெரும் புண்ணிய கைங்கர்யத்தை நாம் செய்வதற்கு கிடைத்தது முன்செய்த தவப்பயனே. பக்த பெருமக்கள் அனைவரினது கனவும், அபிலாசைகளும்தான் கோவிலின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் புதுப்பொலிவுடன் விளங்குகின்றது. குறிப்பாக திருக்கோவில் மூலஸ்தானம், ஷண்முகர் விமானம், ஷண்முகவிலாசம் என்ற தெற்கு கோபுரம் போன்றவற்றிற்கு, முன்னோர்கள் செய்த திருப்பணியினை அதன் பரம்பரையினர் விடாமல் தொடர்ந்து செய்து, தமது பாரம்பரியத்தையும், தொண்டினையும் நிலைநாட்டியமை பாராட்டத்தக்கது. அதேபோல சுமார் 20 வருடங்களுக்கு முன் கல்காரமட்டம் வரை கட்டியபடி இருந்த இராஜகோபுரத் திருப்பணி “என்றோ முடிந்த முடிவு” என்ற யோகர் சுவாமிகளின் வாக்குப்படி டென்மார்க் நாட்டில் வித்திடப்பட்டது. டென்மார்க் கேரணிங் நகரில் உள்ள ஸ்ரீ சித்திவினாயகர் ஆலயத்தை கட்டுவதற்கு அடியேன் சென்றவிடத்தில் அக்கோவில் திருப்பணியில் தம்மை முழுமையாக அர்ப்பணித்துள்ள இந்து சமுத்திரத்தின் ‘நன்முத்தாம்’ ஸ்ரீமதி நல்லமுத்து அம்மையாருடைய தாயன்பை அனுபவிக்கும் பாக்கியம் கிடைத்தது.

அப்போது நமது நாட்டில் - சொந்த மண்ணில் - எம்குலதெய்வத்தின் இராஜகோபுரம் சிறப்பாக அமைய வேண்டும் என்ற பேராவாவினை எழுப்பினார்கள். நாட்டின் நிலமை, பொருளாதாரம் எல்லாவற்றையும் கடந்து இராஜகோபுரதிருப்பணி ஒன்றே தமது குறிக்கோள் என்பதை மிகவும் உறுதியுடன் அவர்கள் கூறினார்கள். அத்துடன் மிகவிரைவில் யாவும் சீரடையும் - அதே விரைவில் கோபுரத்திருப்பணியை செய்வோம் என்று 1999ம் ஆண்டு அங்கேயே சங்கல்பமானது. அதனைத் தொடர்ந்து 2003ம் வருடம் வைகாசி திருவிழாவின் பின்பு நடந்த தர்மகர்த்தா சபை கூட்டத்தில் ஆலயத் திருப்பணி சம்பந்தமாக பல விஷயங்கள் என்னிடம் ஆராயப்பட்டன. அவற்றில் முக்கியமாக,

1. இராஜகோபுத்திருப்பணி செய்வதற்கு நிதிநிலை இல்லை என்பதும்,
2. கோவில் திருப்பணிகள் யாவும் 2004ம் வருடம் வைகாசி திருவிழாவிற்கு எந்தவித பாதிப்பும் இல்லாமல் நிறைவடைந்து கும்பாபிஷேகம் நடைபெற வேண்டும் என்பதும் வலியுறுத்தப்பட்டன.

அப்போது அடியேன வாழ வைத்த தெய்வம் கந்தனுக்கு கோவில் செய்யக் கிடைத்தமை முன்செய் தவப்பயன் மாத்திரமல்லாது ஸ்ரீமதி நல்லமுத்து அம்மையார் சொன்ன வாக்குப்படி தொடர்வோம் என்றும் - அதில் ஏதும் மாறுபாடு இருந்தாலும் - எப்பாடுபட்டாகிலும் இப்பணியை செய்வேன் எனவும் இக் காரியம் நிறைவு பெற எல்லாம் வல்ல பறாளாய் முருகனின் துணை உண்டு என அந்த முருகனே என்னைக் கூற வைத்தான் என்றால் மிகையாகாது. அதேபோல் வைகாசி திருவிழா இந்தவருடம் தடையேதுமின்றி நடைபெற அவனே

செய்யவைப்பான் என என்னை உரைக்க வைத்தது மாத்திரமின்றி சற்றும் எதிர்பாராதபடி 22 வேலை ஆட்களை இந்தியாவிலிருந்து வரவழைத்து அச்செலவில் பெரும்பகுதியை தாங்குகின்ற வலுவினையும் எனக்கு கொடுத்து அடியேனைக் கருவியாக்கி தானே முன்னின்று இத்திருப்பணியை செய்வித்தான் என்பதே சர்வ நிட்சயமான உண்மை. இத்திருப்பணியில் தம் மை அர்ப்பணித்த நன்முத்தாம் நல்லமுத்து அம்மையாரிடத்தும், அல்லும் பகலும் கண்துஞ்சாது தெய்வப்பணியே உயிர்மூச்சு என பாடுபட்ட இரத்தினசபாபதியிடத்தும், பறாளாய் முருகன் தொண்டர்ச்சைப் பூண்டுகளிடத்தும் தனது பராக்கிரமத்தையும் பெரும் உந்து சக்தியையும் வாரிவழங்கி தனது கருணையால் யாவற்றையும் குறைவின்றி செய்த கந்தனின் கருணையே கருணை. மேலும் இவ்வாலய இராஜகோபுரம் மற்றும் ஏனைய விமானங்கள் போன்றவற்றை எமது கருத்துப்படி சிறிதும் குறைவின்றி புதுமையான வர்ணத்திலும் குறைவான கால அவகாசத்தில் ஒரு தடவை பார்த்தால் போதாது என மீண்டும் மீண்டும் பார்த்துப் பரவசமாக்கும் வண்ணம் வர்ணம் தீட்டிய திருநெல்வேலி ராஜு குழுவினரின் திறமையும் மெச்சத்தக்கது.

பொதுவாக எங்கே பார்த்தாலும் எல்லோரும் பலவித துன்பங்களை அனுபவித்து வருவதற்குக் காரணம் கடவுள் நம்பிக்கை, வழிபாடு குறைந்து வருவதே. தெய்வ வழிபாடு இல்லாவிட்டால், பிறவி வீணாகும். கடவுள் அருள் எங்கும் எப்போதும் கிடைக்கும். நாம் அதைப்பெற முயற்சிக்க வேண்டும். அதற்கு இறைவன் நினைவு எப்போதும் வேண்டும்.

மழை பெய்கிறது. எல்லா பாத்திரங்களுக்கும் ஒரே மாதிரிதான் தண்ணீர் கிடைக்கிறது. ஒரு பாத்திரம் காலியாக இருந்தால் அப்பாத்திரம் முழுவதும் தண்ணீர் நிரம்பும். ஒரு பாத்திரத்தில் முக்கால் பங்கு மன் இருந்தால் கால் பாகம்தான் தண்ணீர் நிரம்பும். அந்த மன் அகற்றப்பட்டு விட்டால் அப்பாத்திரம் முழுவதும் நீர் நிரம்பியிருக்கின்றன. அவை வெளியேற்றப் பட்டால்தான் தெய்வ அருள் நிரம்பும். கோவிலில் இருப்பது வெறும் கல்தானே என்று எண்ணுபவர்களுக்கு வெறும் கல்லாகத்தான் இருக்கும். நம் அருமைக் குழந்தையுடைய படத்தைப் பார்க்கும் போது நேரில் குழந்தையைப் பார்ப்பதாக ஆனந்தம் அடைகிறோம். ஒரு குழந்தை எவ்வளவு பெரியதாக இருக்குமோ அவ்வளவு பெரிதாகக் கூட அப்படத்தில் குழந்தை காணப்படவில்லை. ஆயினும் அச்சிறு படத்திலுள்ள குழந்தையின் உருவத்தை குழந்தையாகவே நினைக்கிறோம். வெறும் போட்டோ காகிதம் என்று நம் மனதில் படுவதில்லை. ஆகவே நமது மனோபாவத்தைப் பொறுத்தே எல்லாம் அமைகிறது. உடம்பின் பயன் இறைவனை வணங்குவதாகும். அறிவின் பயன் இறைவனை அறிவதாகும். ஆலயங்கள் இறைவனை நாம் சுலபத்தில் காணவும், கண்டு உணரவும் கூடிய வகையில் அமைக்கப்படுகின்றன. ஆலயத்தின் பெரும் மதில்சுவர்கள் உலக பந்தத்திலிருந்து ஆலயத்தைத் தனியே பிரிக்கிறது. வழிபடுவர், வெளி பிராகாரம் பின்னர் உள் பிராகாரம் பின்னர் அதனுள் உள்ள பிராகாரம் இம்மாதிரி வலம் வருவதன் தாத்பரியம் உலகபந்தத்தை சிறுக்க்கிறுக் கிட்டொழிப்பதைக் குறிப்பாக உணர்த்துவதே.

பக்தன் கர்ப்பக்ரகத்தின் முன் நிற்கும் போது நிச்சயமற்ற - உலக பந்தம் எல்லாவற்றையும் ஒழித்துவிட்டதாகவே கூறலாம். எதுவும் அவனுக்கு முட்டுக்கட்டை போடத் திலையில் - மெய்மறந்து பக்திப் பரவசமாக கடவுளிடம் மனதைச் செலுத்தி அவன் நிற்கிறான். கடவுளை ஆராதிப்பதில் அவன் தன் முழு எண்ணத்தையும் செலுத்தி இருக்கிறான். அவனுக்கு உலகம்

என்று ஒன்று இருக்கிறது என்பதை ஒசைகள், சந்தடிகள் இவை காதில் பட்டு நினைவூட்டாமல் இருப்பதற்காகவே இவ்வளவு பிராகாரங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. மனதை ஒரே நிலையில் நிறுத்தி கடவுளைத் தியானிக்க வசதி செய்யும் பொருட்டே அமைதியின் இருப்பிடமாக ஆலயங்கள் அமைந்துள்ளன. வெளிக்கோபுரம் முதல் கர்ப்பக்கிரகம் மீதுள்ள விமானம் வரை ஒவ்வொரு பிராகாரமாகத் தாண்டி வருவது போலவே ஒவ்வொரு புலன்களையும் அடக்கி கடவுளிடம் மனதை வயித்து ஆத்மானந்த பலனை அடைய முயற்சிக்க வேண்டும்.

இந்த கோயில்கள் பூஜைகள் தடையறாது நிலை பெற்று அண்ட சராசரங்களிலுள்ள சக்திகளைக் கூட்டி அதனை மந்திர தந்திர உபாயங்களினால் நிலைபெற செய்து அங்கே உருவச் சிலைகளை பொருத்தி அதனால் மக்கள் பயன்பட வேண்டும் என பூஜை முதலியவைகளால் வழிபடும் இடமே கர்ப்பக்கிரகம். இதன் உச்சிக் கலசத்திற்கு நேர் மையத்தில் மனம் ஈர்க்கப்படும்வகையில் மூலஸ்தானம் அமைகின்றது. யந்திரத் தகடுகள், பொன், வெள்ளி, வைரம் முதலிய சிறப்புமிக்க பொருட்களைச் சேர்த்து விகரகத்தை அதன்மேல் ஸ்தாபித்து மூலிகை மருந்துகளால் கெட்டித்து மந்திரங்களுடன் பிரதிஷ்டை செய்யப்படுகிறது.

இவ்விதமாக உலோக சக்தி, மனோ சக்தி, மந்திர சக்தி, யந்திர சக்தி, ஆன்ம சக்தி ஆகிய சக்திகளால் கல் தெய்வீக சக்தி பெறுகிறது. இவ்விதமாக தெய்வீகச் சக்தியைத் திரட்டி மூர்த்தி வடிவில் சேமித்து வைப்பதே ஆலயங்களில் விக்கிரகங்கள் அமைப்பதின் நோக்கம். (வி + கிரகம், வி - விசேஷம், கிரகம் - இடம், இறைவன் விசேஷமாக இருக்கும் இடம்.)

நாம் ரூப குணாதிசயங்கள் உள்ள சகுணமான இறைவனை மனதில் இருத்தி தியானிப்பது கூலபம். இறைவனை விக்கிரக ஆராதனை மூலமே சாதாரண மக்கள் கண்டு அனுபவிக்க முடியும். இதற்கு வேதாந்தம், தத்துவம், ஞானம் வேண்டியதில்லை. மனதிற்கு ஒரு பிடிப்பு ஏற்படுவதற்காக இஷ்ட தேவதையிடம் மனதை இருத்தி தியானம் செய்ய வேண்டும். இதற்குப் பிரமாணமாக நமது வேதங்களும், ஸ்மிருதிகளும் ஆகமங்களும், இதிகாச புராணங்களும், பகவத்கீதையும், இவற்றின் பாஷ்யங்களும் உள்ளன.

அரணிக் கட்டையில் முழுவதும் நெருப்பு இருப்பினும் முயற்சியால் ஒரே இடத்தில் தொடர்ந்து கடைந்தே அக்னியை உண்டாக்க முடியும். அது போல் சர்வ வியாபியான பரப்பிரும்மத்தை ஆலயமாகிய பசுவின் கர்ப்பக்கிரகமான மடியிலிருந்து விகரகமாகிய காம்பின் மூலமே பாலாகிய தெய்வீக சக்தியை பெற்றுமுடியும்.

இவ்வாறு ஆகம விதிகளின்படி ஆலயங்கள் அமைத்தலும், அவற்றைப் பேணி பாதுகாத்து நம் வருங்கால சந்ததியினர் பயனுறச் செய்தலுமே மிகப்பெரிய புண்ய காரியமாகும். இவ்வரிய தொண்டில் எனை ஈடுபடுத்திய எல்லாம் வல்ல பறாளாய் முருகனின் கருணையினை வியந்து, நாம் எல்லோரும் பக்தி மார்க்கத்தில் நிலைபெற்று சுலபமாக பெறவேண்டுமாய் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

“மேன்மை கொள் சைவ நீதி
விழங்குக உலகமெல்லாம்”

இப்படிக்கு,

சிவ. பாலகுமாரசர்மா பறாளாய்

“ஒரு திரு முருகன் வாந்தாங்கு உதித்தனன் உலகமுய்ய”

வியாகரண சிரோமணி

(அண்ணாமலை சர்வகலாசாலை)

சிவாசார்ய கலாநிதி

சிவாந்தி பூரண.தியாகராஜக்குருக்கன் B.A Hons (Cey)

திரிகோணமலை - வில்லூன்றிக் கந்தகவாமி கோவில் பிரதான சிவாசார்யர்,
மட்டக்களப்பு - சிவாந்தி வித்யாலய முன்னாள் சமஸ்கிருத, இந்துநாகரீக விரிவுரையாளர்,
பூரணானந்தகுருகுல - வேத - சாஸ்திர - ஆகமகலாசாலை அத்யாபகர்.

தீந்திரன் குமரிசோர் பால் வயினர் தம் மாலை யோர் பால்
சந்ததி யிஞப்ப போனோர் முனிவரர் சங்கஞ குழப்
பந்தம் தகலுந் வதான்டர் பரிவுடன் குகவலன் ரேத்தக்
தந்தவாங் கிருந்த மாட்சி குறுதற் ஏகனிதிவர்த்தமா.

இவ்வுலகிலேமனிதராகப் பிறவியெய்திய நாம் பிறவிப்
பெருங்கடலைநீந்தீக் கடைத்தேற இறைவழிபாடு ஒரு ஓப்பற்ற புனையாக அமைகின்றது. தன்னைவழிப்படும்
உயிர்களின் பரிபுக்குவந்தைகளுக்கேற்ப இறைவனும் பலவீதி திருக்கொலங்களில் காட்சி தருகின்றான். துவ்ட
நீக்கரவு சீஷ்டபரிபாலனங்கு செய்ய - கெட்டவர்களை அடக்கி, அழித்து, நல்லலோகரைக் காப்பதற்காக
எடுக்கும் அவதாரங்களுள் இக்கல்யிகுத்தீலே கண்கண்ட தெய்வமாக கருணைக் கடலான வீளங்குகின்றார்
கந்தப் பெருமான். இதனை,

க்ருதேதுப்ரம்ம ஸ்ரீக்நாசா
த்ரோதாயாம் ஸாநகீந்தி:
த்வாபரே பகவாள் க்ருஷ்ண:
கவினா ஸ்கந்த: ஸ்ரீர்த்தி:

கிருதயுகத்தில் பிரம்மவிசாரணனயும், திரேதாயுகத்தில் ஸ்ரீ ராமபீரானும், துவாபரயுகத்தில் ஸ்ரீ
கிருஷ்ணரும், கலியுகத்தில் கந்தப்பெருமானும் வரமருஞும் மூர்த்திகளாம் என்றும் வட மொழிப்பாய்மூலம்
அறியலாம்.

முன்னொருகாலத்தில் தவஞ்செய்து சிவபீரானிடம் பெற்ற வரத்தீனால் இறுமாப்படைந்து
ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களையுடைக்கியாண்டு அமர்களைக்கூட ஆடுபணியச் செய்து வந்த குருபதுமனால்
துன்பற்ற தேவர்கள் சிவபீரானிடம் சென்று பிரார்த்தித்தனர். எங்கும் நிறைந்த பரம்பொருள் ஏவி உருவமாக -
நெற்றிக்கண்ணிலிருந்து ஆறு பொறிகளாக உருவெடுத்தது.

மனிதர்கள் தெய்வத்தையடைய மேல் நோக்குகிறார்கள் தெய்வமும் மனிதரை உய்விக்கக் கூட தனது
உய்நிலையிலிருந்து ஒரும்சமாக ஓள்ப்பிழப்பாக கீழ்நோக்கிப் பாய்ந்து உலகோடு உலகாய் நிலைத்து மாந்து
ஆர்வமுடன் உள்ளன்போடுதேநால் கீடைக்கும் பொருளாகச் சுடர் விட்டுப் பீரகாசித்துக்
கொண்டிருக்கின்றது. அதுதான் ஸ்கந்த - கந்தன் எனும் தீவ்வியமூர்த்தி.

(ஸ்கந்த - எதிரிகளை வற்றச் செய்து அழிப்பவன், கந்தன் (கந்து) யானைகட்டும் தறி)
ஆண்மாக்களைக்குப் பற்றுக் கோடாயிருப்பவன் என்றும் கூறலாம். சீவனாரீன் நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து
ஓளிக்கற்றைகளாய்த்தோன்றியதைச் சமந்த வாயுதேவனும் அக்கிளி தேவனும் தாங்கொண்டு, கங்கையில்
விட்டனர் கங்கையுதனை நாணற்புல் நிறைந்த சரவணப்பொய்க்கையில் ஒதுக்கினாள். இருளில் ஓளிதோன்றியது.
உலகைன உய்விக்க உத்தமன் தோன்றினான். கார்த்திகைப் பெண்கள் அறுவரும் சீராட்டித்தாலாட்டி உலகிற்கு
ஆறுதலளிக்க வந்த ஆறுமுகக் கடவுளை வளர்த்தனர். கங்கை சமந்தமையினால் காங்கேயன், சரவணப்
பொய்க்கையிலிருந்தமையால் சரவணப்பவன், கார்த்திகைப் பெண்களால் வளர்க்கப்பட்டதால் கார்த்திகேயன்,
என்றும் இளைஞன் எனவே குமாரன் (கு = பூமி, மார = மன்மதன் எனவே பூமியில் மன்மதன் பொற் பேருமகன்.
கு+மார என்பதுனை குத்திது: - மார: யோக என்று அன்மொழித் தொகையைக் கொண்டால் மன்மதனையே
கீழாகச் செய்த - பழிக்கின்ற பேரழுகுவாய்ந்தவன் என பல பொருள்களைக் கூறலாம்.) எனபல தீருநாமங்களால்
போற்றப்படுகின்றான் குமரப் பெருமான். மேலும், அசர்க்களை அடக்கச் சீவனால் இயலாதா? அப்பேர்யாளீய
இருளைப் போக்க இயலாதா? அசர்ரை அழிக்க இவ்வளவு பிரயாசை தேவையில்லை இச்சாமத்தீரம் ப்ரடோபா:
ஸ்ருஷ்டி: கடவுள் நினைத்தவுடனேயே எதனையும் செய்ய வல்லவர் என்பது கருத்து. ஆனால் உலகில்
ஆட்சீபுரியும் அசரத்தன்மையை மாற்றி அதில் தெய்வத்தன்மையை நிலைநாட்டவேண்டுமானால்

சடப்பொருளைச் சைதமன்யமாக்க = உணர்வுள்ள தாக்க வேண்டுமெனில் அனைத்துக்கும் மேலே பரமாகாசத்தில் வீளங்கும் அகண்ட சோதியிலிருந்து ஓர் ஒளி தொன்றி இம்மானிலத்தைப் படிப்படியாக ஜிருவீ வருதல் மிக அவசியமே. அவ்வொளிதான் கந்தன் சீவபெருமானின் ஜம்து முகங்களும் அதோ முகமும் சேர்ந்து ஆறுமுகப்பரம்பொருள் ஆயிற்று படிமுறையாக வந்த இந்நிலையைன வேதமானது “ஆகாசாத் வாயு: வாரக்னி...” ஆகாசத்திலிருந்து வாயுவும், வாயுவிலிருந்து அக்கினியும் அக்கினியிலிருந்து நீரும் நீரிலிருந்து பிருத்தியும் என விதந்து ஒதுக்கின்றது. தெய்வத்துக்கு எதிரான சக்திகளை அடக்கி அவைகளையும் தெய்வீகப் பண்பில் தீருப்புவதே இப்பேராளியின் சிறப்பான கரும். குரனைச் சங்கரித்ததும் மயிலாக மாறிய குரனைத்தனது வாகனமாக்கி அசுரனையும் தெய்வத்தைச் சமக்குமாறு மாற்றிவிட்டான். முருகனுக்கு மழுவாஹனன் மயில்வாகனன் என்று ஏந்தாமுழுண்டல்லவா! தனக்கு எதிரானவற்றை ஆழிப்பதைக் காட்டிலும் அவைகளைத் தன் பக்கந் தீருப்புவது மிகக் கதினம் இக்காலமான செயலைச் செய்யவே தேவசேனைக்குத் தலைமை தாங்கி தேவசேனாதீபதி எனவும் பெய்ய பெற்றார்.

ஒருவன் ஒரு செயலை நிகழ்த்தி நிறைவு செய்ய இச்சை, கீரியை, ஞானம் என மூன்று சக்திகள் மிக முக்கீயம் முதலில் இச்சை (ஆசை), தொழிற்படக் கீரியை, முறைதவறாமல் நீகழ்ந்த ஞானம் ஆக மூப்பெருஞ்சக்திகளும் இனைந்தாற்றான் ஒரு செயல் பூண்டத்துவம் அடையும் என்பதைன வீளக்கவே இச்சக்தி கீரியாகச்சீ ஞானசக்தி உருளியாக வள்ளி, தெய்வனை, வேல் ஆகீயவற்றுடன் உலகினை உய்விக்க வந்த முருகப் பெருமான் காட்சி தருகின்றார். கந்தசவாமியாரின் வலப்பக்கத்தீவுள்ள வள்ளிப்பின் தீருக்கருத்தில் தாமரையும், இடப்பக்கத்தீவுள்ள தெய்வானையம்மனின் தீருக்கருத்தில் நீலேற்பல மலரும் உள்ளது. கந்தனின் வலக்கண் குரியன் இடக்கண் சந்தீரன், வலக்கண்ணான குரியனின் ஒளி எப்போதும் வீழுந்து கொண்டிருப்பதால் தாமரை எப்போதும் மலர்ந்த படியே இருக்கும் அஃதே போல் இடக்கண்ணாகிய சந்தீராளி எந்தோழும் பட்டுக்கொண்டிருப்பதனால் நீலோற்பல மலரும் மலர்ந்த நீலையில் எப்போது மிருக்குமன்றோ!

முற்பிறப்பிலே குரன், பதுமன் என இருவாய் இருந்து முருகனை வேண்டித்தவமிருந்தவர்களே மறுபிறப்பில் குரபத்தமன் என ஒருங்குவும் கொண்டு பிறந்தனர். குரன் ஆணவ ஸ்வரூபம் பதுமன் ஞானர்த்துப் பதுமன் எனவேதான் மாமரமாயீருந்த குரன் வேலினாற் பிளக்கப்பட்டு இருக்குமானதும் ஒரு பகுதி மயிலுருவாகி வந்த ஆணவ மயமான குரனைத் தனது வாகனமாக ஏற்றும் மறுபகுதி ஞானருப்பான பதுமன் சேவலாகிவர, அதனை கொடியில் வைத்தும். உயர்த்தீத் தீருவருள் பாலித்தார் முருகப் பெருமான் இவ்வருட்செயல் மூலம் ஆணவும் அடக்கப்பட வேண்டும் ஞானம் உயரும் என்ற பேருண்மை தெளிவாகின்றதல்லவா!

ராமாயணம், பாரதம் முதலிய நூல்களில் எதீரிகளை கொன்றதாக வரலாறுண்டு. ஆனால் கந்தபூராணத்திலே முருகவேல் பகைவனாகிய குரனை வதைக்கவில்லை. அடக்கி ஆட்கொண்டருளினார். அத்துடன் வேலப்பட்ட குரன் இருக்குமாக்கி சேவலும் மயிலுருவாகி முருகனின் அருங்குகுப் பாத்தீராகி என்றும் அவருடன் சேர்ந்தே இருப்பதனால் முருகனைப் பக்தர்கள் வணங்கும் போது அவனும் வணங்கப்படும் பெரும் பேற்றினைப் பெற்றுவிட்டானன்றோ! முருகன் அருள்கிடைத்துவிட்டால் என்னதான் நீகழா?

தீயவை புரிந்தாரேறும் குராவேல் தீருநுன் உற்றால்
தூயவராகி யேலைத் தொல்குதியதைவர் என்கை
தீயவும் வேண்டும் கொல்லோ? அடுசூர் இந்தாட் செம்த
மாயையின் மக்குமன் நோ? வரம்பிலா அநுங்பெற்றும் ந்தான்

இதன்மூலம் நாம் அறிவது என்னவெனில் கருணைக்கடலான முருகப் பெருமான் தீருமுன்னிலையில் சென்று வணங்கினால் நாமும் இவ்தீதிகளைப் பெற்று உய்யலாமன்றோ!

மெலும் ‘அ’கார, ‘உ’கார, ‘ம’கார என்ற ஓம் கார ஸ்வரூபமாக வீளங்கும் கந்தன்
“அ”காரோ விஷ்ணுருத்திஷ்ட:
“உ”காரஸ்து மஹேஸ்வர:
“ம”காரஸ்து ஸ்வரூதா ப்ரந்தா
பிரணவ,ஸ்து த்ரயாத்யக:!!

என்பதன் மூலம் பிரம்ஹ, வீஷ்ணு, ருத்ராபியாகவும் வீளங்குகீறார் என்றும் ஆன்றோர் கூறுவார். மேலும் மயில் பிரணவஸ்வரூபம் மயில் ஆழும் போது வலது காலிலிருந்து தொடங்கித் தோகையைச் சுற்றி வலமாகக் கொண்டுவந்து இடது காலடியில் முடித்துப் பார்த்தால் ஓம் என்ற பிரணவ எழுத்து வடிவமாகக் காட்சிதரும் இதனை

துன் தனி யந்தர் பேநிலை கொண்டது
தூடும் யவினால் தறியேனே என அருணசீர்நாத சுவாமிகள் அழகாகக் கூறுகின்றார்.

கலியுகத்தில் கண்கண்டதெய்வமாக - கலியுக வரதனாகக் காட்சிதரும் ஷண்முகப் பெருமானைத் தாலாட்டி வளர்த்த கார்த்திகைப் பெண்டிரும் ஆறுபேர் படைவீருகளும் ஆறு அவருக்குரிய சக்தீவாய்ந்த மந்திரத்திலுள்ள அவரங்கள் = எழுத்துருக்களும் ஆறு கைமேல் பலன்தரும் வீரதமான “கந்தசஷ்டி” வீரதநாட்களும் ஆறு யந்திரமும் ஆறு கோணங்களினால் அமைந்தது.

அருட்சக்தீமிக்க கந்தசுவாமியாருக்கு பாரதநாட்டிலும், நம்நாட்டிலும் பெரும் புகழ்பெற்ற தீருத்தலங்கள் பலவுள், கந்தபுராணக்கலாச்சாரம் மிகுந்த பாழ் நகரில்லும் நல்லூர், மாவிட்டபுரம், கந்தவளக்கடவை, போல, வயல்கள் குழ்ந்து பக்தி மணங்கமமும் ஹோத்தீரமாக விளங்கும், புகழ் பெற்ற பறாளாய் என்னுந் தீருத்தலத்திலே கோயில்கொண்டெழுந்தருளி அருள் மழைபொழியும் கண்கண்ட தெய்வமான முருகப் பெருமானுக்கு மஹா கும்பாபிஷேகம் எனும் பெருஞ்சாந்தி வீழா நீகமுழிச் சபதீனங்களிலே இந்தீரன் குமரிகோள்வனும், வள்ளிகாந்தனும் ஆறுதலை கொண்ட (ஆற்றினை - கங்ககயினை தலையீற்றாத்த) பரமசிவனாரின் அருட்குமானும், ஆறுதலைகொண்டவனும், கமலாம்பிகா சமேத தீருவாரூர்தீயாகராஜப் பெருமானின் உள்ளங்கவர் கள்வனும், தீருகோணமலை வில்லூன்றிம் பதீயில் எழுந்தருளிய எம்குலத் தெய்வமுமான - பறாளை பூர்முருகப் பெருமானை தரிசித்து மனமுருகிப் பிரார்த்தித்து அவனருளாலே சகலநலன்களை இஷ்டசித்தீக்களையும் மன ஆறுதலையும் பெற்றுப் பூரணமான ஆனந்தவாழிவு பெற்று வாழ்வோமாக.

(அபிகீர்ந்தினி.. என்ற மகிஷாஸூரி மர்த்தினி - ஸ்தோத்ர மெட்டு)

ஸரைபதி பாலித் தூதி மனோஹர
பூஸரல்தாயித் வல்லீபதே
கேந்தர ரயீவுநுத வத்ச வாழுஜித
தூர்ண வல் ப்ரத தாத குரே!
ஷஷ்தி ஸர்கல்பித் கோண விராஜித
(ம) யந்தர ஸமர்ச்சந துஷ்ட யதே
ஐய ஐயதே ஸநாநாம் ஸ்தல வாஸக
ஷன்யுக சம் குந மாலய மாம!!

(அங்கம்:-பூரண தியாகராஜ சிவாசார்யர்)

இதன்பொருள் - தேவர்தலைவனாமிந்தீரன் புதல்வீயான தேவசேனையீன் உள்கவர்ந்ததவா பூதேவர் என்று போற்றப்படும் அந்தண உத்தமர்களால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட பெருமானே வள்ளிமனாளா வயல் குழ்ந்துள்ள ஆலயத்திலே பூசைக்கப்படுகின்ற தேவா (மனதார வேண்டித்துதீக்கும் அடியார்களுக்கு) பூரணமான பேறுகளையருளித்தருள்பாலிப்பவனே தந்தைக்கே குருவான சுவாமிநாதா ஆறு கோண யந்திரந்தன்னில் உள்ள மந்திரத்தால் (ஷட்சாரமந்தீரத்தினால்) மனம் மகிழ் இறைவா “பறாளாய்” எனும் பதீயிலே எழுந்தருளிய ஷண்முகா வெல்கி வெல்கி மங்களம் தருவாய் என்கைக் காத்தருள் புரிவாயாக.

(ஓஹ்தர - வயல், ஸத்ம - கோயில், துஷ்ட - மகிழ்ந்த)

“ஸர்வே ஜ்நா:ஸர்கினோ பவந்து”
யக்கள் சினைவநும் தின் துற்று வாழ் வார்களாக

சுயம்.

“ராஜ்கமல்”
வேலூர், கல்லடி,
மட்டக்களப்பு.

ரதோற்சவ மக்கம்

“சிவாகம க்ரியா ஜோதி”

சீவஸ்ரீ தியாகராஜ் கமலராஜுக் குருக்கள், (ரவ்)

இந்துசமய குரு

பயிற்றப்பட்ட ஆங்கில, கணித ஆசிரியர்

மட்டும் / கண்ணங்குடா மகாவித்தியாலயம்

மட்டக்களப்பு

ஆலயங்களில் வருடந்தோறும் நடைபெறும் மகோற்சவத்திலே ரதோற்சவம் –

தேர்த்தீருவீழா என்றதுமே கைவழக்கள் மனதிலே பக்தி கலந்த ஆனந்தம் ஏற்படும். பல ஊர்களில் இருந்தும் பல்லாயிரக்கணக்கிலே மக்கள் குழுமப்பாகச் சென்று இறைவனைத் தீர்ச்சித்து நேர்க்கடன்களைச் செலுத்தியும், அங்கப்பிரதவணம் செய்தும் பெண்கள் அடிஅழித்தல் (இறைவன் வீதியலாவரும் போது பெண்கள் தீருவருவத்தின்பீன் தொடர்ந்து பஞ்சாங்க நமஸ்காரம் செய்தவாறு இறைவனின் தீருப்பாதம் பதிந்த இடங்களைத் தங்கள் கைகளால் பூசீ மெழுகி வணங்குதல்) காவடி எடுத்தல், காப்பூருச்சட்டி எடுத்தல் பஜனா செய்தல் ஆகியன செய்தும் தங்கள் கைகளினாலேயே தேர்வடம் (தேர் இழுக்கும் கயிறு) பீடித்துத் தேரினை இழுத்தும் மன நிறைவு கொள்வது தொண்டு தொட்டு நிகழ்ந்துவரும் வழிமயான செயலாகும்.

ரதோற்சவம் என்றால் தேர்த்தீருவீழா என்று பொருள். ரதோற்சவத்தின் தத்துவத்தை ஓரளவு விளக்குவோம். பறம்பொருளாகிய சீவபெருமான் தீரிப்பு அசரர்களை அடக்குவதற்காக குரிய சந்திரரைத் தோர்ச்சீல்லாகவும், நான்கு வேதங்களைக் குதிரைகளாகவும், மற்றைய சரம், அசரம் (அசைவன அசைவற்றன ஆகீய) பொருட்களை ஒவ்வொரு உறுப்பாகவும் கொண்டு அமைக்கப்பட்ட தேரிலே எழுந்தருளினார். மேருமலைவில்லாகவும், வீஷ்ணு அம்பாகவும் அமைய பீரமன் சாரதியாக இருந்து பிரணவமாகிய சவுக்குக் கொண்டு தேரைச் செலுத்தினார். சீவபீரான் முப்புரத்தசுரர்களைத் தனது அட்காசத்தின் மூலம் அதாவது சீரிப்பினால் முப்புரங்களையும் அழித்து சீவபக்தி வழவாதிருந்தமையீனால் அவர்களை அடிமைகளாகக் கொண்டு தம்பதமளித்து அருளினார். ஆகவே தீரிப்புரசங்கரத்து உண்மைக்காட்சியினை உணர்த்தி அதன் மூலம் ஆணவும் கனம் மாயை என்னும் மும்மலங்களையும் கெடுக்கும் தீருவருட்செயலைக் குறிக்க இரதோற்சவம் நிகழ்வின்றது.

இதனைச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் –

புரிசை மூன்றையும் பொன்றக்குன்றவில்லேந்தி வேதப்புரவித்தேர்மிசை

தீரி செய் நான் மறை யோர் சிறந் தேத்துந் தீருமிழலைப்

பரிசினாலடி போற்றும் பக்தர்கள் பாடியாடப் பரிந்து நல்கின்றீர்

அரிய வீழி கொண்டரடியேற்கு மருளிதீரே என்று கூறினார். ஆகவே இங்கே முப்புரமென்பது ஆணவும் கனம் மாயை என்னும் மும்மலங்களின் காரியம் என்னும் உண்மையீனையும், மூவரையும் அடிமை கொண்டமை வீஞ்ஞானாகலர் பீரங்கிளர், சகலர் என்னும் மூவகையான்மாக்ககளையும் அடிமை கொண்டு இரட்சீக்கும் முறையையும் உணர்துவதாகும்.

பண்டைத்தமிழ் மக்கள் தங்கள் சமயானுஷ்டானங்கள், சமய நிகழ்ச்சிகள் யாவற்றையும் தத்துவார்த்தங்களுடன்தான் செய்தனர். தேர் என்பது தேகம் – அல்லது யாக்கக்கையைக் குறிக்கின்றது. தேரோட்டம் என்பது வாழ்க்கையாகும் ஆகவே மனீதனின் வாழ்க்கையீனையே சீத்தரீக்கீன்றது. தேரோட்டத்தீருவீழா எனலாம். மேலும் ஒரு தேரினை எடுத்துக் கொண்டால் அதன் அமைப்பை ஆறு பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம். அதாவது 1) நான்கு சக்கரங்கள், 2) கீழ் அண்டம் – கீழ்ப்பகுதி, 3)தட்டு அல்லது பீடம், 4) மேற்பகுதி – மேலண்டம், 5) கலசம் அல்லது முடி, 6) அதன்மேல் உச்சியில் கட்டப்படும் குடை என்பனவாம்.

முதலாவதாக, வெளியாகத் தெரிகின்ற நான்கு சக்கரங்களும் சரியை கீரியை யோகம் நூனம் என்னும் நான்கு படிகளைக் குறிக்கின்றன. ஒரு மனீதன் இதன் வழியாலேயே இப்பாதங்களை அனுசரித்துத்தான் வாழ்க்கையீற் பூணத்துவம் பெறலாம் என்பதைக் காட்டுகின்றது. இந்தப்படிகளிலும் ஈடுபடும்போது பலவீதமான ஆபாசங்களும் வந்து நமக்கு முட்டுக்கட்டட போட்டு நமது வாழ்க்கையைத் திசைதீருப்பீ

வீருகின்றன. இதனையே தேரோடும் வேளைய எபோடப்படுகின்ற சறுக்கீகள் - சறுக்கீக் கட்டைகள் போட்டுத் தேரோட்டத்தினைத் தடைசெய்யும் சுழிச்சீ குறிப்பீருகின்றது.

இரண்டாவதாக தேரின் கீழ்ப்பகுதியிலே பலவிதமான சீத்திரங்கள், சீற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டிருப்பதை நாம் அவதானிக்கலாம். இவை மனீத வாழ்க்கையில் உள்ள காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதமாற்சரியம் என்னும் மனோ வீகாரங்களையும் மனத்தில் தோற்றும் பல வித உணர்ச்சிகளையும் சீத்தரிக்கின்றன. ஒருவன் வாழ்க்கையினைச் செவ்வனே நடத்த வேண்டுமானால் இவைகளையெல்லாம் கடந்து மேலான பீடத்தை - ஸ்தானத்தை அடைய வேண்டும் என்பதே இதன் கருத்து.

மூன்றாவது அங்கமாக உள்ள தட்டு அல்லது பீடம் நமது இதயத்தைக் குறிக்கின்றது. நாம் உற்சவகாலங்களிலே - தேர்த்திருவீழுவீலே இறைவனை - இறைவன் திருமேனியைக் கொண்டு போய்த் தேரின் பீடத்தில் அமர்த்துகின்றோமல்லவா. அதுபொலவே உடலோடு அமைந்த வாழ்க்கை எனுந்தோ நான்றாக ஓடவேண்டுமானால் மனமாகிற பீடத்திலே நாம் இறைவனை இருத்த வேண்டும். இறைவனே உடலை இயக்கும் உயிர் - பரமான்மா. இறைவன் ஏறியதும் தேர் ஓட ஆரும்பிக்கின்றது. இறைவனை இறைவனீன் விக்கிரகத்தைத் தேரிலிருந்து இறக்கியதும் தேரோட்டம் நின்றுவீருகிறதல்லவா. அதுபொலவே உடம்பீல் உயிர் இயங்குவதும் நிகழ்கின்றது.

நாலாவதாக தேரின் மேற்பகுதி வாழ்க்கையின் உன்னத இலட்சியங்களையும் குறிக்கோல்களையும் விளக்குகின்றது. மனீதனின் இலட்சியங்கள் பல தரப்பட்டன என்பதைக் குறிக்குமுகமாகவே பலவித வள்ளுச்சீலகளால் வரிசை வரிசையாக அலங்கரிக்கப்படுகின்றது. அத்துடன் மேற்பாகம் அடியில் அக்கற்று மெலே போகப் போகக் குறுகிச் செல்கின்றதல்லவா? இது என்னங்கள் - இலட்சியங்கள் பல வகையாக உள்ள போதும் அவையெல்லாம் கலசமாகீய முடியை நோக்கி குவிந்து செல்ல வேண்டும் என்பதைச் சுட்டுகின்றது.

அடுத்து ஐந்தாவதாக கலசம் - மேலேயுள்ள முடியானது வாழ்க்கையின் உன்னதப்பேறான ஐந்ன சாபல்யத்தை பீறவிப்பயனைக்குறிக்கின்றது. வாழ்க்கையிலே செயல்கள் என்னங்கள் குறிக்கோல்கள் ஆகியன பலவாக மாறுபட்டநிலையில் இருந்த போதிலும் அவையெல்லாம் ஐந்மசாபல்யம் பீறவிப்பயன் என்னும் பெரும் பேற்றினை நோக்கி குவிதல் அவசியம் என்பதை மேற்பகுதியும் கலசமும் சொல்லாமற் சொல்லி நிற்கின்றன.

இவ்வாறு ஒன்று சேர்ந்து குவியானால் ஆன்மசாந்தி என்னும் நிழல் வாழ்விற் கீட்டும் என்பதையே கலசத்தின் மேல் கட்டப்படும் குடை விளக்குகின்றது ஆகவே வாழ்க்கை என்னும் தேர் ஓடிக் கொண்டிருந்த போதிலும் எவன் ஒருவன் தனது இதயபீடத்தில் இறைவனை இருத்தீப் பீறவிப்பெரும்பயனை நோக்கி மனத்தை ஒருமுகப்படுத்தி பயன் கருதாமல் கருமங்களைச் செய்கின்றானோ அவனுக்கு ஆன்ம சாந்தி மனச்சாந்தி எனும் குடை நிழல் கீட்டும் என்ற அருமையான சீறந்த தத்துவத்தையே தேரோட்டம் விளக்குகின்றது என்றும் கூறலாம்.

மேலும் தேர் வழவும் சரிரத்தைக் குறிப்பதாம் அதிற்காணப்படும் நான்கு சீங்கங்கள் மனீதனின் ஜீவகாருண்யம் இல்லாத லோப குணத்தையும் பிரபஞ்ச ஆசைபையும் வீரீத உணர்வையும் அகங்காரத்தையும் குறிக்கும். எட்டு யாளிகள் ஆன்மாவினது அஞ்ஞானம் அபீமானம் ராகாதிகுணம் துக்கம் விஷயப்பற்று பலகண்மம் உபாதி அவத்தை என்னும் எட்டுவித அனுபவங்களையும் குறிக்கும் கொடிகள் தத்துவங்களைக் குறிக்கும் மணிகள் சாஸ்திர அறிவீனாலுண்டாகும் பாசஞானத்தைக் குறிக்கும். குஞ்சங்கள் வாகுமாலைகள் முதலியன ஆன்மாக்கள் மனச்சலனத்தால் ஏழவகைப்பிறப்பில் பலயோனி பேதங்களாக மாறி மாறி அடையும் அவத்தையைக் குறிக்கும்.

இவ்வாறு கொண்டு உடம்பு முதலியவைகளையெல்லாம் ஆன்மா வெறுத்துத்தீயானத்தால் திருவருளைச் சாந்திருக்கும் உண்மைக்கு அறிகுறியாகவே இரதோற்சவம் ஆலயங்களில் நிகழ்கின்றது.

எனவே பல தத்துவங்களை விளக்கும் தேர்த் திருவீழா ஆலயங்களில் நிகழும் நன்னாளிலே நாம் அனைவரும் குடும்பத்துடன் தவறாது ஆலயம் சென்று இறைவனை வணங்கி மனநீரைவு மன அமைதி பெறுவதுடன் நம் இளஞ்சிரார்களுக்கும் சந்ததியீனருக்கும் வீழுவீன் அருமைபெருமைகளைத் தக்கபடி கூறி மனங்கொள்ச் செய்து அவர்களையும் சமவைழி வாழ வழிவகுத்து இறையருளினாலே சகல பேறுகளையும் பெற்றுப் பூண்மான ஆனந்தவாழ்வு பெற முயலுவோமாக.

எங்கும் நீக்கமற வியாபித் திருக்கும் இறைவனின் திருவுருளை நாம் பெற்று மகிழ்ந்திட எமக்கு வாய்க்கப்பெற்றதே ஆலயம் ஆகும். பசுவின் மடியில் பால் சுரப்பது போன்று இறை அருள் சுரக்கின்ற இடம் ஆலயம். பரந்து விரிந்து காணப்படும் இறை அருட்சக்தியை பல முகமாக உள்வாங்கப் பெற்ற ஆலய வடிவமைப்புக்களையும் உள்வாங்கப் பெற்ற அருட்சக்தி யை கவர்ந்து பேணிக் காத்து வைக்கக் கூடிய வகையில் மஹா இயந்திரங்களையும் அச்சக்திகள் ஆண்மாக்களின் வழிபாட்டு தன்மைக்கும் பக்குவத்தன்மைக்கெற்ப அருளுகின்ற உருவமைப்புக்களையும் கொண்ட விக்கிரகங்களையும் கொண்டு மிளிர் வது ஆலயமாகும். இறைவனை வழிபாடாற்றுவதும் அவ்வழிபாட்டு இடமாக மிளிரும் ஆலயத்தினை அமைப்பதும் ஓர் கலையாகும். கலையின் உயர்பயன் இறை இன்பம் பெறுவதே ஆகும். இந்து மக்கள் மிக தொன்மையான காலம் தொட்டே கட்டிடம், சிற்பம், ஓவியம், இசை, நாடகமாகிய நுண்கலைகளை பொன்னெனப் போற்றி வளர்த்து வந்துள்ளனர். இந்து நாகரீக வரலாற்றில் இவ்இந்துக்கலைகள் யாவும் தெய்வீகமானவை. கலை என்பது மக்களது உள்ளத்தில் நிரம்பி பெருக்கெடுத்து வெளிப்படுத்தும் ஆற்றலே ஆகும் “ராதா கமல் முகர்ஜி” என்பவர் மனித உறவுகளையும் வாழ்க்கைக்கு குறிக்கோல்களையும் வகுத்து ஒழுங்கு படுத்துவது கலை ஆகும் என்கிறார்.

இந்துக்களது ஆலய வழிபாட்டிலே மிக இன்றியமையாதது இறைவன் திருவுருவம் இதனை அமைக்கும் கலை விக்கிரகங்களை படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்ற முப்பெரும் தொழில்களை இறைவன் நிகழ்த்துகிறான். என்று புராணங்கள் கூறுகின்றன. புராணங்கள் சித்தரிக்கும் இறைவனின் புறத் தோற்றத்தை கட்டுலனாகும் வண்ணம் சிற்பங்கள் உருவாகின்றன. கோயில் விமானங்களிலும் தூண்களிலும் தெய்வத்திருக்கோலங்கள் சிற்பசால்திரம் கூறும் முறைக்கமைய பல்வகை வடிவங்களில் அமைக்கப்படுகின்றன. பிம்பம், விக்கிரகம், மூர்த்தி, பிரதிமை, பேதம் முதலான பல்வேறு பெயர்கள் திருவுருவத்தைக் குறிக்கின்றது.

இந்துரூபலையீலீ உருவம்

இந்து விக்கிரகக் கலை தனிச்சிறப்பு டையது. இது மறைபொருளுடையது. உதாரணமாக நடராஜ வடிவம் சமயம், தத்துவம், கலை ஆகியன இணைந்து காணப்படுகின்றது. எளிமை, தூய்மை, சமயப்பற்று சமயப்பண்பாடு என்ப வற்றை

விளக்கும் வகையில் ஆன்மீகக் கலைகள் காணப் படுகின்றது. கலைப் பொருட்களாக காணப்படும் உருவங்கள், மரங்கள், மலர்கள், பறவைகள் யாவும் இயற்கையிலிருந்தே எடுக்கப்பட்டவாயினும் அவை விண்ணுலக வாழ்வின் இயல்பைக் காட்டும் தன்மையுடையதாகக் காணப்படுவது. இந்துக் கலைகளின் தனிச்சிறப்பாகும். சிலையுருவில் பொறிக்கப்படும் ஒரு சிறிய சித்திரம் தானும் மனிதன் கடவுளை எப்பொருளில் காண்கிறான் என்ற உண்மையை விளக்குவது மட்டுமன்றி கடவுள் எல்லாப் பொருட்களுக்கும் ஒரு தெய்வீக இயல்பினை அளித்திருக்கிறார். என்ற செய்தியை மனிதனுக்கு அறிவிப்பதாகும். இந்திய இந்து சிற்பக்கலைக்கு மேலும் ஒரு தனிச்சிறப்புண்டு. இந்திய சிற்பி இயற்கை ஒழுங்கை அனுசரித்து கலைப் பொருட்களை ஆக்கும் திறமை படைத்தவர்கள். இவன் உலகில் காணப்படும் பொருட்கள் அனைத்தும் மாயை என்றும் தெய்வாம்சம் பொருந்திய ஆன்மா ஒன்றே நிலையான உண்மையானது என வற்புறுத்துகின்றான்.

சீவிநந்தசெம்மல்
பிரம்மஸீ நூனபண்டதசபா
வாக்தேவக் குருக்கள்
சீவன் கோயில்,
சித்தன்கேஸீ.

இவ்வாறு சிறப்புப் பெற்றுக் காணப்படும் சிற்பக்கலை மரபு காலம் தோறும் வளர்ச்சி பெற்று வந்துள்ளது. விக்கிரகங்கள் பல்வகைப்பட்ட பொருட்களால் உருவாக்கப் படுகின்றன.

மன்னால் அமையும் விக்கிரகம் மிருண்மை என்றும் மரத்தினால் அமைப்பது தாருகடிதம் எனவும் உலோகத்தால் செய்யப்படுவது லோகஜம் எனவும் கல்லால் அமைவது சைலஜம் எனவும் அழைக்கப்படுகின்றது. கல்லினால் அமைக்கும் விக்கிரகங்கள் செய்யப்படும் முறையை சிற்பநூல்கள் கூறுகின்றன. விக்கிரகங்கள் அமைக்க கல்லைத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறையும் கல்லின்கள் பற்றிக் கூறுகின்றது. கல்லிலே காணப்படும் வளையங்கள், பளபளப்பு அதில் எழும் ஒலி முதலியவற்றைக் கொண்டு விக்கிரகங்களை ஆண், பெண், அலிச்சிலைகளை வேறுபடுத்தி சிற்பிகள்

அமைக்கின்றனர். மேலும் தெய்வப் படிவங்களில் நிருக்கோலங்களை ஜவகையாக சிற்பநூல்கள் வகுத்துள்ளன ஸ்தானகம், அஸ்னம், சயனம், ஸ்தானசனம், சயனாசனம் என்பன முறையே நின்ற கோலம், அமர்ந்த கோலம், கிடந்த கோலம் நின்ற கொலத்தைச் சார்ந்த பிறசாயல்கள், கிடந்த கொலத்தைச் சார்ந்த பிறசாயல்கள் என்பன அவ் ஜவகைப் பிரிவுகளாகும். இதைவிட ஒரு வகை கலவையில் அமைக்கப்படும் அதனால் சிற்பங்களும் காலம் தோறும் வளர்ச்சியடைந்து காணப்படுகின்றது.

சிந்துவெளி நாகரீகம் முதலாக இன்றுவரை சிற்பக்கலை சிறப்பு அடைந்து வந்திருக்கின்றது என்பதை வாலாறு நன்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றது. சிற்பக்கலையானது தமிழ் நாட்டில் எவ்வாறு சிறந்தோங்கிக் காணப்பட்டதோ அதே போன்று ஈழத்திலும் சிறந்து விளங்கி மிளிகின்றது. அது இன்று ஈழத்தில் இந்தியக் கலைஞர்களும் சேர்ந்து எமது கலைஞர்களும் கலந்து ஒரு புதுப் பொலிவு தரும் அம்சமாகத் திகழ்கின்றது. அந்தவகையில் கலையம்சம் மிக்க உன்னதமாக மிளிரும் பல சிற்ப உருவங்களையும் ஆகமம் சார்ந்த அமைப்புக்களையும் கொண்டு விளங்கும் ஆலயங்களில் சுழிபுரம் பறாளாய் சிவகப்பிரமணிய ஆலயமும் ஒன்றாகும்.

இவ்வாலயத்தில் புதிதாக உருவாக்கப்பட்டிருக்கும் மகாராஜகோபுரம் பற்றி நோக்குவோம். ஆன்மாக்களை வயப்படுத்துகின்றதாகிய அமைகின்ற ஆலயத்தில் அனைவரதும் மனத் தினை வயப்படுத்துவதாகிய அமைகின்ற முதல் இடம் கோபுராகும். இது “இல்தூலலிங்கம்” என பூஜிக்கப்படும். கருவறையில் வீற்றிருக்கின்ற இறைவனை போற்றுகின்ற அதேவேளை மகாராஜகோபுரத்தினையும் மிகச் சிரத்தையுடன் போற்றுகின்றது ஆகமங்கள்.

இராஜகோபுரம் தனது கம்பீரமான தோற்றத்தினால் தொலைவில் இருப்பவர்கள், ஆலயத்திற்கு வர இயலாதவர்களுக்கு என ஏராளமான அடியவர்களின் தரிசனத்திற்கு வாய்ப்பளிக்கின்றது. அதனால் அன்றோ “ஆயிரம் தலைடையதும் இரண்டாயிரம் கரங்கள் கொண்டதுமான சிவனாக ராஜகோபுரத்தினை ஆகமங்கள் பூஜிக்கின்றது. இது ராஜகோபுரத்தின் அருட்சக்தியின் சிறப்பை நன்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

மாந்சாரம் ஜவகைப்பிரகாரங்களின் அமைப்புப்படி இந்த ஆலயத்தின் கிழக்கு வாசலின்

முற்பகுதியில் இராஜகோபுரம் அழகு செய்கின்றது. இக் கோபுரமானது “இஷ்டகா” என கூறப்படும் செங்கற்களைக் கொண்டும் வைரக்கல், சண்ணாம்பு முதலியனவற் றோடு இன்று பயன் பாட்டில் உள்ள சீமந்து முதலிய பொருட்களாலும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இக் கோபுரமானது ஜந்து மாடங்களைக் கொண்டதாகவும் ஜந்து கலசங்கள் நிறுவப்பட்டதாகவும் காணப்படுகின்றது. இதன் ஒவ்வொரு பகுதிகளினும் இறைவனது தூலத்திறு மேனியின் ஒவ்வொரு உறுப்புக்களைக் குறிப்பனவாகவும் சிற்பங்களோடு அமைந்தன வாகவும் காணப்படுகின்றது. இராஜகோபுரத்தின் திருஅங்கங்களான ஆதாரம், பட்டிகை, பாதபந்தம், உத்தரம், கரகுபிண்டி, ஆரம், களகூடம், பண்டிகை, சுந்தரநாசி, பத்மம், கலசம் ஸ்தூபி ஆகிய பகுதிகள் மிகவும் நேர்த்தியாகவும் செம்மையாகவும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இதில் ஆகம முறைக் கமைய கிழக்கு திசையில் முருகனின் திருவிளையாடற் காட்சிகள் அற்புத நிகழ்வுத் தோற்றங்களாகவும், தெற்குப் பக்கத்தில் தட்சணா மூர்த்தியின் திருவுருவம் மேற்குப்பக்கத்தில் வைஷ்ணவ திருவுருவங்களின் அம்சங்களும் வடபக்கத்தில் பிரம்மாவின் உருவ அமைப்புக்களும் மற்றும் வழிமையாக அமைவறும் கோபுரதாங்கி சிற்பங்களுடன் பல வேறு பட்ட சிற்ப அமைவுகளும் காணப்படுகின்றன.

இந்த வகையில் சுழிபுரம் பறாளாய் சிவகப்பிரமணிய இராஜகோபுரம் ஆகம முறைப்படி, சிற்ப சாஸ்திரங்களுக்கு அமைவாக மேற்குறிப்பிடப் பட்டுள்ள சிற்ப அம்சங்களுடன் அமைந்து காணப்படுவது சிறப்புக்குரிய அம்சமாகும்.

சுபம் !

குணம்நாடுக் குற்றமும் நாடி அவற்றுள் மிகைநாடி மிக்க கொள்ளல்

குணமும் குற்றமும் இரண்டும் உடையவறே உலகத்தில் இருப்பதால், ஒருவன் குணங்களை முதலில் ஆராய்ந்து அதன்பின் குற்றங்களையும் ஆராய்ந்து, அவ்விரண்டில் அளவில் மிகுந்ததை ஆராய்ந்து, அதையே அளவாகக் கொண்டு, குணம் மிகின் தகுதியுடையவன் என்றும், குற்றம் மிகின் தகுதியில்லாதவன் என்றும் கொள்ள வேண்டும்.

கந்தபூராணம்

தோன்றிய வரவாறு

விரதங்களில் மிகவும் சிறந்த விரதமாகவும், மனம் ஒன்ற விரும்புவத்களுக்கு உடனே குகள் அருள் கடைப்பதும் கந்தசஷ்டி விரும்பாகும். ஜப்ஸி மாதத்து பூர்வயட்சி பிரதமை தொடங்கி சுதாமிராக மூறு தினங்களும் கந்தசஷ்டி என்பதும். கிந்த சஷ்டியில் தூயம்மையான உள்ளத்துடன் விரதம் அனுப்புத்து முருகனை வணங்கி வரும் அன்பங்கள் அனைவருக்கும் வேண்டும் வரங்களை கூடும் விமலபூர்த்தியாகிய எம் முருகக் கடவுள் நல்லருள் புரிவார். முழங்கைப்பேறு கில்லாத தமிழ்கள் முருகனை நோக்கி விரதமிருந்துவர குழங்கைப்பாக்கியம் சித்திரிக்கும் கிப்படி மகிழ்மைக்க கந்தசஷ்டி காலங்களில் முருகன் வூல்யங்களில் கந்தபூராணப் பயிப்பு என்னும் பாராயனம் நிகழ்வறும். செய்யுள்வாடுவிலூள் கிப்பராணத்தினை ஒருவர் படிக்க கிண்ணொருவர் அதை கான பொழிப்புரையினை பக்தர் களுக்கு வீளக் குவார். கிப்பெட்ட கந்தபூராணம் தோன்றிய வரவாறு என்ன? என்பது எம்மவர் பலருக்கு தெரியவில்லை. கிடு எப்படி தோன்றியது? யாரால்? யாருக்கு? எந்தநிலையில்? என்பதனை மிகவும் அழகாக பூர்த்தபூராணம் கூறுகிறது. அதனை எம் மக்களும் அறியவேண்டும் என்பதற்காக மிகவும் சுருக்கமாகவும், அதே வேளை விளங்கக் கூடிய முறையிலும் கீழே தொகுத்துத் தருகின்றோம்.

முன்பொருசமயம் கோவில் நகரமென்று அழைக்கப்படும் காஞ் சீத் தலத்தில் நான் முகப் பெருமானாகிய பிரம்பதேவன் மாபெரும் தவம் ஒன்றினைப் புரியலானார். சீவ பெருமானது திருவருளாலும், தவவலிமையினாலும் எல்லாவற்றையும் சிறு சிறுப்பதற்காக அவர் அத் தவத்தினை மேற்கொண்டு தியானித்து வந்தார். அப்போது சீல முனிவர்கள் புனர்ணியத் தில் சிறந்துவீளங்கும் கிருஹல்தால் சிரமத்தை வழுவாமல் நடத்திய பிரகு விகளஸ் முனிவரால் தேற்றுவிக்கப்பட்ட வானப்பிரஸ்தாச்சிரமத்தை (துறவை)

மேற்கொண்டு தவம் செய்ய விரும்பினார்கள். அதற்கு தகுந்த கிடம் என்கு கிருக்கிறது. என்று கேட்டிரு அவர்கள் பிரம்மாவும் ஒரு சீல தர்ப்பை புற்களை எடுத்து வட்ட வடிவமாக வண்டிச்சக்கரமாக செய்து மகேல்வரனையும், மகேல்வரியையும் தியானித்து அதுவை உருட்டிவிட்டார். பின்பு முனிவர்களை நோக்கி “நீங்களும் கிந்த தர்ப்பை சக்கரத்தின் பின் செல்லங்கள். கானகத்தில் எந்த கிடக்கில் அது சாந்து விழுகின்றதோ அந்த கிடமே தவம் செய்ய ஏற்ற கிடமாகும்” என கூறினார். முனிவர்களுக்கும் அவ்வாறே பின் தொடர்ந்து சென்றனர்.

கில்லாற அந்த தர்ப்பைச் சக்கரம் உருண்டு பல காததாரம் சென்று ஒரு பாறங்கல்லின்மீது மோதி விழுந்தது. முனிவர்களும் அதுகண்டு தாங்கள் தவம் செய்ய உகந்துகிடம் அதுவென என்னி மகிழ்ந்தனர். தாப்பை வந்து விழுந்ததனால் அவ் கிடம் நெமிசாரனையும் என்ற பெயர் பெற்றது. முனிவர்களும் அவ்விடத்தில் கடுந் தவம் புரியலாயினர். பின் ஸ்த்ரியாகம் என்ற யாகத்தூதும் செய்ய தொடங்கினர். சீவபொனின் அருளை முன்னிட்டு அவ்வந்தன முனிவர்கள் செய்துவரும் யாகத்தினை கேள்விப் பட்ட சூதமாழவீர் நெமிசாரனைய யாகசாலை நோக்கி விரைந்தார். கில் சூதமாழவீர் வேதவியாச முனிவரின் சீராவார். பூராணங்களை சொல்லும் வல்லமை பெற்ற தலசிரேஷ்டர். அவரைக்கண்ட நெமிசாரனைய முனிவர்கள் அவருக்கு தகுந்த அசுனியான்றினை வழங்கி அவர் பாதம் தொழுது வணங்கி பழித்தனர்.

நெமிசாரனைய முனிவர்களின் உபசாரத்தால் மனமகிழ்வடைந்த சூதமாழவீர் அவர்களுக்கு ஒருசிவுங்களார். பின் நெமிசாரனைய முனிவர்கள் சூதமாழவீரரை நோக்கி “மகாபிரபு! நான் முகன் வாக்கால் கிள்ளிடம் வந்து தவம் செய்து அருள் பெற்றோரும் பூராணங்கள் சொல்வதில் வல்லவரான தாங்கள் முருகப் பெருமானைன் உன் எந்தமான சுதாமித்தை எம்குசு சொல்லியிருள வேண்டுகிறோம். கன் ஜூதல் பெருமானது நெற்றிக்கண்ணாகிய

நெறுப்பிலிருந்து பூர்த்து முருகன் எப்படி தோன்றினான்? சரவணப்பியாய்கை யிலிருந்து தோன்றிய காரணம் என்ன? போர் முனையில் முருகனது வீதிர் செயல்கள் என்னென்ன? அநும்பிபூரும் ஆற்றல் வாய்ந்த மூறுமகனால் மதந்த அகர்கள் எவ்வ? தேந், யானை, குதிரை போன்ற வைவயல்லாது மயிலை வாகனமாகக் கொள்ள யாதுகாரணம்?” போன்ற இன் னோரன் பிற வினாக்களுக்கும் வீடை வேண்டி வணங்கி நின்றனர். சூத முனிவர் அகமகிழ்ந்து “நல்ல விரதங்கள், தவங்கள் புரிந்த தவசீல்களேசுகல மக்களங்களையும் தரக்கூடிய முருகப் பெருமானது சுதாமித்தைக் கூறுகிறேன். நீங்கள் அனைவரும் ஒருமத்துமன தோடு வெற்றைக் கேட்டு மகிழுங்கள்

பாழுநகரூச்சர்மா - பறாளாய் துர்க்கை அம்பாள் ஆவயகுநு
UTRECHT, THE NETHERLANDS.

இந்த கந்தனின் கதை அறம், பொருள், கின்பம், வீடு என்ற நான்கையும் ஒருங்கே நல்கும் குழங்கைப்பேறு கில்லாற பெண் கிதனைக் கேட்டால் குழங்கைப் பேற்றினைப் பெறுவாள். கன்னிகையை ஓடையிலிரும்பும் ஒருவன் கிதனை பக்கி சிருதையுடன் கேட்டால் ஒழுகிய கன்னியை வாழ்க்கைத்து ணையாகப் பெறுவாள். கல்வீ கற்கும் மாணவன் கிதை மனம் ஒருமத்துக் கேட்டால் கல்வீப் பெற்றினைப் பெறுவாள். தரணியாளவிழும்பும் அரசன் கிக் கதையினைக் கேட்டால் சிருமுதினான்கு லோகத்தையும் ஒலைம் தகுதி பெறுவாள். அந்தணசீல்களே! நான் கிப்போது கூறுமது அந்தனையும் சத்தியம்! சத்தியம்! பல கிளைக் கதைகளையுடையதும் என்னியை காபியமனைத்தையும் சிருதைக் கவல்லதுமான கிந்தப் புராணக் கதையினை கூறுகிறேன்! அன்போடும் ஒருவகுதோடும் கேட்க வேண்டும்! என கூறி கந்தபூராணத்தை கூறத் தொடங்கினர். கிடுவே கந்தபூராணம் தோன்றிய வரவாறு.

நூந்து புரிங்கந்தபூராணம் ரீமா பிரகும்

அற்ந்து கொள்ளுங்கள்

ர.சுருணராஜசுமா

- சுழிபுரம் -

1. அகாரம் - சிருஷ்டிக்கின்ற எழுத்து
உகாரம் - இரட்சிக்கின்ற எழுத்து
2. கிராஜகோபுரத்தின்மேல் நிறுத்தப்படும் கலசங்களின் தத்துவமாவது:-
கோபுரத்தில் அமைகின்ற கலசம் சிகை போன்றது. அது ஞானச்சுடராக விளங்குகின்றது.
கோபுரத்தின் அளவுக்கமைய சிற்பநாலில் விதித்த சாஸ்திரங்களுக்கமைய 3, 5, 7, 9 என
கலசங்கள் அமையும். கோபுரம் ஸ்தூலலிங்கம், மூலஸ்தானத்தில் சதாசிவலிங்கம், பலிபீடம்
மந்திரவிங்கம் எனப்படும்.
3. முருகன் கையில் வேலும், சேவற் கொடியும், கீழே மயிலும், பாம்பும் வைத்திருப்பதன்
டீட்பொருளாவது:-
வேல் - ஞானம், மயில் - விந்து, சேவல் - நாதம் (நாதலிந்து கலா தீ என்பதனால் அறிக.
குண்டலி என்ற பாம்பினை ஓம் என்ற மயில் அடக்குகின்றது.)
4. கருணை வடிவான கடவுள் வாள், வேல் முதலிய ஆயுதங்களை ஏந்தியிருப்பது கொடுமையின்
அடையாளம் அல்ல, வேல் என்பது ஞானம். அறிவுக்கு முன்று கிலக்கணம் உண்டு.
1.ஆழம், 2.அகலம், 3.கூர்மை வேலின் அடிப்பகுதி ஆழமாகவும், நடுப்பகுதி விசாலமாகவும்,
நுனிப்பகுதி கூர்மையாகவும் இருக்கின்றது. “ஆழ்ந்தகள்ற நுண்ணியனே” என்பார்
மாணிக்கவாசகர் சுவாமிகள். எனவே ஞானமாகிய கருவிகளை இறைவன் வைத்திருப்பது
நமக்கு ஞானங்களை வழங்கும் பொருட்டோகும். இவைகளை நுணித்து உணர வேண்டும்.
5. முருகன் திருவுருவம் சீவந்த மேனியும், பெயவரதத்துடன் கூடிய கரங்களும், மார்பில் சாய்ந்த
வேலும், திருவடியில் மயிலும் தாமரை ஏந்திய கரத்துடன் வள்ளிதேவி வெத்திலூம், நீலோத்பலம்
ஏந்திய கரத்துடன் தெய்வயானை கிடத்திலூம் அமைந்திருப்பார்கள். கிறைவன் முன்று
திருக்கண்களை உடையவன். சந்திரன், அக்கினி, சூரியன் என்ற முன்று சுடர்பூக்களே முன்று
கண்களாம் முருகன் கிமையா நாட்டம் உடையவன். கண்களை முடுவதில்லை. தாமரை
சூரியனைக்கண்டு மல்வது, நீலோத்பலம் என்ற குழுதமல்ச் சந்திரனை கண்டு மல்வது கிறைவனை
அடுக்கிருப்பவர்களின் வாழ்வ சுருங்காது. முருகனுடைய வலப்புறத்தில் விளங்கும் வள்ளி தேவியின்
திருக்கரத்தில் தாமரை வல நேத்திரமாகிய சூரிய ஒளிபட்டு அறுபது நாழிகையும் சுணாங்காமல்
மலர்ந்தவண்ணம் விளங்கும். கிடப்புறத்தில் தெய்வயானையம்மையின் கரத்தில் உள்ள நீலோத்பலம்
கிடநேத்திரமாகிய சந்திரனிப்பட்டு அறுபது நாழிகையும் மலர்ந்தேயிருக்கும் முருகப்பெருமானை
உள்ளனபோடு உபாசனை செய்பவர்களின் வாழ்வ என்றென்றைக்கும் பிரகாசமாகும் என்பதனை
கிதனால் அறியலாம்.

மோதகம் எனும் கொழுக்கட்டையன் வெய்யியாருள்

விநாயகருக்கு உரிய ஒரு சிறந்த நிலேதனப் பொருள் மோதகம் கணபதி அஷ்டோத்திரத்தில் “மோதகப்பிரியாய நமஹ” என ஒரு நாமம் இருக்கின்றது விநாயகருக்கு மீக வும் விருப்பமானது என இது பொருள்படுகின்றது. இப்படிப்பட்ட மோதகம் கூறும் உட்பொருள் என்னவென இனி பார்ப்போம்.

வாழைநாருக்கு வாசனை கிடையாது, ஆனால் அதில் வாசனையிருந்த பூக்களை மாலையாக தொடுக்கும் போது பூவுடன் சேர்ந்து நாரும் வாசனை பெறுகிறது. அதனைப் போலவே மோதகத் தினை உருவாக்கும் பொருட்களான வெந்த அரிசிமாவும் பூரணத் துடன் கலந்து மோதகமாகும் போது மிகுந்த கவை பெறுகிறது. தனிப்பட்ட ருசி எதுவும் அற்ற அரிசி மாவு மனிதனைக்குறிக்கும். பூரணம் என்றால் முழுமையடைந்த எனப் பொருள் படும். “அங்கெங்கில்லாது எங்கும் பிரகாசமாய்” நிறைந்திருக்கும் இறைவன் பரிபூரணம். வெல்லமும் தேங்காடும் பருப்பும் சேர்ந்து தயாராகும் பூரணம் இறைவனைக்குறிக்கின்றது. பிள்ளையார் தனது கரங்களில் மோதகத் தினை வைத்திருக்கிறார். “எந்த சிறப்பு இல்லாத நீ அகந்தையை அகற்றி விட்டு என்னிடம் வருவாயாயின் நீயும் இந்த மோதகத் தினைப் போல சிறப்புப் பெறுவாய்” என்ற கருத்தையே மோதகம் குறிக்கின்றது அரிசி மாவும் பூரணமும் தனித்தனியானவை இரண்டையும் கலந்தவுடன் அரிசி மாவின் தனித்தன்மை நீங்கி பூரணமே மேலோங்கி இருக்கிறது. அரிசிமாவும் பூரணத்தின் இயல்பை பெற்று “ஒன்றுதான் இரண்டு அல்ல” என்ற அத்வைத் தத்துவத்தை விளக்குகிறது இதுவே மோதகம் கூறும் உட்பொருளாகும் எனவே பிறவிப்பயன் நீங்க இவ்வுலகில் தோன்றிய நாங்களும் விநாயகரைத் தொழுது பிறவிப்பயனை நீக்கி அவர் தம் திருவடிநிகழ அடைவோமாக.

ம.சஞ்சீவசர்மா
கொட்டாங் சேணை

கந்தனது பதினாறு நாமங்களின் பெருமை

என்னிய பொருள்களைப் பெறுவதற்காக அனைத்தையும் உணர்ந்தவரும் எங்கும் வியாபித்து இருப்பவருமான முருகக் கடவுளை வணக்கி வழிபட்டு வருபவர்களுக்கு இப்புவலகில் கிடைத்தற்கிய பேருகள் பலவும் கிடைக்கும். முருகப் பெருமானது பதினாறு விழேட நாமங்களினதும் கருத்து பின்வருமாறு:-

ஞானம், சக்தி, ஆத்மா என்பவற்றின் வடிவமாக இருப்பதனால் ஞானசக்தியாத்மா, பகவீர்களை பூண்டோடு அழிப் பவராதலால் ஷ் கந்தன், நெருப் பில் உற்பத்தியானமையால் அக்னிபூதன், கார்த்திகை நட்சத்திரங்களின் மைந்தரானமையால் பாலேயன், கங்கையின் குமாரன் ஆனமையால் காங்கேயன், நாணல் புதரில் தோன்றியமையினால் சரவணபவன், கிருத்திகை நட்சத்திரப் பெண்களால் வளர்த்தமையால் கார்த்திகேயன், பச் சீளம் பாலனாக இருப் பதனால் குமாரன், ஆறுமுகங்களைக் கொண்டமையினால் ஷண்முகன், சேவல் கொடி கொண்டமையால் குக்குடத்தவஜன், சக்தியின் அம்சமான வேலாயுதம் கொண்டமையால் சக்திகரன், சித்தகுகையில் இருப்பதனால் குஹன், ஆறு கார்த்திகைப் பெண்களை அன்னையாகக் கொண்டு பிரமச்சாரியாக இருப்பதனால் ஷாண்மாதுரன், கிரினாஞ்சுபீத் என்ற மலையினை இரண்டாகப் பிளந்தமையினால் கிரினாஞ்சுபீத், தோகை விரித்தாடும் மயிலை வாகனமாகக் கொண்டமையால் சகிவாஹனன், தேவர்களின் சேணைக்கு அதிபதியாக இருப்பதனால் தேவசேணாதிபதி இப்படியான இப் பதினாறு நாமங்களையும் பக்தி சிரத்தையுடன் நாமிஜியும் செய்து வருபவர்களுக்கு சுலை ஜஸ்வரியங்களும் இப் புவலகில் கிடைக்கும். நினைப்பது கை கூடும் வாழ்க்கையில் சுலை வளங்களும் கிடைத்து பேரானந்த பெருவாழ்வு வாழ்வார்கள்.

பா. ஜெகந் நாதசர் மா
பாராளை - சழிபுரம்.

சுல வர்க்கவீ

**ந
த
க
க**

கண் ஜூக்கு அணிகலம் ஆபரணம்
கண் ஜோட்டத்திற்கு அணிகலம் தாட்சன்யம்
காதுக்கு அணிகலம் நல்ல கேள்வி
வாக்குக்கு அணிகலம் சத்தியம்
கரத்திற்கு அணிகலம் தான தருமம்
மனத்திற்கு அணிகலம் தீயானம்.

நீ உன் உடம்பை வளர்க்க முயற்சி செய்வதோடு உயிரையும் வளர்க்க முயற்சி செய். ஏனெனில் உயிர் சிறந்தது. உடம்பை யாரும் பேணியதில்லை உயிர் நீங்கிய உடலை மண்ணில் அழித்து விடுகின்றனர் அதனால் இவ் உடம்புக்குள் உறையும் உயிருக்கு உறுதி தேடு

நல்ல உணவுகளை உண்பதால் உடல் வளரும், நல்ல நால்களை படிப்பதனால் உனது அறிவுணர்ச்சி வளரும். நல்ல உள்ளத்துடன் சதா இறைவனை தீயானித்து நினைப்பதனால் உனது உயிர் வளரும்.

அந்தலால் உடம்பையும் உணர்ச்சியையும் உயிரையும் வளத்த்துக் கொள். அறிவிலும் அற்றலிலும் சிறந்த அந்தோர்களை துணையாகக் கொண்டு ஒழுகு. அதனால் உனது வாழ்வு உயர்ச்சியும் துன்பத்தில் அழுந்தமாட்டாய்.

கொடியானது உயர்ந்த மரத்தைப் பற்றி சுற்றிக் கொள்ளுமானால் வானம் வரை உயர்கிறது. இல்லையேல் மண்ணில் படர்ந்து மிதிபடுகிறது. நீ எப்போதும் பெரியோர்களை துணைகொள்.

கல்லீன் தன்மை தண்ணீரில் முழுக்கிவிடுவது கட்டடயின் தன்மை தண்ணீரில் மிதப்பது. சிறிய கல்லோ பெரிய கல்லோதண்ணீரில் முழுக்கிவிடும்.

அதுபோல அறிவாற்றல் அறண்ற பெரியோர்களை அடுக்குவாயானால் உனது அறிவாற்றலுக்கு இயலாத பெருங்கருமங்களை நீ செய்து முடிப்பாய்.

துன்பங்களுக்கெல்லாம் பெரிய துன்பம் அறிவில்லாதவர்களுடன் பழகுவதேயாரும். இன்பங்களுக்கெல்லாம் பெரிய இன்பம் அறிஞர்களுடன் பழகுவதேயாரும்.

நிரம்புவும் படித்ததை விட படித்தபடி நின்று ஒழுகுவதற்கு முயற்சி செய், படிப்பது உணவு உண்பது போல, ஒழுகுவது உண்ட உணவு செரிப்பது போல உணவு நிரம்ப உண்டாலும் செரிக்கவில்லையாயின் என்ன பயன்? தன்பமன்றோ அந்தலால் சிறிது கற்றாலும் கற்ற வண்ணம் நிற்க வேண்டும். ஒதுளின் நன்று ஒழுக்க முடிடுமை.

உணக்கு சரியெனப்பட்டதை சரினை முடிவு கட்டாகே இன்று சரியென உனக்கு தோன்றியது நாளை தவறு என்று தோன்றும் உனது அறிவு வளர்கின்ற அறிவு. பூறுமாக வளர்ந்து அகுளாறிவு பெற்ற தீர்க்கதறிசிகள் கூறிய நியதிகளையும் நியாயங்களையும் கடைப்பிடித்து வாழ்வாய்.

அதையிடையெங்கள் அரக்கன், பற்றுடையவன் விலங்கு, அன்புடையவன் மனிதன், அருளுடையவன் தெய்வம் பிறரைக்கொடுத்து கான் மட்டும் வாழுவேண்டும் என்ற எண்ணம் அதை, தான் மட்டும் வாழுவேண்டும் என நினைப்பது பற்று. தானும், தன் இனமும் தன்நாடும் வாழுவேண்டும் என்ற எண்ணம் அன்பு, சராசரம் எல்லாம் நன்றாக வாழுவேண்டும் என்ற எண்ணம் அருள்.

விளக்கு ஒரு நிறமில்லை, அனால் பல நிறங்களையுடைய கண்ணாடிக் கூட்டுக்குள் அவ்விளக்கு எரிகின்றபோது பார்ப்பவர் எந்த நிறக் கண்ணாடியூடாக பார்க்கிறாரோ அந்த நிறம்தான் தெரியும். அது போல சாதகன் எந்த எந்த வடிவமாக அறண்டவனை வழிபடுகிறானோ, இறைவன் அந்த அந்த வடிவத்தை தாங்கி அருள் புரிகிறான்.

இறைவன் உன் உள்ளத்தில் எழுந்தருள வேண்டுமானால் உன் உள்ளம் தூய்மையானதாக இருக்க வேண்டும்.

குப்பைகள் உள்ள இடத்திலிருக்க நீ அருவருப்புக் கொள்ளலாயின்றோ? அதுபோல காமம், கோபம், வஞ்சனை, குது, புலை, கொலை, பொய் போன்ற அசுத்தங்கள் நிறைந்த உள்ளத்தில் இறைவன் இருக்க மாட்டான். அனமையால் சாந்தமாகிய பசுவின் சாணத்தினால் மெழுகி, அன்பு என்ற சந்தனம் தெளித்து, அறிவு என்ற விளக்கேற்றி, உண்மை என்ற கற்புரம் கழித்து இறைவன் தானாகவே எழுந்தருளுவான்.

இறைவனிடம் நீ நிற்று அன்பு செய்யும் போது “அறண்டவரே உலகத்திலுள்ள எல்லா உயிர்களும் இன்புற அருள் புரிவீர் என வேண்டு அப்படியின்றீ” என்னைக் காப்பாற்ற என வேண்டாதே.

என் வயலுக்கு மழை பொழிய வேண்டும் என வேண்டுவதைவிட உலகமில்லாம் மழை பொழிய வேண்டும் என வேண்ட வேண்டும். உலகமில்லாம் மழை பொழிந்தால் உன்வயலிலும் மழை பொழியுமன்றோ?

பரம்பொருளாகிய பதியுடன் கூடும் இன்பம் பேரின்பம் அந்த இன்பத்தையடைய முயற்சி செய். இறைவனோடு ஏகபோகமாக இருகு.

பிரம்மபூரி கிராமநாத ஸ்ரீதரக் குருக்கள்
கிலண்டன்

நீலவாழ்வுங்குநே 40

1. மாசிலா மனமே ஈஸன் கோயில்
2. பயிருக்கு முள் வேலி. பணத்தற்கு தருமமே வேலி
3. பாலுங்கேனும் உடலுக்குறுதி, வேலும் மயிலும் உயிருக்குறுதி
4. ஆறுகலை அமலன் ஆறுகலையருள்வான்
5. எல்லா உயிரும் ஈஸன் கோயில்
6. அயர்ச்சியில்லாத முயற்சி உயர்ச்சி தரும்
7. வேலையுடையவனிடத்தில் வேலை கேள்
8. எழுந்ததும் - கிறைவா! நான் நல்வழி நிற்க அருள்புரி என வேண்டுக.
9. உண்ணும் - போது கிறைவா! உண்ணுடைய நல்ல அறிவும் அன்பும் உண்டாக அருள்புரி என வேண்டவும்.
10. உறங்கும் போது - கிறைவா! உண்ணுடைய என்னமே நிற்க அருள்புரி என வேண்டவும்.
11. கண்ணுக்கு அணிகலம் தாட்சன்யம். மனத்திற்கு அணிகலம் தியானம்.
12. கிரை தேடுவதுடன் கிறையந்தேடு
13. பிறரைக் கெடுத்து தான் மட்டும் வாழ ஆசைப்பாமல் தானும், தன் கிளமும், தன் நாடும், அண்டசராசரமும் வாழ நினை.
14. தானே சொல்லுவதால் குறைவது புண்ணியமும் பாவமுமேயாம்
15. முதுமைக்கு வேண்டின் கிளமையில் தேடு, மறுமைக்கு வேண்டின் கிறமையில் தேடு.
16. உணவு தேடுவதுடன் உணர்வினையுந்தேடு.
17. செல்வம் அழியாமல் இருக்க - ஏழைகள் கண்ணர் பிறர் பொருள்மேல் ஆசை, அநியாயவழியில் சம்பாதித்தல் முதலியன் கூடாது.
18. ஒருமையுணர்வ கிருமையுந் தகும்.
19. செல்வம் அடக்கத்தால் நிலைபெறுகின்றது.
20. யானைக்கு முன்று மதங்கள் போல மனத்தனுக்கும் தன்மதம், குலமதம், கல்வி மதம் என முன்று உண்டு.
21. ஏழைகளுக்காக உழைக்கும் உத்தமனது முகத்தில் சீந்தும் வியர்வையே சீந்த தீத்தமாகும்.
22. ஸுமணைக்கு கிலையிலும் பனை ஓலை கூடையிலும் வைத்த புஷ்பம் பூஜைக்கு கூடாது.
23. உள்ளம் வசமானால் உலகம் உண்வசமாகும்.
24. பிரமனிடம் செய்த பாவம் விட்டனுவிட்டமும், விட்டனுவிடம் செய்த பாவம் சீவனிடமும் சீவனிடம் செய்த பாவம் குருவிடமும் அழிந்து விடும். குருவிடம் செய்த பாவமோ அழியாது.
25. ஸுயிள் வரை - மாலைவிவ்யில், ஓய்புகை, அருவி நீர், கிரவில் பால், கருணைமிக்க மனைவி முதலியன் ஆகும்.
26. கிரவில் கூடாதவை - கிஞ்சி, பாகற்காய், கட்டித்தயிர், கீரை, நெல்லிக்காய் என்பன.
27. கழுக்கு நோக்கி உண்டால் ஸுயிள்வளரும், மேற்கு நோக்கி உண்டால் செல்வம் வளரும் தெற்கு நோக்கி உண்டால் புகற் வளரும், வடக்கு நோக்கி உண்டால் நோய் வளரும்.
28. அன்னம், நெய், உப்பு முன்றையும் கையினால் படைக்கக் கூடாது.
29. யானையைப்போல குளிப்பாயாக, தேனியைப் போல உழைப்பாயாக.
30. ஆப்ரோக்கியம் பெற ஆகுத்தனை வணங்கு, செல்வம் பெற அக்கிளியை வணங்கு, நூனம் பெற முருகனை வணங்கு, சுகம் பெற திருமாலைப் போற்று, ஆற்றல் பெற அம்பிகையைத் தொழு.
31. ஒற்றைத்துண்டுடன் சபை போகக் கூடாது, கிரு கரத்தினாலும் தன்னீர் வாரிக் குடிக்கக் கூடாது.
32. வறுமையுள்ளவனுக்கு எல்லாம் பாழ்.
33. கிரவில் கழுக்கில் தலைவத்துப் படுத்தல் நன்று, வடக்கில் தலைவத்துப் படுத்தல் கூடவே கூடாது.
34. தூய உணவை உட்கொண்டால் தூய என்னம் வளரும்.
35. குருவருளும் திருவருளும் பெற்றால் கிறைவன் நூனவடிவை காணலாம்.
36. மன அழுக்கு தியானத்தாலும், வாயமுக்கு துதிப்பதாலும், மெய்யமுக்கு அர்ச்சனையாலும் நீக்கும்.
37. குரோதம், பொராமை உள்ளவனுக்கு செல்வம் கில்லை.
38. நீ உனது கடமைகளைச் சரிவரச் செய். பலனை எதிர்பார்க்காதே
39. நீ யார்? எங்கிருந்து வந்தாய்? தந்தவன் யார்? என்ற விளாக்களுக்கு தெளிவு பெறுக.
40. நீ முதலில் உண்ணை உணர்ந்து கொள். பின் கிறைவனை உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

பா.பிரபாகரசர்மா

— ஜெர்மனி —

**கொ
ந்த
வர
மும்**

“கொந்தால் பாவம் தின்றால் தீரும்” என்ற பழவிமாழிக்கு மற்றவர் கூறும் பொருள் தவறானது. கொல்லுகின்றவன் விலை கொடுத்து வாங்குவார் கூறுக்காவே செய்கிறன். ஆகவே அப்பாவம் மழுதம் அவனையே சேராது.

தின்றியாருட்டால் கொல்லாது உலகினின் யாரும் விலைப் பொருட்டால் ஆன் தருவார் இல் - குறள் ஆகவே உயர்களை கொல்கின்ற பாவம் தின்பதனால் போகும் என்பது பொருந்தாது. ஒரு சிலர் “நான் கொல்வதில்லை கடையிலிருந்து தன் வாங்கித் தின்கின்றேன்” என்கிறார்கள். இதும் பிழையான கருத்தாகும். வாங்குவேர் பொருட்டே அவன் கொல்கின்றான்.

கொல்லாமல் கொந்ததத்தின்னாமல் குத்திரம் கோள் கரவு கல்லாமல்..... - பட்டினத்தார் இப்பழி எத் தனை பிரகரங்களாகப் பந்ததாலும் ஊன் என்பது பெரிய பாவமாகும்.

உண்ணாமை உள்ளது உயிர்நிலை ஊழுன்ன அண்ணாத்தல் செய்யாது அன்ற - குறள் இனி “கொந்தால் பாவம் தின்றால் தீரும்” என்பதற்கு சரியான உரை கீழ்வருமாறு:-

புலால் உண் பவர்களை யமபடச்கன் நரகத்தில் நிறுத்தி அவர்களது உடல் தசையினை அறுத்து அறுத்து அவர்கள் வாயில் ஊட்டுவார்கள். அதை அவர்கள் உண்டால்தான் அவர்கள் கொன்ற பாவம் தீரும். இந்த கருத்தை அருண கிரிந்தார் தனது தீருச் சிராப்பன் விதிருப்புக்கும் “புவனத்தொரு....” எனத் தொடர்ந்து “இறைச்சி அறுத்து அயில்வித்து” என்ற குறிப்பிடுகிறார். எனவே கொந்த பாவம் தன் உடலைத் தானே தின்றால் தான் தீரும் என்பதே சரியானது.

மு. முருமணச்சாமா
முன்னேல்வரம்

கீர்த்தி

எந்ற வீரவர்ன் வீரக்ஞம்

கர்மா என்றாலும் வினை என்றாலும் ஒன்றுதான். நம்முடைய மதத்தின் அடிப்படையான அசைக்க முடியாத உண்மைகள் நான்கு, அவையாவன: செய்வான், செய்வினை, வினைப்பயன், சேர்ப்பான் என்பவை.

1. செய்வான்	- ஆன்மா
2. செய்வினை	- ஆன்மாக்கள் செய்த வினை
3. வினைப்பயன்	- செய்த வினையினால் விளையும் பயன்
4. சேர்ப்பான்	- வினை ஜூடம் ஆனமையால் செய்த வினை தானே வந் து செய் தவன் பால் பொருந்த மாட்டாது. ஆகவே இறைவன் அவரவர் செய் த வினைப் பயனைக் கால மறிந் து இடமறிந் து ஊட்டு கின்றான்.

“செய்வினையும் செய்வாலும் அதன் பயனும் சேய்வகையால் நான்காரும் விதித்த போருள்...” - சேக்கிழார்

வினை நல்வினை தீவினை என இரண்டு வகை. அன்றியும் ஆன்மாக்களாகிய நாம், இப்பொழுது செய்கின்ற வினை ஆகாமியம் என்படும். இறைவனாகிய நீதிபதி தீர்ப்புக்கூற இப்பிறப்பில் நுகர்ந்து கொண்டிருப்பது பிரார்ப்தம் என்படும். பக்குவப்படாமல் வரும் பிறப்புக்களில் நுகர்வதற்கு இருப்பது சஞ்சிதம் என்படும். ஞானிகள் தன் செயல் இன்றி எல்லாம் ஈசன் செயல் என்று நிற்பதால் ஆகாமியம் விளையாது. பிரார்ப்தம் உடல் ஊழாக நுகர்ந்து மடியும். சஞ்சிதம் ஞானாக்கினியால் வெந்து சாம்பலாகும் இவ்வாறு வினை நீங்கப் பெற்ற முக்காள்மாக்கள் சிவப்பேறு பெறுவார்.

சோ. ஜெயக்குமாரச்சாமா
பாரிஸ் - பிரான்ஸ்

உருத்திராட்சம்

உருத்திராட்ச மாலை உருவான கதை:

உருத்திர மூத்தியின் திருக்கண்களிலிருந்து இரக்கத்தினால் கண்ணீர் சிந்த, அதில் இருந்து உருத்திராட்ச மரம் உண்டாயிற்று.

“ருத்ராட்சா ஜாதா சர்வானுக்ரகார்த்தம்” என்று பராசாரஸ்மிருதி கூறுகிறது. முற்றிய உருத்திராட்ச மணியைத் தேனில் இழைத்து உட்கொள்ள தீராத மூளைக் காய்ச்சல் நோய் நீங்கும் என்று தேரையர் வாடகம் கூறுகிறது.

முற்றிய உருத்திராட்ச மணி மீது செப்புக் காசுகளை வைத்தால் செப்புக் காசு சுற்றும். ஆதலால் உருத்திராட்சத்தில் மின்சக்கு உள்ளது. அதை அணிந்து கொள்வதனால் அதன் மீது பட்ட தண்ணீர் நம்பிது படுவதனால் உடல் நலம் எய்தும். பெண்களும் சிறு சிறு உருத்திராட்ச மணிகளை பொன்னில் கட்டி மார்பில் தாலியடின் சேர்த்து அணியலாம். மலசலம் கழிக்கும் நேரத்தை தவிர ஏனைய நேரங்களில் அவசியம் அதனை அணிய வேண்டும். சிவார்ச்சாரியர்கள் உருத்திராட்சம் அணிந்துதான் பூஜை செய்ய வேண்டும்.

பூணாமல் கண்டியினை பூசை புரிவார்
பலத்தைக்
காணார் எனவே கழலுமறை
நாணாதே
பூண்டு சிவபூசை புரிவார் புகுந்து
மேற்புறத்துக்
கண்டிருப்பார் சசன் கழல்
- ஊருத்திராட்ச வசிட்டம் -

பா. ஜெகந்தநாதசர்மா
பறானை - கழிபுரம்

திருநீறு.....

திருநீறு, வீழ்தி, பகும், பசிதம், சாரம், இரட்சை என்ற பலவகைப்பியர்களையுடையது திருநீறு. அண்மாக்களின் பாலங்களையல்லாம் நீறு செய்வதனால் அது திருநீறுப் பகும். வீ - மேலானப் பூதி - ஜஸ்வர்யம் மேலான ஜஸ்வர்யத்தினைத் தகுவதால் வீழ்தி இங்கே மேலான ஜஸ்வரியம் என்பது முத்திப் பேறு என்பதாகும்.

அறியாமை அழியும்படி சிவஞானமாகிய சிவ தத்துவத்தை விளக்குவதால் - பசிதம் அண்மாக்களின் மன மாசினைக்கழுவுவதனால் அதனை சாரம் அண்மாக்களைத் துன்பத்தினின்றும் நீக்கி இரட்சிப்பதனால் அதனை இரட்சை எனப் பொருள்படும்.

திருநீறு தரிக்காதவர்கள் செய்யும் தவம் முதலியன இவர் நிலத்தில் இட்ட விதை மூளையாது வீணாவது போல பயன்தரமாட்டாது. தவம் செய்யும் அற்றல் இல்லாதவர்கள் திருநீற்றினை உள்ளன்புடன் பூசிக்கொண்டால் தவம், தானம், தகுமம், விரதம் முதலிய யாவும் செய்த பயன்களைப் பெறுவார்கள். பித்ரி தினத்தில் திருநீறு அணிந்தவர்களுக்கு செய்யும் தான தகுமம் மிகுந்த பலன்களைக் கொடுக்கும்.

சோமால் கீர்தரசர்மா
முகத்துவாரம் - கொழும்பு

குங்குமம் கூருவதற்கான காரரணம்

இந்து மக்களிடையே காணப்படும் கலாச்சார பழக்க வழக்கங்களில் குங்குமம் அணிதல் மிக முக்கிய பங்கு வகீக்கின்றது. அன்றைக்காலங்களில் திளம் வயதினர் திதனை அணிவதில் வெட்கம், தயக்கம் காட்டினாலும் திருமணத்தின் பின் திதனை அணியத் தலைப்படுகின்றனர்.

இக் குங் குமம் தயாரிப்பதனை
 நோக்குமிடத்து சுத்தமான மற்சள் கிழங்கினை
 உடைத்து எழுமிச்சை பழுச்சாற்றில் இறைவைத்து பின்
 அதனை வெய்யில் படும் கிடத்தில் காயவைத்து பின்
 அதனை நன்றாக பொடிசெய்தால் குங்குமம் எமக்கு
 கிடைக்கின்றது. கிவ்வாறு பெறப்படும் குங்குமத்தினை
 பெண் கள் நெற்றியில் தலைவகிட்டிலும்
 அணிகின்றார்கள். பாரத நாட்டில் மூன்பெண்
 கிருபாலாரும் திதனை அணிகிறார்கள் கிடு மங்கள
 சொருபமாக கிருக்க உதவுகீன்றது என்ற
 நம்பிக்கையுடன் அறிவியல் ரீதியாகவும் காரணங்கள்
 ஒள்ளன.

மனித உடலில் நெற்றியின் மத்தியில் உட்பற்றிலே பிரையின் ஒரு பகுதி Pineal Gland என்னும் சுரப்பி உள்ளதாகவும் அறிஞர்கள் அறிந்துள்ளனர். இதனையே நம் புராணங்களில் கிரைவன் நெற்றிக் கண்ணுடன் கிருப்பதாக சமய அறிஞர்கள் கூறியதை நாம் தொடர்பு படுத்தலாம். இந்த நெற்றிக்கண்ணுடன் தொடர்புள்ள புருவமத்திலூர் புலப்படாத சக்தி குவியும் இடமாகவும், யோகப்பயிற்சியில் முக்கியமானதாக கருதும் கழுமுனை திடுவே எனவும் குறிப்பிடக் கூடியதாகவுள்ளது. தெய்வத்திடம் தொடர்பு கொள்ள உதவியாகவுள்ளதியானம், யோகாசனம் என்பவற்றுக்கு முக்கியபகுதியாக விளங்குகிறது. அதூவது மனிதனின் ஒழுங்குவிக்கு அப்பால்பட்ட விடயங்களை அறிய உதவும் பகுதியாக இது கருதப்படுகின்றது. இதனை உணர்த்த அன்றைய யோகிகளும், ஞானிகளும் குருமாரும் இதனை தத்தம் நெற்றிகளில் அணிந்து வந்தனர். கிக்குங்குமத்தை முறைப்படி தயாரித்து அனியும் போது மின்கடத்தல் சக்தி அதிகாரிப்பதாகவும்

ଶବ୍ଦଗୁଣାତ୍ମକ ପରିଚୟ

பறாளாய் “சிற்பகலாமணி”
பிரம்மஸீ சி.பாலகுமாரசர்மா
சென்னை

ஆலயத்தினது இராஜகோபுரம், மூலவர், ஷண் முகர் விமானம், தூலஜல் தம் பமணி மண் டபம், ஷண் முக விலாசம் என பவற்றிற் கான சிற்ப வேலைகளை மேற்கொண்டவர்.

ଶବ୍ଦାଳୁରେ କିମ୍ବା ଶବ୍ଦାଳୁରେ

நெற்றியின் நேர் பின்புறத்திலுள்ள Pineal கரப்பியுடன் தொடர்பு ஏற்படுவதாகவும் இதனால் தெய்வத்துடன் தொடர்பு கொள்ள தியானம், யோகம் போன்ற முறைகளை கைக்கிடாள்ள உதவி செய்வதாகவும் நம்பப்படுகின்றது. அத்துடன் கண்படுதல் அல்லது திருஷ்டி போன்ற தீயசக்திகளையும் தடுக்க உதவுகின்றது. இவ்வாறு பலவழிகளிலும் நம்மை பாதுகாத்து நல்லங்கள் கிடைக்க வழிசெய்வதனாலேயே குங்குமம் இந்து சமயத்தினரால் அணியப்படுகின்றது. ஒுகவே தற்போதய இளஞ்சமுதாயத்தினரும் இக் குங்குமம் தரிக்கும் காரணங்களை அறிந்து தாழும் கிம் முறைகளை கையாள வேண்டும் என வேண்டுவதுடன் எல் லேவாரும் பறானை பூஜீ ஷன் முகநாதப் பிபருமான் அருள்புரிய வேண்டி வணாக்குகின்றோம்.

பிரம்மநு சு.வரதராஜசுர்மா
கோண்டாவில்

ஆகமநீகள்லீ சுப்பிரமணியன்

ஸ்ரீப்ரச்சர்மா கிருஷ்ணானந்தசர்மா
விவிதாயாளர் - சமஸ்கிருதத்திற்
ஸ்கலைக்ஸ்துகம் - மாற்பாணம்
(சிவன் கோவில் - நஷ்டூர்)

கௌமார வழிபாட்டு மரபில் வழிபடும் தெய்வமாக சுப்பிரமணியன் விளங்குகின்றார். ஸ்கந்தனின் ஒரு வடிவமாகப் போற்றப்படும் இவர் நல்ல வேதத்திற்குத் தலைவன், சிறந்த தேவன், ஆனந்தமான பரவஸ் நூலிலிருந்து தோன்றி ஒளிக் பவன் எனப் பொருள் படும் குணங்களையுடையவர் சுப்பிரமணியன் என்பது சிறந்தது எனவும், பிரம்மணியம் என்பது வேதத்தைச் சார்ந்தது எனவும் பொருள் படும் பிரம்மத்தை உபாசிப் பவர் களுக்கு சிவனிலும் மேலான தெய்வமாக விளங்கும் இவர் சிவப்பரம் பொருளுக்கு வேறானவரல்லர்.

ஆனந்தமானது, பிரம்மம் பரிசுத்தமானது நியமபிரகாசம் சக்கிதானந்தம் - ஆனந்தத்தையே சொருபமாக உள்ள பரவஸ் துவின் பால் உதித்த அறிவுமயமான வியாபத்தன்மை பொருந்திய காரிய வடிவினைவான அருள் நிறைந்த அனாதி நித்திய சிவப்பிரகாசமென்றும் அனுபவ சொருபமே சுப்பிரமணியன் ஆவார். இன் னொருவகையில் சு நன்மை - இனிமை பிரம்மணியம் - பிரம்ம ஞானத்தில் விருப்பத்தை வளர்ப்பது ஆகவே வழிபடுவெர்களை இன்மையான பேரின்பத்தில் திளைக்கச் செய்து அவர்களின் மேலான ஞான இயல்பினை மேலும் மேலும் வளரச் செய்வதே சுப்பிரமணியன் ஆவார்.

இவர் குங்குமநிறமும் நிறை மதிபோல் முகமும் தாமரை, அபயம் சத்தி குக்குடம் இவற்றைத்தாங்கிய நான்கு கைகளும் செஞ்சாதனச் செம்பட்டையும் கேழுரம், ஆரம் (மாலை) இவற்றை உடையவராகவும் விளங்குகின்ற திருவுருவம் உடையவர். இன் னொரு வகையில் ஒரு முகமும் கிருகைகளும் அவற்றில் ஒரு கையை அபயமாகவும் ஒரு கையை இடுப்பிலும் வைத்திருப்பவர் குரியன் போன்ற ஒளியை உடையவர் என குமாரசாரித்திரம் கூறுகின்றது. கௌமாரம் என்பது மோட்டத்தைத் தருவது எனப் பொருள் படும். இவ்விதமான சிறப்புடைய சுப்பிரமணியனது வழிபாட்டு மரபினையும் மூர்த்தியினுடைய உருவபேதங்களையும் பலவிதமாக பல்வேறு ஆகமங்களும் எடுத்து விளக்குகின்றன. அம்சுமத் பேதாகமம் (படலம் 49ல்) ஏன் முகாள் இலட்சனல்களை எடுத்து விளக்குகின்றது. உத்தரகாமிகம் (படலம் 64ல்) குகனுடைய ஸ்தாபனம் இலட்சனங்கள் என்பன கூறப்படுகின்றது.

அழகு பொருந்திய இரு கரங்கள் இரு கண்களையுடையவராய், வலது கையில் தாமரையும் தொங்கிய இடது கையையும் உடைய சிறு குமார வடிவினான சுப்பிரம்மணியர் கிராமங்களில் அபிவிருத்தியின் பொருட்டு அமைத்து வழிபடவேண்டியவர் ஞானஸ்கந்தர் எனும் திருஉரு மலைகளிலும் காடுகளிலும் ஸ்தாபித்து வழிப்படவேண்டியது. அடுத்து ஸ்கந்தர் என்பவர் பட்டணங்களிலும் நகரங்களிலும் நிறுவப்பட்டு வழிபடவேண்டியவர் அறுமுகங்கள் ஆறுதலைகள் பன்னிருகண்கள் பன்னிரு கரங்கள் சக்தி, அபயம், அஷ்மாலை கத்தி, கேடையம், கோழி இவைகளைக் கையில் உடைய ஏடாளனர் என்பவர் தலைநகரின் அபிவிருத்திக்காக நிறுவப்பட்டு வழிபடவேண்டியவர். இரு சக்திகளுடன் மயில் மேலமர் ந்த மழைவாகனர் கிராமங்கள் முதலானவற்றில் சித்தியின் பொருட்டு நிறுவப்பட்டு வழிபடவேண்டியவர்.

ஸ்கந்தனுடைய திரு உருவை இருக்கை நிலையில் இருக்கங்களுடனும் நிற்கின்ற நிலையில் நாற்கரங்களுடனும் (யானம்) செல்கின்ற நிலையில் எட்டு கைகளுடனும் அமைதல் வேண்டும் என சுப்பிரபேதாகமம் (44 படலம்) கூறுகின்றது.

குமாரதந்திராகமம் நாற்கரங்கள், இருக்கைகள் ஆறுதலைகள், எட்டு கைகள், பன்னிருக்கைகள் உடைய முருகனின் வடிவங்களை பலவாறு கூறுகின்றது. இவற்றில் இருக்கைகளையுடைய மூர்த்தியானவர்

ஜந் து வகையாகவும் நாலுகைகளையுடையவர் ஏழு வகையாகவும், பன்னிருகைகளையுடைவா ஆறுவகையாகவும் அமைக்கும் முறை கூறப்படுகின்றது. இம் மூர்த்திகளை சக்திகளுடன் கூடியதாக அமைத்தல் வேண்டும் எனவும் சக்திகள் அல்லாது தனித்து அமைப்பது யோக மூர்த்தி எனவும் கூறப்படுகிறது. மேலும் சில்பரத்தினம், விஷ்ணுதர் மோத்தரம், பூர்வகாரணாகமம், ஶ்ரீதத்துவநிதி போன்ற நூல்களும் சக்திதரர், சுப்பிரமணிய ஸ்கந்தர், ஞானசக்தி சுப்பிரமணியர், ஸ்கந்த சுப்பிரமணியர், சேனாபதி, சரவணபவன், கார்த்திகேயன், குமாரன், ஷண்முகன், தாரகாரி, சேனானி, பிரம்மசாஸ்தா, வள்ளிகல்யாணசுந்தரர், பாலசுவாமி, கிரோஞ்சேபதர், சிகிவாகனர், பாகுலெயர், அக்கினிஜாத சுப்பிரமணியர், சௌரபேயகப்பிரமணியர், காங்கேய சுப்பிரமணியர், குகன், பிரம்மசாரி, பரமசிவனிக் குருவான தேசிக சுப்பிரமணியர் போன்ற திருட்டருவ இலட்சனங்களை கூறுகின்றன.

அனைத்துலகிலுமின்ன இருளைப் போக்குகின்ற கோடி சூரியனங்களை வீசுபவரும் பூமியில் ஊன்றிய ஒரு முளையையுடைய வில்லையும் அம்பையும் உடையவரும் மேல் நோக்கிய உடலையுடையவரும் குலிசம், சக்தி, தாமரை, ஜபமாலைகளை ஏனையகைகளில் கொண்டு விளங்குபவரும் அனைத்து அலங்காரங்களும் கொண்டவரும் அமரர் உலகைக் காப்பாற்றப் பாடுபடுவர் எனப் போற்றப்படுகின்றார். இவர் விண்ணுக்கும் மன்னுக்குமுரியதாக கூறப்படுவது நோக்கத்தக்கதாகும்.

சுப்பிரபோதகமம் முருகனின் தோற்றம் பற்றிக் கூறும்போது மலையரசன் மகளாகிய பார்வதி தேகத்தைவிட்டு “சதி” ஹ்ரிமவான் மகளாக மலைச்சாரலில் தவம் செய்தாள். அப்போது சிவனும் யோக நிலையில் இருந்தார். இருவருடைய இணைவையும் தேவர்கள் பிரார்த்தித்தார்கள். சிவனுடைய (ரேதல்) ஓளி அக்கினியால் பெறப்பட்டு சரவணப்பொய்கையில் விடப்பட்டது. அதிலிருந்து முருகன் தோன்றியதால் சரவணன் எனப்பட்டான். கார்த்திகைப் பெண்களின் பாலுண்டால் கார்த்திகேயன் எனவும் அறுவரின் பாலுண்ணவேண்டியதால் ஆறுமுகன் எனவும் தோற்றம் பெற்று அழைக்கப்பட்டான். எனக் கூறுகின்றது. மேலும் ஸ்கந்த மஹாபுராணத்திலும் அதன் இதிஹாஸமாகிய சிவரஹஸ்யத்திலும் முருகனின் பெருமை பலவாறு கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்வித சிறப்புக்களையுடையவனும் வழிபடும் அடியவர்களைப் பேரின்பத்தில் திளைக்கச் செய்வனுமாகிய சுப்பிரமணியனை வழிபட்டு இகபர சௌபாக்கியம் பெறுவோமாக.

உசாந்துணை நூல்கள்

1. கலைக்களஞ்சியம்
2. குமாரதற்சிரம் ஆகமம்
3. அப்பிரபேதம் ஆகமம்
4. காரணாகமம்
5. காமிகாகமம்
6. சிவாலயத்திருமேனிகள் - திருவாவடுதுறை ஆதீனம் - 1999
7. முருகன் - திருவாவடுதுறை ஆதீனம்
8. Puranic Encyclopaedia - Molilalbanarsidass Publishers - Delhi - 1998

நன்னெர் சேவா விவையர் நாயகர்

முன் உங்தான்

ஸ்டார் திடு. பொன்னம்பலவானர்.

சிற்றிவிநாயகர் கோவில் - பொன்னாலை

கந்தபுராண குருபன்மன் வதைப்படலத்தீல் வருவதொரு அரிய அதொடர் ஈது. குருபன்பனுக்கும் முருகனுக்கும் நிகழ்ந்த போரில் முருகனுக்கு வெற்றியும் குருபன்மனுக்கு தோல்வியும் உண்டானபோது தேவர்கள் மக்ஷிச்சீ யாரவாரம் செய்தமை கண்டு குருபன்மன் முருகனை எதிர்ப்பதைவிட தேவர்களை தாக்கத் தொடங்கினான். முருகன் யுத்தகாலத்தீல் நின்றவாறே குருபன்மனால் தேவர்களுக்கு பாதிப்பு ஏற்படாதவாறு தடுத்தார். பின் முருகன் தன் தேர்ச்சாரதியாகிய வாயுதேவனைத் தன் தேரினை குருபன்மன் நீற்கும் வானவெளிக்கு செலுத்துமாறு பணித்தார். இவ்வாறு வாயுதேவன் குருபன்மன் முன் முருகன் இருந்ததேரை கொண்டு செலுத்திய நிகழ்வையே “நன்னெறி செலா அவன் நாயகன் முன் உய்த்தான்” என்று கச்சியப்பா பாடுகின்றார்.

பாடல் இவ்வாறு அமைந்திருந்தாலும் குருன் முன் முருகன் சென்று நின்றார் என்பதேகருத்தாகும். ஏனெனில் வாயுதேவனை இவ்வாறு செல்லும்படி ஏவீயவர் முருகனே ஆவார்.

இங்கு குருபன்மனைக் கச்சியப்பா “நன்னெறி செலா அவன் நாயகன்” என்றது கவனிக்கத் தக்கது. குருபன்மனை எதிர்த்து யுத்தம் செய்தவர் முருகன். யுத்தத்தைப் பார்த்து தூரத்தே நின்ற பார்வையாளர்கள் தேவர்கள். முருகனை எதிர்ப்பதை விடுத்து தேவர்களைத் தாக்கியதால் அவன் “நன்னெறி செலா அவன் நாயகன்” ஆயினான். தன்னை எதிர்க்கும் ஆற்றல் அற்றவர் தேவர் என்பதை அறிந்திருந்தும் தன்னிலும் மெலியாகரத் தாக்க முற்பட்டமையைால் “நன்னெறி சொல்லாதவன்” ஆயினான்.

சிவானுக்கிரகத்தால் வரமும் அதீகாரமும் பெற்றபீன் தன் ஆட்சீக்குட்பட்ட அண்டங்களில் வாழும் தேவர்களை நீதீவழுவாது ஆட்சீசெய்ய வேண்டியவன் அதனைச் செய்யாது கொடுமைப்படுத்தியமையால் “நன்னெறி செல்லாத வனாகினான்” தன் உயிரில் விருப்பமற்றவர்களை தேவர்களுக்கு துன்பம் செய்வர்களேயே வரம்

முதலிய பலம் பெற்ற அவனர் பலர் அழிந்தனர் என்பதை அறிந்திருந்தும் தேவர்களை துன்புறுத்தி சிறை செய்தமை எதிர்த்தமையீனால் நன்னெறி செல்லாதவனாகிறான். முருகனும் சிவனும் வேறுல்லர் என்பதை நீயாயங்களீனால் மட்டுமன்றி தன் செயலாலும் வீரவாகுதேவர் தூது சென்றுணர்த்தீய போதும் தீருந்தாமையால் நல்நெறி செலாதவனாகிறான். தனக்கு வரமளித்த சீவன் ஆதலால் அவர் மகனை எதிர்த்தல் நன்றி கொல்லல் உய்தியில் பாவம் என்பதை மறந்து யுத்தத்தீர்கு வந்தமையால் நன்னெறி செல்லாதவனாகிறான். இப்படியான பலகாரணங்களீனால் அவன் முன்பு தான் செல்லலாகாது என்று கருதி வேலை ஏவி அவனை அழிக்கும் செயலைச் செய்யாது அச்குருபன்மன் முன்சென்று அவனுக்கு தன்னை வெளிப்படுத்தி காட்சி தந்த முருகன் கருணையை தாம்வியந்து எம்மையும் சிந்தித்து உய்வடைய வாய்ப்பாக கச்சீயப்ப சிவாச்சாரியார் கவிக்கூற்றாக இத்தொடரை அமைத்திருப்பது பெரும் நன்மை பயப்பதாயுள்ளது. குருபன்மன் விடயத்தீல் மட்டுமன்றி நன்னெறி செப்பவர், செய்யாதவர் என வேறுபடுத்தாது ஓவ்வொரு உயிரையும் ஓவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் கந்து தடுக்குத் தீட்கொள்ளும் பெருங்கருணையாளர் முருகக் கடவுள் இப்படியான முருகனீன் அளப்பெரும் கருணையைன நாமெல்லாம் அவதானித்து உயிரவாய்ப்பாக குருபன்மன் முன் முருகப்பெருமான் சென்றுமையீன அடையாளமாகக் காட்டும் கச்சீயப்பர் பெருமையையும் முருகன் கருணையையும் மறவாது நலம்பெறுவேண்டும்.

குருபன்மனை எதிர்த்து யுத்தம் செய்த முருகன் செயல் தேவர்களுக்கு மட்டுமன்றி குருபன்மனுக்கும் அருள்புரிந்தது போல இறையருளால் அதாவது இறைபணியில் ஈடுபடுதல் போன்ற சமயங்களில் வரும் எதிர்ப்பு, துன்பம் போன்றன குருன்முன் முருகன் வெளிப்படும் அருட்பேற்றுக்கான எதிர்ப்பே எனத் தெளியப்பாடுபடுவோமாக.

என் கிருக்குன்னே கண்ணுள் கிருக்கும் மாமக்கேயே போந்த

பண்டித பொன் பாக்கியம்

- சுழிபுரம் -

என் வாயிலும் மனத்தீவும் இடையறாது நிறைந்து நீற்கும் முருகப்பெருமானை எண்ணும் பொழுது என் உள்ளம் இறும்புது எப்துகீன்றது. உடல் புளகாங்கீதம் அடைகீன்றது. வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மட நெஞ்சும், தாழ்த்தச் சென்னியும் அந்தப் பரம்பொருள் தந்தானென்றால் அது எத்தனையோ பல பீறவிகளில் நான்செய்த புண்ணிய மென்றே நீனைக்கின்றேன்.

கலியுகத் தெய்வம் கந்தனாவான், 'ஸசனே அவன் ஆடலால் மதலை ஆயினன்காண்' என்கீன்றது கந்தபுராணம். குரிஞ்சீநிலக் குமரன் மருதநிலப் பாங்கான நம் சூழிபுரத்தீவுள்ள பறாளைத் தலத்தீல் வீற்றிருந்து அடியவருக்கு அருள்மழை பொழிகீன்றான். இத்திருத்தலத்தீன் பெருமையையும், இங்கு எழுந்தருளி அருள்பாலித்துக் கொண்டிருக்கும் ஈசுரவிநாயகர், சிவசப்பிரமணியர் ஆகிய தெய்வங்களின் பெருங்கருணையையும் பலநால்கள் ஏழுத்தீயம்பி இருக்கின்றன.

முருகப் பெருமானது ஆலயத்தீற் பூசை செய்யும் இரு பீறப்பாளர்களாகிய அந்தணர்கள் இந்தீயாவிலிருந்து வருகைதந்த உயர் கோத்தீரத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆசாரம், ஒழுக்கம், சீலம், வர்ணாச்சீரம் தர்மம், வேதநூற்பயிற்சி, ஆகம வீதிகள் யாவும் அறிந்தவர்கள் அந்தணர் என்போர் அறவோர் என்னும் கூற்றுக்கு இலக்கணமாக வாழ்பவர்கள். இவ்வூரவர்களாலும் அயற் கிராமத்தவர்களாலும் நன்கு மதிக்கப்படுபவர்கள். முருகப் பெருமானுக்கு நீத்தீய நெமித்தீய பூசைகளை நன்கு ஆற்றி மக்களுக்கு மனச்சாந்தியையும் பேருவகையையும் நல்குபவர்கள். ஊர் மக்களுடனும், வீவசாயிகளுடனும் நல்லுறவு பூண்டவர்கள் இவர்கள் சூழிபுரம் குடியிருப்புப் பகுதியிலும், கோவிலை அண்டிய பகுதியிலும் இல்லங்கள் அமைத்து கோவிற்குழலைப் புனிதமாகப் பேணிக்காத்தவர்கள். ஒருநாளாவது முருகப் பெருமான் வீற்றிருந்தருளும் பறாளைத் தீருத்தலம் ஆளரவும் அற்றதாகக் காணப்படுவதீல்லை. இற்றைக்கு ஜம்பத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நான் புத்தி பூர்வமாக முருகனை வழிபட்டு வருகின்றேன். அவன் கோவில் கொண்டிருக்கும் மன்னைத் தீண்டி இன்புற்றிருக்கிறேன். அச்சந்தர்ப்பங்களில் சிவனும் அம்மனும் போல் வீற்றிருந்த எங்கள் உபாத்தியார் ஜயாவும் கமலாம்பாள் அம்மாவும் எனக்கு நல்லாசீ வழங்குவார்கள். நாடு நாடாகாது போனமையால் யாவும் மாறிவிட்டன. மீண்டும் பெருமானின் தீருக்கருணையினால் கோவிலும், கோபுரமும் புதுப்பொலிவு பெறுகின்றன. அப்பனின் அருளினால் கோவிற் குழலும் புதுப் பொலிவு பெற்று அந்தணர் வாசஸ்தலங்களும் உருவாக வேண்டுமெனப் பிரார்த்திப்போமாக.

அடியவர்க்கு எவ்யவனாய் ஒருகால் நீனைக்கீல் இருகாலும் தோன்றும் சிவசப்பிரமணிய சவாமி உலகம் உய்யத் தோற்றம் பெற்றவர். "யாழ்ப்பானக் கலாச்சாரம் கந்தபுராணக் கலாச்சாரம்" என்பது நாவலர் பெருமானின் தீருவாக்கு. இவ்வாலயம் தோற்றம் பெற்ற காலம் தொடக்கம் கந்தச்சஷ்டி விரதகாலத்தீல் கந்தபுராணம் படித்துப் பயன் கூறுவது மறபாக உள்ளது. நமது முதாதையார் விரதகாலத்தீற் கோவிலிலேயே தவமிருந்தனர். பின்னைச் செல்வும் கீடைக்கப் பெறாதவர் கந்தர்ச்சஷ்டி விரதம் அனுஷ்டத்து அப்பேற்றைப் பெற்றனர். நாற்பாலும் நன்செய்வயல்கள் குழந்துவே தாமரைமலர்த்

தடாகம் குளிர்செய்ய அப்பரம்பொருள் பறாளையீர் கோவில்கொண்டிருக்கிறார். ஜப்பசி கார்த்திகை மாதங்களில் பறாளைச் சூழலைக் காணாத கண் என்ன கண்ணே என்றவாறு இயற்கை பச்சைப்பசேலனக் காட்சீயளிக்கும் ஆழகிய மயில்கள் தோகைவிரித்தாரும் தடாகத்தின் அருகேயுள்ள வெள்ளரசு மரமும் வேம்பும் பின்னிப் பினைந்து தடாகத்தின் மேற் படார்ந்து நிழலளிக்கும் இத்தகைய இயற்கை அமைவைக் கொண்ட பறாளைத்தலம் பிரசித்தி வாய்ந்தது. சங்கமித்ததை வந்தீரங்கிய சம்பில் துறைமுகமும் ஸ்ரீ ராமர் பாதம்பதீத்த தீருவடிநிலையும் இத்தலத்திற்கு மேற்கேயுள்ளன. அத்தீருவடிநிலைக் கடற்கரைக்கே முருகப் பெருமான் தீர்த்தமாடச் செல்வார்.

பறாளை முருகனுக்கு கொடியேறிவிட்டால் கோவிலுக்குவரும் வீரதீகளின் எண்ணிக்கை சொல்லில் அடங்காது. மகாமண்டபத்திலிருந்து தேர் மூட்டிவரை அங்கப் பிரதட்சணம் செய்வோரும் அடியிழிப்போரும் இட நெருக்கடி காரணமாக காத்திருப்பா. கந்தசஷ்டி வீரத காலத்தில் மகா மண்டபம் முழுவதும் வீரதீகளிருந்து பக்திபூர்வமாகக் கந்தபுராண படனம் கேட்பா.

இத்தகு சீறப்புள்ள அருள்வள்ளல் ஆறுமுகப்பெருமான் கோவில் கொண்ட தீருத்தலத்தைத் தரிசிக்க நாம் கோடி தவம் செய்துவிட்டோம். அவர் கண்பட்ட மண்ணில் நமது கால் பட்டாலே போதுமென எண்ணிவரும் தள்ளாத வயது அடியவர்கள் எத்தனை எத்தனைபேர் அவன் தேர்மீது இருந்து வரும் காட்சி அப்பப்பா கண்கொள்ளாக் காட்சி. மெய்ஞ்ஞான தெய்வத்தைக் கண்டுதொழு நாலாயிரம் கண் படைத்திலனே அந்த நான்முகனே என அருணசீர் நாதர் ஏங்குகின்றார். உன்னை ஓழிய ஒருவரையும் நம்புகிலேன் எனப்பாருபவர்களும் எந்தையும் எனக்கருள் தந்தையும் நீயென ஒலமிருபவர்களும், என்னிருகண்ணே கண்ணுள் இருக்கும் மாமணியே போற்றி எனக் கதறிக் கண்ணீர் சொரிபவர்களும், காக்கக்கடவீய நீர் காவாதீருந்தக்கால் ஆர்க்குப் பரமாம் ஆறுமுகவா எனச் சண்டையிருவோருமாக அடியவர்கள் முருகனைப்பற்றிப் பீடிப்பார்கள்.

ஆழகும் இழைமயும் அருளும் நிறைந்த முருகப் பெருமானை வழிபடும் நமக்கு மணிவாசகப் பெருமான் சூறிய வண்ணம் உடம்பெல்லாம் கண்ணாகிக் கண்ணீர் வெள்ளம் பாயவேண்டும். உள்ளந்தான் நீன்று உச்சீயளவும் நெஞ்சாய் உருகவேண்டும். யாவும் அவன் தந்தவை என்னாலும் சீல முடியுமென்கை நாணன்றோ என்னும் நிலை உருவாக வேண்டும்.

எங்கள் பறாளை முருகனுக்கு ஆழகிய கோபுரம் அமைக்கப்பெற்று கோவில் புனருத்தாரணம் செய்யப் பெற்றுப் புதுப் பொலிவுடன் அவன் வீளங்குகின்றான். முருகனை அருள் மழை பொழியச் செய்யும் அந்தணப் பெருமக்களும் கோவில் தர்மகர்த்தா சபையினரும், தொண்டர் சபையினரும், கோபுரம் அமைத்தோரும், முருகப் பெருமானை அன்புடன் வழிபடும் அடியவருமாகிய அனைவரும் அவனருளைப் பெற்று வையத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ்வோமாக.

பன்னிரு கரத்தாய் போற்றி பசம்பொன்மா மயிலாய் போற்றி முன்னிய கருணை யாறு முகப்பறம் பொருளே போற்றி கண்ணீர் இருவர் நீங்கா கருணைவா ரதியே போற்றி என்னிரு கண்ணே கண்ணுள் இருக்குமா மணியே போற்றி.

வாடையும் கோடையும் மாறி மாறி வந்து வளமாக்கும் பூமி யாழ்ப்பாணம். யாழ்ப்பாணத்தின் மேற்திசை யடைந்தது சுந்தரான்களே சுழிபூரம். சுழிபூரத்தின் வடபால் அமைந்தது பறாளையம்பதி. இப் பெரும்பதியிலே பொற்புற வீற்றிருந்து அருள் பாலிப் பவர் விநாயகப் பெருமானும் முருகப் பெருமானும்.

நீங்கீவு சுப்பிரமணியர் அதலயம் எனச் சிறப்பித்துக்

கூறப்படும் முருகன் அதலயத்தில் பொற்றாமரைக் குளத்தின் கிழக்கு புறத்தேயிருப்பது காசி விசுவநாதரின் சிற்றாலயம். காசி விசுவநாதர் வரலாற்றுப் பின்னணியோடும் சிரித்திரச் சிறப்போடும் சிறப்பித்துப் பேசப்படுகின்ற அரசு வேப்பமரத்தின் கீழ் வீற்றிருந்து அருள் பாலிக்கின்றார்.

காசி விசுவநாதப் பெருமான் இங்கு எழுந்தருளி அருள் பாலிப்பதற்கு சிறப்புக்காரணம் உளது. காசி விசுவநாதரையும் விசாலாட்சியம்மையையும் வணங்கினால் பெருமையுண்டு. பக்தியோடு தரிசிக்க முக்கியுண்டிடன்பர் அஞ்சோர். கங்கை நதியில் மூற்கிப் பாவம் தீர்த்துப் பயபக்தியோடு பெருமானையும் பெருமாட்சியையும் இங்கு தரிசித்தால் இதன் மேற் பேரில்லை என்பர்.

இக்குற்றங்கு அமையச் சுழிபூரம் வடக்கு கந்தவனம் சுந்தரம்பிள்ளை அவர்களும் அவர்களது தர்மபத்தினியார் அமிர்தமும் வட இந்தியா சென்றனர் பாவங்கள் தீக்கும் புண்ணிய நதியான கங்கைக் கடலில் மூற்கிக் காசி விசுவநாதரையும் விசாலாட்சி அம்பாளையும் கண்ணாரக் கண்டு உள்ளம் உருகிப் பக்தியோடு அனந்தக் கண்ணீர் வடித்து வழிபட்டனர். எம்பெருமானே! சுழிபூரம் செல்லவும் போது உம்மோடு கூடவே செல்லவேண்டும் என்று நினைத்து, அங்கிருந்து எம்பெருமானது சிலை வடிவான சிவலிங்கத்தை எடுத்து வந்தனர்.

கைலையிலிருந்து இராவணன் சிவலிங்கத்தை எடுத்து வந்தது போல சுந்தரம்பிள்ளை தம்பதிகள் காசியிலிருந்து சிவலிங்கத்தை எடுத்து வந்து பறாளை முருகன் பொற்றாமரைக் குளத்தருகே வீற்றிருக்கச் செய்தனர். பொற்றாமரைக் குளத்தையும் வைரக்கல்லினாலே கற்றி வரக்கட்டி மிகச் சிறந்த அழியைப் பெரிய குளமாக அடக்கினர். இதே போன்று காசிவிசுவநாதச் சிவலிங்கப் பெருமானையும் வைரக்கல்லினால் அமைக்கப்பட்ட சிற்றாலயத்தில் சிறப்பாக அமைத்தனர்.

சிவனும் தன் பின்னொளாகிய முத்தண்ணனாகிய விநாயகப் பெருமானும் அவன் தம்பியாகிய அறுவழுகப்பெருமானும் சேர்ந்திருக்கும் அலையங்களின் அருகே தானும்

இனைந்திருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தோடு இங்கு வீற்றிருந்து அருள் வந்தானோ! என்ற எண்ணக்கருவை இக் கோலாக்காட்சி எம்மனக்கண்ணே கொண்டு வருகின்றது. பொற்றாமரைக் குளத்தின் பெருந்ரால் அடியார்கள் அவன் திருப்பாதத்தில் அபிஷேகம் செய்யவும் முருமார்கள் குடநீரால் அபிஷேகம் செய்யவும் எம் பெருமான் காசி விசுவநாதனின் காசி விசுவநாதனின்

அருளாட்சி எங்கும் பரவுகின்றது. கிட்டத்தட்ட எழுது அண்டுகளுக்கு முன்பாக அமைந்த இந்த அலை அமைப்பும் அதன் பொலிவும் அடியார்களை அன்றும் இன்றும் என்றும் ஈர்த்துகிளாண்டேயிருக்கின்றது. சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு நித்தியபூசையோடு சிவபெருமானுக்கு நடைபெறும் விஷேட அபிஷேகங்களும் நடைபெறுகின்றன. அத்தோடு மாசி மாதத்தில் வரும் மகா சிவராத்திரியும் சிறப்பாக நடைபெறுவது சிறப்பம்ஶமாகும். மேலும் கார்த்திகை மாதத்தில் காசி காண்டப் படிப்புச் சிறப்பாக இடம்பெறுகின்றது.

இவ்வாறான சிறப்புகளோடு நீகழும் இச் சிவலிங்கப் பெருமானுக்கு யாவும் சிறப்பாக நடைபெறுவதற்காக அன்பர் சுந்தரம்பிள்ளை அமிர்தம் தம்பதிகள் பறாளையில் அறுவரப்பு நெற்காணியையும் இக் கோயிலுக்கு எழுதிக் கொடுத்துள்ளனர். கோயிற் தொண்டில் மிக மிக ஈடுபாடு கொண்ட கந்தவனம் சுந்தரம்பிள்ளை தம்பதிகள் அஞ்சுந்ததியே இவ் அலைத்தைப் பரம்பரை பரம்பரையாகப் பார்த்து நீவகிக்க வேண்டுமென்றும் கூறிப் போந்தனர்.

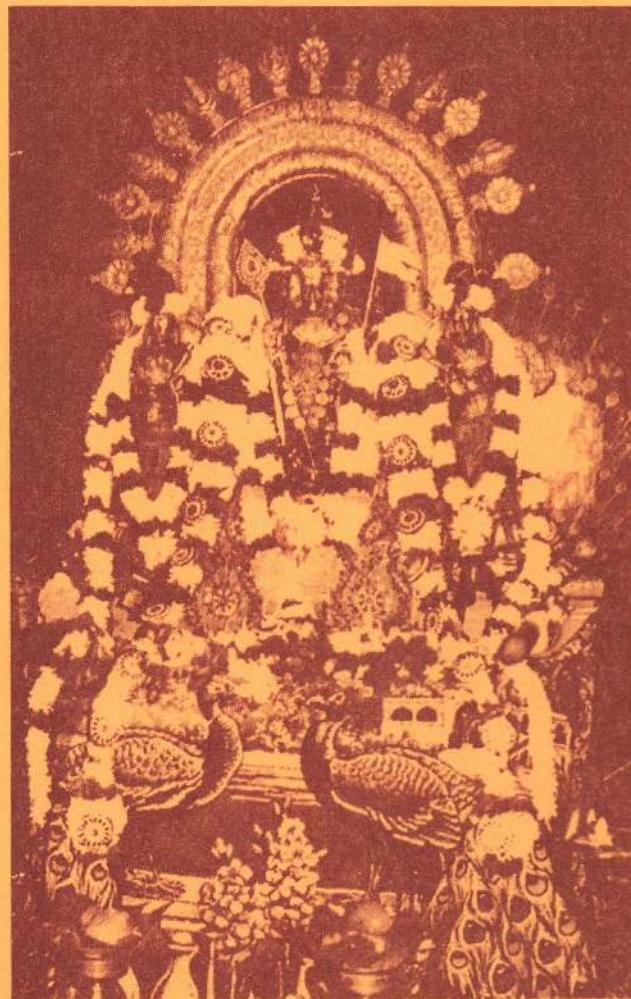
இவ்வாறு யற்பல சிறப்புகளோடு அமைந்த பொலிந்த இச்சிற அலையும் தரிசித்து வழிபட அனந்தம் பயக்கின்றது. காசி சென்று விசுவநாதப் பெருமானைத் தரிசிக் குழியில்லையேயென்ற பக்தர்களின் ஏக்கத்தையும் மனத்தாக்கத்தையும் போக்கி, அன்போடு வழிபட இவ் அலையும் வைக்கின்றது. காசியில் இருக்க முத்தி என்பாக்குக் காசி செல்லாமலே சுழிபூரம் பறாளை முருகன் அலையத்தில் அமைந்துள்ள விசுவநாத சிவலிங்கர் பெருமானை வணங்கினாலும் முத்தி கிடைக்குமின்பதில் ஜயமே இல்லை. அகவே இப்பெருமானை என்றும் வந்திப்போம்! சிந்திப்போம்! இகபர சுகங்களைப் பெற்றிடுவோம்!

கட்டுரை ஆக்கம்
திருமுருக கிருபானந்தவாரியார் சுவாமிகளின்
பிரதான சீடன்
கலாடூஷணம் பிரசங்கபூஷணம்
சுழிபூரம் நடேசன் சௌசன்முகமுருத்தி B.A. Dip.in.Edu
(முன்னாள் ஆசிரிய அலோசகர்)

சுழிபுரம் - பறாளாய்

ஸ்ரீ சீவக்பிரமணிய சுவாமி
திருக்கோவில்

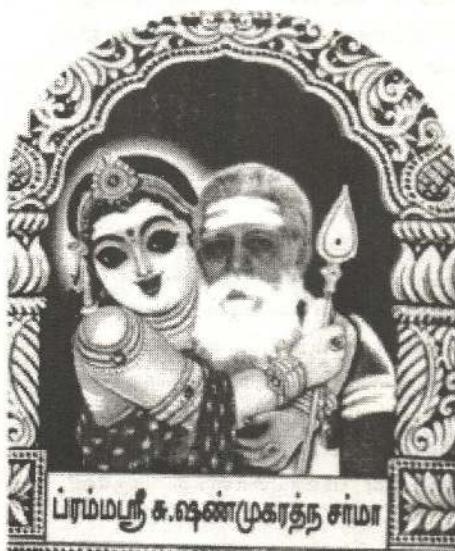
மகாகும்பாபிழேக
சந்திப்புமலர்

கம்மைதுகள்

ஆலய அர்ச்சகள்
அமர்ர
பிரம்மார்தி க.வண்முகரத்நசர்மா
அவர்களினால் இயற்றப்பட்ட
பறாளாய் முருகன்
தமிழ் முத்து மாலை

காப்பு

பூலோக கற்பக தருக்களும் செந்வெநல்
 வயல்களும் சூழ்ந்திருந் தழகெறியப்
 செந்தாமரை மலர்ந்தாடும் தடாகமும்
 பழமைபெறு வெள்ளரச மரமும்
 வண்டாட மலர்பபொழிந்து வழிபாடு
 செய்கின்ற தண்கடம்ப வனமும்
 பண்பாடும் பறாளையுறை பாலகந்தரவனை
 நினைந்துருக வந்தருள் கணேசகந்தரவனே.

நால்

நூற்றிற்டு யுகாலம் நொந்தலைந்
 தழுது நின்ற
 முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள் துயாந்தர
 நெடுவே லெறிந்த குமரா
 பலகோடி பக்தர்கள் முருகா எனக்கூவி
 மகிழ்கின்ற பறாளை தனிலே
 மயில் மேலமர்ந்தென் உளமேபுகுந்த
 குகளே வண்முகானந்த குருவே.

மணிமுடுமின்ன மூழுமதி யெழுந்தன்ன
 மீரி வதனங்களாறும்
 கருணைபொழி சுராமுவிகளும் அபயமின்
 றான் புரியும் ஒழிருபுயங்களும்
 கிரத்நவடிவேலும் க்குடபதாகையும் வைர
 மணிமாலைகளும் என்னுளே தோன்ற
 வருகின்ற கந்தனே பறாளையுறை முருகனே
 ஷண்முகானந்த குருவே.

செந்தினை மாவையும் தேனையும் கலந்தந்த
 மான்வீரிவள்ளி மலர்க்கரம் தந்ததை
 ஏந்தினை உண்டனை உண்ணருள்மறை
 பொயிந்தவளை அவைத்தனை ஜயா
 கந்தனே காத்தருள் காத்தருள் என்றி
 டைவிடா துருகுகின்றோம்
 வந்தனை செயுமிடியர் துயர்தீக்கும்
 பறாளையுறை கந்தனே ஷண்முகானந்த குருவே.

இந்திர் கரசளித்தாய் திமையவரைக் குடி
 யேற்றினாய் தந்திரச் சூரனைச்
 சமர்சிசய்தடக்கியே சேவலும் மயிலு
 மாக்கினாய் மந்திரத் தமிழ்னால்
 கந்தனே உண்ணலங்காரமும் கருதரிய
 அனுபுதியும் சந்தரத் திருப்புகழுமாய்
 வந்தனை செயுமிடியர் கூடிடும் பறாளையுறை
 முருகனே ஷண்முகானந்த குருவே.

அழகனே குமரனே புள்ளிக்காலப மயிலேறிவரும்
 வள்ளிக்கு வாய்த்த கணவனே
 ஆண்த நடமாடு மலைவாயமர்ந்த திருச்
 செந்தலாண்டவனே தேவசேனாதிபதியே
 திங்கள் தங்குசுடைப்பரமன் தந்த சீவுசுப்பிரமன்
 யனே இந்திராணி மஸ்கலம்காத்த தயாந்தியே
 எங்கள் துயர்தீர தாய்மார்கள் தாலிகாக்க காளையர்
 தம் கன்னியர்தம் இயீர் காக்க
 வழிபான்று நின்கருணை மழைபெய்து தோன்றாதோ
 தேவர் துயர் தீத்த தேவசேனாபதியே
 வழியைக்கும் திருப்புகழ் மழைதங்கும் பறாளை
 வடிவேலனே பால ஷண்முகானந்த குருவே

கந்தாசரணம் கடம்பாசரணம் கதீகாமத்திதந்
 தாய்சரணம் கனகமயில் வீராசரணம்
 காந்திமதிப்பற்ற தேந்தாசரணம் கார்த்திகோயாசரணம்
 காளக்குறமயின்கை கந்தாசரணம்
 குமராசரணம் குகனேசரணம் குஞ்சாதிதன்கணவா
 சரணம் பரங்குன்றனே சரணம்
 கூத்தாடும் காவடிகள் பார்த்தாட மயிலாடும் பறாளை
 யுறை முருகாசரணம் சரணம் ஷண்முகானந்த குருவே.

அகத்தியருக்கரிய தமிழ்உபதேசத்தாய் நக்கீர் பாடல் கேட்டாய்
 அருணகிரிநாதருக் கருள்சிசய்து சந்தத்திருப்புகழ் கேட்டாய்
 ஓலைவக்கு நாவற்கணிகாடுத்து அரிதானபாடல் கேட்டாய்

பேசாத குமரகுருபரனைப் பாடவைத்து கலிவெண்பாமாலை குடினாய்
 ஆதிசங்கரர் புஜங்கம்பாடப் பின்தீக்கினாய் சங்கப்பலவனாகி
 பலவுலவர் பாடல்பியறாய் பகறிக்குத்தர் கக்கியப்பர்
 முதலானபலபேரின் பாடல்கேட்டாய் பறாளையுறை முருகனே
 என்பாடல் ஒன்றுகேட்டருள வேண்டாமோ பிழை
 பொறுத்தருள் ஷண்முகானந்த குருவே.

பொருள்வேண்டேன் புகழ்வேண்டேன் போகம்வேண்டேன்
 உனை நினைந்துருகாதார் உறவுவேண்டேன்
 பதவீவேண்டேன் கிண்ணொருவர் உதவிவேண்டேன் சமய
 வாதம்வேண்டேன் பரசமய போதம்வேண்டேன்
 உடற்பின்வராயை வேண்டும் ஓயாது உள்ளாம்
 கூறவேண்டும் உனைமறவாயை வேண்டும்
 எப்போதும்மலர்டு வழிப்பட்டு வலம்வந்து சந்திதியில் விழ்ந்து
 எழவேண்டும் பறாளையுறை கந்தா அருள் ஷண்முகானந்த குருவே.

பெற்றதாய் தனைமறந்து பிறந்த பொன்னாட்டைத்துறந்து
 சென்று பலகோடிதேடி வாடுகின்றார்
 நாடுகாடாக வீடுமண்மோடாக கில்வாழ்வுகாது கன்னியர்
 பலர்வாடை மக்கள் சீருபியலாமோ
 பறாளையுறை முருகனே உன்னருள்கொண்டு நாம்உய்ந்திட
 ஒருவழி காட்டியருள்வாய்
 தமிழ்நாடு நலம்பிற தமிழர் முட்சி வழம்பிற செந்தமிழ்த்
 தெய்வமே அருள் ஷண்முகானந்த குருவே.

அழகுக்கோர்ள்லையான ஆண்டவனே போற்றி
 கிகபரககம் சவாய் போற்றி
 உமையவள்தன் குமரா போற்றி ஊழ்வினையறுப்பாய் போற்றி
 எங்கும் நிறைந்தாய் போற்றி ஏகநாயகனே போற்றி
 ஜம்புலனுக் கெட்டாத ஒளியே போற்றி ஒங்கு புகழ்ப்
 பறாளையுறை கந்தா போற்றி
 பிறவுப் பின்தீக்கும் ஒளத்தமானாய் போற்றி
 போற்றி போற்றி ஷண்முகானந்த குருவே.

பெந்தாரணிகுழல் வள்ளிபங்கா கந்தா கடம்பா கத்ரி
 வேலா உமையைந்தா சீவகுமாரா
 பங்கேருகமலர்ப்பாதா பொன்மகுடம் வைரமணிமாலை
 பிதாம்பரம் தன்டை சீலம்பெலாம் துறந்த யூனி ஆண்டவனே
 எப்போதுமுனை நினைப்பவர் தனம்பிறுவர் கல்விப்பூவர்
 நல்லமனம் பெறுவர் உயர்வாழ்வு பெறுவர்
 முப்போதும் சுக்கு முழுக்கும் பறாளையுறை முருகனே
 நூனமுதல்வனே ஷண்முகானந்த குருவே.

தேன்பொழியும் சோலைத்திதன் பறாளையுறை வேல் ஜம்புலனுக்கு
 வேந்தனைத்தினம் கண்டு தொழுதால் ஊழுவையும் போதுமானது
 ஊன்பொதி உடற்பின்போம் மனமயக்கம்போம்
 தனந்தேடி யலைக்கன்ற தன்மைபோம் முறைக்கு
 பிறந்திறந்து உழல்கின்ற கேடுபோம் நல்லவர்க் கூடுக்கண்ண
 கூடுக்கண் செய்யும் குணம்போம் மாணிக்கமே ஷண்முகானந்த
 மறந்து விடாதிருக்க அருள்வாய் மயிலேறிய மாணிக்கமே ஷண்முகானந்த குருவே.

என்குல முன்னோர்கள் உன்பணிசெய்தலே தம்
 கடனெனக் கொண்டு வாழ்ந்திருந்தார்
 என்தந்தை குருவாக உன்னோடிருந்துவர பெரு
 வெள்ளத்துள் அடியார்மீது தேர்சாயாது காத்த கருணைக்கடலே
 உனைநோக்கித் தவமிருந்து கல்லி செல்வம் புத்திரப்
 பேறுபெற்றோர் தீராநோய் தீந்தோர் எத்தனை எத்தனைபேர்
 அனைவர்க்கும் ஆறுதல்லீக்கும் ஆறுமுகா பறாளையுறை
 கந்தவேல்முருகா காத்தருள் ஷண்முகானந்த குருவே.

நீலக்கலாப மயில்மீது கோலக்குறமங்கை வள்ளியும்
 கிந்திரகுமாரி தேவயானையும் கிருமருங்கு மணைந்திருக்க
 விரவாகுமுதல் வீரர்களும் தேவெக்களும் நாரதாதி முனிவர்களும்
 குழந்துவர அடியார்கள் துயர்த்திர கந்தகிரிபில் எழுந்தருளினர்
 ஒயாதுனை நினைப்போரும் கிடைவிடாதுனை வணங்குவோரும்
 உன்னாமம் பலகூறிப்பாடுவோரும் சீத்தத்தேடு உனை
 அலாதுவேறிரான்றும் நினையாரும் ஆயயல்லோர் கிங்குகுழந்து
 கிருக்கன்றோம் பறாளையிலிருந்தருள் புரியும் ஷண்முகானந்த குருவே.

நீரேறவெந்தலேறும் அனைவயல்கள் நடுவிலே நீலைகொண்டு
 உயர்ந்துள்ள கழியுப் பறாளை தன்னிலே
 நின்திருவடிக்கமலங்கள் தெய்வீக ஒளிவிகம் செம்பொன்னாடை
 ஒளிவிகம் அழிகாழுகுமார்பிலே நவரத்நமாலை ஒளிவிகம்
 மதிவதனகாந்திபின் கருணை ஒளிவிகம் மணிமகுடமும்
 வெற்றிவேவும் ஒளிவிகம்திருவர் அநுகே ஒளிவீசிநிற்பார்
 அதுகண்ட அடியார்கள் மெய்யுருக மனமுருக உன்னடி
 வணக்கத்திற்பார் ஆண்டருள்குமர ஷண்முகானந்த குருவே.

கந்தாளன்றுனை நினைந்து கிங்குவந்தார் நோயற்ற
 வாழ்விபெற்றார் குறைவற்ற செல்வம்பெற்றார்
 மங்காத புகழ்பெற்றார் மகப்பெறுபெற்றார் மனநிறைவ
 பெற்றார் பட்டம் புதலிபெற்றார் பெறாதவையுமளவோ
 சங்கோலமிடும் திருவடிநிலைக் கடல்குழந்த திருப்பறாளைமுருகா
 பிறவாமை தரவேண்டும் பிறந்தாலுமுனை
 மறவாமை தரவேண்டும் உன்திருவடித் தொண்டேகதி
 யென்றுவாழ அருள்குகளே ஷண்முகானந்த குருவே.

பெற்றவனும் பீதாவும்நீயே உன்பிள்ளையும் அடிமையும்நான்
 செய்தபிழையல்லாம் பொறுத்தருள் முருகா
 பெறுதற்கிய நின்திருவடி மள்களுக்கு வணக்கம் சீங்கார
 மயிலுக்கும் சேவவுக்கும் வணக்கம் ஜயா
 அஞ்சாதே எனக்காட்டும் உன்திருக்கை மலருக்கு வணக்கம்
 மலர்தாதீத் தெற்றிவேவுக்கு வணக்கம்
 குண்றாதஅழுகுபொழி வதனங்கள் ஆறுக்கும் விறிகளின் கருணைக்கும் வணக்கம்
 நீருடிகொண்ட பறாளைக்கு வணக்கம் வணக்கம் ஷண்முகானந்த குருவே.

அப்பாவநாக என்அரசேவநாக உமைதந்த முத்தேவநாக
 நஞ்செந்தின்மேய வள்ளிமணாளா வநாக
 முப்போதும் மலர்கள்ற தனிகைக்குமரா வநாக
 உகைமுதல்வா வநாக குகளே வநாக
 அமரேசனளித்த செல்விக்கு வாய்த்த குமரேசனே வநாக

தேவர் தொழும் தெய்வசீகாமணியே வருக
அமரேபுரின்ற அதீகாரமறிக்கவல்ல வேல்முனுகா வருக
எமைக்காக்கவருக பறாளையுறை ஷண்முகானந்த குருவே.

நல்லோரில்லாம் நலம்பலபெற்று வாழவேண்டும்
நாடிடலாம் செந்நெல்லைளந்து சீரக்கவேண்டும்
கில்லோர் என்றபேரே கில்லாதிருக்க வேண்டும்
கிளானுரிரலாம் உரீமைகாக்கும் வீரர்களாக கிலங்கவேண்டும்
பல்லோர் புகழ்பாடும் பறாளையுறை வேல்வல்லோய்டு_னை
எல்லோரும் எந்நாளும் மறவாதிருக்க வேண்டும்
எல்லாம் தந்தருள்வாய் மான்விழிமங்கையும் தேவயானைதரு
நங்கையும் தழுவிய குமாரகுகணே ஷண்முகானந்த குருவே.

கந்தா உண்டிருவடியே கதியென்று கண்டுகொண்டேன்
அதைப்பற்ற நல்ல வழியான்று காட்டிவிட்டாய்
எந்தாயும் எனக்கருள் தந்தையும் நீயென்றிடைவிடாது
கிடைவிடாது கூறச்சொன்னாய் வாய்த்திறந் தென்னேரமும்
வேல்வேல்முனுகா வெற்றிவேல் முனுகான்று பாடச்சொன்னாய்
முழுதுநிறை பறாளையிலே பார்க்கச் சொன்னாய்
மால்முநுகா, முநுகா, குமரா, குகா என்றுநுக்கச் சொன்னாய்
சொன்னதெல்லாம் செய்வேண்காத்தருள் ஷண்முகானந்த குருவே.

பல்லாண்டு புகழ்பூத்த திருப்பறாளை வாழ்க வலமாக அஞ்சின்ற
வலலைபெறாயகன் வாழ்க கிரத்நகலாப மயிலும் சேவலும் வாழ்க
குளிர்சந்திர வகுளாங்கள் ஆறும்கருணைமழை பொழிகின்ற
விழிகளும் வாழ்க அள்ளிக் கொடுக்கின்ற பன்னிருகரங்களும்
முழுகாழுகு வள்ளியும் தேவயானையும் வாழ்க துலஸ்குபொன்
மனிமகுடமும் கடம்பாலர் மாலைகளும் வாழ்க
அஞ்சிபொழி திருவடிக்கமலங்கள் வாழ்க அடியார்கள் வாழ்க
வெற்றிவேல் வாழ்க வாழ்க ஷண்முகானந்த குருவே.

தீபபேதம்

ஐந்தடுக்குள்ள அலங்கார தீபம் பஞ்சகலைகளைக் குறிக்கின்றது. மூன்றாடுக்குள்ள தீபம் முத்தத்துவங்களைக் குறிக்கின்றது. இத் தீபத்தால் அறாதீப் பின் அறங்கத்தியுண்டாகும். நாகதீபம் புத்தர் விருத்தியின் பொருட்டும், இடபதீபம் பசுவிருத்தியின் பொருட்டும், புநுஷ தீபம் சகல சித்தியின் பொருட்டும், நஷத்திர தீபம் ரோகசாந்தியின் பொருட்டும், விந்தியைன் பொருட்டும், கும்ப தீபம் மலநிவாரணத்தின் பொருட்டும், ஐந்து தட்டைகள் ஈசானம் முதலிய ஐந்து குணங்கள் பத்தற் பொருட்டும், தூபம் சுருப பதவியின் பொருட்டும், செம்பஞ்சம் நிம்பபத்திரமும் திருட்டி தோஷநீக்கத்தின் பொருட்டும், வீழு முவுலகரஷமியின் பொருட்டும்சிவசுந்தியில் அறாதிக்கப்படுகின்றது.

சுழிபூர பறானை

ஜீயா

அங்கமில்லாம் ஜோலிக்கின்ற சிவகப்பிரமணியா
அழகாய் சுழிபூர பறானை ஜீயா
திங்கள் முகத்தோனே திருத்தலமையை
தீர்த்தம் திருநாளாய் தேரும் ஜீயா

மங்கையர் யாவரும் நேர்த்திகளோடு
மயிலாடும் பூங்காவனமும் உன்னோடு
முந்தை வினைக்கு நீ வள்ளி தெய்வானையோடு
முருகா வைகாசி விசாகம் சிறப்போடு

செங்கத்திரேஷும் உன்னைப் பணித்திடுமே
செந்தமிழே நித்தம் பொழிந்திடுமே
இங்கு வயல்களும் குழந்திடுமே
இன்பனே உன்னால் பேரானந்தமே

காட்சி கண்டேன் காட்சி கண்டேன்
கண்குளிர கந்தா நீயேதான்
ஆட்சி சுழிபூரம் பரானைதான்
அப்பா உன் நாமம் சுந்தரந்தான்

துன்பங்களும் கடந்தோடுமே முன்
தொடர்ந்திடும் திருநாளுமே தான்
வென்றிடுவோர் பல வெற்றியும்தான்
வேலவனே உனக்கு வேட்க்கைதான்.

மணி மண்டபவம் நெஞ்சிலும் தான்
அணியணியாய் அதில் தீபமும்தான்
அன்றும் அடியார் தொண்டுதான்
பண்புடனே தமிழிசை யாவும்தான்.

பூங்காவனத்திலும் மலர்கின்றாய் - முருகா
புன்னைகை சிந்திட வைப்பாயே
சிங்கார சிவ சுப்பிரமணியா - அந்த
கூர சங்காரமும் திருநாளுமையா

பக்கம் நின்நிட சுழிபூரத்தானே
பறானை ஜீயனே நீ தேனே
மாங்கல்ய பாக்கியம் வரம்தானே
மனமிமங்குமே அருள்பவனே

எங்கு பார்த்தாலும் வண்ண சோலைகளே
எத்தனைதான் பக்தர் உனக்குள்ளே

தாங்காத் துயருக்கு கந்தவேளே
தவிர்ந்திட வழி காட்டும் உன் விழிகளே

குருவாய் அறிவுட்டும் உன் பதி
குறைகளை தீர்த்திடும் பக்தி
கருணை உள்ளமே முருக மூர்த்தி
கவசனே உன்னால் மனம் சாந்தி

கூர் விழி சராறு பன்னிரண்டு
சுழிபூரனே பறானை குடிகொண்டு
தெருவீதி உள்வீதி திருவீதி
தேடுவோருக்கு அங்கு நீ நீதி

சர்வமும் காக்கும் சிவகப்பிரமணியா
சந்ததி சந்ததி யாவும் ஜீயா
வந்திடுவார் உன்னை தஞ்சிமன்று
வந்திடுவார் பல நேர்த்தி கொண்டு.

செல்வி. சந்திரா,
திருகோணமலை

சீரார் பறானை

சீரார் பறானை சிவகப்பிரமணியன்
தாரார் திருவடியைச் சார்ந்தோர்கள்
ஔரா அமிழ்தம் போல் வாழ்வார் அனைத்துநலம்
ஏற்றி தமிழ் உள்ளளவும் தழைத்து

வேண்டுவோர்க்கு வேண்டுவன்
வேல்முருகன் தருவான்
வினைகளைத் தீர்த்திடவே
மால்மருகன் அருள்வான்
பாவங்களைப் போக்கிடவே
பறானாய்ப்பதிவாரீ
பார்புகழும் கோலக் குமரனை
கண்குளிரக்கானீர்.

பறானை வே. சத்தியபுரத்திச்சர்மா

எங்கள் குலூநாயகனே

ஹ்ரிந்திரோம் ஓடிவா

ஓ ஓ

1. வேல்முருகா வேல்முருகா வாவா வேலவா
கால்பீதித்தோம் அழிவரைத் காத்தருள்வாய் வேலவா
பறாளையுறை வேலவனே பாலசுப்பிரமண்யனே
சீறுவனாக எழந்தருளும் செய்யவடி வேலவா – (வேல்முருகா)

2. சழிபுரத்தீற் கோவில்கொண்ட தூயவனே சண்முகா
குருனைத் தழந்துதேவர் தூயர்துடைத்த வேலவா
ஏத்தனையோ அழியார்கள் எக்கமதை நீக்கீனாய்
பக்குவமாய்ப் பணிபவரைப் பாரிற்காப்பாய் குமரனே – (வேல்முருகா)

3. நக்கீர் தூயர்துடைத்த நாதனே குமரவேல்
நமதீன்னல் தீாத்தீருவாய் எங்கள்முரு கையனே
ஒளவைக்கு அருள்புரிந்த ஆறுமுக வேலவா
கையீல்வேல் பீஷத்தைமக்குக் கருணைபூரி வேலனே – (வேல்முருகா)

4. வள்ளிதெதய்வ யானையை மணந்தவனே கந்தனே
புள்ளிமயில் ஏறிவந்து அருள்புரிவாய் வேலனே
கள்ளமற்ற அழிவரின் கருத்தினிலே உள்ளவா
தெள்ளுதமிழ் உரைவிரித்த தேசீகனே சண்முகா – (வேல்முருகா)

5. ஜங்காரற்கு இளையவனே அகீலலொக நாயகா
சங்கரனின் மகனாரே சண்முகனே குமரேசா
மங்கைவள்ளி தூணைமணக்க மகிழ்ந்துபுனம் ஏகினாய்
எங்கள்குல நாயகா ஏற்றிந்தோம் ஓடிவா – (வேல்முருகா)

பண்டிதை பொன் பாக்கியம்
சழிபுரம்

ஓ ஓ

சீரார் வன்னியைச் சிந்துத்தீ வந்துத்தோம்!
சிறந்தநற் பறாளையுறைச் சண்முகனே! காந்துஞ்சுவாய்!

சுந்தரன் சேர் சுழிபரத்தில் திகழும்நல் வேலா!
 சுடர் திங்கள் போன்றிலங்கும் சிவனாரின்பாலா!
 எந்தையே! என்றுன்னை ஏற்றி வரும் அடியார்
 எழில்வேம்பும் நல்லரசும் என்றுமே கண்டு
 முந்தையரின் வழிபாடும் முறையான சரிதையையும்
 முறையாகக் கண்டிங்கே மகிழுவைக்கும் வேலா!
 உந்தனது திருப்பாதம் உன்னியாம் வந்தோம்,
 உருகி நிதம் பாடுகிறோம் உன்காட்சி தாராய்!

பன்னிருகை வேலனென்று பன்னியாம் பாடுவதைப்
 பாராதிருப் பாயோ! பக்துரிடம் வாராயோ!
 முன்னிக்கட லைச்சுக்கி முகிலது கொட்டுவபோல்
 முருகாவிவனும் அடியார்க்கு முத்தியருள் கொடுக்காயோ!
 தன்னிகரில் லாதபெரும் தனிவிவலை யுடையோனே!
 தந்தைக்குப் தேசித்துத் தனிப்புகழும் கொண்டாயே!
 தின்பதற்கு வள்ளி தந்த தினைமாவை யுண்டோனே!
 தித்திக்க வடியார்க்குத் திருவருளைச் சொர்வாயோ!

பார்போற்றும் முதுதேரில் பவனி வரம் வடிவேலா!
 பாலபிழே கமிமாடுநற் பூசைகளும் உவப்பேனே!
 தாரணியும் மெளலியொடு சண்முகமாய் காட்சிதந்து
 தண்ணருள் புரிவோனே! சரணமீன வந்தோமே!
 வார்கடல் சூழிகள்ற வையமதில் யாழுய்ய
 வடிவேலா! வந்திடுவாய்! வந்தெத்மைக் பார்த்திடுவாய்!
 சீர்பெற்ற வுன்னிடியைச் சிந்தித்தே வந்தித்தோம்!
 சிறந்தநற் பறாளையுறைச் சண்மகனே! காத்திடுவாய்.

கவிதையாக்கம்

தொல்புரம் தீருமுருக கீருபானந்த வாரியார் சவாமிகளின் பீரதம சீஷ்யன்
 சுழிபுரம் ஞானக்கவி – கலாபூஷணம் – பீரசங்கபூஷணம்
 சுழிபுரம் நடேசன் சிவசண்முகமுர்த்தி B.A. Dip.in.Edu
 (முன்னாள் ஆசீர்ப் ஆலோசகர்)

நீழ்ட தெய்வ வழிபாடு

சிவன்

அதிசங்கர பகவத்பாதாள் அவர்கள் ஸ்தாபித்த இஷ்ட தெய்வ வழிபாட்டு முறைகளில் சைவம் என்பது சிவ பெருமானைப் பிரதானமாகக் கொண்டு வழிபடும் சம்பிரதாயத்தைக் குறிக்கின்றது. இந்து தாமதத்தின் சிரித்திரத்தை அரூராய்ந்தால் அதிசங்கரருக்குப் பண்ணினாடுக்காலமுன்பே சைவம் என்றும் சிவ வழிபாடு இருந்து வந்ததாக அதாரங்கள் உள்ளன. ஹரப்பா மொஹஞ்சதாரா புதைப்பாருள் ஆராச்சியிலிருந்து கண்டு பிடிக்கப்பட்ட சிந்து சமவெளி நாகரீக காலத்திலேயே சிவனைப் போன்ற உருவம் வழிபாட்டுக்குரியதாக இருந்ததாகச் சின்னங்கள் காணப்படுகின்றன.

சைவம், பிறந்து, வளர்ந்து தழைத்ததில் தென்னகந்துக்கும், குறிபாகத் தமிழகந்துக்கும் குறிப்பிடத்தக் கண்டு உண்டு. சிவ பெருமான் நிரந்தரமாக இருந்து அருள்பாலிக்கும் புண்ணியமலை கைலாயம் எவும் இமயம்.

அது புண்ணிய பாரதத்தின் வடக்கு எல்லை. அஷ்டத்திக் பாலக்களில் செல்வத்துக்கு அதிபதியான குபேரன் திசை வடக்கு அத்தகைய வடக்குத் தீக்கில் அமைந்த இமயத்தையே, மேரு என்றும் கூறுகின்றோம். இமயத்தின் அடிவாரமான வட இந்தியா முழுவதும் சிவ வழிபாடு மிகவும் முக்கியத்துவத்துடன் காணப்படுவதில் அஶ்சரியப்படு வதற்கில்லை.

பொதுவாக புண்ணிய கேட்டத்திரங்கள் பற்றி குறிப்பிடும் போது காசி, ராமேஸ்வரம் என்று சொல்வார்கள். இரண்டுமே சிவஸ்தலங்கள் ஒன்று வடநாட்டில் உள்ளது.

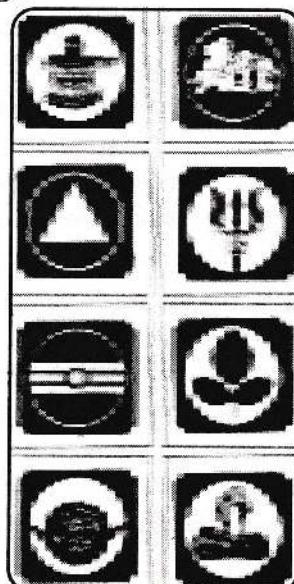
மற்றயது தென்னகத் தே தமிழ்நாட்டில் உள்ளது. புண்ணியபாரதத்தை வடக்கு, தெற்கு என்று பிரிக்குமுடியாமல் பினைத்து வைத்திருப்பது நம் இந்து தர்மம் அதற்கு முக்கியமான காரணங்களில் ஒன்று பாரதம் முழுவதும் பரவியுள்ள சைவம் எனும் சிவ வழிபாடு.

சிவபெருமான் வழிபாட்டில் ஒரு சிறப்பு அம்ஸம் உண்டு. அவரை உருவமாகழும் வழிபடலாம் அருவமாகவும் வழிபடலாம். லிங்க வழிபாடு சிவபெருமானுக்கே இரித்த தனி முறையாகும். இந்தியா மட்டுமல்ல வெள்ளாடுகளுக்குச் சென்று பர்த்தாலும் சிவ அடலயங்களில் பெரும்பாலும் லிங்க வடிவில்தான் சிவனை வழிபடுகின்றோம். இது சைவத்தின் ஒரு மக்கத்தான் தத்துவம்.

“சிவம்” என்றால் மங்களம் என்று பொருள், சிவன் என்றால் ஜீவனுக்கு அதாரமானவன் என்றும் அரித்தம் கொள்ளலாம்.

தமிழனாலும் சமஸ்கிருதம் அல்லது ஹிந்தியா னாலும் “சிவ” என்ற சுப்தத்தில் உள்ள கொம்பு அல்லது தீக்கத்தை எடுத்துவிட்டால் “சுவ” என்று அகிவிடும். ஜீவன் இல்லையேல் மனிதன் சவும் என்றுதானே கருதப்படுகின்றான். அகவே சிவனே உயிர் சிவனுக்கு சங்கரன் என்று ஒரு பெயர் உண்டு “சம்” என்றால் மங்களம் என்றே பொருள். எனவே சங்கரன் என்பவன் மங்களத்தைச் செய்கின்றவன் என்று பொருள்.

சிவனைப் பற்றி சிந்திக்கும் போதே, அவர் உருவ வடிவத்தை விளக்கும் லிங்கம், அவர் கையிலுள்ள கூலம், நெற்றியிலுள்ள திருநீர் கழுத்திலுள்ள நாகம் அவரது முன்றாவது கண்ணான நெற்றிக்கண், அவர் அனிந்தள் ருத்ராகுஷ்ம், அவருக்குகந்த வில்வ இலை அகியவைதான் நினைவுக்கு வரும்.

இவை அனைத்துமே சைவ சின்னங்கள் என்று போற்றப்படுகின்றன. சிவனிடம் பக்தி செலுத்துபவர்கள் சைவச் சின்னங்களையும் போற்றி வணங்கிப் பூஜிக்கின்றனர். இந்த சின்னங்களிலும் சிவனையே காண்கின்றனர்.

**விஞ்சும் ஸ்வாம் ஸழுத்துங்கள் வா சோங்யதே
ஸ்ரூஷ்ட ஸ்வாமா மேவாந்தம் விஞ்சும்
நுபாய்வ சோங்யதே**

என்ற வாக்கியங்கள் லிங்கத்திலிருந்துதான் ஸ்ரூஷ்ட அனைத்தும் உண்டாயிற்று. ஸ்ரூஷ்டகள் எல்லாம் லிங்கத்தில் அடங்குகின்றன படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் ஆகிய முத்தொழில்களின் வடிவமே லிங்கம் எனும் சிவமூர்த்திதான் என்பதை விவரிக்கின்றன.

இந்து தர்மத்தில் பன்னிடுங்காலமாம் முன்பு ஒருவ வழிபாடு இல்லை என்பதற்கு லிங்கவடிவமாக இறைவனை வழிப்பட்டது ஒரு அதுராமாகும் என சமய அதாரச்சியானர்கள் கருதுகின்றனர். திருமுறைகளில் நால்வர் பாடல்களில் சிவன் ஒருவனே ஈடில்லாத இறைவன் என்று கூறப்படுகிறது.

**செங்கண்ணலாயும் ரிராதுநந்தப்பங்களே
ஏங்குந் தேஷ்டநிரிதநவர் காக்கில்ர
இங்குற்றீவனாற்பிலிந்கத்தே
வாங்கு செஞ்சுடை புற்காயிருந்தவே**

என்ற பாடலில் பிரம் மனானாவும், விஸ்னுவானாவும் முடி, அடிகளைக் காணமுடியாத சிவபெருமான் லிங்க வடிவில் தோன்றினான் என்று கூறப்படுகின்றது. யச்சாவா சியாலீ புதானிழாயங்தே என்று உபநிஷத்தும் கூறுகிறது சகல ஜீவராசிகளும் பக்தி லயத்தோடு அடைய நினைக்கும் அந்தப் பரம்பொருள் “லிங்கம்” எனப்பட்டது என்று எபநிஷத்தும் வழிகாட்டுகிறது. சைவ வழிபாட்டிற்குரிய லிங்க வடிவங்கள் பல வகைப்படும்.

மாணிக்கம், வைரம், வைடுரியம், மரகதம் போன்ற நவரத்தினங்களால் செய்யப்படும் லிங்கங்கள் ரத்ன லிங்கம் எனப்படும். தங்கம், வெள்ளி போன்ற உலோகங்களால் செய்யப்படும் லிங்கங்கள் லோஹஜ லிங்கம் எனப்படும். சந்தனம், தேவதாரு போன்ற மரங்களால் செய்யப்பட்ட லிங்கங்கள் மருண்மய லிங்கம் எனப்படும். கல்லாலான லிங்கங்களை தாரகுஜிலிங்கம் என்கிறோம் மன்னால் செய்யப்பட்ட லிங்கங்கள் கைலை எனப்படும் இவற்றில் ஏழவகை உண்டு.

ஸ்வயம்பு, தேவிகம், தைவிதம், ஆர்ஷம், ராகுதஸம், மாணுஷம், பாணம் என்பவை அவை, பூஜியில் தானாகவே தோன்றி பூஜிக்கப்படும் லிங்கங்கள் ஸ்வயம்பு எனப்படும். பல சிவ கோத்திரங்களில் லிங்கங்கள் தானே தோன்றியதாக ஸ்தல வரலாறுகள் உள்ளன.

சிவபெருமாவுக்கு ஓளி தருபவன், என்ற குண விசேஷமுண்டு. எனவே ஜீயோதி வடிவமாக அருள்தரும் லிங்கங்கள் புண்ணிய பாரதத்தில் பன்னிரெண் டு கோத்திரங்களில் உள்ளன. அவை முறையே ஸோமநாதம், நீசைலம், உஜீஜயினி, ஓம்காரம், பரலிவைத்யநாத், பீமசங்கரம், ராமேஸ்வரம், நாகேசம், சாசி, த்ருயம்பகம், கேதாரம், குஸ்ருனேஸ்வரம் அதிகியவை.

பஞ்ச பூதங்களுக்கான லிங்கங்கள் அமைந்திருந்த கோத்திரங்கள் வருமாறு:

காளாஷாஷ்வி	-	வாடி
திரவாகங்கா	-	ஜூம்
திருக்கங்காபஸி	-	ஷக்ரி
சிதம்யம்	-	சிதம்யம்
காஞ்சிபும்	-	பஞ்சவீ - பூமி

பஞ்சாயதன பூஜையில் சிவலிங்கமே ப்ரதானமாகப் பூஜிக்கப்படுகிறது.

ஒரு தெய்வத்தின் வழிபாட்டில் ரூபத்தின் அழகு. நாமத்தின் வலிமை. குண விசேஷ அனுக்ரஹம் என்ற முன்று தன்மைகள் உண்டு.

அந்த வரிசையில் சிவபெருமானின் அருவமான லிங்க வடிவத்தை முதலில் தெரிந்து கொண்டோம்.

பொன்னர் மேனி, புலித்தோல் ஆடை, இடப்பாகம் உடை எனும் பார்வதி, விஷத்தை உண்டு நீலமான கழுத்து, உடம்பெல்லாம் திருநீறு நாகங்களே அபரணம், கையில் மான், மழு, திரிசுலம், சடையில் பிறைச்சந்திரன் இப்படி அர்த்தநாளீஸ்வரனாக அழகிய வடிவிலும் சிவபெருமான் அருள்பாலிக்கிறான். சிவபெருமானின் நாமத்தை ஏடுத்துக் கொண்டால் வேந்நான்கிலும்யெற்யானாவது/நாதன் நாயம் நுஸ்சிவாயாவே என்னும் திருஞானசம்பந்தமுர்த்தி அவர்களின் திருவாசகம்தான் நினைவுக்கு வரும்.

ஓம் நமசிவாய என்ற பஞ்சாஷர மந்திரம் பாபங்கள் அனைத்தையும் போக்கி, புண்ணியத்தைச் சேர்த்துத் தரும். மங்களாகரமான நாம மந்திரம்.

**சிவ சிவ வெங்கில்ர் தீவினையாளர்
சிவ சிவ வெங்கில்ர் தீவினை மாறும்
சிவ சிவ வெங்கில்ர் தேவஞ்சூவாவர்
சிவ சிவ வெங்கில்ர் சிவகந்தானே**

என்று திருமூலர் திருமந்திரம் சிவநாம மகிழையைப் பாடுகிறது. ரூபத்தையும் நாமத்தையும் கடந்த சிவபெருமானின் குண மாதுர்யங்களையும், அவை நமக்கு நல்கும் அருட்செல்வங்களையும்பற்றிச் சிந்திப்போம்.

வேதங்களில் “ருத்ரம்” எனப்படும் வேதவாக்கியங்கள் சிவபெருமானின் குணவிசேஷங்களையும் அருள் சக்திகளையும் விளக்குகிறது. வேதங்கள் நான்கு ரிக், யஜீர், ஜாம, அதர்வனம் என்பவை. இவற்றில் இரண்டாவது யஜீர் வேதம் என்பது. யஜீர் வேதம் ஏழு காண்டங்கள் கொண்டதை. இவற்றில் நான்காவது காண்டம் ருத்ரம் அதை நீருத்ரம் என்கிறோம். அதன் ஒரு பகுதியில் சமகம் எனும் பிரார்த்தனை எல்லோகங்கள் உள்ளன. ருத்ரபாரயணத்தால் சிவனின் பெருமை பாடப்படுகிறது. அதனால் சிவனருள் கிட்டுகிறது. நோயற்ற ஆரோக்கிய வாழ்வு வாழ கலங்கிய மனம் அமைதிப்பற சித்திகள் வந்து அடைய பேரான்துப் பெருநிலை கிட்ட ருத்ர பாராயணம் செய்வது கைவ சமயத்தின் முக்கிய வழிபாட்டு முறையாகக் கருதப்படுகிறது.

சிவனுக்குச் செய்யும் பூஜையை விட, சிவனடியாருக்குச் செய்யும் சேவை சிறப்பானது என கைவம் வலியுறுத்துகிறது. தமிழ் மொழியின் சிறப்புக்குச் சிறப்புத்தேதித்தந்தது கைவ சமயம் கைவத் திருமுறைகள் வேதங்களுக்கு சம்மாக சிவனைத் துதிக்க உதவும் தமிழ் வேதமாகும்.

திருஞான சம்பந்தர் அருளிய திருப்பதிகங்கள் மூன்று திருமுறைகள் ஆகும். அப்பர் ஸ்வாமிகளின் தேவாரம், மூன்று திருமுறைகளாகும், சுந்தரமூர்த்தி நாயனர் அருளிய பதிகங்கள் ஒரு திருமுறையாகும். இவை தவிர மாணிக்கவாசகர், திருமாளிகைத்தேவர், நம்பியாண்டார் நம்பி, சேக்கிழர் போன்றவர்கள் இயற்றிய நால்கள் எல்லாமே சிவனது பெருமையையும் சிவனடியார் சிறப்புக்களையும் கூறுவதால் இவைகளையும் சேர்த்து கைவத் திருமுறைகள் பன்னிரண்டாகின்றன.

இவை காலத்தால் அறியாத கைவ சமயத்தின் இலக்கியச் செல்வங்கள் சமய நெரிகள் வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டும் தெய்வீக நால்கள் கைவ சித்தாந்தம் மிகத் தொன்மையானது அர்த்தமுள்ளது.

உலகைப் பாசம் என்றும் உலகைப் பற்றுக்களில் கட்டுண்ட ஜீவன்களைப் “பகு” என்றும் ஜீவன்களை இக்கட்டிலிருந்து விடுவிட்டது, பரமானந்த நிலைக்கு அமைத்துச் செல்லும் தலைவனை “பதி” என்றும் கைவ சித்தாந்தம் விளக்கி சிவதத்துவத்தை பாசம் பசு பதி என்று வர்ணிக்கிறது. அதனாலேயே சிவபெருமான் பகுபதி என்று அழைக்கப்படுகின்றான்.

சிவனை உணர்ந்தால் எல்லா ஜீவன்களுமே சிவநிலையை அடையலாம் என்பதும் கைவத் தத்தவம்.

சிவனன் சிவனன் வேறில்லை
சிவனார் சிவனாரை அறிவில்லை
சிவனார் சிவனாரை அறிந்தான்
சிவனார் சிவனாரிட்டுந்தாரை

என திருமூலர் கூறுகின்றார். சிவனை உபாஸித்து வழிபடுவதற்குக்கூந்த நேரம், திரயோதசி தீதி, சந்தியா காலம் இதைப் ப்ரதோஷம் என்கிறோம். பிரதோஷ காலத்தில் சிவனைத்தரிசிப்பதால் நோய்கள் நீங்கி ஜஸ்வர்யமான வாழ்க்கை அமைந்து சிவனருள் கிட்டும் என்பது சமய நம்பிக்கை.

மனித வாழ்க்கையில் எது நியாயமோ? நிச்சயமில்லையோ? மரணம் ஒன்று மட்டும் நிச்சயம். ஒரு நாள் அது நீக்கமும் பிறந்தவர் களெல்லாம் இறந்தேஅதுகவேண்டும். மனித உயிர்களைக் கவர்ந்து செல்லும் பணியமத்துமைடையது. அந்த யமதர்மனை வழிபடும் தெய்வம் மஹேஸ்வரன் சிவபெருமான், மருத்யூ என்றால் மரணம் என்று பொருள். எனவே மரணத்தை வென்று மரணம் இல்லாமல் பெருவாழ்வு வாழ ம்ருத்யுஞ்சயனான சிவனை வழிபடுதல் இந்து தர்ம மரபு.

சிவனும் பல்வேறு யுகங்களில் பல்வேறு பலன்களைத் தர, வித்தியாசமான அவதாரங்களையும் வடிவங்களையும் ஏற்று உயிர்களுக்கு அருள்பாலிக்கின்றான். என்று சிவபுராணம் கூறுகின்றது. அத்தகைய வடிவங்கள் தான் தகவினாழுர்த்தி, நடராஜர், பிக்ஷாடனர், வைரவர், ம்ருத்யுஞ்சயர், சண்டேஸ்வரர் போன்றவை.

சிவனது வாகனம் நந்திகேஸ்வரர் எனும் ரிஷபம். அவரது பரிவாரங்கள் பூத கணங்கள் அவரது பத்தினி உடை எனும் பார்வதி அவரது புத்திரர்கள் சித்தி புத்தி நுபமான கணபதியும் ஞானஸ்கந்தன் எனும் முருகனும்.

சிவனை வழிபடும்போது இத்தனை பிரதான தேவதைகளையும் வழிபடுகின்ற புண்ணியம் கிடைக்கிறது என்று கைவ சமயம் கூறுகிறது.

நவக்கிரஹ தேவதைகளில் சனீஸ்வர பகவானும், சர்ப்பகிரஹங்களான ராகு, கேதுக்களும் சிவ உபாஸனை செய்யவர்களைப் பிடித்துக் கூட்டப்படுத்துவதில்லை என்று சிவ புராணத்தில் கூறப்படுகிறது.

அஷ்டத்திக் பாலகர்கள் எனும் திசைக் காவலர்களும், வாஸ்து தேவரும் ஸஸான்ய திக்கிலிருந்து அருள் பாலிக்கும் ஸஸ்வராணான சிவவுக்குக் கட்டுப்பட்டே இயங்குகிறார்கள். எனவே சிவனை நினைத்தால் போதும் திசைக் காவலர்கள் அருளும் வாஸ்து புருஷனின் அனுக்ரஹமும் கிட்டும் என்று வாஸ்து சாஸ்திரத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சிவனைக்

குறித்து பாடப்பட்ட தமிழ் பாடல்கள் சிலவற்றை நினைவு கூர்ந்தால் சைவ சமயம் தமிழுக்கு அற்றிய தொண்டும் தமிழால் வளர்ந்த சிவபக்தியும் நமக்கும் புலனாகும். வேதங்களிலும் வட மொழி நால்களிலும் பிற மொழி நால்களிலும் சிவனைப் பற்றி எத்தனையோ சிறப்புகள் கூறப்பட்டிருந்தாலும், தமிழ்லக்ஷ்யத்தில் சிவனைக் குறித்து பாடப்பட்ட பாடல்கள் சிவ பக்தியைப் பற்படி சிவன் அருள்பெற எல்லாக்காலங்களிலும் வழி வகுத்து நிற்கின்றன. சிவபெருமானே இனிய தமிழ் கேட்டு பேரானந்தமடைந்ததாக திருவிளையாடல் புராண நிகழ்ச்சிகள் வர்ணிக்கின்றன.

ஓவிவளர் விளக்கை உவ்யிலா ஒன்றே
உ ஸ்ரீவராஜ நான்தோ உ ஸ்ரீவை
வதவிவளர் னாநின்சின் திருஸ் யனிக்குன்றே
சிந்தந்துள் தித்திம்கும் தேனே!
 - திருமாளிகைத் தேவர் -

உங்கின்விளாதாயு எந்தும் பிரகாசயாம்
உனந்தப் புஞ்சியாகி உங்களாடு நிறைந்தது
 - தாயுமானவர் -

பாங்கினங்நுட்டும் தாமிழும் சாலை
யந்து நீ பாவிபோறுதூய
உவைகளை உ ருக்னி உ எங்களானி வந்து
உ வ்யிலா ஆதந்தாயா
தேவிலைச் சொன்னு யும் யுந்திரிந்த
சௌவையே சிவவிழுமானே
யாறுகளைத் தொடர்ந்து சிகிக்கய் மிழ்தேநன்
எங்குபுந்தங்கள்வது இனியே!
 - திருவாசகம் -

நன்றி: நூன்டும்

புஸ்ப விசேஷம்

கோங்கம்பூவில் சரசவதியும், ஒலரிப்பூவில் பிரமாவும், வன்னியில் அக்கினியும், நந்தியாவர்த்தையில் நந்தியும், புன்னையில் வாயுவும், ஏருக்கீல் சூரியனும், செண்பகப்பூவில் சுப்பிரமணியரும், வில்வத்தில் கிலக்குமியும், கொக்கிறகம்பூவில் விஷ்ணுவும், மாவிலங்கையில் வருணனும், மகிழில் சரசவதியும், வாகையில் நிருதியும், சாதிப்பூவில் சுசானனும், சிசங்கமுநில் சூரியனும், குமுதம்பூவில் சந்திரனும், மந்தாரையில் திந்திரனும், மதுமத்தையில் குபேரனும், நாயுருவில் கியானும், தாமரைப்பூவில் சிவனும் அறுகில் விநாயகரும் நீலோற்பலத்திலும் ஏனைய வாசனைப் புஸ்பங்களிலும் உமாதேவியாரும் அதிதேவதைகளாய் கிருப்பா.

பூகையால் கிப்பத்திர புஸ்பங்களையும் ஏனையவற்றையும் வீதிப்படி எடுத்துக் கொடுப்பவர்களும், அவற்றினாற் பூசித்தவர்களும் திருமாலை கட்டிக் கொடுப்பவர்களும், திருநந்தனவனம் வைப்பவர்களும் போகமோஷங்களை அடைவார்களென்று உண்மை நால்கள் கூறுகின்றன.

ஒம்கார பிரணவஹ
ஸர்வ வ்யாபீஸ ஏகஹத் பரப்பஹம்

-(அதாவதிரு உபநிலத்) -

ஓம் எனும் பிரணவம்

ஓம் எனும் பிரணவம் மஹா புனிதமான அழியாத பரப்பிரமத்தின் வடிவம். ‘அ’, ‘உ’, ‘அம்’ என்ற மூன்று அஷாங்கள் அல்லது மாத்திரைகளால் அமைந்தது ஓம். அந்த ‘அ’, ‘உ’, ‘அம்’ ஆகிய அஷாங்கள் எவையெவற்றைக் குறித்து நிற்ககின்றன என்று உபநிலத்துக்கள் அடியிற் கண்டவாறு கூறுகின்றன.

அ	உ	அம்	ஸ்வரூப நிலை
1. ப்ரும்மா	-	விவச்சனு	- சிவன் மும்மூர்த்தி ஸ்வரூபம்
2. குரியன்	-	சந்திரன்	- அக்னி (ஒளிவடிவம்)
3. ஸ்தீர்	-	பருஷன்	- நபும்ஸகன் (லிங்கவடிவம்)
4. க்ரியாசக்தி	-	இச்சாசக்தி	- ஞானசக்தி (லிங்க ஸமஷ்டி)
5. ருக்வேதம்	-	யஜூர் வேதம்	- ஸாமவேதம் (வேத சாரம்)
6. ஸ்தூலம்	-	ஸ்வாத்மம்	- காரணம் (லிங்க சரீரம்)
7. பாதம்	-	நாபி	- சிரம் (மனித உடல்)
8. புத்தி	-	மனம்	- ஆன்மா (சித்தி ஸாதனை)
9. கடந்த காலம்	-	நிகழ்காலம்	- எதிர்காலம் (காலப்பிரமாணம்)
10. வஸாக்கள்	-	ருத்ரர்கள்	- ஆதித்யர்கள் (தேவதா ஸமஷ்டி)

இறைவனை நமஸ்கரிக்க எந்த நாமத்தைச் சொன்னாலும், அல்லது அர்ச்சனை மந்திரங்கள் சொன்னாலும் ‘ஓம்’ என்ற சப்தத்தை முதலில் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். உதாரணமாக ஓம் மஹா கணபதியே நமஹ ஓம் நாராயணாய நமஹ - என்பது சரியான முறையாகும். நமஹ: என்பது கடைசியில் தான் வரவேண்டும் சில சமயங்களில் அர்ச்சனை மந்திரங்களைத் தொடர்ந்து வேகமாகச் சொல்லும்போது ‘நமஹ ஓம்’ என்று வருவதுமுன்னு ஆனால் ‘ஓம்’இல் தொடங்கி இறைவன் நாமத்தைச் சேர்த்துக் கொண்டு ‘நமஹ’ என்று முடிப்பதுதான் சாஸ்திர முறை.

நன்றி: நூன்யம்

கும்பாபீஜேகங்கள் ஏன்?

இறைவனின் அளவிட முடியாத பகுதி உரை இயலாத் பெறும் சக்தியான் பீரபஞ்சம் இயங்குகிறது. இறைவனின் சக்தி சீது சக்தி என்று கூறப்படும் சீது என்றால் அரிவு நேர்வீக் அரிஜு சீது சக்தி ஆகும்.

ஆஸ்டவன் எங்கும் நிறைந்திருக்கிறான் அவனது இந்த மாபெறும் சக்தியை, வேத ஆகம எந்திகளின்படி திருக்கோயில்களில் எழுந்தருள கெம்பீக்கப்படுகின்ற சிலை வடிவிலான திருமேனிகளில் நிலை பெறக் கெம்கிறான்.

திருக்கோயில்களில் எழுந்தருளியான மூர்த்திகளில் நெய்வீக் ஆர்ராஸ் தேங்கி டிர்கிறது. அந்த மூர்த்திகளை நூம் வழிப்பூப் பயன்வட்டிராம்

ஷாபுகிள்ற நீரை ஓர் கணவனையக் கட்டி, அதில் தேங்கி வைத்து விவசாயக் காரியங்களுக்கும் திசை பளிகளுக்கும் பயன் படுத்துவதைப்பிடால், எல்லாம் வல்ல எங்கும் நீரைந்துள்ள கடவுளின் மாபெறும் சக்தியைத் திருக்கோயில்களில் தேங்கி வைத்து உயரிகள் போன்ற அடைவதற்காகப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறாம்.

இத்தான் ஆஸ்யங்களின் அடிப்படை சுத்துவம் மனத்தில் மாச - அபூர்க்கு - உள்ளமலீதுவர் தீணசீ சென்று தீண்மூலதான் ஆஸ்ய வீக்கிரங்களில் தேங்கியுள்ள இறைவனின் சீது சக்தி நூனாவப்படுத்தில்லை நிலை பெறாமல் அகன்று வீரும். அவ்வாறு நீகழாமல் தடுப்புபவை

கும்பாபீஜேகங்கள் என்று சைவ எந்தியிலும், சம்பாராட்சௌங்கள் என்று வைவணவ எந்தியிலும், நூர்ப்பிடப்படுகின்றன. பன்னிரெண்டு ஆண்மூகங்களுக்கு சூழமாற திருக்கோயில்களுக்கு கும்பாபீஜேகம் தங்களுக்கு கும்பாராட்சைம் கெம்பீக்க வேண்டும்.

இவ்வாறு கெய் இயலாத் ஆஸ்யங்களில் அந்தப்ரந்தனம் சாத்தியாவது நடமடுக்கு செய்விக்க வேண்டும். ஆஸ்யங்களில் திருவுருவங்கள் அந்தப் பரந்தனம் திஸ்மாய் திருத்தல் கூடாது பழுதுவதற்கு மீண்டுரை சாதனங்களைப் புதுப்பிக்காவிட்டால் மீன் வீசிறிகள் ஓடாது. மீன் வீளாக்குகள் எரியாது. மீன் அடுப்புகளில் சமைக்க முடியாது. அது போல, அந்தப்பந்தனம் இல்லாத ஆஸ்யங்களின் மூர்த்திகளில் நெய்வீக்க சக்தி தேங்கி நிற்காது. கொம்பபருக்கு, கருங்குங்கலிலியம், சுக்கான், காலிக்கல், வெண் மெழுகு, வெண்ணெய், செம்பஞ்ச, திலிங்கம் ஆகிய எட்டூப் பொறுட்களால் வீதிப்படி தயாரிக்கப்படுவது அந்தப் பரந்தனம் திருக்கோயில்களில் எழுந்தருளியுள்ள மூர்த்திகளுக்கு திந்த அஷ்டப்ரந்தனத்துப் பக்தியிடும் ஆகம ஸுரியீன் வெண்ணெயம் சாத்தினால் இறைவனின் அளப்பரிய சீதுசக்தி மூர்த்திகளில் தோட்டாந்து நிலை பெற்றிருக்கும்.

மகா கும்பாபீஜேகத்தில் அந்தப்ரந்தனம் சாத்துவது மீக முக்கியமான ஒரு பளி இறைவனின் எல்லையற்ற சீதுசக்தி ஆஸ்யங்களில் பிரமரங்கிரும் எனப்படும் வீளன உக்கிருதனை வழியாக வீளனக்கலைப் பயநிலையும் நிற்கிறது. ரீலையங்களிலும், வாளெளாவி நிறுவனங்களிலும் ஒலி அவைகளை வாங்கிப் பல இடங்களுக்குப் பரவசெய்ய கருவிகள் அவைக்கப்படுகின்றன அவைவா? அதே சூரியில் நுட்பம்தான் திருக்கோயில்களிலும் செயல்படுகிறது. ஆஸ்யங்களில் வீளனக் கலசங்கள் கெம்பீனால் அவைக்கப்படுவதற்கு திதுவை காரணம் கெடு வழியாகச் சக்தி எளிதில் பிரவூபமாக கும்பாபீஜேகத்திற்கு முன்பாக ஆஸ்யங்களைப் பழுதுபார்த்து, புதிய பதுகிகள் அவைப்பர்கள்: அந்தால் ஏற்கனவே உந்ன பகுதிகளைப் புதுப்பிப்பர்கள்.

திருக்கோயில்கள்பக்க கிருவுத்துத் துப்பமை கெவநர்க முன்பாக செய்விலுக்கு வெளியை ஒரு யாக காலை அவைத்து

அங்கு சீல நீணங்கள் இறைவனைக் கடங்களில் எழுந்தார்கள். இறைவன் துற்காலிகமாக எழுந்தார்களும் இப்பொது சாலை “பீப் வடிலில் உள்ள பெருமானங்க் கும்பத்தில் [குட்டத்தில்] உள்ள புனிதமான நீரில் ஆவாறுணம் செய்வீப்பது” என்று இதனைக் குறிப்பிடும்.

கும்பாபீஜேஷ்ட காலத்தில் யாக சாலை பூஷைகள் மீகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தனவு யாகங்களையில் ஆஸு மற்று அரசமரம் முதலீயவற்றின் சமித்து களதும் பசு நெய்யினாலும் வேறாமங்களைச் செய்வார்கள். ஜூராடுகளிடத்தில் உள்ள அக்ஸியில் பொருள்களை இடப்பான் அவை இறைவனிடம் சென்று அவையும் யாக சாலையில் சீருப்பு வழிபாடுகள், வேத பாராயணம், ஆகம பாராயணம் மங்கல வாத்திய இசை, சமய வீரியமூர்கள் முதலீயவையும் இப்பொதும் பெறும். இறுதியாக சாலைக் குடும்பங்களில் உள்ள புனித நீணால் கோபுர உக்கியின் விராமக்கல்களுக்கும் குறுவையுமில்லை பூநிதரியாக முதலீயக்கும் தபிஜேஷ்டம் செய்யப்படும் கும்ப நீணால் அவையும் அபிஜேஷ்டம் கும்பாபீஜேஷ்டம்.

வேத ஆகம நூறி முறை தவறாமல் மகா கும்பாபீஜேஷ்டங்களையும் சம்ப்ரிராட்சனங்களையும் [புனித நீணரத் தெளித்துப்] செய்பவர்களுக்கும். சென்பிப்பவர்களுக்கும் பகவானின் பரிபூரணமான கருந் கிணங்கும்.

நன்றி: மங்கை

தெளிவு குருவின் திருமேனி காண்டல்
தெளிவு குருவின் திருவார்த்தை கேட்டல்
தெளிவு குருவின் திருநாமஞ் செப்பல்
தெளிவு குருஞ்பஞ் சிந்தித்தல் தானே

திருமந்திரம்

பீள்ளையார் சுழி

பழங்காலத்து கல்வெட்டுக்களிலும் பழங்காலத்து ஒலைச்சுவடிகளிலும் பீள்ளையார் சுழி போட்டு எழுதும் பழக்கம் இருந்து வந்திருக்கின்றது. இது எப்படி ஏற்பட்டது என்ற கருத்து எல்லோர் மனத்திலும் கேள்வீக்குறியாக இருக்கின்றது.

இம் என்பது முதல் எழுத்து இதனை வீரைந்து எழுதும் போது ‘உ’ என்று வரும். இப்படி எழுதினார்கள் தமிழ் மக்கள். எழுத்துக்களுக்கெல்லாம் தாயாகிய பிரணவ வடிவத்தை முன்னெழுதியே ஏனையவற்றினை பின் எழுதினர். இந்தப் பிரணவம் பீள்ளையார் வடிவம் பிரணவத்தின் தீரிந்த வடிவமே பீள்ளையார் சுழி எனக் கூறுவார்.

பிரணவம் ஐந்தெழுத்துக்களின் கூட்டம் முதல் ஒரு நட்சத்தீர வடிவ அதாவது வட்டப்புள்ளி இரண்டாம் வடிவ தண்டம் போலப்படிக்கையில் கீட்க்கும் நேர்க்கோடு மூன்றாம் உரு வட்டம். நான்காம் உரு பீற்றுத், ஐந்தாம் உரு பீந்து, இவற்றுள் வட்டப்புள்ளியும் நேர்க்கோடும் இணைந்து பீள்ளையார் சுழியாகிறது. இந்தச் சுழியை இட்டாலே போதும் பீள்ளையார் வணக்கம் ஆகவீடுகிறது.

பிரணவத்தின் ஐந்து கூறுகளுக்கும் உரிய அதேவதைகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களை இன்னார் என்று கூறவந்த சீவஞானபோதம் அகரத்தீற்கு பிரமனையும், உகரத்தீற்கு தீருமலையும் மகரத்தீற்கு உருத்தீரனையும் பிந்துவுக்கு மகேசுஸனையும், நாகத்தீற்கு சதாசீவனையும் சூறிற்று. எழுத்தொடங்குவது என்பது இலக்கிய சீருஷ்ட அதனால் இலக்கியம் தோன்றவும், நீண்று நிலவுவும், வளர்ச்சி பெறவும் ஐந்து தெய்வங்களையும் வணங்கும் முகத்தான் பீள்ளையார் சுழியினை இட்டு எழுத தொடங்குகின்றோம்.

ச.தண்டாணி தேசிகர்
திருவாவடுதுறை ஆதீனம்.

பிரதோஷவிரதம்

இவ்வொரு மாதமும் பிரதோஷ நாளன்று சிவபெருமானின் அருள் வேண்டி அனுஸ்திக்கும் விரதமே பிரதோஷ விரதமாகும். பொதுவாக பிரதோஷ காலம் என்பது பகல் முடியும் நேரம் முதல் வாளில் நிலவு தோன்றும் நேரம் வரை உள்ள காலம் என்பர். அதாவது மாலை 5.45 மணிக்கு மேல் 6.30 மணிக்குள் பிரதோஷ காலம் ஆகும். ஓவ்வொரு மாதமும் அமாவாசையிலிருந்து 13ஆம் நாளும் பெளரணமியிலிருந்து 13ம் நாளும் திரயோததி திதியாகும். அன்றுதான் பிரதோஷநாள் மாதத்திற்கு இரண்டு பிரதோஷ நாட்கள் வருகின்றன.

பிரதோஷம் என்பது இரவின் தொடக்கம் என்றும் சிறந்த நேரம் என்றும் பொருள்படும் கடுமையான தோஷ வேளையாகும் என்று கூறுவர் சிலர். அதாவது தீய சக்திகள் விலக வேண்டி சிவபெருமானை வணங்கத்தக்க திருநாளாகும் இது.

1. நித்தியப் பிரதோஷம்

நாள் தோறும் குரியன் மறைவதற்கு 3 நாழிகைக்கு முன்பு நட்சத்திரங்கள் தெரியும் வரை உள்ள காலத்தில் வருவது நித்தியப் பிரதோஷம் ஆகும்.

2. பட்சப் பிரதோஷம்

சுக்லபட்ச சதுர்த்திநாளில் மாலை வேளையில் வருவது பட்சப் பிரதோஷம் ஆகும்.

3. மாதப்பிரதோஷம்

அமாவாசையிலிருந்து 13ஆம் நாளும் பெளரணமியிலிருந்து 13ஆம் நாளும் திரயோதசி திதியில் வருவது மாதப் பிரதோஷம் ஆகும்.

4. மகாப் பிரதோஷம்

பிரதோஷநாள் சனிக் கிழமையாக இருப்பின் அது மகாப் பிரதோஷம் ஆகும்.

5. பிரளயப் பிரதோஷம்

பிரளயகாலத்தில் எல்லாம் சிவனுடன் ஒடுங்கும் வேளையில் வருவது பிரளயப் பிரதோஷம் ஆகும்.

சோம சூத்திரப் பிரதக்ஷை:

பிரதோஷ காலத்தில் மட்டும் வழக்கமாக வருவது போல் ஆலயப் பிரதட்சணம் வருதல் கூடாது. அப்ர தட்சணம் வருதல் வேண்டும். இதைத்தான் சோம சூத்திரப் பிரதக்ஷை என்பார். முதலில் நந்தி தேவரைத் தரிசித்து அங்கிருந்து இடமாகச் சென்று சண்டேச நாயனாரை வணங்கி பின்பு சென்ற வழியே திரும்பி வந்து மறுபடியும் நந்தி தேவரைத் தரிசித்து பின்பு அங்கிருந்து வலமாகச் சென்று சண்டேச நாயனாரைத் தரிசித்து பின்பு திரும்பி வந்து நந்தி தேவரை வணங்கி அவருடைய இரண்டு கொம்பின் நடுவே பிரணவத்தோடு கூட “ஹரஹர” என்று சொல்லிச் சிவவிங்கப் பெருமானைத் தரிசித்து வணங்க வேண்டும். இவ்வாறு செய்யும் பிரதக்ஷைத் திற்கு “சோமகுத்திரப் பிரதக்ஷை” என்று பெயர் இதனைப் பிரதோஷ காலத்தில் செய்தால் விசேஷமான பலன் உண்டு.

பிரதோஷநாளில் அப்ரத்சணம் வரக் காரணம்:

தசமி திதி காலை வேளையில் அயிர்தம் பெற வேண்டி தேவர்களும், அசுரர்களும் மந்திரமலையை மத்தாகவும், வாசகி என்னும் பாம்பைக் கயிறாகவும் கொண்டு திருப்பாற் கடலைக் கடையத் தொடங்கினர். தொடர்ந்து கடைந்து கொண்டே இருந்தனர். இரவு கழிந்து மறு நாள் ஏகாதசி காலையில் வாசகியின் ஆலமும் (விஷமும்) கடலில் தொன்றிய ஆலமும் சேர்ந்து ஆலகாலமாகி எங்கும் புகை மண்டலம் போல் எழுந்தது.

அதன் அனல் கொடுமை தாங்க மாட்டாத தேவர்கள் சிவபெருமானிடம் முறையிட திருக்கயிலைநோக்கி ஒடி வலமாகச் செல்ல முயன்றனர். அவ்வாறு வலமாகச் செல்ல விடி மண்டலம் தடுத்த காரணத்தால் - அப்ர (இடது) தட்சணமாக ஒடி கயிலை அடைந்தனர். இவ்வாறு தேவர்கள் அன்று கயிலையை அடைய அப்ர தட்சணம் வந்த காரணத்தால்தான் சிவாலய பிரதோஷ நாளன்று அப்ர தட்சணம் வரும் முறை பின்பற்றப்படுகிறது. இதுவே சோம குத்ர பிரதட்சணம் ஆகியது.

கிருஷ்ண பட்சத் திரயோதசியில் பூஜை தொடங்கி ஓர் ஆண்டு பிரதோஷ பூஜை செய்து, உதயாபனம் செய்வது மகா பிரதோஷ விரதம் ஆகும். இந்த விரதத்தை ஜப்பசி, கார்த்திகை, சித்திரை, வைகாசி என்ற நாள்கு மாதங்களுள் ஒன்றில் சனிக்கிழமையில் வரும் பிரதோஷத்திலிருந்து முதலாகத் தொடங்கி அனுஷ்டிக்க வேண்டும். இவ்வாறு வரும் சனிப் பிரதோஷம் மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்தது என்று ஆகமம் கூறுகிறது.

பிரதோஷ நாளன்று திருமால் திருக்கயிலாயத்தில் இருந்ததை நினைவுட்டும் வகையில் இன்றும் ஒவ்வொரு பிரதோஷ நாள் மாலையிலும் பெருமாள் ஆலயங்களில் திரையிட்டு மறைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் ஜத்கம் பின்பற்றப்படுகின்றது.

வழிபடும் முறை:

- * விடியற்காலை எழுந்து, நீராடி, மடியுடுத்தி, நெற்றியில் சைவச் சின்னங்களை தரித்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.
- * முழுஉபவாசம் இருந்து படுக்கையில் படுக்காமல், சிவ புராணம் சிவநாமவளிகளைப் படித்துக் கொண்டு சிவ சிந்தனையோடு இருக்க வேண்டும்.
- * மாலையில் குரியின் அஸ்தமனமாக நான்கு நாழிகைக்கு முன்பு மீண்டும் ஸ்நானம் செய்து மடியுடுத்தி நெற்றியில் திருநீறு பூசிக்கொள்ள வேண்டும்.
- * இல்லத்தில் சிவலிங்கமம், நந்தியும் கற்படிமாகவோ, விக்கிரகமாகவோ இருப்பின் அவற்றிற்கு அபிஷேகம் செய்து வில்ல தளத்தால் அர்ச்சனை ஆராதனை செய்ய வேண்டும்.
- * அல்லவெனில் மாலை பிரதோஷ வேளையில் சிவாலயத்திற்குச் சென்று சிவபெருமானுக்கும், நந்தி தேவருக்கும் நடைபெறும் மஹன்யாச ருத்ர ஜபத்துடன் கூடிய அபிஷேகத்தைக் கண் குனிரக்காண வேண்டும்.
- * நந்தி தேவருக்கு அருகம் புல் மாலையை அணிவிக்க வேண்டும்.
- * மாவினால் அகல் செய்து தூய்க்கையான பசு நெய்விட்டு விளக் கெரிக்க வேண்டும்.
- * காரரிசியில் வெல்லம் கலந்து நந்தி தேவருக்கு நிவேதனம் செய்ய வேண்டும்.
- * தீபாராதனை வேளையில் நந்தி தேவாளின் இரு கொம்புகளுக்கிடையே சிவ பெருமானைக் கண்டு ‘ஹரஹர’ என்று கூறி வணங்க வேண்டும்.
- * பிரதோஷ நாளில் ஆலயத்தை வலம் வரும் போது அப்ர தட்சினமாக வர வேண்டும்.
- * பின்னர் சிவபெருமான் உமாதேவியாருடன் ரிஷோருடராய் பிரதோஷநாயகராய், பிரதோஷகாலத்தில் (மாலை 5.45 முதல் 6.30 மணி வரை) ஆலயத்தை வலம் வரும் பொழுது கண்டு தரிசிப்பது மிகப் பெரிய புண்ணியமாகும்.
- * சிவ ஆலயங்களில் வேத பாராயனத்துடன் முதலிலும், திருமுறை பாராயனத்துடன் இரண்டாவதும், நாதஸ் வர மங்கல இசையுடன் முன்றாவதுமான முன்றுமுறை ஆலய வலம் நடைபெறும். இரண்டாவது வலம் வரும் போது இறைவனையும், இறைவியையும் சாசான தீக்கில் இருந்தருளச் செய்வார்கள் அப்போது காண்பிக்கப்படும் கற்பூர ஆரத்தியைக் கண்டு தரிசிப்போருக்கு மிகுந்த பலன் உண்டு என்று கூறப்படுகிறது.
- * சிவ தரிசனம் முடிந்ததும் வீட்டிற்கு வந்து இருவருக்காவது அன்னமிட்டு அதன் பிறகு உண்பதே சிறப்பு என்று கூறப்படுகின்றது.

நன்றி: மங்கை

உலகில் உயிர்கள் யாவும் அநாதியானது. என்றும் அழிவில்லாதது. உயிர்கள் அவ்வப்போது தன் உடலை மாற்றிக் கொள்கிறது. ஒவ்வொரு உடலுக்கும் ஒரு தாயுண்டு. அந்த தாய் தான் ஸகல சக்தியையும் உருவாக்கித் தருகிறான். முதலில் தாயை வணங்க, மதிக்கக் கற்றுக் கொண்டான் மனிதன். உலகில் பிறந்தவுடன் அவன் அறிந்தது தாயைத்தான். தாயின் மூலம் தான் தந்தையை அறிகின்றான். தந்தையின் மூலம் நல்ல குருவை அடைகின்றான். குருவின் மூலம் தெய்வத்தை அறிகின்றான். இதனையே மாதா, குரு. தெய்வம் என்று கூறப்படுகிறது. தாய் அன்பையும் ஆற்றலையும் பக்குவமறிந்து போதித்து, வல்லவனாக ஆக்கிறான். தாயை வணங்கக் கற்றுக் கொண்டதால் தாய்

வழிபாடே பின்னர் சக்தி வழிபாடாக மினிர்துள்ளது. தாய் அவனுக்கு அறிவை புகட்டினாள். அதுவே பின்னார் அறிவுக் கடவுளான சரஸ்வதி வழிபாடாகவும், தாய் அவனுக்கு தின்பண்டங்கள் வாங்க காச கொடுத்தாள், அதுவே ஸகல செல்வங்களைத் தரும் ஸ்த்ரி வழிபாடாகவும், தாய் அவனுக்கு நல்ல ஆற்றலையும் வீரத்தையும் போதித்தாள். இலக்கியத்தில் தாய் தன் கணவன் போரில் வீரமரணம் அடைந்தான் என்பதை அறிந்து தன் ஒரே மகனை சிறுவனாக இருந்தபோதிலும் அவனுக்கு போருடைகளை அணிவித்து வில்லையும் வாயையும் தந்து போருக்கு அனுப்பிமகனே வெற்றியிடன் திரும்பி வா. ஒரு சமயம் மரணம் ஏற்படுமானால் மார்பில் அடிப்பட்டவனாக கிறக்கவேண்டும். முதுகல் அடிப்பட்டு கிறந்தாய் என்பதைக் கேட்டால் உனக்குப் பால் தந்த மராபகத்தை அரிந்து ஏந்து விடுவேன் என்று வீர வாக்கியம் கூறியத்தாகத் தமிழ் இலக்கியங்கள் கூறும் வீரத்தை ஊட்டியதைத்தான் பின்னர் தூர்க்கை வழிபாடாக மினிர்துள்ளது.

உலகின் மனித குலம் முதன் முதலில் தாயை அறிந்து அவள் மூலமாக எல்லா ஆற்றலையும் பெற்றுள்ளதால், சக்தி வழிபாட்டை முதல் வழிபாடாக அமைத்துக் கொண்டுள்ளது. தாய் (அன்னை) வழிபாடே மிக தொன்மையாக உள்ளது. அதன் வளர்ச்சியே இன்று சக்தி வழிபாடாகத் திகழ்கிறது.

இறைவன் செய்யும் எல்லா செயல்களும் சக்தி மூலம் நடைபெறுவதை சிவாகமம் உரைக்கின்றது. இறைவனுக்கு மூன்று சக்திகள் - 1. யோகசக்தி, 2. போகசக்தி, 3. வீரசக்தி. இறைவன் நிச்சலமாக இருக்கும் போது யோகசக்தியாகவும், உலகைப் படைக்க விரும்பும் போது போக சக்தியாகவும், அருள்பாலிக்க விரும்பும் போது வீர சக்தியாகவும் செயல் படுவதால் அருள்து சக்தியாகும் என்று சிவஞான சித்தியார் கூறுகிறது. இறைவனும் சக்தியும் என்றும் பிரியாதது நெருப்பும் குடும் போல தன்னிரும் தட்பமும் போல உள்ளது என்பார்.

அம்பிகை வழிபாட்டுமன் கூரண்மை

சமயாசாரியர்கள் இறைவன் சக்தி யோடு கண்டார்கள். திருஞானசம்பந்தர், இறைவனைப்பெண்ணில் நல்லாளாடும் பெருந்தகை

யிருந்ததே என்றும், தீருநாவுக்கரசு கவாமிகள் மாதாபிறைக் கண்ணியானை என்றும், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் வைத்தாய் பெண்னை தென்பால் வெண்ணெய் நல்லுள்ள என்றும் பாடியுள்ளார்கள். மணிவாசகப் பெருமான் பெண் சுமந்த பாகத்தன் என்று பாடியுள்ளார். வேத உபநிஷத் துணோரண்மையான் மஹதோமஹர்யான் - அனுவிருகு அனுவாயும் (சிறியதற் கெல்லாம் சிறியதாயும்) மஹத்திற் கெல்லாம் மஹத்தாயும் (பெரியதற் குல்லாம் பெரியதாயும்) என்று கூறுகிறது.

விஞ்ஞானிகள் அனுவை பிளந்து ஆராய்ச் சி செய்தபோது ஒரு பகுதி ஆடிக் கொண்டும் ஒரு பகுதி ஆடாமலும் இருந்ததைக் கண்டார்கள். இதனையே மெய்ஞானிகள் சிவம் ஆடிக் கொண்டும் சக்தி ஆடாமலும் இருப்பதை நமக்கு நடராஜத்துவமாக உணர்த்தியுள்ளார்கள்.

திருஞானசம்பந்தப் பெருமானுக்கு அருள் பாலிக்க விரும்பிய இறைவன், தன் அருளான சக்தியின் மூலம் ஞானப் பாலைத் தரச் செய்தார். தந்தையான சிவபாத ஹிருதயர் கேட்ட பொழுது ஞானக்குழந்தையான திருஞானசம்பந்தர் தோடுடைய செவியன் என்று சக்தியோடு சேர்த்து இறைவனைச் சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

சிவாகமம் சிவாலயத்தில், நல்ல குருவின் மூலம் பாசநீக்கம் பெற்ற உயிர்களுக்கு சிவயோகந் தந்த பின்னர் சிவ சாயுஜ்யத்தைத் தருவதை, உயிர்கள்

பகுத் தன் மையுடையன என் பதை உள் நந்தியாகவும், பாசம் என் பதை இறைவனை மறைந் திருக்கும் திரையாகவும், அதனை நீக்கி பதியாகிய இறைவனை காட்டும் குருவாக குருக்களும், இறைவனைக் கண்ட உயிர் களுக்கு சிவபோகத்தைத் தருபவளாக அர்த்த மண்டபத்தில் போக சக்தியாக இருந்து பின்னர் ஜீவாத்மாவை இறைவனிடம் இரண்டறக் கலக்கச் செய்து சிவஸாயுஜ் யத் தைத் தருபவளாக சக்தி விளங்குகிறாள்.

பிரம்மனின் சக்தியே பிராம்மி
விஷ்ணுவின் சக்தியே வைஷ்ணவி
மகேசனின் சக்தியே மாகேகவரி
ருத்ரனின் சக்தியே ரெளத்ரி
குமரனின் சக்தியே கெளமாரி
கிந்திரனின் சக்தியே கிந்திரானி
வராஹ மூர்த்தியின் சக்தியே வாராஹி

காரிய ஸித் தியையும் புத் தியையும் தரக்கூடிய மஹா கணபதியின் சக்தியே சித்தி-புத்தியாகும். படைப் பவனுக்கு அறிவு மிகுதியாக இருக்கவேண்டுமென்பதால் படைப்புக் கடவுளான பிரமனுக்கு அறிவு தெய்வமான சரஸ்வதியே சக்தியாகும். காப்பவனுக்கு செல்வம் மிகுதியாக இருக்கவேண்டுமென்பதால் காத்தல் கடவுளான விஷ்ணுவிற்கு செல்வத் தின் நாயகியான மஹா வெஷ்மியே சக்தியாகும். அழித்தல் தொழில் செய்யும் காலாக்ணி ருத்ரனுக்கு காலத்தை நிர்ணயம் செய்யும் மஹா காளியே சக்தியாகும்.

ஆகையால் உலகம், தோன்றிய காலம் முதல் இன்றுவரை பரிஞாம வளர்ச்சி யாக வளர்ந்து வந்துள்ள போதும் மிகத் தொன்மையாக உள்ளது அம்பிகை வழிபாடு. நாழும் அன்ன பராசக்தியை வழிபாடு செய்து எல்லா நலங்களுடன் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்துவர, திருவாவடுதுறை ஆத்னத் திற்குச் சொந்தமான திருமங்கலக்குடி ஸ்ரீ அருள்தரும் பிராணநாதேஸ்வர் திருவருளைப் பெற்று எல்லா நலங்களுடன் பல்லாண்டு வாழ்ந்துவரவேண்டுவோமாக!

சீவாகம ஞான சாகரம்
என்.கிராமநாத சீவாசாரியார்,
தீருக்கோலக்கா, சீர்காடு.

அபௌரூபாஜை

அபென்தாஜ் பஜார்வக்

பறாளாப் ஸ்ரீ சீவாக்பீரமணிய சவாமி ஆலயமகா கும்பாபிஷே பூர்த்தீயினை முன்னிட்டு மலர் வெளியிரும் செய்தீயறிந்து அகமகிழ்வறு கிண்றேன். இவ் ஆலயத்தீர்ப்பணி வேலை களில் பங்கு கொள்ள எனக்கும் இடம் கொடுத்தமைக்காக இறைவன், பன்னிரு தீருக்கரவள்ளல் பாதபங்கமயம் போற்றி வணங்கி வழிபடுவதுடன் நீண்றுவீடாது தீருப்பணிவேலைகளில் ஒத்துழைப்புக் கொடுத்த அனைவருக்கும் ஸ்ரீ ஷண்முக நாதப் பெருமான் நல்லருள் கீடைக்க வேண்டிப் பெருமானைப் பீரார்த்தீக்கிண்றேன்.

“மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

நன்றி!

* * * * *

ஒருத்தி அழகும் விவேகமும் உள்ள ஒருவனை விவாகஞ் செய்ய வேண்டும் என்று வெகு நாளாகக் காத்திருந்தாள். ஒருநாள் அழகுள் புருஷன் வந்தான். அவன் விவேகியோ என்று அறியும் பொருட்டு அவனோடு பேசிக்கொண்டிருந்தாள். அப்பொழுது அங்கே சடசட என்றது. அவன் “அது என்ன” என்றான். “அது உடும்பு” என்றாள். “அதில் ஓரிரு பிடுங்கிவா: காது குடைதல் வேண்டும்” என்றான். “உடும்புக்கு இரகு இருக்குமா! போ” என்று அவனை அனுப்பிவிட்டாள். சிலநாள் சென்றபின், வேற்றாருவன் வந்தான். அவனுடனே “முன் ஒரு முடன் உடும்பிலே இரகு பிடுங்கி வரச்சொன்னான்” என்றாள். அதற்கு அவன் சிரித்து, “அவன் ஆமை என்று நினைத்தான் போலும்” என்றான். இவன் அவனிலும் பெருமுடன் என்று எண்ணி, இவனையும் இகழ்ந்து போகச் சொன்னாள்.

ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் பாலபாடம்

* * * * *

டாங்களாம் துரும்

வேதம் - ஆகமம் - பாகம்

ஸ்ரீ. நாராயணகவாழி, எம். ஏ. என். ஏ., எஸ். எட்.,
தூசிரியர், திருவாவடுதூர் துறைக் கல்வி நிலையம்,
திருவிழைச்சூதூர்.

(இக்கட்டுரை ஆசிரியர் திருமங்கலக்குடி ஸ்ரீப்ராணநாதர் திருக்கோயில் கும்பா பிஷேகத்தில் யாவரும் பொதுவாக அறிதல் வேண்டி வேதம்- ஆகமம் - யாகத்தீர்குரிய பொருள்கள் - பிற பலன்கள் ஆகியன தொகுத்து வழங்கியுள்ளார்.).

ஓம் என்ற மூலமந் திரத்தை விளக்க வந்தது வேதாகமம். அது ஈஸ்வரனின் அருளையும், புருஷர் களுக்கும் உலகத் தீர்கும் உள்ள தொடர்பையும், தொடர்பினால் ஏற்படுகின்ற பாசத்தையும் விடுவிக்கின்ற முறையினையும், பாசத்தை விட்டதனால் மனிதன் (பகு) சர் வேஸ்வரனின் திருவருளுக்குப் பாத்திரமாகின்றான் என்பதையும் விளக்குகிறது.

மேற்கண்ட கருத்தை விளக்க வந்ததுதான் நான் கு வேதங்களும், அதன் முடிவாக அமைந்த உபநிஷத்துக்களும், அதன் பிறகு வந்த ஆகமங்களும் ஆகும்.

ஆகமத்தின் பொருள்

காமிகம் முதலிய சிவஞானம் ஊர்த்துவச் சுரோதோற் பவங்களாகி மேன் முகத்தீர் பிறந்தன, என்று காமிகாகமம் கூறுகின்றது. வேதங்களான இருக்கு, யகர், சாமம், அதர்வம் என்பது சிவனது மற்றை முகங்களில் பிறந்தன.

இந்தச் சிவாகமங்கள் காமிகம் முதலாக இருபத்தெட்டு ஆகமங்களாம்.

1) ஆ- என்பது பாசம், க-என்பதுபச, ம- என்பது பதி (உலகம், ஆன்மா, கடவுள்). ஆகவே மூப் பொருள் உண்மையை விளக்க வந்ததுதான் ஆகமம் என்று புலப்படுகிறது.

2) ஆ-என்பது சிவஞானமும், க- என்பது மோட்சமும், ம- என்பது மலநாசமும் ஆகும் ஆன்மாக்களிடத்தில் இருக்கும் மும்மலத்தையும் நாசங்கு செய்து சிவ ஞானத்தைத் தோற்றுவித்து மோட்சத்தைக் கொடுக்கவல்லது ஆகமமேயாகும்.

இதனை மனிவாசகர் கூறுகையில்

ஆகமம் ஆகி நின்று அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க

என்று திருவாசகத்தில் கூறுகின்றார்.

ஆகமங்கள்

1)காமிகம், (2) யோகசம், (3) சிந்தியம்,(4) காரணம், (5) அசிதம், (6) தீப்தம், (7) குக்குமம், (8) சகச்சிரம், (9) அம்கமான், (10) கப்பிரபேதம், (11) விஜயம், (12), நிச்சவாசம், (13) சவாயம்புவம், (14) ஆக்கினேயம், (15) வீரம், (16) ரெளரவம், (17) மகுடம், (18) விமலம், (19) சந்திரஞானம், (20) முகவிம்பம், (21) புரோற்கீதம், (22) லளிதம், (23) சித்தம், (24) சந்தானம், (25) சர்வோக்தம், (26) பாரமேகரம், (27) கிரணம், (28) வாதுளம் முதலியன மேலும் இதனுள் 207 உபாகமங்களும் உள்ளன.

ஆகமத்தினுள்ளே.....

இவ்வாகமங்கள் மந்திரமெனவும் தந்திரமெனவும் சித்தாந்தமெனவும் பெயர் பெறுகின்றன. இந்த இருபத்தெட்டு சிவாகமங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் கோடி கிரந்தமாக இருபத்தெட்டு கோடி கிரந்தங்கள் உள்ளன. இவைகள் (1) ஞானபாதம்,(2) யோகபாதம், (3) கிரியா பாதம், (4) சரியாபாதம் என்று நான்கு பாதங்களாக அமைந்துள்ளன.

(1) பதி, பச, பாசம், (கடவுள், ஆண்மா, உலகம்) என்னும் முப்பொருளின் உண்மையை ஞானபாதம் விளக்குகின்றது.

(2) பிராணாயாமம் முதலிய அங்கங்களோடும் கூடிய சிவயோகத்தை யோகபாதம் விளக்குகின்றது.

(3) மந்திரங்களின் உத்தாரம், சந்தியாவந்தனம், பூசை செபம், ஓமம் என்பவைகளையும் விளக்கி, சமய தீட்சை, விசேஷ தீட்சை, நிர்வாண தீட்சை, ஆசாரியாபிழேகம் முதலியவைகளைக் கிரியாபாதம் விளக்குகிறது.

(4) சமயாசாரங்களையும் அதன் நுட்பங்களையும் தொண்டு செய்கின்ற வழிமுறைகளையும் சரியாபாதம் விளக்குகிறது.

இந்த இருபத்தெட்டு சிவாகமங்கள் சிவபெருமானது ஒவ்வொரு அவயவத்தைப் பொருந்துவதுபோல அமைந்துள்ளன.

ஆகமங்களின் விடையங்கள் வேதங்களில் நேரிடையாகக் கூறப்படாமல் சூலோகமாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளன. மேலும் வேதச் சொற்கள் நுட்பமான சொற்களினாலும், ஆகமங்கள் எனிய சொற்களினாலும் (விரிவுரை போன்று) அமைந்துள்ளன. வேதவாக்கியங்கள் சூலோகமாதால் பல பொருளாகக் கொள்ளப்படும். ஆகமம் தெளிந்து உணர்த்தும் விரிவுரையாகப் பொருள் கொள்ளக் கூடியதாகும்.

வேதாந்தம்

வேதங்களின் முடிவாக அமைந்த உபநிஷத்துக்கள்தான் வேதாந்தம் ஆகும். வேதம் பு அந்தம் (முடிபு) - வேதாந்தம். இந்த வேதாந்தத்திற்கு விளக்கம் அளித்தவர்கள் தாம் ஆதிசங்கரார், இராமானுஜர், மத்துவர் முதலியோர். பிறகு இவர்கள் பிரம்ம குத்திரத்திற்கு விளக்கம் செய்யும் போது தங்கள் விளக்கத்திற்கு, அத்வைதம், விசிஷ்டாத்வவைதம், துவைதம் என்று பெயர் குட்டினர்.

இருக்குவேத உபநிஷத்துக்கள்

இந்த இருக்கு வேதம் 21 சாகைகளைக் கொண்டது. (1) ஜத்ரேய, (2) கெளவீதகீ, (3) நாதவிந்து, (4) ஆத்மப் பிரபோதம், (5) நிருவாண, (6) முத்கலை, (7) அட்சமாலிகை, (8) திரிபுரை, (9) சௌபாக்கியம், (10) வக்விருச்சானை என்ற பத்து உபநிஷத்துக்கள் கொண்டதாகும்.

யூதரேவ உபநிஷத்துக்கள்

இவ்வேதம் 180 சாகைகளைக் கொண்டது. இதனுள் 51 உபநிஷத்துக்கள் உள்ளன. அவையாவன (1)கடவல்லி (2) தைத்திரீயம், (3) பிரமம், (4) கைவல் லியம்,(5) சுவேததாச் சுவதரம், (6) கர்ப்பம், (7) நாராயணம், (8) அமிர்தவிந்து, (9) அமிர்தநாதம் (10)காலாக்கினிருத்திரம் (11) சுரிகை (12) சர்வசாரம், (13) சுகரக்கியம், (14) தேசோவிந்து, (15) தியாவளிந்து, (16) பிரமவித்தியை (17) யோகதத்துவம், (18) தட்சிணாமூர்த்தி, (19) கந்தம், (20) சாரீரகம், (21) யோகசிகை, (22) ஏகாட்சரம், (23) அட்சியம், (24) அவதாதம், (25) கரம், (26) உருத்திரவிருதயம், (27) யோககுண்டலினி, (28) பஞ்சப்பிரமம், (29)

பிராணாக்கினி கோத்திரம், (30) வராகம், (31) கலிசந்தரணம், (32) சரகவதி, (33) ஈசாவாசியம், (34) பிருகதாரணியம், (35) சாபாலம், (36) அம்சம், (37) பரமஹம்சம், (38) கபாலம், (39) மந்திரிகை,(40) நிராலம்பம்,(41) திரிசிகி, (42) மண்டலம், (43)அத்துவயதாரகம்,(44) பைங்கலம், (45) பிட்சு, (46) தூரியாதீதம், (47) அத்தியாத்துமம், (48) தாரசரம், (49) யாக்ஞவல்கியம், (50) சாட்டியாயனி, (51) முத்திகம்.

சாமவேத உபநிஷத்துக்கள்

இந்த வேதம் 1000 சாகைகளைக் கொண்டது. இதனுள் 16 உபநிஷத்துக்கள் உள்ளன. (1) கேணம், (2) சாந்தோக்கியம், (3) ஆருணி, (4) மைத்திராயணி, (5) மைத்திரேயி (6) வச்சிரகுசிகம், (7) யோககுடாமணி, (8) வாகவேதம், (9) மகத்து, (10) சந்நியாசம், (11) அவ்வியக்தம், (12) குண்டிகை, (13) சாவித்திரி, (14) உருத்திராக்க சாபாலம், (15) தரிசனம், (16) சாபாலம் முதலியன ஆகும்.

அதூவணவேத உபநிஷத்துக்கள்

இவ்வேதம் 50 சாகைகளைக் கொண்டது. இதனுள் 31 உபநிஷத்துக்கள் உள்ளன. (1) பிரச்சினம், (2) முண்டகம், (3) மாண்டுக்கியம், (4)அதர்வசிரக, (5) அதர்வசிகை, (6) பிருக்சாபாலம், (7) நிருசிம்மதாபினி, (8) நாரதபரி, (9) விராசகம், (10) சீகை (11) சரபம்,(12) திரிபாதவீயமகாநாராயணம், (13) இராமரகசியம், (14) இராமதாபினி, (15) சாண்டில்யம், (16) பரமஹம்சபரிவிராசகம், (17) அன்னபூரணை (18) குரியன், (19) ஆத்மம், (20) பாசுபதம், (21) பரப்பிரமம், (22) திரிபுராதபினி, (23) தேவி, (24) பாவணை, (25) பஸ்மசாபாலம், (26) கணபதி மகாவாக்கியம், (27) கோபாலதபனம், (28) கிருஷ்ணம், (29) ஹயக்கிரீவம், (30) தத்தாத்திரேயம், (31) காருடம் முதலியன ஆகும்.

வேதத் தின் ஞானகாண்டமும், ஆகமத் தின் ஞானகாண்டமும் முப்பொருள் உண்மையை விளக்க வந்தவையாகும். சனகாதி முனிவர்கள் கூறுகையில் சித்தாந்தத்தின் கருத்துக்களை வேதமும் ஆகமங்களும் தன்னகத் தே நிறுத்தியும் பல்வேறு வழிகளைக் காட்டியும் உண்மைப் பொருளை உள்ளவாறு வேதாகமங்கள் விளக்குகின்றன. என்று தெளிவுப்படுத்தியுள்ளனர். இவ்வாறான வேதங்கள்- ஆகமங்கள்; ஆகமங்களில் சொல்லப்பட்டவாறு அமைந்த கோயில்களில், விளங்கும் தெய்வத் திருமேனிகளுக்கு உரிய யாகங்கள் யாவும் இன்றைக்கும் திருக்கோயில்களில் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. யாகசாலைகள், யாகமந்திரங்கள், யாக திரவியங்கள், அபிஷேகங்கள், உபசாரங்கள் யாவும் பலநிலைகளில் விரிவாகவும் கருக்கமாகவும் நிகழ்த்தப்பட்டு வருகின்றதை யாவரும் அறிவர்.

யக்ஞம், யாகம், ஹோமம், வேள்வி, ஓமம் என்ற சொற்கள் ஒரே பொருளைத் தருவனவாகும். கடமை என்ற சொல்லிற்கு நம் முன்னோர்கள் வகுத்த சொற்களாகும். இறைவனுக்கு யாகம் செய்து வழிபடுவதும் ஒரு நல்ல கடமையாகும். யாகத் தின் மூலமாக முழுமையான பல்லனை அடையலாம். யாகத் தின் ருபமாக சிவன் விளங்குகின்றார் என்பதனை யக்ஞருபயநம் என்ற பதம் விளக்குகிறது.

ஜவகை யாகம்

1) சிவனை என்னுதல், சிவபூசை செய்தல் கர்மயாகம் ஆகும். 2) உடம்பை வளர்க்காது விரதம் இருந்து ஜம்புலன்களை அடக்குதல் தவயாகமாகும். 3) சிவ மூலமந் திரம் (பஞ்சாட்சரம்). ருத்ரம் முதலான மந்திரங்களை ஜபித்தல் ஜபயாகம் ஆகும். 4) சதாகாலம் சதாசிவனை தியானித்தல் தியான யாகம் ஆகும். 5) தியானத் தினால் இறைவனது அருளால் ஞானத்தைப் பெற்று அந்த ஞானாதீதத்தில் திளைத் திருப்பது ஞானயாகம் என்று இவை ஜவகை யாகங்களாம்.

மற்றைய யாகங்கள்

கணபதி முதலான அனைத்துத் தெய்வங்களுக்கும் யாகாதி விசேஷங்கள் உண்டு இவை தவிர ஆன்மாக்களின் இஷ்ட காம்யங்களை பூர்த்தி செய்யும் யாகங்களும் உண்டு சிறப்பாக ஏக காலத்தில்

பிரதான மூர்த்தியோடு இந்திராதி முதலான அனைத்து விசேஷ மூர்த்திகளுக்கு திருக்கொயில்களில் கும்பாபிஷேகம் என்ற முறையில் விசேஷ யாகங்கள் பல காலங்களோடு அனுசரித்து செய்யப்படுவதாகும். இந்த யாகங்கள் சிறப்பினுள் சிறப்பாகும்.

யாகசாலையின் புத்தகங்கள்

குகபதம்	-	1	தத்பதம்	-	64
சக்தி பதம்	-	8	புவனபதம்	-	72
நாத பதம்	-	16	மந்தர பதம்	-	80
பிந்து பதம்	-	24	பதபதம்	-	88
சதாசிவ பதம்	-	32	வர்ண பதம்	-	96
மகேசவர பதம்	-	40	ரூத்ர பதம்	-	104
சுத்தவித்யாபதம்	-	48	விஷ்ணு பதம்	-	112
கலா பதம்	-	56	பிரம்ம பதம்	-	120
சுத்தமாயா பதம்	-	128	கணபதம்	-	192
மிச்ரமாயாபதம்	-	136	சித்த பதம்	-	200
கலா பதம்	-	144	ஆழ்வி பதம்	-	208
காலம் பதம்	-	152	யஷ பதம்	-	216
நியதி பதம்	-	160	கந்தவர்வ பதம்	-	224
வித்யா பதம்	-	168	கர பதம்	-	232
ராக பதம்	-	176	ரஷாபதம்	-	240
தேவ பதம்	-	184	மாநவ பதம்	-	248

யாக சமித்துகள்

1.	வெள் ளௌருக்கு	17.	அறுகு
2.	பலாசு	18.	சந்தனக்கட்டை
3.	கருங்காலி	19.	வெள் ளௌருக்கு
4.	நாயுருவி	20.	வெட்டிவேர்
5.	அரசு	21.	விளாமிச்சவேர்
6.	மா	22.	செஞ்சந்தனக்கட்டை
7.	வில்வம்	23.	அகில்
8.	வன் னி	24.	தேவதாரு
9.	அத்தி	25.	பாதிரி
10.	ஆல்	26.	செண் பகம்
11.	யலா	27.	அசோகம்
12.	புன் னை	28.	குங்கிலியம்
13.	மகிழ்	29.	நெல் வி
14.	மூங்கில் (முள்நீக்கியது)	30.	மாவிறகு 1 அடிநீளம் கைப் பருமன்
15.	மாதுளை	31.	அரசு 1அடி நீளம் கைப் பருமன்.
16.	கிணுவை		

(குறிபு: 1 முதல் 19 வரை உள்ள சமித்துக்கள் 9 அங்குல நீளம் விரல் பருமனாகவும், 20 முதல் 29 முடிய 6 அங்குல நீளம் விரல் பருமனாகவும் இருக்கவேண்டும்).

யாக குண்டங்கள்

1.	சதுர குண்டம்	6.	பத்ம குண்டம்
2.	யோனி குண்டம்	7.	விருத்த குண்டம்

3.	அர்த்த சந்திர குண்டம்	8.	அஷ்டகோணம் குண்டம்
4.	திரிகோண குண்டம்	9.	பிரதானமான விருத்த குண்டம்
5.	ஷட்கோண குண்டம்		

குடத்தில் சுற்றுப்படும் நூல்

குடத்தில் சுற்றுப்பட்டுள்ள நூல் முன்று உள்ளதாக இருக்க வேண்டும். இந்த சுற்றுகள் உத்தமம், மத்திமம், அதமம் எனப்படும்.

1.	உத்தமம்:	நூல் சுற்றுப்பட்டுள்ள இடைவெளி என் அளவு இருப்பது.
2.	மத்திமம்:	நெல் இடைவெளி உள்ள சுற்றாக இருப்பது.
3.	அதமம்:	யானையின்கண் இடைவெளி உள்ள சுற்றாக இருப்பது.

அஷ்டபந்தன திரவியங்கள்

(1) சுக்கான்கல், (2) குங்கிலியம், (3) கொம்பரக்கு, (4) தேன்மெழுகு, (5) நற்காவி,(6) செம்பஞ்ச, (7) சாதிலிங்கம், (8) ஏருமைவெண் ஜெய்.

கணபதிக்கு ஒரை சீற்பு ஹோம திரவியங்கள்

அருகு, மோதகம், அவல், நெற்பொரி, சத்துமா, கருப்பங்கழி, தேங்காய்க்கறி, சுத்தமான என், வாழைப்பழம், இவைகளில் தேன், நெய், பால், வெல்லம் இவைகளைச் சேர்த்து ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

தீர்த்தங்கள்

திருக்குடங்களில் சேர்க்கப்படும் தீர்த்தங்கள் - கங்கை, யமுனை, கிருஷ்ணா, கோதாவரி, நார்மதை, நார்மதை, சிந்து, காவேரி, சரகவதி, குமரி, பயோஷ்ணி, சரயு மற்றும் அவ்வத் தலங்களில் பிரதானமாக விளங்கும் தீர்த்தங்கள் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

வாசகைப் பொருள்கள்

கொட்டம், துருக்கம், தகரம், அகில், சந்தளம்.

எட்டுவகைத் தாவியங்கள்

நெல், கம்பு, வரகு, தினை, சாமை, சோளம், நுவரை, மூங்கில் நெல்

பஞ்சகுண்ட விபரம்

1.	கிழக்கில்	-	ஆறுவளியாக் னி	-	சதுரகுண்டம்
2.	தெற்கில்	-	தவினாக் னி	-	அர்த்தசந்திர குண்டம்
3.	மேற்கில்	-	கார் றூபத்யம்	-	விருத்தகுண்டம்
4.	வடக்கில்	-	கேவலாக் னி	-	பத்மகுண்டம்
5.	வடகிழக்கில்	-	சிவாக் னி	-	விருத்தம் அல்லது சதுரகுண்டம்

நவகுண்ட விபரம்

1.	கிழக்கு	-	ஆறுவளியாக் னி	-	சதுரகுண்டம்
2.	தென் கிழக்கு	-	விருத்தாக் னி	-	யோளிகுண்டம்

3.	தெற் கு	-	தவினாக்னி	-	அர்த்தசந்திரகுண்டம்
4.	தென் மேற் கு	-	யெளவனாக்னி	-	தீரிகோணகுண்டம்
5.	மேற் கு	-	கார் ஹபத் யாக்னி	-	விருத் தகுண்டம்
6.	வடமேற் கு	-	பாலாக்னி	-	அறுகோணகுண்டம்
7.	வடக் கு	-	கேவலாக்னி	-	பத்மகுண்டம்
8.	வடகிழக் கு	-	சாமான் யாக்னி	-	எண் கோண குண்டம்
9.	சான் யம்	-	சிவாக்னி	-	விருத் தகுண்டம்

ஸ்நபனங்களின் எண்ணீக்கை (கும்பங்கள்)

1.	நவகலச ஸ்நபனம்	6.	நவோத்ரசத கலச ஸ்நபனம்
2.	சப்த தச கலசஸ்நபனம்	7.	நவோத்ர சதுரவிசத கலச ஸ்நபனம்
3.	பஞ்சவிம் சதி கலச ஸ்நபனம்	8.	நவோத்ர சதுரசத கலசஸ்நபனம்
4.	ஏகோநபபஞ்சாசத் கலச ஸ்நபனம்	9.	நவோத்ர சகஸ்ர கலச ஸ்நபனம்
5.	ஏகாச்தி கலச ஸ்நபனம்	10.	சகஸ்ர சுங்க மகா ஸ்நபனம்

ஒதக திரவியங்கள்

1.	ரத் திணோதகம்	13.	பலோதகம்
2.	லோகோதகம்	14.	காஷாயோதகம்
3.	தாதூதகம்	15.	ஆர் கோதகம்
4.	பீஜோதகம்	16.	காந்தோதகம்
5.	சுத் தோதகம்	17.	மூலதோயம்
6.	மிருதுதகம்	18.	சாந்தியுதோகம்
7.	மார்ஜன உதகம்	19.	புஷ் கரோதகம்
8.	பத் திரோதகம்	20.	கோதுமை
9.	பரிமார்ஜன உதகம்	21.	குளச் செந் நெல்
10.	புஷ் போதகம்	22.	சந்தானாதித் தைலம்
11.	மான் யோதகம்	23.	நெல் லிமுள் ளி
12.	அஸ் திரோதகம்	24.	மஞ் சள் மா

ஒடுசனம்

1.	பிருதுவி தத்துவம்	-	கூர்மாசனமும் ,
2.	உபவேதிகை	-	அனந்தாசனமும் ,
3.	நெல்	-	யோகாசனமும் ,
4.	அரிசி	-	பதுமாசானமும் ,
5.	எள்	-	விமலாசனமும் ,
6.	நெல் மற்றும் மலர்	-	சத் தியாசனமுமாகப்

பிருதுவி முதற் குழலையீராகிய 36 தத்துவங்களும் பஞ்சாசனமாக அமைந்துள்ளன.

மந்திர வகைகள் (பொது)

1.	மூலமந் திரம்	36.	பஞ்ச தசாக்கரி மந்திரம்
2.	பீஜ் மந்திரம்	37.	சோடசாஷரி மந்திரம்
3.	பஞ்சமந்திரம்	38.	தடைமந்திரம்
4.	சடங்க மந்திரம்	39.	விடைமந்திரம்
5.	சம்ஹிதா மந்திரம்	40.	பிராசாத மந்திரம்

6.	பதமந் திரம்	41.	உருத்திர மந்திரம்
7.	மாலாமந் திரம்	42.	குக்த மந்திரம்
8.	சம் மேளன மந்திரம்	43.	ஆயுள் மந்திரம்
9.	காயத்ரி மந்திரம்	44.	இருதய மந்திரம்
10.	அசபா மந்திரம்	45.	கவச மந்திரம்
11.	பிராணபிரதிட்டா மந்திரம்	46.	நியாச மந்திரம்
12.	மாத்ருகா மந்திரம்	47.	துதி மந்திரம்
13.	மோன மந்திரம்	48.	உபதேச மந்திரம்
14.	சாத்யமந் திரம்	49.	தாரக மந்திரம்
15.	நாமமந் திரம்	50.	ஜெபசமர் ப்பணமந் திரம்
16.	பிரயோகமந் திரம்	51.	நீலகண்டம்
17.	அத்திர மந்திரம்	52.	மிருத் யுஞ் சயம்
18.	விஞ் சனமந் திரம்	53.	தட்சினாழர் த்தி
19.	பசிந்க்கு மந்திரம்	54.	சரபம்
20.	விண்ணியக்க மந்திரம்	55.	வீரபத்ரம்
21.	வேற்றுரு மந்திரம்	56.	விநாயகம்
22.	துயில் மந்திரம்	57.	சன் முகம்
23.	திரஸ்கரினி மந்திரம்	58.	பைரவம்
24.	சட்கர் மந்திரம்	59.	நாரசிங் கம்
25.	அஷ்டகர் ம் மந்திரம்	60.	நவக் கிரகம்
26.	பஞ்சகிருத்ய மந்திரம்	61.	வாலை
27.	அகமருடன மந்திரம்	62.	புவன
28.	ஏகாஷ்டர மந்திரம்	63.	திரிபுரை
29.	திரியஷி மந்திரம்	64.	தூர் க்கை
30.	பஞ்சாஷ்டர மந்திரம்	65.	அசவாருடி
31.	சடாஷ்டர மந்திரம்	66.	சப்தமாதா
32.	அஷ்டஷ்டர மந்திரம்	67.	முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள்
33.	நவாக்கரி மந்திரம்	68.	பதினெண் கணம்
34.	தசாஷ்டர மந்திரம்	69.	யோகினியர்
35.	துவாதச நாம மந்திரம்	70.	காலக் கடவுள்

சப்தகோடி (முடிவு) மகா மந்திரங்களின் விளக்கம்

1. நம:

வணக்கம், தம் பனம் - நிலைநியுத்தல். இறைத் திருவருள் தன்னில் நிலைக்க வேண்டல். இது மூல மந்திரங்களின் முடிவில் வைக்கப்படும்.

2. ஸ்வாஹா

இது பெரும் பாலும் ஓமித்தவில் பயன்படுகிறது. ஒரு மந்திரத்தின் உபாசனா தேவதைக்கு ஓமத்தில் அளிக்கப்படும் பொருள் கொண்டு அத்தேவதை திருப்தியுற வேண்டும் எனவேண்டுதல் ஆகும்.

3. வஷட

இதன் மூலம் நமது விளைவு எதையும் தன் வயப்படுத்தல் (வசியம்) என்பது உணர்த்தப்படுகிறது.

4. வெளாக்ட்

இது நமது விருப்பம் எப்பொருளையும் தன் ஸருகாமையில் சர்த்துக்கொள்ளல் (ஆகர்ஷணம்) ஆகும்.

5. ஸ்வதா

இது எரியிலிடாது தேவர்கட்கும், இருடிகட்கும், முனிவர்க்கும், பிதிரர்கட்கும், கணங்கட்கும் உலகிலுள்ள ஆன்ம கோடிகட்கும் அளிக்கப்படும் பொனுள்கள் அவ்வப்பிரிவினர்க்கு மகிழ்வு (துஷ்டி) அளிக்க வேண்டுதலாம்.

6. ஹஸ்

இது மந்திர/அஸ்திர தேவதைகள் தன் பகைவரை அச்சுறுத்தி அவர்களைத் தனக்குப் பணிய வைப்பதை வேண்டுவதாம்.

7. பா

ஏவிய காரியத்தை உடன் முடிக்க வேண்டுதல் (விஜர்ஜனம்) இதன் குறிக்கோள் ஆகும். (குறிப்பு: பெரும்பாலும் இவையிரண்டையும் கூட்டி ரூம்பட் என்றே பயன்படுத்துவார்.

8. கஹ கஹ

இதன் பயன் தன் பகைவன் முற்றிலும் செயலற்ற நிலை (மரணம்) பெற உந்துவதாகும்.

இவ்வாறு இக்கோடி மந்திரங்களை தனித் தனியாகவும் இரண்டு அல்லது மூன்றினைக் கூட்டியும் பயன்படுத்துவது மந்திர சாஸ்திரத்தில் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது.

யாகசாலைக்குரிய திரவியங்கள் (பொது)

மஞ்சள் பொடி	கொள் ஞ	சர்க்கரை
திரவியப் பொடி	எள்	கற் கண் டு
மாப் பொடி	அகில்	காறாக்ருணை
குங் குமம்	முகில்	சேமங் கிழங் கு
சந் தனம்	தேவதாரு	மலைப் பழம்
புஷ்டம்	சந் தனக்கட்டை	அன் னாசிப் பழம்
நல் லெண் னெய்	கோரைக் கிழங் கு	நாவல்
கடலைண் னெய்	பூலாங் கிழங் கு	பம் பிளிமாஸ்
பக்நெய்	செண் பக்மொட்டு	பேயன் பழம்
பக்ம் பால்	ரோஜா மொட்டு	ரஸ்தாளிப் பழம்
பக்ந் தயிர்	வலம் புரி	ஆரஞ் ச
எலுமிச் சம் பழம்	இடம் புரி	சாத் துக்குடி
நாரத் தம் பழம்	கஸ் தூரிமஞ் சள்	தம் பரத் தம் பழம்
பூவன் பழம்	விரளிமஞ் சள்	வில் வப் பழம்
வெற் றிலை	தாமைக் கிழங் கு	விளாம் பழம்
பாக் கு	தாமரைக் காய்	கொடிமுந்திரிப் பழம்
சீவல்	குக் கு	கரும் பு
குடம்	அரிசிதிப் பிலி	பலாப் பழம்
பத் தி	சித் திரத் தை	மாம் பழம்
சாம் பிராணி	வெள்ளை மிளகு	கருப் பஞ் சாறு

குங்குமப்பு
 பச்சைக்கற்பூரம்
 ஏலக்காய்
 கிராம்பு
 பன்னீர்
 ஜூலதிரவியம்
 தேங்காய்
 இளநீர்
 வாழை இலை
 பச்சை அரிசி
 தொன்னை
 வாழைக்காய்
 மூங்கில் தட்டு
 விசிறி
 உனந்து
 பயிறு
 கட்டு
 பிள்ளைப்பூண் டு
 கடலை
 கோதுமை
 மொச்சை
 தோரணங்கள்
 திரிநூல்கள்
 குரியக்காந்தக்கண்ணாடு
 மண்மடக்குள்
 குடங்கள்
 சொம்புகள்
 அர்க்கிய பாத்திரங்கள்
 பஞ்சபாத்திரங்கள்
 உத்தரணி
 அட்சரத்தகடு
 மாலைகள்
 உதிரிப்பூக்கள்
 வில்லப்பத்திரம்
 விளாபத்திரம்
 நொச்சிப் பத்திரம்
 மாவிளங்கு பத்திரம்
 கிஞ்சவை பத்திரம்
 பணிசெட்டு வகையறா
 வெட்டிவேர்
 மருக்கொழுந்து
 அருகு
 தாழம்பு
 நவக்கிரக வஸ்திரங்கள்
 சிவப்புத் துண்டு
 வெள்ளைத் துண்டு
 சிவப்புத் துண்டு
 மஞ்சள் துண்டு
 தங்கநிற மஞ்சள் துண்டு

கிராம்பு
 வெண் கடுகு
 யவவெநல்
 சாமைநெல்
 மூங்கில் அரிசி
 தினை
 ஜடாமஞ்ச
 மட்டிப்பால்
 நெரிஅரிசிபால்
 அலகுபாக்கு
 வால் மின்கு
 ஜாதிக்காய்
 ஜாதிபத்திரி
 புனுகு
 ஜவ்வாது
 கச்சோலம்
 கள்தூரி
 கோரோசனை
 அரகஜா
 சந்தானதிதைலம்
 தேன்
 அவிகபாத்திரம்
 (வெங்கலப்பானை)
 ரஷாபந்தனக்காப்பு
 பொன்தகடு அச்சரம்
 கூர்மாதி பிரதிமைகள்
 ஸ்வர்ண பங்கஜம்
 நீலோத்பலம்
 பவித்ரம்
 பொன்ஊசிக்கம்பி
 வெள்ளிக்கம்பி
 தனலட்சுமி பூஞை
 வகையறா

ரவிக்கைத்துண்டு- சிகப்பு
 சீப்பு

குங்குமச்சிமிழ்
 பழங்கள்
 சந்தனம்
 தங்கக்காக
 பூஞைகள்

அனுக்ஞ
 தேவதா அனுக்ஞ
 விக்னேஸ் வரபூசை

விளாழுச்சிவேர்
 திராட்சை
 பேரிச்சம்பழம்
 கடுக்காய்
 மாசிக்காய்
 நெல்லிமுள்ளி
 அச்சுவெல்லம்
 கருப்பட்டி
 பணவெல்லம்
 அவல்
 நெற்பொரி
 முப்புரி நூல்கண்டு
 தர்ப்பை
 ஜாதிலிங்கம்
 கங்காதீர்த்தம் முதலியன
 நெல்
 நீவாரம்
 முத்தகாச
 பச்சைநெல் உயி
 உருண்டவெல்லம்
 மாவிலை
 நவக்கிரக யாகம்
 ஸ்வர்ணபுஷ்பம்
 ஸ்ருக்
 ஸ்ருவம்
 யாத்ராதானம்
 அபிஷேக தட்சனை
 ஆசாரிய சம்பாவனை
 அஷ்டபந்தன மருந்து
 கவர்ணபந்தனம்
 ரஜதபந்தனம்
 மருந்துக்கு பகு வெண்ணெய்
 யாகசாலை அமைத்தல்

அஷ்டமீதிகை அபிஷேகம்
 சமுத்திரமண்
 காவேரி மண்
 யானையடி மண்
 மண்புற்று மண்
 தர்ப்பை மூலமண்
 நன்டுவளை மண்
 காளமாட்டுக் குளம்பு மண்
 புண்ணிய ஸ்தல மண்
 கூர்மாஸனப்பலகை (பிரதானம்)

வெள் ளைத் துண் டு
 கறுப்புத் துண் டு
 நீலநிறத் துண் டு
 சித்ரவர்ணத் துண் டு
 கணபதிக்கு - துண் டு
 கும்பவஸ் திரம் (கவாயி)
 பூர்ணாஹுதிக்கு பட்டு
 தேங்காய் உரித்தது
 பூர்ணபலம்
 கும்பவஸ் திரம் (அம்பாள்)
 கவாயிவேதிகை (வஸ் திரம்)
 ஆசார்ய வஸ் திரம்
 வாஸ் து சாந் திவஸ் திரம்
 பரிசாரக வஸ் திரம்

புண் னியாகவாசனம்
 பஞ் சகவ்யம்
 வாஸ் துசாந் தி
 மிருகத் சங் கிரஹனம்
 அங் குரார் ப்பனம்
 ரஷாபந் தனம்
 பிரசன் னாபிழேகம்
 கும்பஸ் தாபனம்
 பிரதான கலசம்
 வர் தினி கலசம்
 ஸப்தவிம் சதி கும்பம்
 அஷ்டவித் யேஸ் வர கும்பம்
 வினாயகர் யாகம்
 வர்த்தினி பரிவாரக கலசம்

ஆசனபலகைகள்
 அஷ்டமங் கலப் பலகைகள்
 தசாயுத பலகைகள்
 தோரணவாயில்
 தீபஸ்தம் பம் (விளக்கு)
 முக் காலி
 ஸ்நான வேதிகை
 மண் தோண் டிகள்
 கடத்திற்கு முப்புரி
 நூற்கண் டுகள்
 கலர் நூல் கண் டுகள்
 மண் மடக்குகள்
 பாலிகைகள் - 12

சமித்துகள்

மா
 பலா
 அரசு
 புரசு
 அத்தி
 வில் வம்
 வன் னி
 நாயுறுவி
 பாதிரி
 நெல் லி
 மூங்கில்
 அறுகு
 தர் ப்பை
 தர் ப்பைக் கயிறு
 மோ து
 பூசனிக் காய்

வாஸ்து சாந்திக்கு

மண் வெட்டி
 மூங்கில் தட்டுகள்
 தாம் பாளங் கள்
 வலம் புரிச் சங் கு
 வேஷ்டி துண் டு
 கவர் னபுஷ் பம்
 சோடச சாமான் கள்
 வேத கோஷ்டி
 உபநிடத்கோஷ்டி
 ஆகம கோஷ்டி
 புராண கோஷ்டி
 சாஸ் திர கோஷ்டி
 திருமுறை கோஷ்டி
 கோஷ்டிக்கஞ்கு வஸ் திரம்
 மற்றும் தட்சணைகள்

விசேஷ யாக திரவியங்கள் - பலன்கள்

பொரக	-	ப்ரஜாவிருத்தி	-	பாபநாசம்
கருங்காலி	-	விஜயம்	-	சத்ருநாசம்
அரசு	-	தனாதிக்யம்	-	ஆரோக்கியம்
இத்தி (இச்சில்)	-	சௌக்யம்	-	வித்யாலாபம்
அத்தி	-	போகம்	-	சந்தோஷம்
சந்தனம்	-	சாந்தி	-	பயநாசம்
ஆல்	-	ஆரோக்கியம்	-	புஷ்டி
வன்னி	-	வசியம்	-	வசியம்
வில்வம்	-	இஷ்டசித்தி	-	திருப்பதி
வெள்ளௌக்கு	-	ரோகநாசம்	-	க்ரோதசமளம்
மா	-	ஐஸ்வர்யம்	-	பகவிருத்தி
பாதிரி	-	சத்ருக்ஷயம்	-	சாயுஜ்யம்
மூங்கில்	-	சாந்தி	-	

பலா	-	கீர்த்தி	(ரிபுநாகம்)	-	கடன்நீக்கம்
அறுகம்புல்	-	தரித்ரநாசம்	பால்	-	செளபாக்கியம்
தர்ப்பை	-	ஞானசித்தி	தயிர்	-	சுகம்
நெய்	-	ரோகநாசம்	வெல்லம்	-	செல்வப்பேறு
வழவில்	-		வாழைப்பழம்	-	துக்கநாசம்
(குத்தான்னம்)	-	சுபவிருத்தி	மாம்பழம்	-	ரோகநிவர்த்தி
பாலன்னம்	-	ஆடுள்	பலாப்பழம்	-	சுபம்
விளாம்பழம்	-	புத்ரலாபம்	மாஷாபூகம்	-	யட்ச
மாதுளம்பழம்	-	புத்ரலாபம்	அப்பம்	-	சந்தோஷம்
பேரிச்சம்பழம்	-	வலிமை	நீர்க்கொழுக்		
நாரத்தம்பழம்	-	சோகநாசம்	கட்டை	-	இஷ்டசித்தி
எலுமிச்சம்பழம்	-	வசியம்	திலாபூபம்		
திராட்சைப்பழம்	-	இஷ்டசித்தி	(என்கொழுக்கட்டை)	-	பாபநாசம்
பயறு	-	ஆடுள்	திலகண்டம்		
கொண்டகடலை	-	சிரேயக	(என் உருண்டை)	-	ஆடுள்
கோதுமை	-	ஸாதிகாரம்	மோதகம்	-	ஆனந்தம்
குளச்சல்நெல்	-	வீர்யம்	அகில்	-	வலிமை
யவைநெல்	-	இராஜவசியம்	தேவதாரு	-	சுகம்
முங்கில் அரிசி	-	தேக சாந்தி	வெண்		
கொள்ளு	-	தேகபலம்	மொச்சை	-	செனந்தர்யம்
கருமொச்சை	-	வம்சவிருத்தி	கிழங்குகள்	-	ழூமிலாபம்
துவரை	-	வீர்யம்	வெட்டிவேர்	-	ஸாபம்
தினை	-	இஷ்டசித்தி	விலாமிச்சைவேர்	-	மோகம்
அவரை	-	பந்துலாபம்	மருக்கொழுந்து	-	விருத்தி
நெல்	-	சுபிட்சம்	குங்கிலியம்	-	சாதுர்யம்
பொற்சம்பாநெல்	-		சிற்றேளம்	-	பரீதி
செம்பாளை நெல்	-		கிராம்பு	-	பயநாசம்
வால் நெல்	-		ஜாதிக்காய்	-	விரோதசமனம்
வெள்ளை சம்பா நெல்			ஜாதிபத்திரி	-	அனுகூலம்
சிவப்பு சம்பா நெல்-			பன்னீர்	-	பிரியம்
சிவப்பு சம்பா நெல்			குங்குமப்பு	-	பரீதி
புனுகுசம்பா நெல் .			பச்சைக்கற்பூரம்	-	பரீதி
பெருஞ்சம்பா நெல்			சந்தளக்கட்டை	-	பரீதி
செம்பவளசம்பா நெல்			கள்தூரி	-	பரீதி
பன்றி நெல்			புனுகு	-	பரீதி
கூர் நெல்			கோரோஜூனை	-	பரீதி
முத்துசம்பா நெல்			செஞ்சந்தனம்	-	பரீதி
தேங்காய்			தாமரை முதலான		
வெள்ளைளள்			புத்திரங்கள்	-	செல்வம்
சாமை	-	மழை	(தளிர்கள்)	-	ஆரோக்கியம்
வரகு	-	மலநாசம்	வில்லவம்	-	பாபநாசம்
கரும்பு	-	பிராணிக்கம்	நீலோத்பலம்	-	அருள்
வெள்ளரிக்காய்	-	விருத்தி	வாசனை		
தேன்	-	சந்தோஷம்	திரவியங்களுடன்		
சர்க்கரை	-	சத்ருநாசம்	கூடிய தாம்பூலம்		
அவல்	-	இஷ்டசித்தி			இஷ்டசித்தி
லட்டுகம் (இட்லி) -		சுபிட்சம்			

அபிவேகப் பலன்

கந்த தெலம்	-	இன் பம்
மாப் பொடி	-	கடன் தீரும்
மஞ் சட் பொடி	-	அரசு வசியம்
நெல் லிப் பருப்புப் பொடி	-	பினிநீக் கம்
திருமஞ் சனத் திரவியம்	-	பினிநீக் கம்
பஞ் சகல் யம்	-	சுத்தம், சகலபாப நீக்கம்
பஞ் சாமிர் தம்	-	முக் தி
பழ பஞ் சாமிர் தம்	-	முக் தி
பால்	-	ஆயுள் விருத் தி
தயிர்	-	ப்ரஜா விருத் தி (குழந்தைப் பேறு)
நெய், இளவெந் நீர்	-	முக் தி
தேன்	-	சுகம், சங்கீத குரல் வளம்
இளநீர்	-	இராஜபோகம்
சர் க்கரைச்சாறு	-	சத்ரு நாசம்
கரும் புச் சாறு	-	ஆரோக் கியம்
தமரத் தம் பழச் சாறு	-	மகிழ்ச்சி
எலுமிச் சம் பழச் சாறு	-	யமபயம் போக்கும்
நாரத் தம் பழச் சாறு	-	மந்திர சித்தி
கொழஞ் சிப் பழச் சாறு	-	சோகம் போக்கும்
மாதுளம் பழச் சாறு	-	பகைமை அகற்றல்
அன் னாபிஷேகம்	-	விளைநிலங் கள் நலந்தரும்
வில் வோதகம் (வில்வம் கலந்த நீர்)	-	மகப் பேறு
குசோதகம் (தருப்பை கலந்த நீர்)	-	ஞானம்
பன் னீர்	-	குளிர் ச்சி
விபுதி	-	சகல ஜஸ் வர்யம்
ஸ்வர் ணோதகம் (தங்கம் கலந்த நீர்)	-	சகல செளபாக்கியம்
ரத் ணோதகம் (ரத்னம் கலந்த நீர்)	-	சகல செளபாக்கியம்
சந் தனம்	-	அரசாட்சி, பெருஞ் செல்வம்
கோரோசனை	-	சகல ஆரோக்கியம் மிக்க புகழ்
சகல் ரதாரை	-	சகல ஆரோக்கியம் மிக்க புகழ்
ஜவ் வாது	-	சகல ஆரோக்கியம் மிக்க புகழ்
புனுகு	-	சகல ஆரோக்கியம் மிக்க புகழ்
பச்சை கற்புரம்	-	சகல ஆரோக்கியம் மிக்க புகழ்
குங்குமப் பூ	-	சகல ஆரோக்கியம் மிக்க புகழ்
சங் காபிஷேகம்	-	சகல ஆரோக்கியம் மிக்க புகழ்
ஸ்நபன கும் பாபிஷேகம்	-	சகல பாபாரிஷ்டம்
	-	சித்த சுத்தியடைந்து சிவதாசனம்

ஒவ் வொரு அபிஷேகத் தின் பின் வடிகட்டிய சுத்த ஜலத்தால் அபிஷேகம் செய்ய பரமசாந்தம் உண்டாகும்.

கும்பாபிஷேகம் தர்சித்து என்றும் கின்புறுக!

குருமூர்த்திகள் தர்சித்து குருவருள் பெற்று அமைக!

காஷவ சுமயம்

தேவார கிரைமணி,
ஆர். சங்கரநாராயணன்
திருமநூகல்

முன்னுரை - சங்ககாலத்துச் சைவம்

பிற்காலச் சோழர் அல்லது சோழப் பேரரசர் எனப்பட்டவர் ஏறத்தாழ 10-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து 13-ஆம் நூற்றாண்டு வரை சிறப்புற்றிருந்த சோழராவர். அவர்கட்கு முன்னர் ஏறக்குறைய கி.பி.300 முதல் 900வரை தமிழகத்தில் பேரரசராக இருந்தவர் பல்லவர் என்பர்.அவர்கட்கு முற்பட்டதே சங்ககாலம் என்பது தமிழக வரலாற்றில் பொற்காலம் எனலாம். சேர, சோழ, பாண்டிய அரசர் தம்மாட்சி பெற்று விளங்கினர்.தம் தாய்மொழியாகிய தமிழழத் தம் உயிரெனக் கருதி வளர்த்தனர். இயல், இசை, கூத் தெனும் முத்தமிழழுயும் அவற்றில் வல்லவாரையும் போற்றிப் புகழ்ந்தனர்; தத்தம் சமயத்தில் அழுத்தமானபற்றுடன் இருந்தனர். ஆயினும் பிற சமயங்கள் நாட்டில் பரவ இடந்தந்தனர்; சமயச் சொற்போர்கள் நிகழ இடம் தந்து சிறந்த சமயத்தில் சேரப் பொதுமக்கட்கு உரிமையளித்தனர். எனினும் சங்ககாலத்தில் தமிழ் நாட்டுச் சமயங்களாக விளங்கியவை சைவ வைணவங்கள் என்று துணிந்து கூறலாம். அவற்றுள்ளும் சைவசமயமே முதற் படியில் இருந்தது என்பது,

நுதல் விழி நாட்டத் திறையோன் முதலாப்
பதிவாற் சதுக்கத்துப் யூத மீராக

,என்று, பெளத்தசமய ஆசிரியராகிய சாத்தனார் கூற்றுக் கொண்டும், கோயில்களைக் குறிக்குமிடத் துச் சமணராகிய இளங்கோவடிகள் ,

பிறவாயாக்கைப் பெரியோன் கோயிலும்

என்று கோயில் வரிசையில் முதற்கண் சிவபெருமான் திருக்கோயிலைக் கூறியிருத்தல் கொண்டும் நன்குணரலாம் சைவப் புலவர் ஒருவர் கூற்றைச் சான்றாகக் கொள்வதிலும் புறச் சமயத்தவரும் பெருங்காப்பிய ஆசிரியருமாகிய மேற்சொன்ன இருவர் கூற்றுக்களே சங்க காலத்துச் சைவச் சிறப்புக்குச் சிறந்த சான்றாகும்.

பல்லவர் காலத்துச் சீறந்த சைவம்

பல்லவர் முதற்கண் பெளத்தம், சமணம் ஆகிய சமயங்களில் மிக்க ஈடுபாடு கொண்டிருந்தனர். ஆயினும் கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் சைவத்தை வளர்ப்பதிற் சிறந்து விளங்கினர். அப்பர் காலத்தவனான முதலாம் மகேந்திரவர்மன், சிவனை நினையாதவர் அறநமுறை நரகத்திற்குச் செல்வாராக! எனக் கல்வெட்டிற் பொறித்துச் சிவவிளக் வடிவில் அமைந்த மணிமுடி தரித்து நாடாண்ட முதலாம் பரமேற்வரவர் மன், அவன் திருமனைந்தனும் பெரிய கற்றளியாகிய கயிலாசநாதர் கோயிலை எடுப்பித்தவனுமான இராசசிங்கன், திருவதிகைக் கோயிலுக்குச் சிறப்புச் செய்த இரண்டாம் பரமேசவரன், மூன்றாம் நந்திவர்மனான கழற்சிங்கன் என்பவர் நாயன்மார்கள் காலத்துச் சைவ சமயத்தை வளர்க்கப் போருதலி புரிந்தவராவர். இப் பல்லவர் காலத்து விளங்கிய நாயன்மார்கள் தொண்டை நாட்டிலும், சோழநாட்டிலும் சைவ சமயத்தை நன்கு வளர்த்தார்கள்; பிற சமயத்தவரைப் பலவகை வாதங்களில் வென்றார்கள். பல்லவர் காலச் சைவசமய நிலையை அவர்கள் காலத்துப் பட்டயங்கள், கல்வெட்டுகள், திருமுறை, இலக்கியம் முதலின கொண்டு நன்குணரலாம். பல்லவர்கள் காலத்துக் கோயில்கள் செங்கல், சுண்ணாம்பு, மரம், உலோகத் தகடுகள் இவற்றைக் கொண்டு அமைந்தவையோகும். அவை நாளடைவில் அழிந்துவிடும் என்று அஞ்சிப் பல்லவர்கள் அழியா நிலையில் மலைகளைக் குடைந்தும், ஒற்றைக் கற்களை மாற்றியும், கற்பாறைகளை உடைத்து ஒன்றன் மேல் ஒன்றாக அடுக்கியும், மூவகைக் கோயில்களை அமைக்கத் தொடங்கினர். அவர்கள் காலத்தில் கோயில் ஆட்சி இருந்தது; கோயில்களில் ஓவியம், சிற்பம், நடனம், நாடகம், இசை முதலிய நாகரிகக் கலைகள் வளர்ச்சி பெற்றன. தேவரடியார் இருந்தனர்.

சோழர் காலத்துச் சைவ சமயம்

முதல் திருப்பணி: பல்லவரை ஒடுக்கிச் சோழப் பெருநாட்டை அடைத்து ஆளத் தொடங்கிய முதற் பேரரசன் ஆதித்த சோழன் என்பவன். அவன் பாடல் பெற்ற கோயில்கள் என்றும் நிலைத்திருக்க வேண்டும் என்னும் நன்னோக்கம் கொண்டு அவற்றைக் கற்கோயில்களாக மாற்றத் தொடங்கினான். அவனுக்குப் பின்வந்த அரசர்களும், செம்பியன்மாதேவியார் போன்ற அரசமாதேவியரும், அரசாங்க உயர் அலுவலாளரும் ஆதித்தன் தொடங்கி விட்டதிருப்பணியைக் காலக் கணக்கில் செய்து முடித்தனர்.

கிரண்டாம் திருப்பணி: சோழர்கள் வழிவழிச் சைவர் ஆதலின் கற்கோயில்களாக மாற்றிய பழைய கோயில்களில் பல்லவர் காலத்தில் இருந்த ஆட்சிமுறை முதலிய அனைத்தையும் விரிவாக்கினர்; கோயில்கட்டுக் குறைவின்றி நிலங்களையும் ஆடைகளையும் அணிகளையும் வழங்கினர்; கோயில் தொடர்பான எல்லாவகைச் செலவுகளுக்கும் மானியங்களையும் மிகுதியாகக் கொடுத்து உதவினர்.

முன்றாம் திருப்பணி: பாடல் பெற்ற கோயில்கள் கற்றளிகளாகவே மாறின; அவற்றின் நடைமுறைகட்டுத் தேவையான நிலவருவாய் அளிக்கப்பட்டது. அடுத்துச் செய்யவேண்டுவது சமயப் பெரியார் செய்த தமிழ்தொண்டினைப் பாராட்டலேயன்றோ? அதற்காக அவர்கள் பெயர்களும், அவர்தம் நூல்களின் பெயர்களும் பல கிராமங்களுக்கு இடப்பட்டன. அவற்றுள் திருத்தொண்டத்தொகை நல்லூர் என்பது ஒன்று. சமய குரவாராகிய நாயன்மார் உருவச்சிலைகள், கோயில்களில் எழுந்தருளச் செய்யப் பெற்றன. அவற்றுக்கு பூசைகள், திருவிழாக்கள், நடைபெற ஏற்பாடுகள் செய்யப் பெற்றன. அத்தனை விழாக்களுள் சிறுத்தொண்ட நம்பி விழாவொன்று. கண்ணப்பர் கழகந் தோப்பு என்றாற் போல நாயன்மார் பெயர்கள் தோப்புகட்டும் இடப்பட்டன எனின், அக்கால மக்களது சைவ சமயப் பற்றினை என்னென்பது! சோழர்கால மக்கள் நாயன்மார் பெயர்களைத் தம் மக்கட்கு இட்டு வழங்கினர். ஊதுகாளங்கள் முதலியவற்றின் மீது நாயன்மார் பற்றிய சிறப்பு நிகழ்ச்சிகள் சில பொறிக்கப்பட்டு இருந்தன. அவற்றுள் ஒன்று, பித்தனென்று பாடச்சொன்னான் என்று ஒது ஊதுகாளத்தின்மீது பொறிக்கப்பட்டிருந்ததாகும்.

திருமுறைகள்: இராசராச சோழர்கு முன்னரே பல கோயில்களில் திருப்பதிகங்கள் ஒதப்பெற்றன. இராசராசன் நம்பிகளைக் கொண்டு திருமுறைகளை ஒழுங்கு செய்வித்த பின்னர்த் திருப்பதிகங்கள் கோயில்கள் தோறும் ஒதப்பெற்று வந்தன என்பதை என்னிறந்த கோயிற் கல்வெட்டுகள் அறிவிக்கின்றன. பல பெரிய கோயில்களில் திருமுறை மண்டபங்கள் இருந்தன. திருமுறைகளைப் பாதுகாத்து வந்தவர் தமிழ் வீரர் எனப்பட்டார். அவருக்கு நிலம் மானியமாக விடப்பட்டது. திருமுறைகள் செப்பேடுகளிலும் எழுதப்பெற்றன; இரண்டொரு கோயில் கவர்களிலும் பொறிக்கப்பட்டன. திருமுறைகள் பிராமணர், தேவரடியார், குருடர் முதலிய அனைவராலும் திருக்கோயில்களில் ஒதப்பெற்றன. திருத்தவத்துறை எனப்பட்ட (இன்றைய லால் குடி)க் கோயிலில் பிராமணர் திருமுறை ஒதினர்; திருவொற்றியூர்த் திருத்தலத்தில் பதினாறு தேவரடியார்கள் திருப்பதிகம் விண்ணப்பம் செய்தருளினர்; திருவாமாத்தூர்க் கோயிலில் குருடர் இருந்து திருமுறை ஒதினர் என்று அவ்வூர்க் கோயிலிலுள்ள கல்வெட்டுக் கூறுகிறது. இவை அனைத்திற்கும் மேலாகத் திருமுறைகள் கோயில் தோறும் விண்ணப்பம் செய்யப்படுதலைக் கண்காணிக்கவும், அவற்றைப் பாதுகாக்கவும் தேவார நாயகம் என்ற அரசாங்க உயர் அலுவலாளர் ஒருவர் இருந்தனர் என்பது இராசேந்திர சோழன் காலத்துக் கல்வெட்டு ஒன்றினால் தெரிகிறது.

புதிய கற்றளைகள்: பல்லவரைப் பின்பற்றி ஆதித்த சோழன் சிறிய கற்றளிகளைத் தோற்றுவித்தான். ஆயின் காஞ்சி கயிலாசநாதர் கோயிலையும், மாமல்லபுரத்துக் கடற்கரைக் கோயிலையும் பின்பற்றி இராசராச சோழன் மிகப்பெரிய அளவில் அரும்பாடுபட்டுத் தஞ்சை இராசராசேச்சுரத்தைக் கட்டுவித்தான். அவனைப் பின்பற்றி அவன் செல்வ மைந்தனான இராசேந்திர சோழன் கங்கை கொண்ட சோழபுரத்தில் கங்கை கொண்ட சோளேசுவரம் கட்டுவித்தான். இரண்டாம் இராசராசன் இராசராசபுரத்து (தாராகரத்து)க் கோயிலை மிகக் குற்புமாக அமைத்தான்; முன்றாம் குலோத்துங்கள் திருபுவனம் சிவன்கோயிலைத் தோற்றுவித்தான். இப்புதிய கற்கோயில்கள் சோழர்காலத்துக் கட்டிடக்கலை நுட்பங்களை உலகு அறியச் செய்வன. தமிழர் நாகரிகத்திற்கு மணிமுகுடமாக இலங்குவன்; அக்காலச் சைவம் நாட்டில் பெற்றிருந்த ஒப்புயர்வற்ற தன்மையை நன்கு விளக்குவன். இக்கோயில்களுக்குச் சோழ மன்னர்கள் அளித்த நிலங்களும் பிறவும் மிகப்பல. இவ்விவரங்களை இக்கோயில்களில் உள்ள கல்வெட்டுக்களே கூறுகின்றன.

நாயன்மார் திருவுருவங்கள்: சோழர் காலத்துப் பழைய - புதிய கோயில்களில் தோன்றிய சிற்பங்கள் மிக உயர்ந்த வேலைப்பாடு கொண்டவை. அச்சிற்பங்களில் பல, நாயன்மார் களையும் அவர்தம் வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளையும் உணர்த்துபவை. திருக்கடம்பூர் இளங்கோயில் கருவறைப் புறச் சுவர்களில் இருந்த மாடங்களில் நாயன்மார் திருவுருவங்கள் தனித்தனியே எழுந்தருள்விக்கப்பட்டன. அவற்றினாலும் அவ்வந் நாயன்மார் திருப்பெயர் பொறிக்கப்பட்டு இருந்தது. கடம்பூர் பெரியகோயில் கருவறைப் புறச் சுவர்களில் நாயன்மார் வரலாறுகளில் சிறப்பாகக் குறிக்கத்தக்க நிகழ்ச்சிகள் பொறிக்கப்பட்டு உள்ளன. இத்தகைய நிகழ்ச்சிகளை எல்லாப் பழைய கோயில்களிலும் காணலாம். கங்கை கொண்ட சோழபுரத்தில் கண்ணையும் கருத்தையும் கவரதக்கதாகிய சண்மசப்பதம் உணர்த்துகின்ற சிற்பம் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. பெரிய புராணத்திற்கு முன்னரே சில பெரிய கோயில்களில் அறுபத்துறவர் உருவச்சிலைகள் வைக்கப்பெற்று வழிபாடு செய்யப்பெற்று வந்தன. பெரிய புராணத்திற்குப் பிறகு எல்லாக் கோயில்களிலும் உருவச்சிலைகள் வைக்கப்பெற்றன. இராசராசபுரத்து கருவறைப் புறச் சுவர்களில் அறுபத்து மூவர் வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளைக் குறிக்கும் சிற்பங்கள் தோன்றி இன்றைவும் காட்சியளிக்கின்றன. கோயில்களில் நாயன்மார் செப்புப் படிமங்கள் எழுந்தருளுவிக்கப் பெற்றன. அவற்றினாலும் அவரவர் பெயர் அல்லது சிறப்பு அடைமொழியுடன் கூடிய பெயர் பொறிக்கப்பட்டது. தத்தா, நமரே காண் என்ற மிலாடு உடையார் படிமம் என்பது அவற்றில் ஒன்றாகும். இத்தகைய செப்புத் திருப்படிமங்கள் திருவிழாக்காலங்களில் இறைவன் திருமேனிக்கு முன்னர் உலாவில் தேர்களில் வைத்துக் கொண்டு செல்லப்பட்டன என்பது சோழர் காலத்துத் தில்லையுலா என்னும் நூலிலிருந்து தெள்ளிதின் அறியலாம்.

மாளிகை மண்டபங்கள்: சைவப் புராணங்கள் திருக்கோயில்களில் பாடி விரிக்கப்பட்டன. அவற்றுக்குரிய மாளிகைகள் மண்டபங்கள் என்பன கோயில்களில் இருந்தன. திரு நீட்டிக் கோயிலில் புராண நூல் விரிக்கும் புரிசை மாளிகை இருந்தது. சிவதருமோத்தரம் கோயில் மண்டபங்களில் படித்து விளக்கப்பட்டன உடைய நம்பி திருப்புராணம் (திருத்தொண்டர் புராணம்) ஒற்றியூர்க் கோயிலில் மகிழ்ச் சேவையின் போது படிக்கப்பட்டது. கன்னிவனபுராணம், பூம்புலியூர் நாடகம் முதலிய நூல்கள் அக்காலத்துத் தோன்றி, மக்கட்குச் சைவப்பற்றை ஊட்டினர்.

ஓவியங்கள்: நாயன்மார் வரலாற்று நிகழ்ச்சிகள் கோயில் சுவர்கள்மீது ஓவியங்களாகத் தீட்டப்பெற்றிருந்தன. சான்றாகத் தஞ்சைப் பெரிய கோயில் கருவறைப் புறச் சுவர் ஓவியங்களைக் காணலாம். அவை இராசராசன் கால் தனவாகலாம். சுந்தரர் திருமணம், தடுத்தாட்கொள்ளல், சுந்தரர், சேரமான் கயிலை செல்லல் என்னும் நிகழ்ச்சிகள் மிகச் சிறந்த முறையில் ஓவியங்களாகத் தீட்டப்பட்டுள்ளன. அவை சமய உணர்ச்சியை ஊட்டுவதுடன், சோழர்கால ஆடை, அணிகள், மயிர்முடிப்பு. இசைக்கருவிகள் முதலியவற்றை நமக்கு உணர்த்தலேயன்றிச் சோழர்கால ஓவியக்கலைச் சிறப்பையும் உலகறியச் செய்வனவாகும்.

முடிவுரை

தமிழர் கட்டிடக்கலையில் உலகிற் சிறந்தவர்; சிறப்- ஓவியக்கலைகளில் பண்பட்டவர் உயர்ந்த பண்பாட்டினர் என்று இன்று மேனாட்டார் பாராட்டுதற்கு அடிப்படையாக இருப்பவை சோழப் பேரரசர் அமைத்த திருக்கோயில்களே ஆகும். இங்ஙனம் தம் சமயத்தை வளர்த்ததோடு அன்றித் தம் வழித் தோன்றலாகிய நமக்கும் இன்றைவும் பெருமை அளிக்கப் பேருதவி செய்த அப்பெருமக்கட்கு நமது உள்மார்ந்த நன்றி என்றும் உரியதன்றோ? வாழ்க! சோழப் பெருமன்னர்கள்!

**பொய்மையும் வாய்மை கிடத்த புரைதீந்த
நன்மை பயக்கும் எனின்.**

குற்றமற்ற நன்மையைப் பிறர்க்குத் தருமானால், பொய்யான சொற்களும், வாய்மை என்று கருத்தத்தக்க இடத்தைப் பெறுவனவாம்.

கும்பாபிலேக்மன்னும்யெருஞ்சாந்தி

ஆலயங்களில் நடைபெறும் கும்பாபிலேகம் இரண்டு பீரவுகளைக் கொண்டது. கலசங்களில் புனித நதீகளிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட தீர்த்தங்களால் நீர்ப்பி, அக்கலசங்களை உரிய முறையில் அலங்காரம் செய்து, அந்த அந்த தெய்வங்களை அக்கலசங்களில் ஆவாஹனம் செய்வார்கள். அக்கலசங்களுக்கு பூஜைகள் - நிவேதனம் - தீபாராதனைகள் நீகழ்த்துவர். இது ஒரு பகுதி.

இதே முறையில் யாக குண்டங்களை நீர்மானித்து அந்தக் குண்டங்களில் உரிய தேவதைகளை அன்வாரம்பம் என்ற கீரியை மூலம் அக்நியில் வரவழைத்து உரியன மந்திரங்களால் ஹோமங்களைப் புரிவர். பூர்ணாகுதி முடிந்ததும் அக்னி குண்டத்தில் பிரசன்னமான தேவதைகளை உரிய கலசங்களில் ஸமாரோபனம் (ஏற்றிக்கொள்ளல்) செய்து அந்தக் கலசங்களிலுள்ள தீர்த்தங்களைக் கொண்டு இறைவனுக்கும் சலசங்களுக்கும் குடமுழுக்குச் செய்யப்படுகிறது. இவ்வாறு இரண்டு பீரவுகளை ஆலயங்களில் நடைபெறும் யாகசாலைகளில் காணலாம்.

பொதுவாக பல்வேறு யாகங்கள் சாஸ்தீரங்களில் கூறப்பட்டுள்ளன. இந்த யாகங்களையும் இரண்டு வகைகளாகப் பிரிக்கலாம். மனீதன் தனது வீருப்பங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்ள இயற்றப்படும் யாகங்கள் என்றும், வீருபேற்றினைப் பெறுவதற்கும், உலக மக்கள் நலமாக இருக்கவும் இயற்றப்பெறும் யாகங்கள் என்றும் வகைப்படுத்தலாம்.

சொந்த நலம், அல்லது வீருப்பங்களுக்காக இயற்றப்பெறும் யாகங்களில் இராஜகுயம், அச்வமேதம், புத்திரகாமேஷ்டி போன்ற யாகங்களை இதற்கு உதாரணமாகக் கொள்ளலாம்.

உலக மக்கள் நலம் பெறும் பொருட்டு செய்யப்படும் யாகங்களே சீவாலயங்களில் நீகழ்த்தப்படும் யாகங்களாகும். இவை நித்தியம் என்றும், ஏதெனும் ஒரு காரணம் பற்றி சீறப்பாகச் செய்வதை நூழித்தீக யாகம் என்றும் கும்பாபிலேக காலத்தில் இயற்றப்படும் யாகம், போகங்களையும்,

மோஷங்களையும் உலக மக்களுக்கு வழங்குவதால் குறிப்பாகவும் சீறப்பாகவும் மோஷத்தை அடைவதைக் குறித்தே இயற்றப்படுவதால் இதனை ஞான யாகம் என்பர். இதனை சீவாயாகம் என்றும் கூறுவர். இத்தகைய யாகத்தீன் பயன் ஆன்மாவை பந்த பாசங்களிலிருந்து நீக்கி பதியாகிய சீவத்துடன் சேர்ப்பதால் சீவாயாகம் என்று கூறப்படுகிறது.

சீவாலயங்களில் குறிப்பாக கும்பாபிலேகங்களில் இயற்றப்பெறும் யாகசாலையில் அமைக்கப்படும் குண்டங்களும் அவற்றின் தத்துவங்களும்:-

1. தீசை:- கீழுக்கு தீக்கு தேவர்கள்:- இந்தியர் குண்டம்:- நாற்கோணம் அக்னி:- அஹவனீயம் தத்துவம்:- பீருதிவி - மன்
2. தீசை:- தென்கீழுக்கு தீக்கு தேவர்கள்:- அக்னி குண்டம்:- அரசிலைக்கோணம் (யோனிகுண்டம்) அக்னி:- வீருத்தாக்னி தத்துவம்:- நீயதிமாயா
3. தீசை:- தெற்கு தீக்கு தேவர்கள்:- யமன் குண்டம்:- அர்த்தசந்தீரக்கோணம் (அரைவட்டம்) அக்னி:- தவிணாக்னி தத்துவம்:- அப்பு - நீர்
4. தீசை:- தென்மேற்கு தீக்கு தேவர்கள்:- நிருதி குண்டம்:- முக்கோணம் அக்னி:- யௌவனாக்னி தத்துவம்:- தேயு - தீ
5. தீசை:- மேற்கு தீக்கு தேவர்கள்:- வருணன் குண்டம்:- வீருத்தகுண்டம் அக்னி:- கார்ஹபத்தீனீயம் தத்துவம்:- ஆகாயம்
6. தீசை:- வடமேற்கு தீக்கு தேவர்கள்:- வாயு குண்டம்:- அறுகோணம் அக்னி:- பாலாக்னி தத்துவம்:- வாயு - காற்று
7. தீசை:- வடக்கு தீக்கு தேவர்கள்:- குபேரர் குண்டம்:- பத்மகுண்டம் அக்னி:- கேவலாக்னி தத்துவம்:- கலா (குரிப்பனக்குறிக்கும்)
8. தீசை:- வடகீழுக்கு தீக்கு தேவர்கள்:- சுசான் குண்டம்:- எண்கோணம் அக்னி:- ஸாமாதன்யாக்னி தத்துவம்:- காலம் (சந்தீரனைக் குறிக்கும்)
9. தீசை:- வடகீழுக்கு தீசைக்கும் கீழுக்கு தீசைக்கும் மத்தீயீல் தீக்கு தேவர்கள்:-..... குண்டம்:- பிரதான குண்டம் அக்னி:- சீவாக்னி தத்துவம்:- சீவத்துவம் (சீவத்தைக்குறிக்கும்)

ஆதலால் யாகசாலைமுப்பத்தாறு தத்துவங்களின் சொருபமான சீவபெருமானின் அட்டழூர்த்த வடிவமாகும். எட்டு தீசைகளுக்கும் எட்டுவீத அக்னியும் எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக சீவாக்னியும் இதீல் இடம் பெற்றிருப்பதால் யாகசாலையே சீவ ஸ்வரூபமாக இருவகீக்கீப் பட்டுள்ளது.

இடல்	-	தேவி
தலை	-	துரோணகஸசம்
பாதம்	-	இரதம்
இடக்கை	-	நெய்பாத்திரம்
வலக்கை	-	ச்சுவம்
புலன்கள்	-	சபையினர்
ப்ரயாசை	-	மஹாழுதங்கள்
பல் மற்றும் இதடுகள்	-	குக்தவாகங்கள்
நாக்கு	-	யுவாகம்
தயை	-	ஸ்மிருதி
ஒங்காரம்	-	யூயம்
அதைச	-	ரஸனை
மனம்	-	ரஸம்
காமம்	-	பசு
உரோமம்	-	தருப்பை
புலன்கள்	-	யாகபாத்திரங்கள்
கர்மேந்திரியங்கள்	-	அவிக
அனைத்தையும் தீயாக்கிசெய்தல்	-	தக்கிணை

இத்தகைய முறையில் சீவஸ்வரூபமாக அமைக்கப்பெற்றுள்ள யாகத்தீவிருந்து எழும் அக்னியும் சீவஸ்வரூபமே. இந்த யாக குண்டலத்தீவிருந்து எழும் புகை, வெப்பம், வேதவோசை, சிவனாழியார்களின் சாஸ்திரவோசை, சீவாசாரியார் - சாதகர்கள் செய்யும் - சீவமந்திரக்கரீயை - பாவனைகளுடன் செய்யும் - செயல்களும், உத்தம மெய்யன்பார்களின் நல்ல எண்ணங்களும் சேர்ந்து எங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் இறைவனது அருட்சக்தீயைத் தூண்டி எழுப்பி கும்பத்தேன் மேலும் - அதன் உள்ளிருக்கும் தீர்த்தங்களிலும் தெய்வீக சக்தீயை உருவாக்குகிறது.

உலகியலில் நாம் பயன்படுத்தும் மின்சார சக்தீயை கடத்தும் பொருட்கள் - கடத்தாப் பொருட்கள் என்று இரு வகைகளாக வீஞ்ஞானிகள் வகைப்படுத்தியுள்ளனர். மின்சக்தீயை பொன், செம்பு இரும்பு பொன்ற உலோக வகைகள் எள்தீல் கடத்தும். ரப்பா மரம் போன்றவை மின்சக்தீயை கடத்தப் பொருட்கள் என்ப் பீவரோ தெய்வீகம் என்ற மின்சக்தீயை கடத்தும் பொருட்களாக

உள்ளவைகள்: - தெளிந்த ஞானியர் உள்ளம் அவர்களது சுவாசம், வீரல்கள், தருப்பை, மாவிலை ஆகீயவை தெய்வீக அருள் மின்சக்தீ எங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருப்பீனும், மேலே கூறிய பொருட்களின் வழியாகவே கடத்தும் தன்மையுள்ளன என்பது ஆண்மீக நூல்களில் காணப்படும் கருத்து இவற்றின் வழியாகவே மந்திரங்களாலும், யாகங்கலாலும் செய்யப்படும் கீர்யைகளாலும் தூண்டிவீடிப்பட்ட ஆண்மீக - மின்சக்தீயே சீவகலைகளின் சக்தி. இந்த சக்தீயை கடத்தும் பொருட்களாக தருப்பை, மாவிலை போன்ற சாதனங்களின் வழியாக கும்பத்தீவிலுள்ள புனித நீரில் ஏற்றி, அதீவிருந்து சீவசக்தீயை ஆலயங்களிலுள்ள கும்பங்களில் மற்றும் அங்குள்ள விக்கிரகங்களில் அபீஷேகம் செய்தலே கும்பாபீஷேகம் என்னும் பெருஞ்சாந்தியாகும்.

ஞம்பாபீஷேகம் என்னும் பெருஞ்சாந்தியின் பயன்

நாம் தெரிந்தோ - தெரியாமலோ அன்றாடம் பல தவறுகளைச் செய்கிறோம். மனம் - வாக்கு - காயம்(மனம் - சொல் - உடல்) ஆகீயவற்றால் செய்யும் தீமைகளுக்கு சாந்தி - சாந்தி ராயணம் கீர்கரம் முதலிய பீராயச்சீதம் செய்து கொள்வது ஒரு வழி. மற்றது செய்த தீவினைகளின் தீவைக் குறித்து அனுட்டிக்கும் பீராயச்சீத்தமாக மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் ஆகீயவற்றைத் தரீசித்தல், இதீல் ஏதேனும் கைங்கரீயம் எனப்படும் திருப்பணி செய்தல் ஆகீயவைகளே தீர்வைகளாகும். நாம் செய்த தீவினைகளுக்கு நாம் செய்யும் நல்வீனைகளே தீவு. இக்கருத்தை சீவப்பீரகாசம் என்னும் நால் விளக்குகிறது.

உற்ற தொழி னினிவரையி லிருவினையு முளவா மொன் றொன்றா ஸதியாதா னொழியா துன்னின் மற்றிவற்றி னொரு வினைக்கோர் வினையால் வீடு வைத்திக்கை வம்பகு மரபி னற்றப் பற்றியது கழியுமிது வினையா ஸெற்கும் பான்னமயுமாம் பண்ணாது பலிக்கு முன்னஞ் சொற்றாகுநால் வழியின்வரின் மிகுதி சேருஞ் சேராதங் கதுமேலைத் தொடங்கி யாமே

என்கிறது. தீவினைகளுக்கெல்லாம் தலையாயது சீவ அபராதம், நாள்தொறும் சீவாலயம் சென்று சீவதூரிச்சும் செய்ய வெண்டும். இது இன்றைய காலகட்டத்தீல் நம்மால் இகைச் செய்ய முடிவதீல்லை. அப்படியே சென்றாலும் அமைதியற்ற மனநிலையால் ஆலயத்தீல் தெரிந்தோ, தெரியாமலோ சீல தவறுகள் செய்கிறோம். இதுகூட சீவ அபராதமே இவற்றை நீக்கீக் கொள்ள சீல

பீராயச் சீத்தங்களை - சாந்திகளை செய்து கொள்ளவும் நமது முன்னோர்கள் வழிகாட்டியுள்ளனர்.

ஒருவன், தனது வாழ்க்கையில் தன்னையறியாமல் தினந்தோறும் செய்த தீவினைகள் நாடேறும் செய்யும் சீவாலயத் தரிசனத்தால் நீங்கும் நாள்தோறும் சீவ தரிசனம் செய்யாமையால் வரும் தீவினைகள் உற்சவ தரிசனத்தால் தீரும். அந்த உற்சவ தரிசனத்தீல் நேரும் பிழைக்கும் தீவினைகளும் மகா கும்பாபீஷேக தரிசனத்தால் நீங்கும்.

ஆகையால்தான் எவ்வகையாலும் தீராத சீவாபராதங்களைத் தீர்க்கும் தும்பாபீஷேகத்தைப் பெருஞ்சாந்தி என்று சைவ நூல் உணர்ந்தோர் கூறுவர். இதனை தீருஞான சம்பந்த சவாமிகள் தமது தமிழ் முறையில் கும்பாபீஷேகத்தைப் பெருஞ்சாந்தியென்று தீருவாய் மலர்ந்து அருளியுள்ளார்.

உரிஞ்சாய வாழ்க்கை யமனுடையைப் போக்கும் இருஞ்சாக்கி யர்கிளெடுத்து ரைப்ப நாட்டில் கருஞ்சோலை கூழ்ந்த கபரலீச்சர மமர்ந்தான் பெருஞ்சாந்தி காணாதே போதியோ யும்பாவாய்.

ஆதலால் கும்பாபீஷேக தரிசன பலன் அளவிடற்காரியது. போக மோஷங்களின்றி பேரானந்த மோஷத்தையே கொடுக்க வல்லது. இத்தகு சீறப்பு மீதுந்த கும்பாபீஷேகத்தை தரிசித்து தீவினைகள் நீக்கி இகத்தீற்கு வெண்டிய புத்திரப்பேற்றையும் - பரத்தீற்கு வேண்டிய சீவப்பேற்றையும் பெறுவோமாக.

என். பூநிவாஸன்
வடமொழித்துறை,
சுரல்வுதி மகால் நூலகம்,
தஞ்சாவூர்.

தீவினைக்குமுத்துவமிக்காக்குவதே

முத்தித்தலங்கள் ஆறு

1. பிறக்கமுத்தி	- திருவாரூர்
2. தரிசிக்கமுத்தி	- சிதம்பரம்
3. நினைக்கமுத்தி	- திருவண்ணாமலை
4. கிறக்கமுத்தி	- வாரணாசி
5. சொல்லமுத்தி	- மதுரை
6. கேட்கமுத்தி	- அவினாசி

ச.யதுர்சணச்சர்மா

சழிபுரம்

தீவினைக்குமுத்துவமிக்காக்குவதே

திரைச் சீலை

சிவ சந்திதானத்திலே இடப்படும் திரைச் சீலை யினாலே, மாயையாகிய திரையே அநாதி மத்தசித்துருவாகிய சிவத்தை அறியவாட்டாது மறைந்திருக்கின்றதென்றுணர்ந்து, அவ்விறைவனது திருவருள் என்னும் கத் தியினாலே கீரிஞானக்கண் கொண்டு உள்ளபடி தரிசித்தவர்களே சிவகதி பெறுவர். என்னும் உண்மை அறியப்படும்.

உயர்ந்த கான்கு வர்ணத்தாருள் உறுப்புக் குறைந்தவர்களும் நான்கு வர்ணத்தார் அல்லாத சங்கர சாதியாரும் தங்கள் தங்கள் அதிகார குணமாக ஆசாரியர் இடத்து தீட்சை பெற்று, “தூவியினைக் கோபுரத்தை யீசினைக் கண்டுதொழு பாவறும் வாய்த்தறு மின்பம்” என்று வருத்தமற உய்யும்வழி என்னும் நூல் கூறியவாறு தூபியையும் கோபுரத்தையும் சிவபெருமானாக பாவித்து அவற்றுக்கு எதிரே பத்தர புஸ்பங்களைத் தாவி துதித்தல் முறையாம்.

மஹோற்சவ விளக்கம்

தமிழகத் கோயில் சீறுப்பு

தஞ்சை
என். எஸ்தாத்தாசார்யர்

நீற்கின்ற போதே நீழவுடை யான்கழல்
கற்கின்ற செய்ம்மிள் கழிந்துகும் பாவங்கள்
சொற்குன்றல் கின்றித் தொழுமின் தொழுதபின்
மற்றுஒன் நில்லாத மணிவிளக் காமே

கோயில்

கோ- என்பதற்கு அரசன் இறைவன் முதலிய பொருள்கள் உண்டு. அவ்கள் இருக்குமிடம் கோ + இல் கோயிலாற்று. ஆனால் ஈண்டுக் காரண இடுகூறிப் பெயராய் கடவுள் ஆலயங்களுக்கே கோயில் எனப் பெயர் ஏற்பட்டுவிட்டது. கோயில், ஆலயம், கோட்டம், குடி, கற்றளி என்றெல்லாம் அழைப்பதுண்டு. ஆலயம் என்பதை ஆ+ லயம் எனப் பிரித்து ஆஸ்மா அடைவதற்கும் விபிப்பதற்கும் உரிய இடம் என்றும், ஆணவைலம் அடங்கவேண்டிய இடமென்றும் பொருள் உரைப்பதுண்டு.

இன்று நம் தமிழ்நாட்டில் கானும் ஆலய அமைப்பு ஆகம விதிப்படிக்கு மனித வடிவ அமைப்பைச் சார்ந்தே காணப்படுகிறது. இதனை ஷேத்திரம் சீர்ப்பரஸ் தாரம் என்பார்கள். திருமூலர் இக்குறுத்தை,

உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊன்டிடம் பாலயம்
வள்ளல் பிரானுக்கு வாய்கோ புரவாசல்
தெள்ளத் தெளிந்தார்க்கு சீவன் சீவலிங்கம்
கல்லப் புலனைந்தும் காளா மணிவிளக்கே. என்று வெளியிட்டார்

மனித உடலின் பாதும் கோபுரம், முழங்கால் முன் மண்டபம், துடை வாத்யமண்டபம், தொப்புள் பலிபீடம், மார்பு மகாமண்டபம், கழுத்து அர்த்தமண்டபம், தலை கருவறை, இருசெவிகள் விமானத்தின் வலம் இடமாய் அமைந்த தவிணாமுர்த்தி சண்டேக்ஸவர் ஆலயம், கழுத்தின் மையம் நந்தி, வாயும் முக்கும் மருங்கு ஸ்நபன மண்டபம், புருவத்தின் நடு சிவலிங்கம், தலையின் உச்சி விமானம் என அமைப்பைக் கூறுவர். மனிதனது உடலை மண்ணால் அமைந்ததோரு வெற்று உருவமாகக் கருதும் பொழுது இவ்வுடல் சீரம் (அழியும் தன்மையுள்ளது) என்றும், தேகம் (ளிக்கப்படுவது) என்றும் பெயர்பெறும். இதையே இறைவனுடைய இருப்பியான திருக்கோயிலாக கருதினால் இதற்கு மெய் என்ற பெயர் ஏற்படுகிறது. இந்த மனித உடலை மறைந்திருக்கும் உறை அதாவது ஆவரணம் ஏழாகும் மற்றும் இது போல ஜீவான்மாவுக்கு, உறையன அண்மையம், பிராண்மையம், மனோமையம், விஞ்ஞானமையம், ஆனந்தமையம் என்ற கோசங்கள் ஜூந்தாகும் இக்கணக்கை இட்டு ஆனந்தமையான இறைவனுடைய கருவறையைச் சுற்றி ஏழ அல்லது ஜூந்து திருச்சற்றுக்களை அமைத்தனர். மனிதன் கருவறையிலுள்ள இறைவனை அடைவதை அண்மைய கோசமான உடலையும் இதற்குள் உள்ள காற்றாருவில் உள்ள பிராண்மைகோசத்தையும், இதற்கும் உள்ளே உள்ள மனோமை கோசத்தையும் புத்தி என்ற விஞ்ஞானமை கோசத்தையும் தாண்டிக் கடைசியில் உள்ளதாகிய ஆனந்தமை கோசத்தையடைந்து அழியாப் பேரின்பத்தை அடைவதையே குறிக்கும் என்பர் ஒரு கோயிலின் அடிப்பகுதியில் சிவசக்தியும், நடுவில் வித்தினாசக்தியும், முடிவில் பிரமனுடைய சக்தியும் உள்ளன என்றும் கூறுவார்கள். அதனால் தான் விமானத்தின் நடுவே முடிபோன்ற கல்பகுதிக்கு பிரம்மந்திரம் என்னும் பெயரிட்டார்கள் என்பது சிலரது கருத்து. கோயில்களில் இறைவனது உருவங்களைக் கல், செம்பு முதலிய உலோகப் பொருள்களால் அமைத்து அதற்கு மேல் வானோலியின் ஏரியல்போலக் குடவான் இடைவெளியுள்ள விமானத்தை அமைத்து; சிகரத்தில் செம்பு, பொன்னாலான தூபியையும் அதில் மாவிலை விசிறியையும் அமைப்பதை மின்னுளி சக்தி பரப்பும் விஞ்ஞான முறையில் ஓயிட்டுப்பார்க்கலாம் மிச்சக்தி ஒட்டம் கொண்ட நீலில் மந்திரசக்தியை நல்லேர்கள் நல்லமுறையில் பாய்ச்சியும், மாபெரும் தூய அடியார்களின் உள்ளத்தின் அருட்சக்தியைச் சொற்களால் பாய்ச்சியும்

அங்கீர சிலைவடிவில் அபிஷேகமாக இட்டால் அங்கீனின்று பாய்ந்தோடும் ஒயற்ற அருட்சக்தி, அச்சிலையின் மூலமோ தாமிரம் போன்ற உலோகப்பொருளாலான வடிவத்தினின்றோ நேர்குத்தாக எழுப்பி, மேலே விமானத்தின் கலசத்தினுடைய விசிறிகளின் வழியே வானில் பரவி நிற்கும் நீருக்குச் சூட்டை இழுக்கவும், விடவும் ஆழ்றல் உண்டென்பதை குடான பால் பாத்திரத்தை குளிர்ந்த நிலில் வைத்தால் அக்குளிர்ந்த நிலில் பாலின் குடு பாய்வதைக் காணலாம். அதனால்தான் கோபுரத்தைக் காலையில் கண்கள் மூலம் காண்பவர்களுக்கும் இறைவனது அருட்சக்தி கிடைக்கும் என்பார்கள். மனிதனது கண்களை ஒளியின் இருப்பிடமென்று கூறுவதையும் ஈண்டு கவனித்தல் வேண்டும் ஆகவேதான் கோயில் இறைவனது படிமங்களைக் கூப்பான முடியுனும், கருவறையில் புறக்காற்றுப் பரவாமலும் அடக்கமாகவும் அமைத்தார்கள். கற்பாறைகளுக்கு ஒளி ஒலியைத் தேக்கி முன்னே தள்ளும் சக்தி உண்டு என்பதையும் நினைவில் கொள்க. அதனால்தான் ஒளவையாரும் அலையம் (கோபுரம்) தொழுவது சாலும் நன்ற என்று கூறினார் இது ஆராய்ந்து தீர்மானிக்கவேண்டிய உண்மை. இருப்பினும் அறிஞர்களின் ஆராய்ச்சிக்காக இக்கருத்தை இங்கு எழுதினோம். சுருங்கக் கூறின் நம் தமிழ் நாட்டு ஆலயங்களை அருள்வான் ஒளிபரப்பும் நிலையம் எனலாம்

கோபுரம்

இறைவனது ஆலயத்தில் கருவறையும், பலிபீடமும், கோபுரமுமே முக்கியப் பகுதிகளாகும் இறைவனது கருவறைக்கு மேலே உள்ள கோபுரத்தை விமானம் என அழைப்பார்கள். சிவன் கோவிலின் கோபுரத்தை ஸ்தூலவிங்கம் என்பார்கள். கோபுர தரிசனம் கடவுளின் பாத தரிசனம் என்று உரைப்பார்கள். விமானம் நாகரம், திராவிடம் என மூவகையெடும் அடி முதல் அணைத்தும் நார்கோண வடிவாக உள்ளது (சதுரம்) நாகரம் என்பதையும் கண்டம் முதல் வட்டமாக உள்ளது வேசரம் என்பதை கண்டம் முதல் எட்டுக் கோணமாக உள்ளது திராவிடமாம் தமிழ் நாட்டில் திராவிடமே புகழ்பெற்றது. நாகரத்தை ஆண் விமானம், திராவிடத்தை பெண் விமானம், வேசரத்தை அலிவிமானம் எனவும் அழைப்பார்கள். ஹெலியோடோரஸ் என்ற கிரேக்க நாட்டுப் பெரியவர் நம் நாட்டிற்கு வந்தார் என்றும், அவரைப் பற்றிய கல்வெட்டில் மிகப் பழங்காலம் தொடங்கி இந்நாட்டில் கோபுரம் கொழுமரம் முதலிய அமைந்த கோயில் கட்டும் முறை உண்டு என்றும் புதைபொருள் ஆராய்ச்சி நாலில் 5-ஆம் பகுதியில் குறிப்பிடப்படுவதான் என்ப (Memories of the Archeological servuey of India) கோபுரம் என்பது தென்னிந்தியாவில் குறிப்பாகத் தமிழ் நாட்டில் உள்ள கோயில்களின் வாயிலின்மேல் கட்டப்பட்ட உயரமாகவும் மேலே போகப் போகக் குறுகியும் காணப்படும் வாயில் மாடமாகிய பாகத்தின் பெயராகும் அப்புதிராவில் அமராவதி நாகார்ஜூன் கொண்டா முதலிய இடங்களில் அகப்பட்ட கி.பி.1.2 நூற்றாண்டுகளைச் சேர்ந்த சிறபங்களிலே கோபுரம் போன்ற மேற்கோப்புள்ள சிறிய வாயில்களைக் காணலாம். கி.பி.7.8ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே தமிழ் நாட்டில் பல கோயில்கள் கட்டப்பட்டிருந்தன என்பதைச் சங்க நூல்கள், தேவாரம், தின்சியப் பிரபந்தங்கள் இவற்றிலிருந்து காணலாம். புகாரிலும், மதுரையிலும் பலதேவருக்குக் கோயில் இருந்தமை பற்றிக் கூறும் சிலம்பதிகாரம்.

வாளவளை மேனி வாலியோன் கோயிலும்

(சிவம் 5-171-2)

மேற்கொண்ட உயர்ந்த வள்ளை நகரமும்

(சிவம் 14-8-9)

என்ற அடிகளால் முதல் நூற்றாண்டிலேயே தமிழ் நாட்டில் கோயில்கள் கட்டப்பட்டன என்பதை அறியலாம் இக்கோபுரங்கள் முதலில் மரம், செங்கல், சண்ணாம்பு ஆகியவற்றால் கட்டப்பட்டு நிலைத்திருக்காமல் சிதறுண்டன. இந்தக் காலத்தில் கோபுரம் கொண்ட முதற்கோயிலானது காஞ்சிபுரம் கைலாசநாதர் கோயிலாகும். ஆனால் இதற்குக் கொஞ்சம் முந்திய காலத்தைச் சார்ந்த மாமல்லபுரத்தில் உள்ள ஒரு கல்லில் செதுக்கப்பட்ட பீரதும் என்பதும் சிறு கோயிலே கோபுர அமைப்பில் செதுக்கப்பட்டிருப்பதும் நோக்கத்தக்கது. இக்கொலத்தில் கோயிலானது கருவறை விமானத்துக்கே பெருமை தரப்படுகிறது. லட்சம் என்ற ஊரில் உள்ள சோழர் காலத்துக் கோயிலை உடைய கோபுரமும் மிகவும் எளிய அமைப்பைக் கொண்டது 11ஆம் நூற்றாண்டைச்

சேந்த தஞ்சைப் பெரிய கோயிலின் புறக்கே இரண்டு கோபுரங்கள், சாலைகள், கோட்டங்களாலும் சுதைச் சிற்பங்களாலும் அழகுறுத்தப்பட்டன. 12-ஆம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்ட தாராசுரத்துச் சிவன் கோவிலின் கோபுரம் சுற்று உயரமானது போலும் 13-ஆம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்ட திருப்புவனக் கோயில் கோபுரம் அடுத்தப்படியானது. இக்கோபுரங்கள் யாவும் சோழர் காலத்தைவை. இக்கோயில்களில் கோபுரத்தைவிட விமானங்களே பெரியனவாக உள்ளன.

13-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் பாண்டியர்களும் கோபுரங்கள் கட்டினர். திருவாரூர்க் கீழூக் கோபுரம், சிதம்பரம் மேலைக்கோபுரம் ஆவுடையார்கோயிலின் கோபுரம் முதலயவை இவர்கள் காலத்தில் கட்டப்பட்டவை எனலாம். கிருஷ்ணதேவராயரால் கட்டப்பட்ட பெருங்கோபுரங்கட்டுச் சிதம்பரம் வடக்குக் கோபுரமும் திருவண்ணாமலை மேலைக்கோபுரமும் எடுத்துக்காட்டாகும். கி.பி.17-ஆம் நூற்றாண்டில் சிற்ப வேலைப்பாடுகள் அமைந்து நிறைந்த கோபுரங்களை மதுரை நாயக்க மன்னர்கள் கட்டியுள்ளனர். திருமலை நாயக்கர் மரபினரால் கட்டப்பட்ட பெரிய கோபுரங்களை மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோயிலிலே காணலாம். இவைகளில் இருமுறைகள் உள்ளன. ஒன்று நான்கு முலைகளிலும் நேர்க்கொடு போன்று அமைந்திருப்பது. மற்றொன்று இவை உள் வளைவாக வளைந்திருப்பதாகும். இரண்டாவது முறைக்கு மீனாட்சியம்மன் கோயிலின் தெற்குக் கோபுரம் எடுத்துக்காட்டாகும். இவைகளுக்குச் சுற்றுப் பிறப்பது மிக உயரமானதும் சுதை வேலைகள் இல்லாததுமான ரீவில்லிபுத்தூர் ஆலயக் கோபுரமாகும் இன்றும் கோபுரம் கட்டும் முறை சுற்று நவீன அமைப்பில் நடந்து வருகின்றது. ஆனால் இத்தகைய கோபுரங்களில் சாலைகளும் கோட்டங்களும் மிகச் சிறியவை. அவைகளைச் சிற்பங்கள் மறைத்து நிற்கின்றன. கோபுரத்தின் அடிப்பகுதியில் சிற்ப வேலைப்பாடுகள் குறைவு. மயிலாப்புர் கபாலீஸ்வரர் கோயில் கீழூக் கோபுரமும் இத்தகையது. (சாலை - மண்டபம், கோட்டம் - வளைவு).

மாடக்கோயில்

இயற்கை அழகு மினிரும் இடமே வழிபாட்டற்குச் சிறந்த இடமென்று முதன் முதலில் அழற்றங்கரைகளிலும், மரசோலைகளிலும், மரத்துழயிலும், தெய்வங்களை உருவமைத்து மக்கள் வழிப்படன். ஓவ்வொரு பழங்கோயிலுக்கும் இன்று தலபுராண நூல்களில் தல விருஷ்டம் சுற்படுவது இதற்குச் சான்றாகும். பிறகு மரத்துழகளில் சிறு கோயில்களின் கட்டிடம் அமைத்தனர். அதன் பின் மலைக்குக்கைகளில் கோயில் அமைத்தனர். பிறகுதான் இப்பொழுது அமைந்துள்ள கோயில் வகைகள் ஏற்பட்டன. ஆகம முறைப்படி அமைந்த ஆலயங்கள் இடைக்காலத்தைவை. வீடுகளில் செய்யும் வழிபாட்டைத் தண்ணலம் கருதியும் கோயில்களில் செய்யும் வழிபாட்டை நாட்டின் நலன் கருதியும் செய்வதால், கோயில்களுக்குப் பதாக்கும் எனப் பெயர் உண்டு. இன்று ஆகம முறைப்படி அமையும் ஆலயங்களில் சுற்றுமதில், சிறிய, பெரிய கோபுரங்கள், பலிபீடம், கொடுமரம், அந்த அந்த இறைவனுக்குரிய ஊந்தி, கருவறை என்பன முக்கியமாக இருக்கும் கோயில்களை நகரின் மையமாக வைத்துச் சுற்றுப் பெருந்தெருக்களை அக் கோயிலின் சுற்றுக்களாக ஆக்கிள்.சுற்றுக்களுக்குள்ளே மக்கள் குழியிருக்கும் முறையைச் சிற்பாக மதுரை நகரிலும், திருவராங்கத்திலும் காணலாம். ஆலயச் சுற்றுக்களாகிய தெருக்களில் வசிப்பது, இறைவன் திருவடி நிழலிலேயே ஒதுங்கி வாழ்வதைக்காட்டும் ஆகவே துழிகக் கோயில்களைப் பற்றி வளர்ச்சி முறையை மிகச் சுருக்கமாகக் காணலாம்.

துமிழ் நாட்டில் பல்லவர் காலத்திலே கற்களை உடைத்துச் செதுக்கிச் சேந்துகுக் கட்டின கோயில்கள் எழுந்தன. இவைகளே கற்றளிகளாகும். இவைகளுக்கு எடுத்துக்காட்டு மல்லையில் உள்ள அலைவாய்க் கோயிலும், காஞ்சியிலுள்ள பல்லவர்களின் கோயில்களுமாகும். அடுத்து வந்த சோழர் காலத்தில் இத்திருப்பனி மேம்பாட்டைந்தது. ஒரு நிலை விமானங்களுடன் கூடின சிறிய கோயில்களும், பல நிலைகளுடன் ஓங்கி வளர்ந்து நின்று பல மாடக் கோயில்களும் (மஹாப்ராஸாதம்) எழுந்தன. எங்குமிருந்த சொங்கல், மரம் இவற்றாலான பழைய கோயில்கள் கற்றளிகளாகப் புதுப்பிக்கப்பெற்றன. சோழர் காலத்துத் திருப்பனியில் கற்பனையும் கைத்திறனும் சிறந்து விளாக்கியதோடு கோயிலின் அமைப்பும் திப்பமாபிற்று கோபுரம், திருமதில், சுற்றாலை,பரிவார

தெப்வங்களின் சிறு கோயில்கள், இவைகளின் நடுவே விமானம் அதில் அகமண்டபம், மகாமண்டபம், முதலிய உறுப்புக்கள் திட்பாக அமைக்கப்பட்டன. தமிழ் நாட்டில் தொடர்ந்து வளர்ந்த திருப்பணியின் உச்ச நிலையைக் காட்டும் தஞ்சைப் பெரிய கோயிலின் அமைப்பு இதற்கு எடுத்துக்காட்டாகும். இக்காலத்தில் விமானமே கோயிலமைப்பின் நடுநாயகமாக ஒங்கி வளர்ந்து நிற்பதும், மற்ற தளிகளும், விமானத்தைவிடச் சிறிய அமைப்பில் இருப்பதும் இதன் சிறப்புக்களாகும். பிற்காலச் சோழர் காலத்திலும் இவர்களுக்குச் சமகாலத்தவரும், பின் போந்தவருமான பாண்டியர் காலத்திலும், மதிற் சுற்றுக்கள் பெருகி, அவற்றினுடைய வாயில்களில் மிகப் பெரிய நிலைக் கோபுரங்களும் அமைக்கப்பட்டன. இறுதியாக வந்த விஜயநகரவரசர் காலத்திலும், அவர்களைத் தொடர்ந்த நாயக்கமன்னர் காலத்திலும், மேலும் உயர்ந்த சுதைக் கோபுரங்களும், உள்ளும் புறமும் பலவகையான கலியாண மண்டபங்களும், நூற்றுக்கால், ஆயிரக்கால் மண்டபங்களும், திருவிழா மண்டபங்களும் அமைக்கப்பட்டன. இவ்வாறு தமிழ்நாட்டில் கோயிலமைப்பு படிப்படியாக தொடர்ந்து, ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்குமேல் மாறி வளர்ந்து, இன்னும் போலிவுடன் விளங்குகின்றன.

தென்னாட்டுக் கோயில்களின் சிகரங்கள் பெரும்பாலும் எடுக்கப்பட்டு கோணங்கள் கொண்டவை. இந்த வகையைத் திராவிடம் என்று சிறப்பம் கூறும்.

இத்தென்னாட்டுத் திருப்பணிக் காலத்தைச் சுற்று ஏறக்குறைய கிபி.600 முதல் 850 வரை பல்லவர் காலம், 850 முதல் 1100 வரை சோழர் காலம், 1100 முதல் 1350 வரை பிற்காலச் சோழர் அல்லது பாண்டியர்காலம், 1350 முதல் 1600 வரை விஜயநகரவரசர் காலம், 1600க்கு பிற்பட்டு நாயக்கர் காலம் என்ப பாகுபடுத்திக் கூறுகின்றனர். சிறப் முறைப்படி இரண்டு முதல் பதின்மூன்றுக்கு மேற்பட்ட தளங்களையடைய தஞ்சைக்கோயில் போன்ற கோயில் விமான அமைப்பை ஜாதி விமானங்கள் அல்லது மாடக்கோயில் என்பர். அந்த மண்டபத்திற்கு மேற் கூறையாக வண்டிக் கூடுபோல் நீண்டு வருவதும் இக்காலத்திய சிறப்பாகும் இதனைச் சுகநாசி (கிளிமுக்கு) என்பார்கள். தஞ்சைக் கோயிலில் காணும் சித்திரங்களில் கட்டப்பட்டுள்ள பழைய கோயில் அமைப்புகளும், சிதம்பரம் சிற்பசபையும், மற்றும் திருக்குற்றாலத்துச் சித்திர சபையும் பழங்கால மண்டபக் கட்டட அமைப்புகளுக்குச் சான்றாகும்.

கோயில் திருப்பணியைக் கற்கப்படங்களால் அமைத்தாலும் மன்னர்கள் பெரும்பாலும் தங்கள் அரண்மனைகளைப் பணிலின் காரணமாகச் செங்கல், மரம், ஒடுகள் ஆகியவற்றால் அமைத்துக் கொண்டார்கள் என்பர். ஹும்பியில் உள்ள சித்திராங்கி மகாவில் உள்ள கஜஸாலை, செஞ்சியுள்ள காற்றாடி மண்டபம், களாஞ்சியம், பாசறைகள், மதுரையில் உள்ள திருமலை நாயக்கர் மகால், தஞ்சை அரண்மனை என்பவை இத்தகைய கட்டட அமைப்புக்குச்சான்றாகும்.

கொடிமரமும் நந்திதேவரும்

துட்ட தெப்வங்களை அகற்றவும், தேவ கணங்களை அழைக்கவும், ஆலயத்தைக் காக்கவும் பக்தங்களைக்காக்கவும் கொடிமரம் நிறுவப்படுகிறது. அதனது முகப்பகுதியும் அடுத்துள்ள இறைவன் ஊர்தியின் முகமும் இறைவனை நோக்கியே இருக்கும். கொடிமரத்திற்குச் சந்தனம், தேவதாரு, சண்பகம், வில்வம், மகிழ் முதலிய மரங்கள் சிறந்தவைகளாகும். கொடிமரத்திற்கு 33 கணுக்கள் இருப்பது சிறப்பு. கொடிமரத்திற்கு அப்பால் உள்ள சிவன் கோயிலில் அம்ரந்திருக்கும் நந்திதேவர் சிவலிங்கத்தை நோக்கிக் கொண்டு இருப்பர். நந்தி என்பதற்கு எப்பொழுதும் மகிழ்ந்த நிலையில் இருப்பவர் என்ப போருள் இவர் இளமையும் திப்பமும் வாய்ந்தவர்; சிவகணத் தலைவர். இவருடைய இசைவு பெற்றே அடியார்கள் இறைவனை வணங்கிச் செல்வர்.

திருஞூனசம்பந்தர்ன் பாடல்கள்ல் தினச

வம்பறா வரிவண்டு மணநாற மலநும்
மதுமல்நற் கொன்றையான் அடியலாற் பேணா
எம்பிரான் சம்பந்தன் அடியார்க்கும் அடியேன்

என்று சுந்தரர் திருத்தொண்டத் தொகையில் திருஞூனசம்பந்தரை வழிபடுகிறார். நம்பியாண்டார்நம்பி ஷுஞ்செடய பிள்ளையார் திருவந்தாதி, திருச்சண்பை விருத்தம், திருமும்மணிக் கொவை, திருவுலாமாலை, திருக்கலம்பகம், திருத்தொகை என்று ஒழு பிரபந்த நூல்களில் இவரின் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். சேக்கிழார்டிகள் பாடிய திருத்தொண்டர் புராணம் என்று பெரியபூராணத்தில் உள்ள 4286 பாடல்களில் 1256 பாடல்களில் இவரின் வரலாறு கூறப்பட்டுள்ளது. இதனால் பிள்ளை பாதி புராணம் பாதி என்ற பழிமாழியும் தோன்றியது. பின்பு வந்த சிவப்பிரகாசச் சுவாமிகள் நால்வர் நான்மணி மாலையிலும் அருட்பிரகாச வள்ளலாரின் ஷுஞ்செட பிள்ளையார் மாலையிலும், அருணாசலக் கவிராயர் படைத்த காழி அந்தாதி, சீர்காழித்தலுபூராணம் போன்ற நூல்களிலும் இவரின் வரலாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இறைவனின் நூனப்பாலைடைன்டு இறைவனின் அருட்செல்வமாக விளங்கிய நூனசம் பந்தரின் பாடல்களில் திசைச்செய்திகள் நிறைய பொதிந்துள்ளன. நூனசம்பந்தரின் முன்று திருமுறைகளிலும் காணப்படும் திசைச் செய்திகளைப் பற்றி இனிக்காணலாம்.

திருஞூனசம்பந்தர் பாடியவை

சம்பந்தர் பாடிய பாடல்களை முன்று திருமுறைகளாக அமைத்தனர். இவைகள் பண் அடிப்படையில் பகுக்கப்பட்டுள்ளன.

திருமுறை பாடல்கள்	பதிகங்கள்	பண்களும் பதிகங்களும்	
முதல் திருமுறை	1 - 136	நட்பாடை (1-22) தக்கராகம் (23 - 46) பழந்தக்கராகம் (47 - 62) தக்கேசி (63 - 74) குறிஞ்சி (75 - 103) வியாழக்குறிஞ்சி (104 - 128) மேகராகக்குறிஞ்சி (129 - 135) பண்ணில் அடங்காத யாழ்மூரி	22 24 16 12 29 25 7 1 ---
			136
இரண்டாம் திருமுறை	137 - 258	கிந்தளம் (1-39) சீகாமரம் (40 - 54) காந்தாரம் (54 - 82) பியந்தைக் காந்தாரம் (83 - 96) நட்பாகம் (97 - 112) செவ்வழி (113 - 122)	39 14 29 14 16 10 ---
			122

முன்றாந் திருமுறை	259 - 383	
காந்தாரபஞ்சம் (1 - 23)	23	
கொல்லி (24 - 41)	18	
கொல்லிக்கெளவாணம் (42)	1	
கெளசிகம் (43 - 55)	13	
பஞ்சம் (56 - 66)	11	
சாதாரி (67 - 99)	33	
பழம்பஞ்சரம் (100 - 117)	6	
புறநீர்மை (118 - 123)	18	
அந்தாளீக்குறிஞ்சி (124 - 125)	2	

	125	

கல்வெட்டில் கிடைத்த		
திருவிடைவாய் திருப்பதிகம்	1	

	384	

இசையால் வழிபடும் முறை பற்றி நூனசம்பந்தர் பல கிடங்களில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இசையால் வழிபாடு செய்துள்ளனர்	306 - 7
பண்ணிசையால் ஏத்தப்படுவான்	181 - 9
மருதறைப்பண்ணின் மொழி சொல்ல விள்ளும் தமதாமே	95 - 3
பாடல்சீரார் நாவினால் வல்லராகி வாழ்த்துவார்	300 - 11

இசை என்ற சொல்லாட்சி

திருநூனசம்பந்தர் பாடல்களில் இசை என்ற சொல் பல கிடங்களில் ஆளப்பட்டுள்ளன	
தன்னிலங்கு விரலான் எவிவித்து இசை கேட்டால் செய்த தமிழ்மாலை	2:8
பற்றியென்றும் இசைபாடிய மாந்தர் நூனசம்பந்தன் சொன்ன	2:11
கோண்டு இனிதா இசை பாடி யாடி	8:11

இசைக்கு இறைவன் அகப்படுவான் என்பதனைக்
கீதம் வந்த வாய்மையினது கிளர் திருக்கிளர்களில் ஒதிவந்த வாய்மையால் உணர்ந்துரைக்கலாகுமோ 310:7
என்கிறார்

இசையும் சம்பந்தரும்

நானும் இன்னிசையால் தமிழ்பரப்பும் நூனசம்பந்தன் என்று பாடப்பட்ட நூனசம் பந்தர் காரைக்காலம்மையார் காட்டிய வழியில் தமிழிசைப் பாடப்படுந்து பிற்காலத்தில் தோன்றிய தமிழிசை வாணர்களுக்கெல்லாம் முன்னோடியாகத் திகழ்கிறார். இன்னிசையின் இனிமையைப் பல கிடங்களில் பாங்குறப் பாடியவராக விளங்குகின்றார். இசைப்பாடல் இறையுணர்வை வளர்க்கும் என்றும் இசைப்பாடும் நூனம் வல்லார் இறைவனை அடைவர் என்றும் குறிப்பிடுகிறார். தன்னை இசையோடு இணைத்துச் சொல்கிறார்.

இசைநூள் சம்பந்தன்	319
இசையார் தமிழ் விரகன்	249
இன்னிசையால் உரைத்த பறுவால்	220
ஈ-மீலாத வண்ணம் இசையால் உரைத்த தமிழ்மாலை	223
தமிழ்நூனசம்பந்தன் ... பண்ணிசையால் ஏத்திப்பயின்ற இசை	181

துள்ளிய இன்னிசையால் துதைக்கு சொல்லிய ஞானசம்பந்தன்
நன்னிசையாற் சொன்ன மாலை பற்று என்றும் குறிப்பிடுகிறார்.

இசையும் சீவிபருமானும்

கலைவழிமாக கிறைவன் திகழ்கின்றான். மூடும் நிலையில் மூடல்வல்லானும், குழலாதும் நிலையில் கண்ணனும் வீணை இசைக்கும் நிலையில் கலைமகளும் மத்தனம் கொட்டும் நிலையில் நந்தியம் பெருமானும் திகழ்கின்றார்கள்.

அன்பெனும் பிடியுள் அகப்படும் மலையாக விழங்கும் கிறைவனைப் பண்ணினால் பாடி ஒட்டையலாம். தீடங்கொள் நாவின் இசைத்தொண்டர் பாடும் பாட்டுக்கு கிறைவன் மூட்படுவான். பக்திப் பாசுரங்கள் அனைத்தும் இசையாக விளங்குவதும் கிதனை உறுதிசெய்யும் இந்நிலையில் இசை வடிவின்னாக கிறைவன் விளங்குவதனையும் இசையை விரும்பி ஏற்ப தனையும் ஞானசம்பந்தர் பல இடங்களில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இசை வடிவினன் சீவன் என்றும் இசையை விரும்பி ஏற்பவன் என்றும் பல இடங்களில் குறிப்பிடுகின்றார்.

பூத இப்பெட நின்று இசை பாடவும் ஆடுவர்	136:1
இசை கேட்டன்றுள் செய்த சடையான்	2:8
இராவணன் வீழ்தா விடுத்தான் செய்து இசைகேட்பவர்	267:8

இசையும் தொண்டர்களும்

பெரிது பெரிது தொண்டர் தம் பெருமை பெரிது என்ற வகையில் தொண்டர்தம் பெருமையைச் சைவ நாயன்மார்கள் கூறுவார். தொண்டர் கூடி கிறைவனை வழிபடல் உண்டு. கிதனைப் பஜுனை என்பர். கித்தகு தொண்டர்கள் இசையோடு மூடப்பாடி கிறைவனை வணங்குவதைப் பாடியுள்ளார்.

இனமலிந்திசை பாட வல்லார்கள்	240:11
தொண்டர்கள் இசை பாடியும் கூடிக்கொண்டு துதிசெய்	38:6
முறைமுறையால் இசை பாடுவாராடி முன் தொண்டர்கள்	267:5

இசையும் வேதமும்

வேதத்தை இசையோடு பாடுவார். இவ்வாறு பாடுவது வேதக்கீதம் (ப. 308) கிதனைத் திருஞானசம்பந்தர் பல இடங்களில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

உள்ளங்கலந்திசையால் எழுந்த வேதம்	39:3
சாமவேத மோர் கீதம் ஒதி	228:8
பண்ணமாநும் நான் மறை	193:1
பண்ணவாளிசேர் நான்மறையான்	178:6
வேதத்தின் இசைப்படி	217:1

வண்டினம் பாடிய பண்கள்

வண்டினங்கள் பாடிய ஓசை இசைப்பண்கள் பலவற்றை நினைவுட்வெனவாக உள்ளன. காரடைந்த சோலை சூழ்ந்த காமரம் வண்டிசைப்ப 47:8 என்ற சீகாமரப் பண்ணை (நாதநாம கிரியை) வண்டினம் பாடியதனைக் குறிப்பிடுகின்றார் வண்டினங்கள் செவ்வழிப்பண் பாடியதனையும் குறிப்பிடுகிறார்.

சே ரோடு செங்கழு நீந் தாடி தாடி மதுவன்டு சீவந்த வண்டு வேறாய உருவாகிச் செவ்வழி நூப்பண்பாடும்	132:7
பெருந்தன சாரல்வழி சிறைவன்டு பேடைப்புக்கிக்	
குநுந்தம் ஏரிச் செவ்வழி பாடும் குற்றலாம்	99:10

வண்டினம் பஞ்சரப்பன் பாடியதனைக் குறிப்பிடுகிறார்.

அஞ்சிரும்பு நேன் பஞ்சரம் பயிற்று	272:3
பஞ்சரம் பாடி வண்டியாழ்முலும் பரிதிந்தியமே	364

வண்டினங்கள் செந்திசை, நேரிசை பாடின என்கிறார்.

குளிர் வண்டு செந்திசை பாடும்	101:2
வண்டினம் நேரிசை பாணில் யாழ் முலும்	189:10

குரல், குத்தம், கைகிளை, விளாரி, தாரம் என்ற சுரங்களில் குத்தச்சரத்தை வண்டினம் பாடின என்கிறார்.

துந்த நல்லின்னிசை வண்ட பாடும்	353:3
வண்டினம் துந்த நின்று பஸ்செய்யும்	243:10

இசைக்கருவிகள்

இசையை இசைப்பதற்கும், இசைக்கு மொலும் செறிவூட்டவும் பல்வகைக் கருவிகள் நூலைக்கருவிகளாகப் பயன்படுத்தப்பிற்றன இசையின் பல புதிய பாணிகள் தோன்றியதே இசைக்கருவிகளால் தான் என்றால் மிகையாகாது. கோயில்களில் இறைவழிபாட்டில் முக்கிய திடம் பெற்றன.

திருநானசம்பந்தர் தாளத்தைக் கையாற்போட்டுப் பாடனார். பிஞ்சக்கரங்களால் தாளம் போட்டதால் கைகள் சீவந்தமையால் இறைவன் பொற்றாளம் நல்கினான். இறைவி தாளத்திற்கு ஒரை கொடுத்தார். இதனால் இவர் ஒரைகிகாடுத்த நாயகி என்று கூறப்படுகிறார். திருநானசம்பந்தருடன் திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர்தலயாத்திரை செய்தார். நூனசம்பந்தர் பாடியவற்றை யாழில்ட்டு வாசித்தார். எனவே இசைக்கு மாதாபிதாவாக விளங்கும் இலயமும் சுரமும் இவரின் பாடல்களில் சிறப்புண் விளங்குகின்றன.

திருநானசம்பந்தரின் பாடல்களில் பல வகையான இசைக்கருவிகளும், மூடலின் போது பயன்படுத்தப்பட்ட இசைக்கருவிகள் பாடுகையில் பயன்படுத்தப்பட்ட இசைக்கருவிகள் இறை வழிபாட்டில் பயன்படுத்தப்பிற்ற இசைக்கருவிகள் மாதார்கள் பயிலும் இசைக்கருவிகள் வேறுவகையான இசைக்கருவிகள் இசைக்கருவி இசைப்போர் சீவனோடு தொடர்பு படுத்திக் கூறப்படும் செய்திகள் கூறப்பட்டுள்ளன.

முழுவு

முழுவு பற்றிப்பல இடங்களில் பல நிலைகளில் குறிப்பிட்டுள்ளார். முரசின் ஒன்றான மணமுரசு பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மணமுரசென கடலின நூலி	243:11
முரசார் வருமன மொய்ம்பு	12:4

யாழ்விகளை

யாழ்க்கருவி பற்றிச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடுகிறார். யாழ்முரி என்ற இசைபாடும் முறையை இதன்மூலம் தந்துள்ளார்.

சம்பந்தன் தமிழ்பத்தும் யாழின்னிசை வல்லார்	
சொலக்கேட்டார் அவரெல்லாம் - விளைபோயிட...	11:11

பல்வகை இசைக்கருவிகள்

பல இசைக்கருவிகள் இணைத்து இசைக்கப்பட்டுமையைப் பற்றி பல இடங்களில் குறிப்பிட்டுள்ளார். யாழும் குழலும் இசைத்தமையைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

குழல்யாழ் முலுத் துண்ணிய இன்னிசை	56
----------------------------------	----

மேலும் சங்கும் பறையும் சேர்ந்து ஒலித்தமையைக் குறிப்பிடுகிறார்.

பறையும் சங்கும் ஒலிசெய்

135:6

இக்கருவிகள் கிறைவழிபாட்டிற்குரியது என்பதனைப் பல திடங்களில் குறிப்பிட்டுள்ளன.

காலையாரு துந்திகள் சங்குகுழல் யாழ்மழவு 330:3

தொளைபயலுங் குழல் யாழ் மழுலத் துண்ணிய

இசையார் அல்லவற்கூலாமே 5:6 என்கிறார்.

பண்ணமைத்த வரலாறு

103 பண்களுள் 23 பண்கள் தேவாரத்தில் வழங்கப்படுகின்றன. கி.பி 7 மும் நூற்றாண்டில் அப்பர், சம்பந்தர் ஆகியோராவும், கி.பி 9மும் நூற்றாண்டில் சந்தரராவும் அமைக்கப்பெற்றனவ. இயற்றப்பெற்ற பின் சிறிது காலத்தில் திப்பாடல்களும், வைற்றைப் பாடும் முறையும் மறைந்தனவென்றும், நம்பியாண்டார் நம்பியின் முயற்சியினால் பாடல்கள் சிதம்பரம் கோயில்ருந்து கிடைக்கப்பெற்றன என்றும் கூறப்படுகிறது.

பாடல்கள் கிடைத்ததும் பாடும் முறையானது தெரியாது போகவே, திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாளர் மரபில் வந்த ஒரு பெண்மனியினால் கிவைகளுக்கு கிசை அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்டன. தற்பொழுது ஒதுவார்கள் பாடும் முறையானது பெரும் பாலும் அவர் அமைத்துக் கொடுத்த கிசையின் அடிப்படையில்தான் பாடப்பெறுகின்றன. சில கிம்முறையிலிருந்து மாறியும் வந்துள்ளன. கொல்லி, கொல்லிக்கெளவானம், பியந்தை, பியந்தை காந்தாரம் என்ற நான்கு பண்களும் நவரோசு என்ற ஒரே திராகத்தில் பாடப்பட்டு வருகின்றன.

தேவாரப் பண்கள்

தேவாரத்தில் வழங்கப்பெறும் பண்களைப் பற்றிய பல கருத்து வேற்றுமைகள் நிலவி வந்தன. தேவாரப்பண்கள் 24 என்று கூறுவர். கிவற்றில் யாழ்மீரி என்பதனைப் பண்ணின் பெயராகக் குறிப்பிடுவர். யாழ்மீரி என்பது பண்ணின் பெயரல்ல புதிகத்தின் பெயர் என்றும் கருதுவர். கிந்தப்பதிகம் மேகராகக் குறிஞ்சி என்று அமைக்கப்படுகின்ற நீலாம்பரி திராகத்தில் அமைந்துள்ளது. மூனால் தற்பொழுது அடாணா திராகத்தில் பாடப்படுகிறது. கிதனைப் பண்ணாகக் கருதாமல் புதிகமாகக் கருதினால் தற்கால 23 பண்கள் மூகும்.

பண்களும், தற்கால திராகங்களும்

1. திந்தளம்	-	மாயாமாளவிகளாளை
2. காந்தாரம்	-	நவரோசு
3. காந்தாரபஞ்சம்	-	கெதாரகெளாம்
4. குறிஞ்சி	-	குறிஞ்சி
5. கொல்லி	-	நவரோசு
6. கொல்லிக்கெளவானம்	-	நவரோசு
7. கெளசீகம்	-	பைரவி
8. சாதாரி	-	பந்துவராளி
9. சீகாமரம்	-	நாதநாமக்கிரியா
10. செந்துருத்தி	-	மத்தியமாவதி
11. செவ்வழி	-	யதுகுலகாம்போதி
12. தக்கராகம்	-	காம்போதி
13. தக்கேசி	-	காம்போதி
14. நட்பாடை	-	நாட்டை

15.	நட்ராகம்	பந்துவராளி
16.	பஞ்சம்	ஞூகிரி
17.	பழந்தக்கராகம்	சுத்தசாவேரி
18.	பழங்பஞ்சரம்	சங்கராபரணம்
19.	பியந்தைக்காந்தாரம்	நவரோச
20.	புறந்மை	பெளளி இராகத்தின் சாயவுடைய அந்தர காந்தாரத்துடன் கூடிய பூாளம்
21.	மேகராகக்குறிஞ்சி	நீலாம்பரி
22.	வியாழக்குறிஞ்சி	சௌராஷ்டிரம்
23.	அந்தாளிக்குறிஞ்சி	சாமா

இந்த 23 பண்களும் மேற்கூறப்பட்ட இராகங்களுக்கு பொருந்தும் என்று பண் ஒராய்ச்சி மாநாட்டில் முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் ஒரு இராகங்கள் ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட பண்களைப் பெற்றுள்ளன. உதாரணமாக, நவரோச என்ற இராகமானது கொல்லி, கொல்லிக்கெளவானம், காந்தாரம், பியந்தைக்காந்தாரம் போன்ற பண்களையும், தக்கேசி, தக்கராகம் ஞகிய இரண்டு பண்களையும் காம்போதி இராகத்தில் பாடவருகின்றனர். நட்ராகம், சாதாரி ஞகிய இரண்டு பண்களையும் பந்துவராளி இராகத்தில் பாடவருகின்றனர். எட்டுப்பண்களும் வெவ்வேறாகப் பிஸ்கல நிகண்டில் குறிக்கப்பெற்றுள்ளன. யாழ் நூலாசிரியர் விபுலானந்த அடிகளார் நூற்று முன்று பண்களையும் வரிசைப்படுத்தி காந்தாரம் - 33, கொல்லிக் கெளவானம் - 49, கொல்லி - 70, பியந்தை - 81 என்று எண்கள் கொடுத்துள்ளார். ஞகவே இந்தப் பண்கள் வெவ்வேறு இராகங்களாக இருக்க வேண்டும் என்று கருத இடமுள்ளது.

தனிச்சிறப்புப் பதிகங்கள்

திருநூனசம்பந்தர் இயற்றியருளிய பதிகங்கள் பெரும்பாலும் தனிச்சிறப்புடன் விளங்குவன. கிப்பதிகங்களை முன்று வகையாகப் பிரிக்கலாம். 1. பொருள் நிலையில் சிறப்பு வாய்ந்தவை, 2. அமைப்பு நிலையில் சிறப்பு வாய்ந்தவை, 3. இசை நிலையில் சிறப்பு வாய்ந்தவை.

அமைப்பு நிலையில் சிறப்பு வாய்ந்தவை என்ற பிரிவின்கீழ் . திருக்கக்குறள், மாலை மாற்று, கூடற்சதுக்கம், திருக்கோழுத்திரி, ஏகபாதம், திருஎழுகாற்றிருக்கை, திருச்க்கரமாற்று, நலடிமேல் வைப்பு, ஈரடிமேல்வைப்பு, திருமுக்கால், ஈரடி ஞகியவற்றை அடக்கிக்காட்டலாம்.

இவற்றில் ஒரு சீலப்பதிகாரங்கள், பிற்கால இசைப்பாடல்களுக்கு முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தன என்றால் மிகையாகாது.

இவ்வாறு சம்பந்தரின் பாடல்கள் முழுவதும் இசைப்பாடல்களாகும். ஞானசம்பந்தரின் பாடல்களை வெளிக்கொண்ட வேண்டும் என்ற நிலையில் பல அமைப்புகள் முயற்சி செய்து வருகின்றன. அவற்றில் இராமலிங்கர் பணிமன்றம், அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகம், குடந்தை ப.சுந்தரேசனார் நாடுகாண் குழு போன்றவை முக்கிய திடம் பெற்றுத் திகழ்கின்றன. மேலும் தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகத்தின் மூலம் தேவார இசைப்பாடல்களை சுரப்படுத்தியும், கருக்கராங்குகளை அமைத்தும் வருகின்றது. இவ்வாறு இயற்றமிழ்ப் பயில்வார்க்கு ஆழந்த புலமையும், இசைவாய்வாளர்களுக்குப் பல்வேறு வழிமுறைகளையும், நாடகத் தமிழ் பயில்வார்க்கு வழிகாட்டியாகவும், இவர்தம் பாடல்கள் விளங்குகின்றன. இசைஞானியாகவும், தாளச் செல்வராகவும் இவர் விளங்குகின்ற நுட்பத்தை இவர்தம் பாடல்கள் வாயிலாக ஒரிய முடிகின்றன.

தேவாரம் என்பது சிவபெருமானைப் பரம்பொருளாகக் கொண்டு திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், திருநம்பியாருர் என்னும் முஹான் பாடப்பெற்ற சைவ சமயச் சார்புடைய இசை இலக்கியங்களைக் குறிக்கும். அவருள் திருநாவுக்கரசர் அருளிச் செயல்களுள் ஒரு பகுதி தேவாரம், மற்றையவை திருநேரிசை, திருக்குறுந்தொகை, திருத்தாண்டகம் என்பன.

இலக்கணம் என்பது ஓர் இலக்கியம் அமையவேண்டிய வடிவங்களின் உறுப்புக்களைப் பற்றி அவ் இலக்கியங்களின் அடிப்படையில் ஆராய்ந்து வரையறை செய்து கூறும் அளவியல் நூலகம். இங்கே எடுத்துக் கொள்ளப் பெற்ற தேவாரம் என்பது தமிழ்மொழி இலக்கியத்துள் ஒரு கூறாகிய இசைத் தமிழ் இலக்கிய வகையைச் சார்ந்த தாகும். தமிழ் மொழி இலக்கியம் இயல், இசை, நாடகம் என்னும் மூன்று பகுப்புடையது. இவற்றுள் ஒவ்வொன்றினுள்ளும் இம் மூன்று கூறுகளும் தனித்தும் கலந்தும் அமைந்திருக்கும். இம்மூன்றும் தனித்தனிச் சிறப்பிலக்கணங்களை உடையவை.

இயற்றமிழ் இலக்கணம் எழுத்து, சொல், பொருள் என்னும் மூன்று பகுப்பினையுடையது. பொருளின் கூறுகளாகிய யாப்பு, அணி ஆகிய இரண்டையும் பிரித்து ஐந்து கூறுகளாகச் சொல்வது பிற்கால மரபாகும். இசைத்தமிழ் இலக்கணம் ஒசை (குருதி) இசை (பண்) தாளம் என்னும் மூன்று கூறுகளையுடையது. தாளத்தை ஆளத்தி எனவும் கூறுவர். காலத்தால் அளவிடப்படுவது ஆளத்தி. நாடக இலக்கணத்தைக் காணுமிடத்து அது வினைய நாடகம் (நடம்) என்றும் பொருத நாடகம் (கூத்து - வேடமிட்டு நடிப்பது) என்றும் இருவகைப்படும். வினைய நாடகம் பண்ணமைபாட்டு, தாளம், வினையம் (அபிந்யயம்) என்னும் மூன்று கூறுகளை உடையது. கூத்து நாடகம் ஒப்பனை, உரைப்பாட்டு, மெய்ப்பாடு என்னும் மூன்று கூறுகளை உடையது.

தேவாரத்தின் கருப்பொருள் பரம்பொருளாகிய சிவபெருமான் இயற்றும் ஐந்தொழிலில் களை உலகியலோடு இணைத்து வண்ணித்துக் கூறுவது ஆதலின் இயல் இசை இருவகை நாடகம் என்னும் முக் கூறுகளும் அமைந்து விளங்குகின்றன. தேவாரப்பாக்கள் செம்பாதி இயற்றமிழும் செம்பாதி இசைத்தமிழுமாக அமைந்தவையாகும். நாடகக் கூறுகள் அவற்றுள் அடங்கி நிற்கும் அவற்றை எல்லாம் சுட்டி விளக்குவது இக்கட்டுரைத் தலைப்பின்

நோக்கமன்று. தேவாரப் பாக்களின் இயற்றமிழும் கூறுகளான எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி ஆகிய வற்றுள் எழுத்திலக்கண அமைப்பும் அமைந்துள்ள பாங்கினுள் நுட்பமாக உள்ள ஒரிரு இடங்களைச் சுட்டிக் காட்டுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

முவர் தேவாரங்களுள் காலத் தால் முற்பட்டவை திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் தேவாரங்களாகும். இவர்கள் காலத் தில் ஐந்திலக்கணமும் நிறைந்து வழக்கிலிருந்த இலக்கண நூல் தொல்காப்பியமாகும். இறையனார் அகப்பொருள்நூல், அவிநியம், மகேச்சுரர் யாப்பு முதலிய நூல்கள் இவர் காலத்தில் தோன்றியவையாகும். வடமொழிச் செய்யுள் இலக்கணநூல் களும் பாலிமொழி யாப்பில க்கண நூல்களும் சமண, பவுத்த சமயச் சான்தோர்கள் நூல்களும் வழக்கிலிருந்தன. அப்பரடிகள் அந்நூல்களில்

தேர்ச்சி பெற்றவர்.

தொல் காப்பியச் செய்யுளில் கூறும் பாவகையுள் கலிப்பாவும் பரிபாடலும் பண்ணும் தாளமும் அமையப்பாடுவதற்கேற்றவையாகும். கலிப்பா, தரவு தாழிசை அராகம் அம்போதாங்கள் சரிதகம் என்னும் உறுப்புக்களையும் தேவபாணி செளச்சகம் ஒருபோகு செளச்சகம் டிள்ளும் களிப்பா வகைகளையும் உடையதாகும். கலிவகைப்பாக்கள் ஒத்த நான்கடிகளான் அமையின் அவை மண்டிலப்பா எனப் படும். மண்டிலம் என்பது வடமொழி விருத் தயாப் பினை ஒத்ததாகும். மேலும் தொல் காப்பியம் கூறும் அறுவகைப்பாக்களும் வண்ணம் என்னும் உறுப்புக் கள் அமையப்பாடப் பெற்றனவாகும். வண்ணங்களைத் தொல்காப்பியம் இருபது வகைகளாக வகுத்துக் கூறுகின்றது. அவற்றுள் சில வண்ணங்கள் பண்ணும் தாளமும் பற்றி அமைந்தவையாகும்.

இடைக்காலத்தில் வடமொழி பாலிமொழி மரபுகளைப் பின்பற்றிப் பா இனங்கள் பற்றி இலக்கணங்கள் சில தோன்றின. பாலினங்கள் கூறும் இலக்கண முறைகள் பல தேவாரங்களில் அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். எனினும் தேவாரப்பாக்கள் பழந்தமிழ் இசை நூல்களின் அடிப்படையில் அமைந்தவையே. அந்நூல்கள் இற்றைக் குக் கிடைக் கப் பெறாமையான தேவாரப்பாக்களின் யாப்பமைத்திகளை முழுமையாக விளங்கிக் கொள்ள இயலவில்லை. அணியிலக்கணமும் பொருளிலக்கணமும்

தொல்காப்பியக் கோட்பாட்டினை அடிப்படையாகக் கொண்டு தேவாரப்பாக்களில் வளங்குவதைக் காணலாம். வடமொழி யிலும் தமிழிலும் தன்மீயலங்கார நூல்கள் தோன்றுவதற்குச் சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே திருஞானசம்பந்தர் பாடல்களுள் ஒரடிமேல்வைப்பு, சரடிமேல்வைப்பு, திருவியமகம், ஏகபாதம், மாலை மாற்று முதலிய அணியமைப்புப் பாக்கள் அமைந்துள்ளன. ஆதலின் பொருளனி, சொல்லனி பற்றி பழந்தமிழ் நூல் இருந்திருத்தல் வேண்டுமென்பதில் ஜயமில்லை. இக்கட்டுரையின் நோக்கம் தேவாரத்தில் அமைந்துள்ள எழுத் திலக் கணங்களையும் சொல்லிலக்கணங்களையும் பற்றிய நுணுக்கங்கள் சிலவற்றை எடுத்துக் பாட்டுவதேயாகவின் யாப்பமைதிகள் பற்றிய செய்தி ஈண்டு ஆராயப்படவில்லை.

இனித் தேவாரத் துள் அமைந்துள்ள எழுத்திலக்கணச் சொல்லிலக்கண நூட்பங்களுள் ஒன்றிரண்டைக் காண்போம். ஆஞ்சைய பிள்ளையார் அவர்கள் தோடுடைய செவியன் எனத் தொடங்கும் பாடலின் இறுதியடி பீடுடைய பிரமாபுரம் மேவிய பெம்மானிவனன்றே என்பது. இதன்கண் ஒசையும் தாளமும் கருதி நீட்டும் வழி நீட்டல் என்னும் செய்யுள் விகாரத்தை ஒட்டிப் பிரமாபுரம் என்பதனைப் பிரமாபுரம் என அமைத்துள்ளார். மேலும் பெருமகன் என்னம் இரு சொற்களில் இடை எழுத்துக்களை நீக்கி பெம்மான் என ஒரு சொல் நீர்மையாக அமைத்துள்ளார். (பெரும் - பெம், மகன் - மான் = பெம்மான்) மெய் என்பது உடம்பு, உருப்படி என்னும் பொருளது. அது மை எனத் திரிந்தும் வரும் என்பதனை ஒருமை பெண்மையுடையன் சடையன் விடையூரும் இவன் என அமைத் துள் ஓரார். சுரேழுத் தொருமொழியீருறு வல்லின உகரம் வருமொழி உயிர் வரின் இரட்டாது உடம்படுமெய்பெற்று நடு + இனிது = நடுவினிது, கடு + அழகு = கடுவழகு, பொது + அறம் = பொதுவறம் எனவரும். சிறுபான்மை புது + ஒளி = புத்தொளி என வரும். இந்நுணுக்கம் அமைய நடு + இருள் என்பவற்றை நடுவிருள் என இயைக்காமல் நட்டிருட்கண் நடமாடிய நாதன் என புணர்த்துக் கூறுகின்றார்.

ஞகரமும் நகரமும் ஒன்றற் கொன்று போலியாக வரும் நேயம் - ஞேயம் என வரும். அம்மறையில் ஞாயிறு என்பது நாயிறு எனவரும். வரினும் எது செஞ்சொல் எது போலி எனல் விளங்குவதில்லை. நாயிறு என்பதே செஞ்சொல் என்பதனை உணர்த்துவாராய் நாயிறும் திங்களும் கூடி வந்தாரும் நாகேச்சரும் என்று பாடுகின்றார். நாயிறு என்பது நயத்தற்குரியது என்பது பொருளாகும். மற்றுச் செய்யுள் வழக்கையும் தவிர்க்காமல் கோளாறு பதிகத்தில் ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன்

வியாழன் வெள்ளி சனி பாம்பிரண்டுமூடனே எனவும் கூறுகின்றார்.

திருவீழிமிழலை - காழிநகர் என்னும் ஊர்ப்பெயர்களைத் தாளமும் இசையும் கருதி விடையார் கொடி உடையானிடம் வீழிமிழலையே எனவும் காழிந்நகர் கலைஞரன் சம்பந்தன் என்றும் விரித்தல் விகாரமாக மகர ஒற்றை விரித்துப் பாடுகின்றார்.

யாப்பினுள் எதுகை மோனைகளுக்கு அநுஎழுத்துக்கள் வரும் த - ச - என்பனவும் ம - வ என்பனவும் அநுவெழுத்தாக வரும். யகரத்திற்கு வகரம் அநுவாக வருமென்று யாப்பிலக் கண நூலார் குறிப்பிடவில்லை எனினும் அவை இரண்டும் அரை உயிர் களாதலின் அநுவாக வருதற்குரியனவே என்பதை உணர்த்துவராய்

அவ்வினைக் கிவ்வினை யாமியன்று சொல்லும் அப்தறிவீர் உய்வினை நாடா திருப்பதும் உந்தமக் கூனமன்றே கைவினை செய்தெம் பிரான்கழல் போற்றுவதும்நாம் அடியோம் செய்வினை வந்தெம்மைத் தீண்டப்பெறா திருநீலகண்டம்

என்றமைக் கின்றார். (இப்பாடலில் கைவினை என்பது கைவினை என விரிந்திருத்தல் வேண்டும்.)

இனி வேற்றுமை உருபுகள் ஒருமை பன்மை காட்டுவது தமிழ் இலக்கண நெறியன்று அது வடமொழிக் கொள்கை.இதனைக் கருதாத தொல்காப்பிய உரையாளரும் நன் ஞால் முதலிய பின் ஞால் களும், ஆறாம் வேற்றுமையில் அது என்பது ஒருமைக்கும் அபன்மைக்கும் வரும் என்று கூறிச் சென்றனர். அகரம் அதுவென்பதன் கடைக்குறையேயன்றித் தனிவேறு உருபன்று. அது என்பது முழுமையாகவோ சுறு குறைந் தோ உடைமைப் பொருளுக்குரிய உருபாகவரும். இத் தொல்காப்பிய மரபினைப் பின்பற்றி ஞானசம்பந்தப் பெருமான் இவ்விருப்பை ஆளுகின்றார்.

பவனமாய்ச் சோடையாய் என்னும் பதிகத்தில், சிவனதாள் சிந்தியாப் பேதமார் போலநீ வெள்கிளாயே எனப் பன்மையிலும்

சந்தமார் முஸலியாள் தன கூறனார் என ஒருமையிலும்

மாழையங்கயல் ஒண்கண் மலைமகள் கணவனது அடியின் எனப் பன்மையிலும் அமைத் திருத்தலைக் காணலாம். இவ்வாறே ஆறாம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபாகிய உடைய என்பது ஒருமையிலும் பன்மையிலும் வரும்.

வின்டொழிந்த நம் முடைய வல்வினை என சுறுகெட்டும் வருதலைக் காணலாம்.

இனிச் கட்டிடைச் சொற்கள் பகுதிப் பொருள் விகுதியாக வருதலை

விடையது ஏறி அக்கரவார்த்த அமலனார்

படையதாகப் பரசு தரித்தார்க் கீடமாவது என்றும், கனல்ஸி அனல்புகு கையவனே

என்றும் வழங்குதலைக் காணலாம். மகரசுறு அத்துச் சாரியையின்றியும் வருதலை, சந்தமார் அகிலோடு சாதித் தேக்கம்மரம் என வந்துள்ளமை காணலாம். (மனத் தினை எனற்பாலது மனவினை என நின்றது) இவ்வாரே இடம் பண்பு உடைமைப் பொருளில் வரும் அம் என்னும் விகுதி சாரியையாகவும் வருதலை.

சந்தமார் அகிலோடு சாதித் தேக்கமரம் என வந்துள்ளமை காணலாம். தேக்குமரம் என்பது தேக்கமரம் என வந்துள்ளது. அம் விகுதி தொழிற் பெயரிலும் வருதலை, நன்னெஞ்சே உணையிரந்தேன் நம்பிபருமான் தீருவடியே உன்னஞ்சிசம் திருக்ண்டாய்

என வந்துள்ளமையைக் காணலாம் (உன்னுதல் - நினைத்தல்)

மேற்கூறிய எடுத்துக் காட்டுக்கள் யாவும் திருஞானசம் பந்தர் தேவாரத் தில் இருந்து காட்டப் பெற்றவை ஏனைய திருநாவுக்கரசர் - சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் பாக்களிலும் பல அரிய இலக்கண நுணுக்கங்கள் அமைந்துள்ளன. கில் என்னும் வினையடிச் சொல் - செய்தல் செய்ய மாட்டுதல் என்னும் பொருஞ்சுடையது. இச் சொல்லை அப்படிகள் கூற்றாயினவாறு விலக்ககிலீர் (கிலீர் - செய்யமாட்டார்) என ஆள்கின்றார். எதிர்கால வினை இடைநிலைகளாக நன் னுவாரா பகரத்தையும் வகரத்தையும் மட்டுமே கூறிச் சென்றார். ககரமும் எதிர்கால இடைநிலையாக வரும் என்று கூறிச் சேனாவரையர் காண்பதும் உன்பதும் என்பனவற்றை எடுத்துக் காட்டுவார். இதனை நாவுக்கரசர் பத்தனாய்ப் பாடமாட்டேன் பரமனே பரமயோகி எத்தனாற் பத்தி செய்கேன் என்னை நீஇக்கு வேண்டாம் என ஆறாதலைக் காணலாம். வாய் என் பதொரு தொழிற் பெயர் விகுதி உண்டு என் பதனை ஏழவாய் இறவாய் இலாதன..... காண்க ஜியாறன் அடித்தலமே என எடுத்துக் காட்டுகின்றார். இவ்வாரே யாப்பிலக்கணம் பொருளிலக்கணம் பற்றி நூண்மைகளும் அமைந்திருப்பதை அன்பர்கள் கண்டறிவார்களாக.

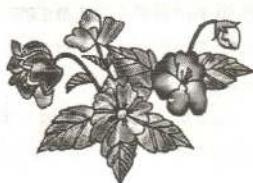
“கலைவர்னன்” கந்தசாமி ரதீஸ் (ராஜங்)

காளி கோவிலடி,
திருநெல்வேலி,
யாழ்ப்பாணம்.

ஆலயத்தினது இராஜகோபுரம், மூலவர், ஷண் முகர் விமானம், தூலஜஸ் தம் பமணிமண்டபம் என்பவற்றிற்கான வர்ண வேலைகளை மேற்கொண்டவர்.

சட்டவீரர்ட்டத்தலங்கள்

1. திருவீர்குடி	- ஜலத்தர வாதம்
2. திருவதிகை	- முப்புரம் எரித்தல்
3. திருப்பறியலூர்	- தக்கன் யாகம் அழித்தல்
4. திருக்கண்டியூர்	- பிரமன் சிரம் கொட்டல்
5. திருக்குறுக்கை	- மன்மதனை எரித்தல்
6. திருவழுவூர்	- கஜசம்ஹாரம்
7. திருக்கடவூர்	- எமனை வீழ்த்தியது
8. திருக்கோவிலூர்	- அந்தகளை அழித்தது

ச.வெண்மதுரச்சாமா

சமீபுரம்

ஸ்ரீ சிவகுமாரமணி கோவில் கும்பாபிஷேக கிரியாகால விழாம்

பங்குனிமாதம் 9ம் நாள் 22.03.2004 திங்கட்கிழமை

பங்குனிமாதம் 14ம் நாள் 27.03.2004 சனிக்கிழமை

பங்குனிமாதம் 15ம் நாள் 28.03.2004 ஞாயிற்றுக்கிழமை

பங்குனிமாதம் 16ம் நாள் 29.03.2004 திங்கட்கிழமை

பங்குனிமாதம் 17ம் நாள் 30.03.2004 செவ்வாய்கிழமை

பங்குனிமாதம் 18ம் நாள் 31.03.2004 புதன்கிழமை

பங்குனிமாதம் 19ம் நாள் 01.04.2004 வியாழக்கிழமை

பங்குனிமாதம் 20ம் நாள் 02.04.2004 வெள்ளிக்கிழமை

காலை 10 மணிக்கு

காலை 05 மணிக்கு மாலை 06 மணிக்கு

காலை 09 மணிக்கு மாலை 05 மணிக்கு

காலை 09 மணிக்கு காலை 05 மணிக்கு

காலை 09 மணிக்கு காலை 05 மணிக்கு

காலை 09 மணிக்கு காலை 05 மணிக்கு

**அத்காலை 4.30மணி முதல் 6 மணிக்குள் வரும் கும்ப கூக்காக்கில்
காலை 09 மணிக்கு காலை 05 மணிக்கு**

விநாயகர் வழிபாடு, முகங்கூத்துக்கால் நாட்டுதல், கும்பாபிஷேகப் பத்திரிகை வாசித்தல், முழுரக் கொடி ஏற்றல்

ஆசார்ய வரணம், விநாயக வழிபாடு, புண்யாஹும், தேவபிராமண அனுஞ்செனு, ஸ்தல விருஷ் பிரார்த்தனை, மூலமூர்த்தி அனுஞ்செனு, திரவியகத்தி, திரவியபாகம், தணபூஜை, கணபதி ஹோமாம், தணாக்ரவழன லஷ்மி பூஜை, லஷ்மி ஹோமாம்.

பேர்தாடனம், கிராமசாந்தி, பிரவேசபலி, ரவோகன ஹோமாம்.

**நவக்கிரக மகம்
திசா ஹோமாம்**

யந்திர அபிஷேகம், பூஜை, ஸஹஸ்ரநாம அர்ச்சனை யந்திர அபிஷேகம், பூஜை, ஸஹஸ்ரநாம அர்ச்சனை

யந்திர அபிஷேகம், பூஜை, ஸஹஸ்ரநாம அர்ச்சனை வாஸ்துசாந்தி, யந்திரபூஜை, அர்ச்சனை

மிருத்சங்கிரஹணம், பிரசன்னாபிஷேகம், பூஜை, ந.ப.12 மணிக்கு ஸ்தாபி ஸ்தாபனம், கோவாசம், தீபஸ்தானம் அங்குராப்பனம், ஆசார்யர்கள், ரஷபந்தனம், மூர்த்தி ரஷபந்தனம், கடஸ்தாபனம், கலாக்ரவழனம், பிரதான கும்பம் யாகாஸலை பிரவேசம், யாக பரிவார பூஜை, வேதிகா பூஜை, அக்னி உட்பவம், நவாக்ளி விபஜனம், யாகதீபாராதனை, வேதஸ்தோத்திர தேவார பாராயணம், பிரசாதம் வழங்குதல்.

புண்ணியாஹும், விஷேச சந்தி, யாகபூஜை, நியாசாதிகள், மூலமந்திர திரிசதி நாம ஹோமம், தீபாராதனை, திரிசதி நாம அர்ச்சனை, வேதஸ்தோத்திர தேவார பாராயணம், பிரசாதம் வழங்குதல்.

புண்ணியாஹும், யாகபூஜை, அஷ்டிதோத்திர சதநாம ஹோமம், தீபாராதனை, ஷண்முகார்ச்சனை, வேதஸ்தோத்திர தேவார பாராயணம், பிரசாதம் வழங்குதல்.

யந்திரஸ்தாபனம், பிம்பஸ்தாபனம், அஷ்டபந்தனம் தொடர்ந்து அடியார்கள் என்னெய்க்காப்பு சாத்துதல்

புண்ணியாஹும், விஷேசசாந்தி, யாகபூஜை, பாவனமபிஷேகம், விஷேச ஹோமம், தீபாராதனை, திரிசதி நாம ஷண்முகார்ச்சனை, புஸ்பாஞ்சலி, வேதஸ்தோத்திர தேவார பாராயணம், பிரசாதம் வழங்குதல்.

புண்ணியாஹும், யாகபூஜை, ஹோமம், ஸகஸ்ரநாம ஹோமம், தீபாராதனை, ஷண்முகார்ச்சனை, வேதஸ்தோத்திர தேவார பாராயணம், பிரசாதம் வழங்குதல்.

**பங்குனிமாதம் 21ம் காலை 09 மணிக்கு
நாள் 03.04.2004 காலை 06 மணிக்கு
சனிக்கிழமை**

புண்ணியாஹும், விஷேச சந்தி, யாகூஜை, நவாக்னி வழிபாடு, விஷேட திரவியஹாம், யாக தீபாராதனை, ஷண்முகார்ச்சனை, வேதஸ்தோத்திர தேவார பாராயணம், பிரசாதம் வழங்குதல்.

புண்ணியாஹும், விஷேட பஞ்சகல்வியம், பிம்பசுத்தி, கலசஸ்ஸுபனைஜை குஞ்சாதிகள் ஜூபம், யாகூஜை, பிம்பசுத்தி கலச தீத்த அபிஷேகம், கெளதுகபந்தனம், பூர்வபச்சிம சந்தானம், பூர்ணாகுதி, யாக தீபாராதனை, ஷண்முகார்ச்சனை, வேதஸ்தோத்திர தேவார பாராயணம், நாதாஞ்சலி, பிரசாதம் வழங்குதல், ஆசார்ய பஞ்ச உபசாரம் வழங்குதல்.

**பங்குனிமாதம் 22ம் அதிகாலை 04 மணிக்கு
நாள் 04.04.2004 பகல் 10 மணிக்கு
ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை 05 மணிக்கு**

விக்னேஸ்வர பூஜை, புண்ணியாஹும், யாகூஜை, மஹா பூர்ணாகுதி, நவாக்னி சம்யோஜனம், அந்தர்பலி, பகிர்பலி, யாக விஷேச தீபாராதனை, வேதஸ்தோத்திர பாராயணம், ஆசீந்தாதம், தேவார பாராயணம், நாதாஞ்சலி, யாத்திராதானம், காலை 5.30 மணிக்கு இராஜகோபுரம் ஸ்தாபிகள் கும்பாபிஷேகம், பிரதான கும்பங்கள், வேதமங்கள் வாத்திய சகிதம் வீதி பிரதஷ்டனம், பஞ்சாஞ்சலி, மூலாஸப் பிரவேசம், தத்வநியாசம், நவதூதிகை மூர்த்தி ஆவாஹணம், கிரஹப்பிரீதி காலை 6.40 முதல் 7.12 மணிக்குள் மஹாகும்பாபிஷேகம், ஹவிர் நிவேதனம், பஞ்சாலார்த்தி, திருக்காப்பு இடுதல், பதிகம் பாடி திருக்கதவ திறத்தல், கோதாந்தாநி மங்களதரிசினம், விஷேச பிராந்தாதனை, யாக உத்வாசனம், யஜமான், அபிஷேகம், கும்பாபிஷேக பல சம்ப்பணம், தீந்தல்பீதி பிரசாதம் வழங்குதல், கந்தரனுபூதி ஒதுதல், அருள் ஆசியுரை மஹாபிஷேகம், பூஜை, வீழ்திப்பிரசாதம் வழங்குதல், மஹேஸ்வரப்பூஜை (அண்நதானம்)

சாயரஷிசை பூஜை, இரவு 7 மணிக்கு திருக்கல்யாணம், தீபாராதனை, சுவாமி திருவீறியலூ வருதல் விஷேச நாதாஞ்ச தவில் கலைஞர்களின் கச்சேரியிடன் விழா நடைபெறும். தொடர்ந்து 45 தினங்கள் மண்டலாபிஷேகம் நடைபெறும்.

ஒரு வழிப்போக்கன் தான் அடையவேண்டிய இடத்திலேயே கண்ணுள்ளவனாய் அதையே எண்ணிக் கொண்டு போவானாகில், அவனுக்குப் பின்னே துணையாகப் போகின்றவனை முற்றாக மறந்து விடுவான். அவன் சேரும் இடத்தை எண்ணானாயின், தன்னுடைய துணையை அறிந்து, துணைவன் என்று மகிழ்வான். அது போல சில ஆண்மாக்கலஞ்சுக்குத் திருவருளை உணரும் அறிவிருக்கவும், அவை உலக இன்பங்களிலே கண்ணாயிருத்தலால் திருவருளை நினைப்பதில்லை. இந்த ஆண்மாக்கள் ஒருவகையானவை. ஜம்பொறிகள் ஆண்மாவை அறியும் சக்தி இல்லாதன. அவைபோல வேறுஒருவகை ஆண்மாக்கள் திருவருளை அறியும் சக்தி இல்லாமல் இருக்கின்றன. சில காலங்கு சென்றபின் ஆவணப்பீடை வேண்டியஅளவுகெட இவை திருவருளை அறியும் ஆற்றலைப் பெறும்.

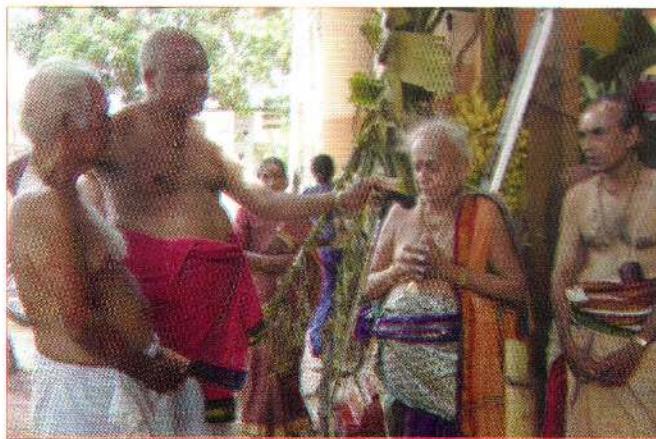
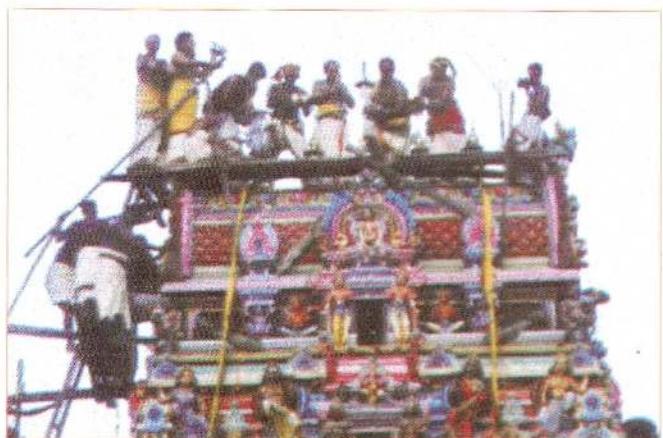
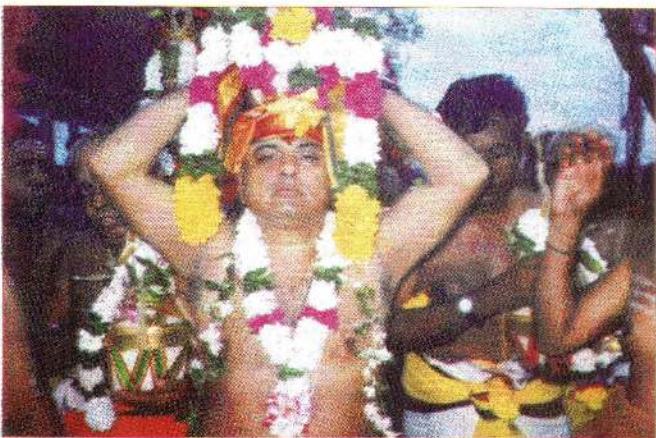
கும்பாபிஷேக நிகழ்வுகள்

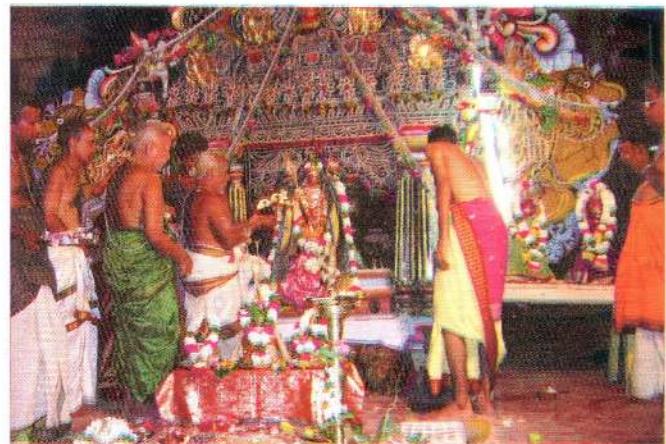
கும்பாபிஷேக நிகழ்வுகள்

கும்பாபிஷேக நிகழ்வுகள்

கும்பாபிஷேக நிகழ்வுகள்

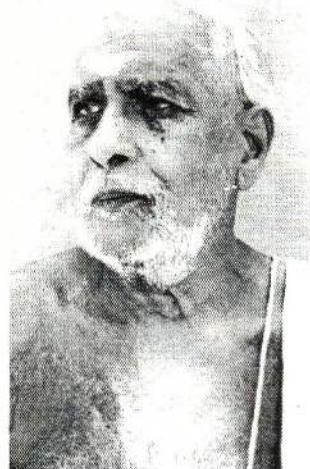
ஆலய வளர்ச்சியில் பெரும்பணியாற்றிய குருமார்கள்

பிரம்மழீ சுப்பையா குருக்கள்

பிரம்மழீ வெதாராண்யேஸ்வர குருக்கள்

பிரம்மழீ முத்துசாமி ஜயர்

பிரம்மழீ சண்முகரத்ந சர்மா

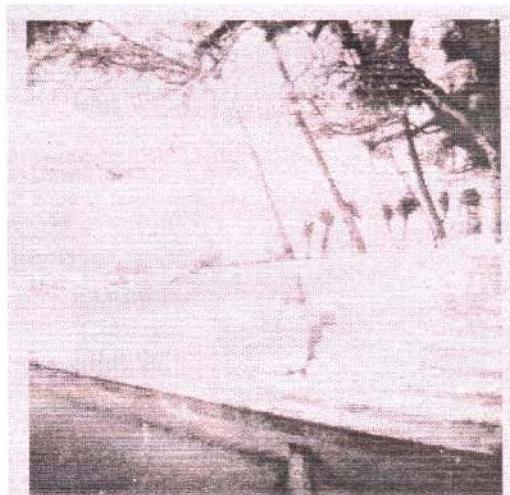
பிரம்மழீ நடராஜ குருக்கள்

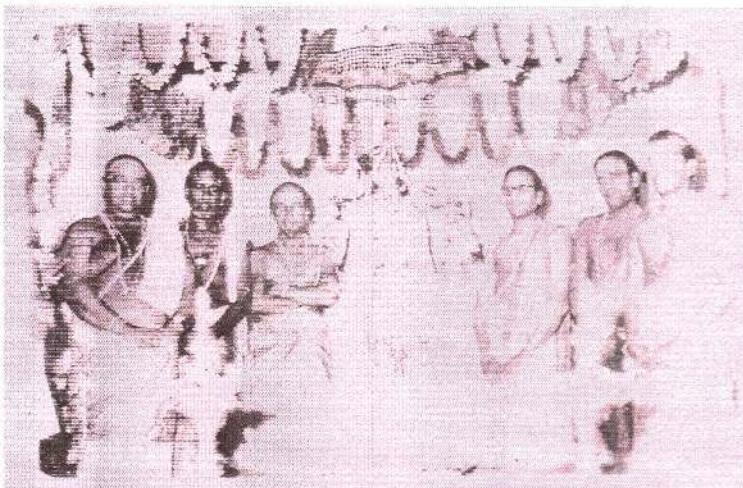
உற்சவ கால நிகழ்வுகள்

பண்ணீர் செம்புடன் பிரம்மஸ்ரீ வேதாரண்யேஸ்வரக்குருக்கள்

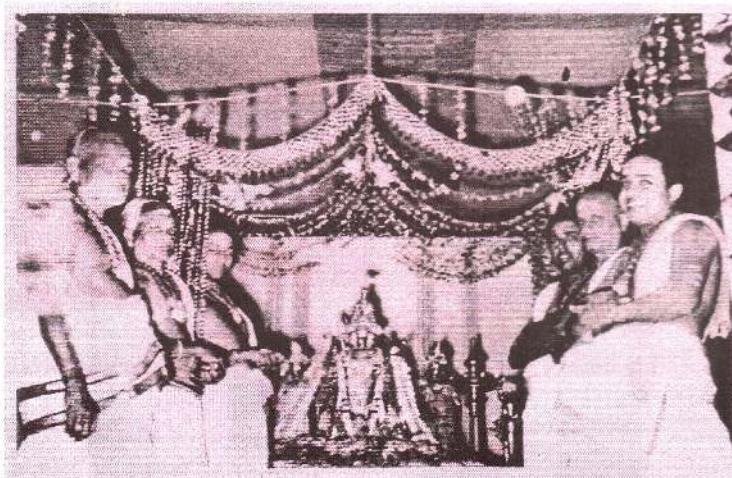
தீர்த்தகேணியில் பிரம்மஸ்ரீமுத்துசாமி ஐயர்

பிரம்மஸ்ரீ நடராஜக்குருக்கள், பிரம்மஸ்ரீ சோமஸ்கந்த குருக்கள் அராவி பிரம்மஸ்ரீ குக்சாமி குருக்கள், மட்டுவில் சிவஸ்ரீ சிதம்பரநாதக்குருக்கள், கொழும்புத்துறை பிரம்மஸ்ரீ பாலா குருக்கள், அளவெட்டி பிரம்மஸ்ரீ பரமேஸ்வரக்குருக்கள், பிரம்மஸ்ரீ சி.பாலசண்முகக் குருக்கள்

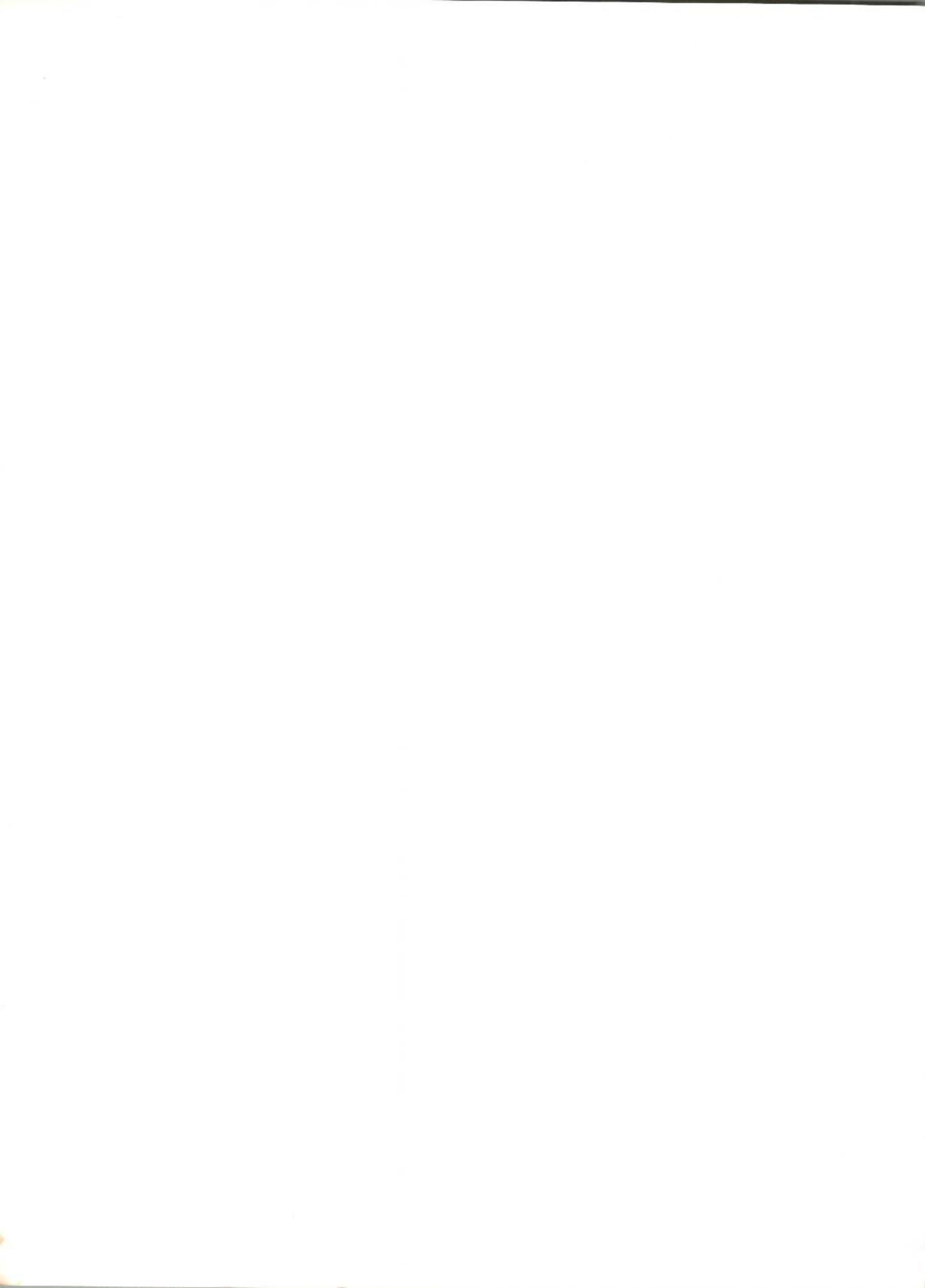
பிரம்மஸ்ரீ சபாரட்ன குருக்கள்

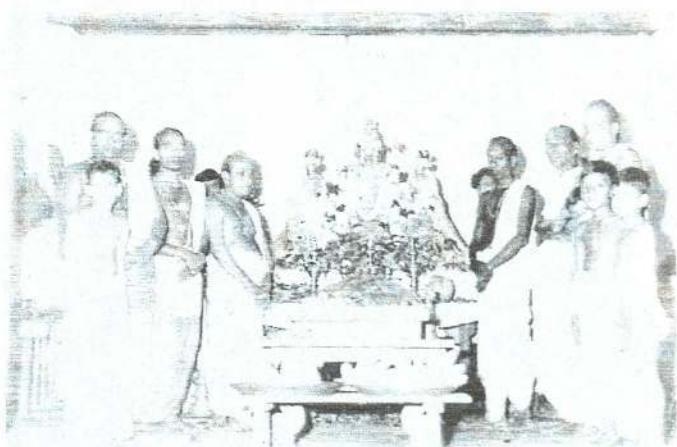
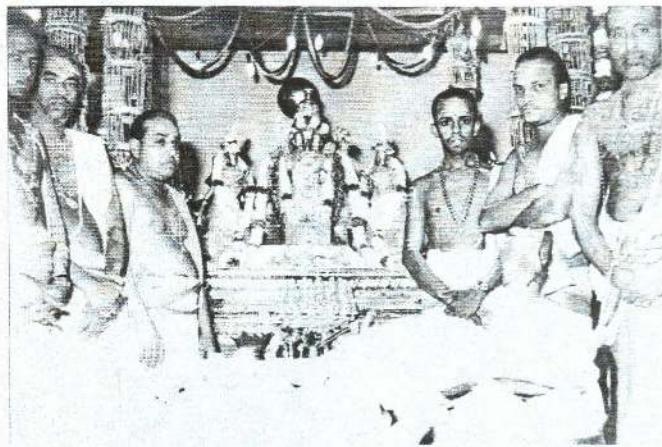
அளவெட்டி பிரம்மஸ்ரீ சண்முக ஐயா குருக்கள், மருகடி பிரம்மஸ்ரீ இரத்தின குருக்கள் பிரம்மஸ்ரீ ச.கப்பிரமணிய குருக்கள் பிரம்மஸ்ரீ இராமசாமி குருக்கள் பிரம்மஸ்ரீ சபாரட்ன குருக்கள்

சுழிபுரம் பிரம்மஸ்ரீ சோமஸ்கந்த குருக்கள், பிரம்மஸ்ரீ தியாகராஜ குருக்கள் பிரம்மஸ்ரீ முத்துகுமாரசாமி குருக்கள்

உற்சவ கால நிகழ்வுகள்

பிரம்மீ செல்லத்துரை குருக்கள், பிரம்மீ சபாரட்டன குருக்கள்
மட்டுவில் பிரம்மீ சோமகந்தர குருக்கள்
பிரம்மீ தியாகராஜ குருக்கள்,
நாயன்மார்க்டு பிரம்மீ சாம்பசிவகுருக்கள்

கும்பாபிஷேகர்த்துவன் நடாசுத்தவைத்து சிவாச்சாரியார்கள்

பிரதிஷ்டா குரு

“பிரதிஷ்டா சிரோண்மணி” பிரம்மறீஸாமி விஸ்வநாத குருக்கள் - (நவாலியூர்)

ஆலய அர்ச்சகர்கள்

வே.சிவசுப்பிரமணியக் குருக்கள், மு.பாலகுருசாமிச்சுமா
ந.இராமச்சந்திர சுமா, ச.ஜெயந்திநாத சுப்பிரமணியசுமா - (பறாளாய்)

சர்வ போதகம்

பிரம்மறீ வே.சிவசுப்பிரமணியக்குருக்கள் - (பறாளாய்)

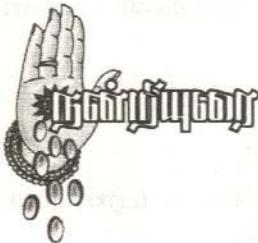
கும்பாபிஷேக குருமார்கள்

பிரம்மறீ சி.தியாகராஜக் குருக்கள்	-	(வச்த்தனா)
பிரம்மறீ சி.தியாகராஜக் குருக்கள்	-	(கொழும்பு)
பிரம்மறீ ந.சுதாகரக் குருக்கள்	-	(அல்வாய்)
பிரம்மறீ வை.கணக்பாபதி குருக்கள்	-	(அங்கவேலி)
பிரம்மறீ ந.ஞானசம்பந்தக் குருக்கள்	-	(காரைநகர்)
பிரம்மறீ ந.சுஹஸ்ரநாதக் குருக்கள்	-	(கொழும்பு)
பிரம்மறீ ந.சந்திரமௌலீஸ்வர குருக்கள்	-	(காரைநகர்)
பிரம்மறீ மு.பாஸ்கர ரவீங் குருக்கள்	-	(விசுவத்தனை)
பிரம்மறீ கௌரீஸ்வரக் குருக்கள்	-	(நவாலி)
பிரம்மறீ துரைசாமிக் குருக்கள்	-	(மாவிட்டபுரம்)

சர்வ சாதகம்

பிரம்மறீ வீர்காளிதாஸ் சிவாச்சாரியார்	-	(சென்னை)
பிரம்மறீ சித்த நாத சிவாச்சாரியார்	-	(சென்னை)
பிரம்மறீ ரமேஷ் சிவாச்சாரியார்	-	(சென்னை)
பிரம்மறீ வே.முத்துங்குமாரசுவாமிக் குருக்கள்	-	(பறாளாய்)
பிரம்மறீ சி.பாலவிஜணமுகக் குருக்கள்	-	(சீரணி)
பிரம்மறீ த.செல்லத்துரைக் குருக்கள்	-	(கட்டுடை)
பிரம்மறீ ச.முரளிதரக் குருக்கள்	-	(அரியாலை)

நூற்றுமூர்

பிரதம சிவாச்சாரியார் பிரதிஷ்டா சிரோண்மணி பிரம்மழீ
சாமி விஸ்வநாதக்குருக்கள் அவர்களுக்கும் ஏனைய
அனைத்து சிவாசாரியர்களுக்கும் திருப்பணி
வேலைகளில் ஈடுபட்ட பாலகுமார சர்மாவுக்கும் அவரது
குழுவினருக்கும், எம் பெருமானது கும்பாபிஷேக
விழாவினை சிறப்பாக நடத்துவதற்கு ஊன்
உறக்கமின்றி முருகன் பணி செய்த பிரம்மழீ

மு.பாலகுருசாமி சர்மா அவர்களுக்கும், அவரது புதல்வர்களுக்கும்,
திருப்பணிகளின் வளர்ச்சிக்கு பெரும்பங்காற்றி நேரில் வந்து பார்வையிட்டு
நிதியளித்து இங்கு பணிபுரிந்த இந்திய திருநாட்டின் சிறப்பவல்லுணர்களின் பணிபுரியும்
காலங்களையை நீடிப்பதற்கும் பேர் உதவி புரிந்து தமது தாமீக ஆதரவை
வழங்கி ஊக்கமளித்தவர் முன்னால் இந்து கலாசார அமைச்சர் தியாகராஜா
மகேஸ்வரன் பா.உ அவர்களுக்கும் ஆலய கட்டுமான நிர்மான வேலைகளில் ஈடுபட்ட
அனைத்து தொழிலாளர்களுக்கும் சுற்றுக் கொட்டகை மரவேலைகளை
பொறுப்புடன் செய்து கொடுத்த பொன்னுத்துரை மாஸ்டர் குழுவினருக்கும்,
எம்பெருமானது திருப்பணிகளுக்கு பக்கபலமாக இருந்து இரவுபகல் பாராது
உழைத்தவர்கள் கழிபுரம் கிழக்கு திரு.வைத்திவிங்கம் அவர்களின் தலைமையில்
இயங்கும் தொண்டர் சபை இளைஞர்கள், இவர்கள் வயதில் சிரியவர்களாக
இருந்தாலும் இவர்களது உணர்வு பூர்வமான முருகபக்தியிடன் கூடிய
தொண்டார்வழும், எடுத்தகருமத்தை விரைவாக நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற
விடா முயற்சியினையும் நன்றியுடன் நினைவுகூறவேண்டும். கும்பாபிஷேக
வைபவங்களின் போது கலைநிகழ்ச்சிகளில் கலந்து சிறப்பித்த அனைத்து
கலைஞர்களுக்கும், கும்பாபிஷேக கிரியாகால நிகழ்ச்சிகளில் வருகை தந்து
மங்கள இசை விருந்தளித்த அனைத்து தவில் நாதஸ்வரக் கலைஞர்களுக்கும்,
கும்பாபிஷேகத்திற்கு தேவையான திரவியங்கள், வஸ்திரம், பட்டு வேட்டி போன்ற
பொருட்களை கொள்வனவு செய்து அனுப்பி வைத்த பிரம்மழீ சி.பாலகுமாரசர்மா
அவர்களுக்கும் அதனை சுங்க இலாக்காவில் இருந்து வெளியேற்றி அனுப்பி
வைத்த ந.சண் முகநாதசர்மா அவர்களுக்கும் இத் திருப்
பணிகளுக்கும் கும்பாபிஷேக விழாவுக்கும் பெருந்திகளை
வழங்கிய அனைத்து முருகன் அடியார்களுக்கும் இம் மலரை
சிறப்பாக அச்சேற்றிய வாக்மி அச்சகத்தாருக்கும், எம் நன்றிகளைத்
தெரிவிப்பதுடன் மற்றும் பல வழிகளில் உதவி புரிந்த சகலருக்கும்,
சகல வழங்களும் கிடைக்க முருகன் அருள்புரிய வேண்டுகிறோம்.

அர்ச்சகர்கள் - தர்மகர்த்தா சபை - கும்பாபிஷேக திருப்பணி சபை

சுழிபுரம் பறாளாய்
ஸ்ரீ சிவகுப்பிரமணிய சுவாமி கோவில்

தர்மகர்த்தா சபை

தலைவர் - திரு.வே.நாகராசா

செயலாளர் - திரு.கி.பூபாலசிங்கம்

தனாதிகாரி - திரு.வே.இரத்தினசுபாபதி

தேவஸ்தான அர்ச்சகர்கள் -

பரம்பரை பூஜை உரிமையாளர்கள்

பிரம்மஹீ வே.சிவகுப்பிரமணிய குருக்கள்

பிரம்மஹீ மு.பாலகுமாரசாமி சுர்மா

பிரம்மஹீ ந.இராமச்சந்திர சுர்மா

பிரம்மஹீ ச.ஜெயந்திநாத சுர்மா

